

د افغانستان په توقیف ځایونو کې د منازعې اړوند توقیفیانو سره چلند

یو کال وروسته

د افغانستان لپاره دملګرو ملتونو مرستندویه پلاوی
د بشري حقونو لپاره دملګرو ملتونو عالی کمیشنری، دفتر

د ۲۰۱۳ کال جنوري

کابل - افغانستان

د افغانستان په توقیف ځایونو کې
د منازعې اړوند توقیفیانو سره چلند

یو کال وروسته

د ۲۰۱۳ کال جنوري

کابل - افغانستان

فهرست

- i ..... داصطلاحاتو قاموس
- ii ..... ديوناما ماموريت
- ii ..... لاس رسی او میتودولوژی
- 1 ..... د راپور لنډيز
- 25 ..... لومړۍ نقشه: د توقیف هغه مرکزونه چې د يوناما له خوا کتل شوی دی
- 26 ..... دوهمه نقشه: د توقیف هغه مرکزونه چې پکښی پښی منح ته راغلی دی
- 27 ..... دریمه نقشه: د افغان محلي پوليسو ، افغان ملي اودو ، افغان ملي پوليسو او ملي امنيت رياست په مرکزونو کی د چلند د څرنګوالي په اړه د توقیفیانو بیانونه
- 28 ..... د ملي امنيت عمومي رياست لخوا چلند
- 43 ..... څلورمه نقشه: په لسو ولایتونو کې د ملي امنيت په مرکزونو کو کی مختلفې پښې
- 46 ..... پنځمه نقشه: د ملي امنيت رياست د توقیف په مرکزونو کې سیستماتیکه شکنجه او موثقي او معتبرې پښې
- 47 ..... د افغان ملي پوليسو او سرحدي پوليسو لخوا چلند
- 56 ..... ښېر مه نقشه: په اوو ولایتونو کی د افغان ملي پوليسو په توقیف ځایونو کی مختلفې پښې
- 61 ..... اوومه نقشه: د ملي پوليسو په نظارتخانو کې سیستماتیک او د اعتبار وړ او مستندې شوې پښې
- 62 ..... د افغان ملي اردو چلند
- 63 ..... د افغان محلي پوليسو چلند
- 65 ..... د ملي امنيت او ملي پوليسو چلند د هغو توقیفیانو سره چې د نړیوالو پوځونو لخوا ورته سپارل شوي
- 66 ..... بد چلند او شکنجې ته د رسیدګي په موخه د افغانستان د حکومت اقدامات
- 73 ..... د قانوني مراحلو طی او د جزایې عدالت سیستم ځواب
- 77 ..... د توقیف ځایونو څخه د نړیوالو مرستندویه ځواکونو (ایساف) د پلټنې پروګرام

- 82 ..... د ملي امنيت او كورنيو چارو وزارت څخه نړيوال ملاتړ
- 84 ..... په مخكې لار: د راتلونكي لپاره د توقيف ځايونو څخه د څارنې په اړه وړانديز
- 86 ..... سپارښتنې
- 92 ..... لومړۍ ضميمه: توقيف ځايونو څخه د يوناما د نظارت پروگرام ۲۰۱۰-۲۰۱۲
- 94 ..... دوهمه ضميمه: د يوناما د ۲۰۱۱ كال د اكتوبر مياشتې راپور د سپارښتنو د تطبيق وضعيت
- 101 ..... دريمه ضميمه: د تطبيق وړ قانون
- ..... څلورمه ضميمه: دغه راپور ته د افغانستان حكومت ، د ملي امنيت رياست او د كورنيو چارو وزارت د ۲۰۱۳ كال د جنوري د ۱۴ مې نېټې ځواب
- 106 .....
- 132 ..... پنځمه ضميمه: يوناما ته د ايساف قوماندانۍ د ۲۰۱۳ كال د جنوري د ۱۱ مې نېټې ليك

داصلحاتو قاموس

د بشري حقونو لپاره دملګرو ملتونو عالي کمیشنری دفتر (او ایچ سی ایچ ار)	OHCHR
د افغانستان لپاره د ملګرو ملتونو مرستندویه پلاوی (یوناما)	UNAMA
دملګرو ملتونوپراختیایي پروګرام (یوان ډی پی)	UNDP

ديوناما ماموريت

د ۲۰۰۴ کال راپديخوا د ملگرو ملتونو د امنيت شورا په افغانستان کې د ملگرو ملتونو مرستندويه پلاوي (يوناما) ته دنده سپارلې چې د محاسبو د بيا رغاونې او اصلاح په شمول د يو عادلانه او روڼ عدلي سيستم رامنځته کولو ملاتړ او دقانون حاکميت لپاره د افغانستان دولت سره مرسته وکړي.

د ملگرو ملتونو د امنيت شورا د ۲۰۴۱ (۲۰۱۲) ۱^۱ گڼه پريکړه ليک پر اساس يوناما ته دنده سپارلې چې په عدلي سيستم او محاسبو کې بشري حقونو ته د لاندې ذکر شوو ټکو له لارې احترام زيات کړي:

۳۷- يو ځل بيا تاکيد کوي چې د ټولو اړونده ارگانونو او نورو فعالينو په واسطه "د ټولو لپاره د عدالت او قانون د ملي لومړيتوبونو پروگرام" بشپړ ، منظم ، پر وخت او همغږي تطبيق د يو روڼ او روښانه عدلي سيستم د رامينځته کولو او د معافيت له منځه وړلو په نظر کې نيولو سره په ټول افغانستان کې د قانون حاکميت کې برخه اخيستل ډير ارزښت لري.

۳۸- د قانون حاکميت او بشري حقونو ته د احترام په موخه په افغانستان کې د آزادۍ د سلبولو د ځايونو پر بيارغونه او اصلاح تاکيد کوي. په افغانستان کې ټولو محاسبو او توقيف ځايونو ته د اړونده ادارو د لاسرسۍ دتامين پر اهميت ، او د نړيوالو بشر دوستانه قوانينو ، بشري حقونو او ديوناما د ۲۰۱۱ زېږديز کال راپور د وړانديزونو په شمول اړونده نړيوالو قوانينو ته د احترام پر لرو تاکيد کوي.

په افغانستان کې د بشري حقونو لپاره د عالي کميشنري دفتر (او ايچ سي ايچ ار)

دملگرو ملتونو د بشري حقونو شورا خپل د ۲۰۰۶ کال نومبر ۲۷ نيټه ۲/۱۱۳ گڼه پريکړه ليک کې او ايچ سي ايچ ار (دبشري حقونو لپاره دملگرو ملتونو عالي کميشنري) ته دنده ورکړه چې افغانستان کې دبشري حقونو وضعيت ته رسيدگي او لاندنيو برخوکي خپلو همکاريو ته ادامه ورکړي:

د بشري حقونو شورا ددبشري حقونو لپاره دملگرو ملتونو عالي کميشنري څخه وغوښتل چې په افغانستان کې دبشري حقونو وضعيت څخه نظارت وکړي او افغانستان کې دملگرو ملتونو مرستندويه پلاوي سره په دوامداره توگه د بشر حقونو او قانون حاکميت برخو کې تخنيکي او مشورتي مرستې وکړي او افغانستان کې دبشري حقونو وضعيت په هکله د بشري حقونو شورا ته په منظمه توگه راپور ورکړي.^۲

لاس رسي او ميتودولوژي

له ۲۰۱۰ کال اکتوبر څخه تر ۲۰۱۱ کال اگست پورې ، د منازعې اړوند توقيفيانو سره د بدچلند په هکله د ټولني لخوا د گڼ شمير اندېښنو ښکاره کولو په ځواب کې يونامادافغان دولت او اړوند اړخونو په سلا مشوره د ټول افغانستان په کچه د توقيف

^۱ دملگرو ملتونو 2014/S/RES/2041 د ۲۰۱۲ کال مارچ ۲۲ نيټه تصويب شوی پريکړه ليک ،

^۲ دملگرو ملتونو عمومي اسهلي ته دملگرو ملتونو د بشري حقونو شورا راپور ، ضميمه نمبر 53/A/62/53 ، ۲۰۰۶ کال نومبر ۲۸ نيټه پريکړه ليک.

ځایونونظارت پروگرام ترسره کړ، یوناما د ۲۰۱۱ کال اکتوبر میاشت کې^۳ (دافغانستان توقیف ځایونوکې د منازعې اړوند توقیفیانوسره چلند) یو راپور خپورکړ. دموښودنو خلاصې لپاره ددی راپور لمرې ګڼه ضمیمه وګورئ او دیوناما د ۲۰۱۱ کال راپور وړاندیزونو تطبیق څرنګوالي لپاره دوهمه ګڼه ضمیمه وګورئ.

اوسنی راپور

دغه راپور له ۲۰۱۱ کال اکتوبر څخه تر ۲۰۱۲ کال اکتوبر پورې د منازعې اړوند توقیفیانو څخه د نظارت په اړه د یوناما لاسته راوړنې ښکاره کوي. پدې برخه کې د افغان ملي پولیس، افغان ملي سرحدي پولیس، دامنیت عمومي ریاست، د کورنیوچارو وزارت او نورو ادارو مسؤلینو یوناما سره د نظارت په بهیر کې مرسته کړې.

له ۲۰۱۱ کال اکتوبر څخه تر ۲۰۱۲ کال اکتوبر پورې دملې امنیت عمومي ریاست یوناما ته د ټول افغانستان په کچه پرته د کابل د ملي امنیت د تروریزم ضد ۱۲۴ نمبر ریاست (تیر وخت کې دریاست ۹۰ په نامه پیژندل کیده) د نوموړي ریاست ټولو توقیف ځایونو کې توقیفیانو ته د لاس رسي امکانات برابر کړي وو.

دکورنیو چارو وزارت خپلو ټولو توقیف ځایونو ته د لاسرسی اجازه ورکړې وه. ۲۰۱۲ کال د جنوري په لسمه نیټه د عدلیې وزارت څخه کورنیو چارو وزارت ته د محاسبو عمومي ریاست مسؤلیت انتقال ځینې ستونزې رامنځته کړې چې یوناما ونشو کولای د توقیفیانو سره مرکې وکړي.^۴

د توقیفیانو نمونه

له ۲۰۱۱ کال اکتوبر څخه تر ۲۰۱۲ کال اکتوبر پورې، یوناما ۶۳۵ تنه توقیفیان او محکومین مرکه کړل چې د افغان ملي پولیسو/سرحدي پولیسو او یاهم د ملي امنیت ریاست لخوا توقیف شوي وو. یاد توقیفیان د ملي پولیسو او سرحدي پولیسو نظارتخانوکې، دملې امنیت ولایتي توقیف ځایونوکې، دولایاتو مرکزي محاسبوکې او یاهم دماشومانوداصلاح او تربیې مرکزونوکې مرکه شوي. یوناما دټول افغانستان په کچه د ۳۰ ولایتونو په ۸۹ توقیف ځایونوکې دتوقیفیانوسره دچلند په موخه مرکې کړې (دوردک او نیمروز ولایتونو کې نیول شوي توقیفیان کابل او فراه ولایتونو ته له انتقال وروسته مرکه شوي).^۵ لمرې نمبرنقشه، له ۲۰۱۱ کال اکتوبر څخه تر ۲۰۱۲ کال اکتوبر پورې د یوناما لخوا نظارت شوي توقیف ځایونه ښکاره کوي.

^۳دافغانستان توقیف ځایونوکې دمنازعې اړوند توقیفیانو سره چلند (یوناما/اوجا، ۲۰۱۱ اکتوبر). لاس رسی ورپه:

www.ohchr.org/documents/countries/AF/UNAMA_Detention_en.pdf

^۴دځینو ولایتي محاسبو مسؤلینو یوناما ته وویل چې دوی ته د کورنیو چارو وزارت څخه داسې لارښوونه شوې چې مخکې لدی چې دمحاسبو څخه دلیدنی اجازه جاته وکړی باید د اړوند ولایت امنیتیه قوماندان څخه اجازه ترلاسه کړی. دا د ۲۰۱۱ کال دسپمبر او ۲۰۱۲ جنوري کې چې لمرې وخت کې محاسب د کورنیوچارو وزارت تر واک لاندی راغلل، یوناما غوښتل د کندهار ولایت سرپوزی زندان څخه لیدنه وکړی راپیښ شول. یوناما داموضوع کابل کې دمحاسبو عمومي ریس ښاغلی جنرال جمشید سره شریکه کړه چې نوموړی یوناما ته د نظارت اجازه وکړه. دانامعلومه پاتی شوه چې آیا کورنیو چارو وزارت یا دمحاسبو عمومي ریاست داواک لری چې دخپلواکه ادارو/ اشخاصوته د محاسبو څخه دلیدنی اجازه ورکړی. دمرکزي محاسبو مسؤلینو وڅرګنده کړه چې دتحقیق مدیران، دملې امنیت رئیسان او امنیتیه قوماندانان هغه کسان دی چې یوناما باید ورسره اړیکه ونیسی ترڅو د نظارت اجازه ترلاسه کړی. یوناما لدی کبله اندیښنه لری چې دا ډول دشفافیت نشتوالی شاید دتوقیفیانو سره دچلند او قانونی مرحلو مراعت کیدلو څخه نظارت او راپور ورکولو برخه کې کونښنونه دخطرسره مخ کړی.

^۵دملې امنیت هغه توقیف ځایونه چې یوناما نظارت کړی: فیض اباد(بدخشان)، قلعه نو(بادغیس)، پلخمری(بغلان)، مزار(بلخ)، بامیانو(بامیان)، نیلی(دایکندي)، فراه ښار(فراه)، میهنه(فاریاب)، هرات ښار(هرات)، شبرغان(جوزجان)، کابل(ریاست ۱ او ۴۰)، کندهار(کندهار)، محمودراقی(کاپیسا)، اسدآباد(کنړ)، کندزښار(کندز)، مهترلام(لغمان)، جلال اباد(ننګرهار)، شرنه(پکتیکا)، گردیز(پکتیا)، چاریکار(پروان)، تالقان(تخار)، او قلات(زابل). دملې پولیسو نظارتخانی چې یوناما نظارت کړی: فیض آباد(بدخشان)، پلخمری (بغلان)، مزار(بلخ)، بامیان ښار(بامیان)، نیلی(دایکندي)، فراه ښار(فراه)، میهنه(فاریاب)، هرات ښار(هرات)،

تقریباً ټولو یاد توقیف ځایونو کې یوناما دتوقیف ځایونو مسئولینو او اړوند دولتي چارواکو سره لیدلي ، دهر توقیف ځای څخه یې لیدنه کړې او راجستر کتاب یې کتلی. دملي امنیت ځینو توقیف ځایونو کې دتوقیف ځایونو راجستر کتاب ته د یوناما له لاس رسی او هم ځینې ځایونو کې د ټولو برخو څخه دلیدنې مخنیوی شوی وو. کله چې دامخنیوی رامنځته شو موضوع لمرې گام کې دارونده توقیف ځای مسئولینو سره او بیا کابل کې دملي امنیت عمومي ریاست د بشر حقونو څانگې سره شریکه شوه. وروسته دملي امنیت د بشر حقونو څانگې په منځگړیتوب ، یوناما ته دملي امنیت ټولو نظارت کړای شویو توقیف ځایونو کې راجستر کتاب ته د لاس رسی اجازه ورکړل شوه.

۶۳۵د تنه توقیفیانو له جملې څخه چې یوناما لخوا مرکه کړای شوي ، ۵۵۲ تنه دمنارغې اړوند جرمنونو مظنونین یا هم محکومین وو. یوناما موندلي چې ۷۸ تنه نورتوقیفیان د ملي پولیسو تروریزم ضد ریاست یا هم دملي امنیت لخوا دجنایې جرمنونو په تور نیول شوي وو. اچې ددوی ډیری داخطاط په جرم کې نیول شوي وو چې ملي امنیت درسیدگی واک لري ، یوشمیر نور ئی د دولت ضد عناصرو په توگه نیول شوي وو. یوناما دغه توقیفیان هم منارغې اړوند توقیفیانو نمونه کې شمیرلي دي ځکه چې ملي امنیت او ملي پولیس دغه توقیفیان دمنارغې اړوند یا سیاسی توقیفیانو سره یوځای ساتل او یوشانچلندیې ورسره کاوه.

یوناما موندلي چې د ۵۵۲ تنه د منارغې اړوند توقیفیانو له جملې څخه ۳۳۰ تنه د طالبانو دملاتړ په توراو ۵۷ تنه نور بیا ددولت ضد نور گروپونو سره دتړاو په جرم تورن وو. د ۵۵۲ تنه توقیفیانو په منځ کې ۸۷ تنه د منفجره موادو یا هم نور چاودیدونکو وسایلو دلرلو په جرم تورن وو ، ۱۸ تنه د قتل یا د هغه د شروع په جرم ، ۱۳ تنه دځانمرگي حملو په جرم ، ۷ تنه داخطاط په جرم و ، ۲ تنه دجعل کاري په جرم تورن وو ، ۲ تنه دمظنون شخص دکورنۍ اړیکې پر بنسټ نیول شوي وو ، ۱ تن دقاچاق په جرم تورن ، او ۱۶ تنه دنورو جرایمو په ترسره کولو تورن شوي وو. سربیره پر دې ۱۹ تنه نور توقیفیان دناملومو جرایمو په تور توقیف کړ شوي وو.

۶۳۵د تنه توقیفیانو له جملې څخه ۴۱۵ تنه تیر وخت کې یا هم دمرکې پرمهال دملي امنیت توقیف ځایونو کې ساتل شوي وو .^۶ ۲۸۶ تنه دافغان ملي پولیسو توقیف ځایونو کې او ۹ تنه دافغان ملي سرحدي پولیسو لخوا ساتل شوي یا هم ساتل کیدل .^۷ ۳۴ تنه دملي اردو توقیف ځایونو کې ساتل شوي وو .^۸ همدارنگه ۱۲ تنه توقیفیان دمحلې پولیسو لخوا ساتل شوي او ۷۹ تنه توقیفیان دنړیوالو ځواکونولخوا یا هم بهرني دولتي استخباراتي ادارو په تنهایی سره یا هم د افغان ملي امنیتخواکونو سره په

شبرغان (جوزجان)، کابل ښار(کابل)، محمودراقی(کاپیس)، قندهار ښار(قندهار)، خوست(خوست)، اسدآباد (کنړ)، کندزښار(کندز)، مهترلام(لغمان)، جلال آباد(ننګرهار)، شرنه (پکتیکا)، گردیز(پکتیا)، چهاریکار(پروان)، تالقان(تخار)، قلات (زابل). دمحابسو عمومي ریاست اړوند محاسب چې یوناما لخوا نظارت شوی: فیض آباد(بدخشان)، قلعه نو(باغیس)، پلخمری (بغلان)، مزار(بلخ)، بامیان ښار(بامیان)، نیلی(دایکندي)، فراه ښار(فراه)، مینه(فاریاب)، جفجران(غور)، هرات ښار(هرات)، شبرغان (جوزجان)، پلجرحی(کابل)، سرپوزه (قندهار)، محمود راقی (کاپیسا)، خوست(خوست)، اسدآباد (کنړ)، کندزښار(کندز)، مهترلام(لغمان)، جلال آباد(ننګرهار)، شرنه (پکتیکا)، گردیز(پکتیا)، چهاریکار(پروان)، تالقان(تخار)، قلات (زابل). دماشومانو اصلاح اوتربیی مرکزونه چې یوناما نظارت کړی: فیض آباد(بدخشان)، قلعه نو(باغیس)، پلخمری (بغلان)، فراه ښار(فراه)، هرات ښار(هرات)، کابل(کابل)، کندهار ښار (قندهار)، محمود راقی (کاپیسا)، خوست(خوست)، کندزښار(کندز)، مهترلام(لغمان)، پل علم (لوگر)، لشکرگاه (هلمند)، جلال آباد(ننګرهار)، شرنه (پکتیکا)، تالقان(تخار)، قلات (زابل).

^۶ د ۵۱۴ تنه جملې څخه ، ۶۸ تنه توقیفیان دملي امنیت دوه توقیف ځایونو کې په مختلفو وختونو کې ساتل شوي وو ، ۱۸ تنه دملي امنیت درې نورو توقیف ځایونو کې په مختلفو وختونو کې او درې تنه توقیفیان دملي امنیت څلورو توقیف ځایونو کې په مختلفو وختونو کې ساتل شوي وو. جمله ۶۰۱ بیلګې دملي امنیت توقیف ځایونو په نمونه کې.

^۷ ۲۸۶د تنه توقیفیانو جملې څخه ، ۶۱ تنه توقیفیان دملي پولیسو یواځې دوه توقیف ځایونو کې په مختلفو وختونو کې ساتل شوي ، او دوه تنه توقیفیان دملي پولیسو درې توقیف ځایونو کې په مختلفو وختونو کې ساتل شوي وو. جمله دملي پولیسو ۳۴۷ مثالونه دنموني په توگه اخیستل شوي.

^۸ ۳۴د تنو توقیفیانو له جملې څخه د نموني په ډول درې تنه دملي اردو یواځې دوه توقیف ځایونو کې په مختلفو وختونو کې ساتل شوي وو.

ګډه نیول شوي ، ساتل شوي او بیا دملي امنیت یا هم ملي پولیسو توقیف ځایونو ته انتقال شوي وو. یوناما موندلي چې جمله ۱۵۱ تنه په ګډه توګه دملي امنیت او ملي پولیسو لخوا یا هم ملي سرحدي پولیسو لخوا په مختلفو وختونو کې توقیف کې ساتل شوي وو. دتوقیفیانو دکتوریو ټوله مجموعه د۶۳۵ تنو څخه زیاته ده ځکه چې ګڼ شمیر توقیفیان د دوه ادارو لخوا دملي امنیت او ملي پولیسو یا ملي سرحدي پولیسو او یا هم ملي اردو ، افغان محلي پولیسو یا هم د نړیوالو ځواکونو لخوا په مختلفو وختونو کې توقیف کې ساتل شوي وو.

۶۳۵ تنه توقیفیانو چې یوناما مرکه کړي ۲۶۷ تنه (یواځی) دملي امنیت لخوا ، ۲۱۲ تنه دملي پولیسو او یا هم ملي سرحدي پولیسو لخوا نیول شوي ، ۷۹ تنه دنړیوالو ځواکونو لخوا په یواځی توګه یا هم د افغانستان ملي امنیتي ځواکونو سره په ګډو عملیاتو کې نیول شوي ، ۳۱ تنه دافغانستان ملي اردو لخوا نیول شوي ، ۲۶ تنه د نورو امنیتي ځواکونو (افغان محلي پولیس ، دکورنیو چارو وزارت جنایي تحقیقانو ریاست ، یا هم محلي قوماندانانو) لخوا نیول شوي او ۵ تنه توقیفیان دافغان ملي امنیتي ځواکونو(خپلواکه) عملیاتو کې نیول شوي وو. له ۶۳۵ تنو جملې څخه ۱۵ تنه نه پوهیدل چې کومو ځواکونو لخوا نیول شوي وو.

۷۹ تنه توقیفیان لمرې قدم کې د نړیوالو ځواکونو لخوا یا هم بهرنیو دولتي استخباراتي اداراتو لخوا په یواځی او یا هم دافغانستان امنیتي ځواکونو سره په ګډو عملیاتو کې نیول شوي وو چې ۷ تنه ئي لمرې قدم کې ملي امنیت ته ، ۲۰ تنه د افغانستان ملي پولیسو ته ، یو تن کورنیو چارو وزارت زندان ته ، یو تن هم ولسوالۍ ته ، او یو تن هم دکوچنیانو اصلاح او تربیې مرکز ته انتقال شوي وو.

یوناما د منازعېد جرایمو په تړاو درې تنه بنځینه توقیفیانې مرکه کړي. په عمومي ډول افغان چارواکي د منازعې اړونده جرمونو په تور ډیر لږ شمیر بنځینه توقیف کوي. په مجموعې توګه ، یوناما ۱۰۵ تنه توقیفیان چه د توقیف کیدو پرمهال له ۱۸ کلونو کم عمر لرونکي وو مرکه کړي. 9

همدارنګه یوناما دقضاء ، څارنوالی ، مدافع وکیلانو انجمن ، دبشردوستانه او بشري حقونو ادارو استازو سره په مسلسل توګه لیدلي او مرکې کړي.

د ۶۳۵ تنه توقیفیانو سره دیوناما دمرکو دپام وړ موضوع دپادو توقیفیانو سره دملي امنیت او ملي پولیسو یا هم ملي سرحدي پولیسو کارکوونکو چلند او همدارنګه دافغانستان ملي اردو او محلي پولیسو مسؤلینو او ددولت لخوا ددوی په قضایاوو کې دافغانستان دقوانینو او نړیوالو بشري حقونو اړوند قوانینو مراعت کول وو.¹⁰

د مرکو د حفاظت میتودولوژي او د اثبات معیار

یوناما په تصادفي توګه دمنازعې اړوند توقیفیانو انتخاب او په مورنۍ ژبه (پښتو یا دري) یې ورسره په یواځیتوب کې پرته د توقیف ځای کارمندانو ، نورو دولتي کارکوونکو او یا نورو توقیفیانو دحضور څخه مرکې کړي. ټول مرکه شوي توقیفیان دمرکې په هکله د د رضایت ښودلونه وروسته مرکه شوي.

⁹ دکوچنیانو د حقوقو په هکله نړیوال کنوانسیون تعریف پر بنسټ کوچنی هر هغه کس ته ویل کیږي چې ۱۸ کلونو څخه کم عم لرونکی اوسی (۰-۱۷کلونو).

¹⁰ دیوناما دماشومانو ملاتړ څانګې او قانون حاکمیت څانګه ددغه راپور تحلیل او حمایت برخه کې تخصصي معلومات شریک کړي.

ديوناما ټولو مرکه کوونکو د ۱۲ میاشتني نظارت په دوران کې د ځانګړو توقیف ځایونو څخه په مختلفو وختونو کې لیدنه کړې. ډیری لیدني له مخکي نه په نا اعلان شوی توګه ترسره شوي؛ که څه هم کابل او کندهار توقیف ځایونو څخه د یو تړون له مخي چې مخکي څخه دنظارت خبرتیا ورکول کیده لیدني ترسره شوي.

یوناما د توقیف ځایونو څخه دنظارت پروګرام طرح او د توقیفیانو سره د مرکو پرمهال نړیوال منل شوی کړنې او معیارونه کارولي دي. یوناما خپلو مرکه کوونکو او ژباړونکوته څرګنده لارښودونه او ګړندودونه صادر کړي وو.¹¹ یاد اسناد دملګرو ملتونو د بشري حقوقو لپاره د ملګرو ملتونو عالي کمیشنري دفتر په همکارۍ د توقیفیانو سره مرکه کول او د توقیف ځای څخه د نظارت روزنیز لارښود پر بنسټ تیار شوي وو.¹²

سره ددی، دیوناما ټولو مرکه کوونکو د توقیف ځایونو، شکنجې، او بدچلند په هکله د معلوماتو کراس چک، د محرمیت، د معلوماتو اعتبار او د مرکو ترسره کولو په هکله معیاري ترینګونه ترلاسه کړي وو او د یوناما د بشري حقوقو د ځانګړي د تجربه لرونکو ناظرینو او کارپوهانو لخوا په جدي توګه نظارت او څارل کیدل. مرکه کوونکو د نقل ورکوونکو سوالونو څخه ډډه کوله او د هرتوقیفی څخه یی دهغه کیسه پداسې ډول پوښتله چې هرځای کې یې غوښتل ختم کولای شوه (مرکه د نیم ساعت څخه تر یونیم ساعت پوری دوام پیدا کاوه او ځینې توقیفیان د څو ځلو لپاره هم مرکه شوي).¹³ دهری مرکې لپاره د یوناما مرکه کوونکو د مرکه کیدونکو شفاهي معلومات د اعتبار او کراس چک په موخه نوت کړي.

یوناما هغه قضایایو چې د اعتبار له مخي دد ډاډور نه وې دشکنجې او غیر انساني چلند په قضایاو کې ندي شماریلې. دیوناما ۶۳۱ توقیفیان دهغه توقیفیانو په ګډون دي چې د شکنجې او غیر انساني چلند په هکله شکایات نه درلودل یا هم هغه توقیفیان وو چې ادعاګانې یې د تایید او اعتبار وړ نه وې. له ۶۳۵ مرکه شوو توقیفیانو څخه، ۳۷۷ توقیفیانو دشکنجې او بدچلند ادعا کړې، په داسې حال کې چې ۲۵۸ تنو توقیفیانو دشکنجې او بدچلند ادعا نده کړې.¹⁴ یوناما د ۳۷۷ توقیفیانو له جملې څخه ۵۱ تنه توقیفیانو دشکنجې او بدچلند په هکله ادعا ګانې اعتبار او اطمینان وړ ونه موندلې. یوناما دشکنجې او بدچلند ۳۷۷ تنه توقیفیانو ادعاوو څخه ۳۲۶ تنو ادعاوې تائید کړای شوي.¹⁵

¹¹ دملګرو ملتونو خپور شوی لارښود وګورئ: <http://www1.unm.edu/humanrts/monitoring/chapter9.html#c1>.

¹² د بشري حقوقو څخه نظارت اړوند د او ایچ سی ایچ ار ترینګ منول.

¹³ دکارپوهانو تجربه او تحقیق نمونو اختسل د اښکاره کوي چې ددرواغو دکشف له پاره بهتره داده چې دتوقیفیانو دخبرو اصلی نسخه دکارپوهانو واک کې ورکړل شي ترڅو بشپړ ډول تحلیل شي. اصلی نسخه کارپوهانوته دا توان ورکوي ترڅو معلومه کړي چې ایا دتوقیفیانو لخوا ادعا دیوی ریښتینې واقعی څخه برسیره شوی یا درواغو کیسو او دمخکي څخه روزنی پربنسټ ادعا شوي. پداسې حال کې چې دخپلې ریښتینې کیسې پیښې بیان کي احساسات له مخي وی او دبل چا کیسه دذهن نه نقل کیږي. دتوقیفیانو مقایسه او تحلیل ښکاره کړی چې کله ریښتینې کیسه کوی نو احساسات، رنگ، غر او څیری څخه ښکاري. او یاد راوستل بیا جغرافیوی، تکرار، دداخلی پروسیجرو نو او ویلو توانائی کې ښکاري. دغه څېړنو کې یوناما توقیفیانو څخه پوښتلی چې خپله کیسه خپله وینا او طرز باندی بیان کړي. لهپري پرانستی سوالونه او خپله خوښه ختمول ددی زمینه مساعده کوی چې دتوقیفیانو دویناوو صحت ارزایابی شي. کله چې توقیفی یوځل پرانستی سوالونه خپله خوښه پائی ته رسول بیا مرکه کوونکو تړلی او لارښوده سوالونه پوښتلی ترڅو دوینا وو صحت او ریښتیا معلومه شي. لازياتو معلوماتو له پاره د Gudjonnsen(1992) and Schooler and Loftus(1986) د بشري حقوقو عالی کمیشنري ترینګ کې وګورئ.

¹⁴ دیوناما ۶۳۵ توقیفیانو نمونه د ۳۲۶ توقیفیانو په ګډون ده چې دشکنجې او بدچلند شکایت درلود(۱۲۵ تنه دملې پولیسو او سرحدي پولیسو لخوا، ۱۷۸ تنه دملې امنیت لخوا، ۱۰ تنه د محلي پولیسو او ۱۳ تنه دملې اردو لخوا، چې مجموعه ۳۲۶ تنه کیږي) معتبره او اطمینان وړ موندلې. یوناما موندلې چې ۶ تنه توقیفیان د ملي پولیسو او ملي امنیت لخوا شکنجه او بدچلند شوی، او یوتن دملې اردو او ملي پولیسو لخوا شکنجه شوی.

¹⁵ په دغه ۵۱ نمونو کې دغه توقیفیانو بیانونه شاملی دی: د ملي امنیت له ریاست څخه 31 تنه، توقیفیان نمبر ۱۳۰، ۱۳۴، ۱۳۵، ۱۴۲، ۱۹۵، ۲۱۶، ۲۵۴، ۳۱۸، ۳۷۱، ۳۹۹، ۴۰۶، ۴۰۹، ۴۱۲، ۴۱۶، ۴۳۰، ۴۴۴، ۴۵۳، ۵۳۱، ۵۳۶، ۵۴۸، ۵۵۱، ۵۵۲، ۵۵۳، ۵۸۳، ۵۸۵، ۵۹۱، ۶۰۶، ۶۱۲، ۶۱۴، ۶۳۵، ۶۴۱، ۶۶۱؛ د افغان ملي پولیسو څخه ۹ تنه، توقیفیان نمبر 44، 168، 231، 339، 455، 496، 510، 617 او 623؛ د افغان محلي پولیسو څخه 5 تنه، توقیفیان نمبر 65، 197،

مرکه کوونکو دتوقیفیانو څخه د ترلاسه شوو معلوماتو د صحت او تصدیق لپاره دمختلفو کړنو څخه کاراخیستید توقیفیانو د خپلوانو، مدافع وکیلانو، د بشردوستانه مرستو د ادارو کارمندانو، روغتیایي کارمندانو او نورو هغه کسانو چې دتوقیفیانو قضایاوو کې په مستقیمه توګه دخپل وومرګې کړي او فزیکي نښې نښانې او نور اړوند وسایل یې خپرلي. همدارنګه، یوناما دیوشمیر منابعو او اړخونو څخه دشکنجې او بدچلند عکسونه او نور اثباتیه شواهد ترلاسه کړي.¹⁶

د یوناما مرکه کوونکو دیوشمیرتوقیفیانو بدن باندي تپونه، داغونه او نښې لیدلي چې شکنجې او بدچلند له کبله رامنځته شوي وو؛ همدارنګه بنداج او نورطبي درملني نښې لیدلي.¹⁷ دمرکه شوو توقیفیانو څخه ۵۸ تنو ویلي چې دتحقیق او توقیف موده کې د اوریدلو تپونو له کبله یې طبي درملنې ته اړتیا پیدا کړېده.

د اثبات معیار

دشکنجې پای ته رسولو لپاره دواړه قانوني اصلاحات او دمرتکب له خوا ځواب ورکول لازمي دي. پداسې حال کې چې یوناما په انفرادي ډول توقیفیان مرکه کول او د شکنجې په ادعاګانو باندي یې د باور کولو پریکړه کوله، یوناما د جزایي عدلي سیستم د بدیل ادعا نه کوي. یوناما دنظارت پروګرام طرح شوی ترڅو دشکنجې دپېښو په اړوند کافي، معتبر، او د ډاډ وړ معلومات وړاندي کړي کوم چې ددولت لخوا مناسب اصلاحي او د بیطرفه اعمالو او خپلواکه جنائي تحقیقاتو مستلزم دي.

یوناما ټول لاس ته راوړي معلومات (د انفرادي دلایلو او اړوند اثباتیه شواهدو په شمول) سنجش کړي، ددې لپاره چې پریکړه وکړي چې آیا ترلاسه شوي معلومات کافي، معتبر، او د ډاډ وړ دي چې دځانګړو توقیف ځایونو په هکله د خپلو موندنو پربنسټ تشویش ښکاره کړي او دجنایې تحقیقاتو او نورو اقداماتو وړانديز وکړي.¹⁸

همدارنګه په کافي ډول معتبر او ډاډ وړمعلومات دپریکړو لپاره کارول کيږي چې آیا دشکنجې او بدچلند په ګډون نمونې سیستم (نظام) کې شتون لری یا نه.¹⁹ دغه راپور هغه توقیف ځایونه په نښه کوي کوم کې چې د منازعې اړوند توقیفیانو د شکنجه کولو په اړه کافي اندازه معتبر او د ډاډ وړمعلومات ترلاسه شوي.

هغه توقیف ځایونه چې په سیستماتیک ډول شکنجه کول پکې پېژندل شوي²⁰، ګڼ شمیر مرکه شوي توقیفیان، هغه چې ځانګړو توقیف ځایونوکې توقیف شوي وو، کافي اندازه معتبره او د ډاډ وړمعلومات ورکړي چې داثبات پورتنی معیار یې پوره

233، 568 او 598؛ د افغان ملي اردو څخه 5 تنه، توقیفیان نمبر 238، 372، 576، 599 او 604؛ د نړیوالو ځواکونو څخه یو تن (توقیفی نمبر 220). (د دغو ټولو توقیفیانو مجموعه 51 تنه کیږي)

¹⁶ دافغانستان حکومت د ۲۰۱۳ کال جنوری ۱۴ نیټه دغه راپور په ځوابیه لیک(څلورمه ضمیمه) کې داسی لیکلی چې دیوناما دبشر حقونو څانګې ددی راپور ترتیب لپاره یواځی دتوقیفیانو سره مرکو او داسی شیانو بسنه کړی چې د ادعاګانو اثبات لپاره کافي ندي. یوناما پورته ذکر شوی منابعو دلاری خپلی موندنې ترلاسه کړی.

¹⁷ توقیفیان نمبر: ۳، ۲۴، ۷۱، ۲۱۹، ۷۴، ۲۷۰، ۲۸۸، ۳۰۶، ۴۵۸، ۴۸۵، ۵۰۸، ۵۱۱، ۵۵۳، ۵۷۸، ۶۰۵، ۶۱۰، او ۶۲۷.

¹⁸ ستیفن ویکسون، دنړیوال بشردوستانه او بشری حقوقو د حقیقت موندنی او تحقیقاتی ماموریت دشواهدو معیار(۲۰۱۲)، دژنیو د نړیوالو بشردوستانه قوانینو او بشری حقوقو اکاډمی، ۳۲ پاڼه.

¹⁹ دشکنجې ضد کنوانسیون لهری مادی پربنسټ شکنجه عبارت ده له: هر عمدی عمل چه دیو کس څخه دمعلوماتو، اقرار، او یا هم دبل شخص په هکله معلوماتو ترلاسه کولو په موخه چې دنوموړی شخص دجسمی او روانی شدید درد یا رنج سبب کیږی، شکنجه ګڼل کیږی. همدارنګه دفردي مجازات کول پدی ګومان چې نوموړی یا هم دریم شخص دعمل مرتکب شوی یا هم احتمال شته چې مرتکب شی، په تهدید، اجبار، دتبعیض پربنسټ دداسی کړنو ترسره کیدل ددولتی مامور یا هم بل دولتی چارواکو لخوا، په امر یا ترسره شی شکنجه ګڼل کیږی. دغه دقانونی اجراتو ترسره کیدلو پروخت رامنځته شوی درد او رنج شامل کیدی نشي.

کاوه. دابنکاره کوي چې ځانگړو توقيف ځایونوکې لویه کچه شکنجه شوې. مانا داچې دتوقيف ځای مسؤل او مستنطقینو شکنجه کولو امر ورکړی ، یا حتما پوهیدل ، اویا یې هم رضایت درلود. پداسې حال کې دا نتیجه ترلاسه کیدای شي چې یاد توقيف ځایونوکې سیستماتیکې شکنجې عملاً شتون درلود ، نه ځینو قضایاووکې.

پداسې حال کې چې دشکنجې ټولې ادعا گانې باید بررسی شي یوناما انتخاب کړی چې کافی اندازه د اعتبار او اطمینان داثبات معیار لپاره وکاروی نسبت ابتدائی مظنونیت معیار ته کوم چې دجزيای عدلي سیستم په بهیر کې په عامه توگه کارول کيږی .²¹ د شکنجې د شدت او د دا ډول بشري حقونو څخه د لویو سرغړونو د قربانیانو د انعطاف پذیرې له امله د اثبات نه موخه دا ده چې دا ډاډ ترلاسه کړي چې یوناما په یو ښه موقف کې قرار لري ترڅو د شکنجې د مخنیوي لپاره غوره لارې چارې پیشنهاد کړي.

د ملي امنیت ریاست د هداياتو سره سم یوناما د توقیفیانو سره د مرکو په دوران کې عکاسی او ویدیوی کمرې ، موبایل ټیلیفونونه او د غږ ثبتولو وسیلې ندې کارولې.

دټولو توقیفیانو سره دمرکو او همدارنگه دټولو لیدنو او شاهدانو او ملي او نړیوالو مسؤولینو سره دمرکو موندنې مستندې او په ځانگړي معلوماتي بانک(دیتابیس)کې ثبت شوي.

د امنیتي او محرمیت د دلایلو په خاطر په دغه راپورکې توقيف د قضیې د نمبر په اساس پیژندل کيږی. د دې راپور په متن کې د "توقيف" اصطلاح ټولو هغو کسانو ته کارول شوې چې په یو جرم باندی مظنون ، تورن او یا محکوم وي.

د یوناما د میتودولوژۍ په هکله پوښتنې او د یوناما ځواب

دملي امنیت او افغان ملي پولیسو مسؤلینو او ذیدخه نړیوالو لورو ، دیوناما د میتودولوژۍ په هکله په لاندی ډول پوښتنې کړې. یوناما د میتودولوژۍ او د تحلیل نمونوپه هکله پوښتنو ته په ځانگړو توقيف ځایونو کې په ټولیزه توگه ځوابونه ورکړي:

دافغانستان مسؤولینو پوښتنه/نیوکه

(1) پدې گمان چې ددولت ضد پروپاگند په اړه توقیفیانو روزنه لیدلې چې دشکنجې په هکله درواغو او ناسمو تورو ادعا وکړی .²²

(2) طالبانو خپلو غړو ته لارښوونه یا هدایت کوي چې دافغان چارواکو لخوا توقيف کیدو په صورت کې رشوت ورکړي چې آزاد شي او یا هم دتوقيف پرمهال کله چې بهرنیانو سره مخ کيږي نو دشکنجه کیدو ادعا وکړي.

²⁰ دغه راپور کې ، یوناما سیستماتیکه شکنجه دځانگړو توقيف ځایونوکې کارونی څخه عبارت ده. راپور دانه وائی چې په سیستماتیک ډول شکنجه ددولت پالیسی کې شتون لری. دافغانستان حکومت د ۲۰۱۳ کال جنوری ۱۴ نیټه خپل ځوابیه لیک کې وویلی دي. لدی کبله یوناما پدی فوت نون او راتلونکې مخ فوت نوت کې پدی موضوع بحث کړی.

²¹ پورتنی ۴۹-۵۲ پانی.

²² دوهمه ضمیمه: دیوناما د ۲۰۱۱ کال د افغانستان توقيف ځایونوکې دمنازعې اړوند توقیفیانو سره چلند راپور په ځواب کې دافغانستان ددولت ، دملي امنیت عمومی ریاست او دکورنیو چارو وزارت توضیحات.

- د ټول هیواد په کچه دادعا کانوپراخه پیمانہ (۶۳۵ توقیفیان په ۸۹ توقیف ځایونو کې) کومې نمونې چې لاس ته راغلي دومره زیات توپیر لري چې د دي امکان نه لیدل کیږي چې توقیفیان دیله مخکې نه روزل شوي وي چېد توقیف په وخت کې د شکنجې د درواغو ادعا وکړي. دغه نمونې درېځانګړتیاوي لري: اول- په راپور کې ورکړل شوو بډرقتاریو کې ډیرفرق موجود و او دغه ادعاوې زیاتې یوې ځانګړې توقیف ځای پورې تړلې وې. له دي کبله دا ناشوني ده چې مخالفین دې مخکې له مخکې دهر توقیف ځای په سیمه کې خپل خلک روزلي وي. دویم- دا چې د هر توقیف ځای په هکله د مختلفو ګروپونو اړوند توقیفیانو (لکه محلي اختطاف ګرې ډلې او د یاغیانو مختلفې ډلې) یوشانته ادعاګانې ګرځېږي. نو د دي امکان نه شته چې دغه ټولې مختلفې ډلېدې مخکې له مخکې روزل شوي وي. دریم- د تورونو ترلاسه شوې بیلګې دمختلفو توقیفیانو لخوا په مختلفو وختونو او حتی مختلفو میاشتو کې دځانګړو توقیف ځایونو اړوند راپور شوي. همدارنګه نوموړې ادعاګانې دکومې ځانګړې نظریې اجندا پورې تړلې نه وې.
- دطالبانو ۲۰۱۲ کال می میاشتې ۳۰ نیټه، آخرنی ګرځندود (لایحه / کود اف کنډک) کې دانشته چې خپلو غړوته لارښوونه کېږي چې افغان چارواکوته دي رشوت ورکړي او یا هم دبهرنیانو لیدو پرمهال دشکنجې ادعا وکړي.
- یوناما داسې دنیټې پرته (پښتو او انګلیسي ژبه) لارښود ترلاسه کړی چې دتوقیف په هکله دطالبانو لارښود ادعا پرې کیده، چې خپلو غړوته یې افغان چارواکوته درشوت ورکولو لارښوونه کوله. خپلواکه کارپوهانو ددې سند ارزونه وکړه او په ډاګه یې کړه چې نوموړی سند دطالبانو معتبره سند ندی. ضمناً ددې، سند طالبانو ته وائی چې رشوت ورکړی ترڅو آزاده شی، مګر داسې نه ښکارېږي چې طالبان دي خپل غړي وهڅوي ترڅو بهرنیو ناظرینوته دشکنجې درواغ ووايي یا دې ادعا وکړي.
- په هغه توقیف ځایونو کې چې یوناما ورڅخه لیدنه او نظارت کړی، تر زیات حده پورې کوشن شوي چې د توقیفیانو د غیرحقیقي داستان جوړونې څخه مخنیوي وشي، (ځینې وخت د توقیفیانو یوه ډله خپلې حقیقي کیسې او یا هم د بډرقتاری په هکله ادعاګانې په قصدي او یا غیراختیاري ډول له یو بل سره شریکوي چې په پای کې ورڅخه یوه ګډه وینا او کیسه جوړېږي). د ملي امنیت ریاست په توقیف ځایونو کې کله چې یوناما مرکې تر سره کولې، نو د یوناما کارکوونکي په دي پوهیدل چېپه توقیف ځای کې دننه توقیفیان له یو بل څخه جلا ساتل کیږي. په دي توګه یوناما په دي ډاګه وه چې هغه توقیفیان چې یوشانته کیسې بیانوي دي توقیف ځای ته د رسیدلو راهیسې یی دا فرصت نه دی درلودلې چې یو بل سره وګوري او درواغ خبرې جوړې کړي.
- یوناما په مختلفو توقیف ځایونو کې له توقیفیانو سره مرکې کړي دي چې مخکې له دي چې نوموړي توقیف ځای ته منتقل شي په مختلفو وختونو کې د ملي امنیت د عین ادارې لخوا نیول شوي وو نو له دي کبله د دي احتمال ډیر کم دی چې دغه توقیفیان په ډله ایزه توګه یوشانته کیسې جوړې کړي.
- د یوناما لخوا نظارت شوو توقیف ځایونو کې چېرته چې دشکنجې او بدچلند هیڅ ادعا شتون نه درلود هیڅ توقیفی هم شکایت نه درلود. دا موندنې په ډاګه کوي چې توقیفیان پرته له کومې دسیسې یا کیسو شریکولو څخه حقیقت وایي.

- حتی که ځینو طالبانوته دشکنجې د درواغو ادعا کولو په هکله روزنه ورکړل شوې ، مرکه کوونکوته دیونا میتودولوژي ، لارښودونه او ترینگونه داسې دیزاین شوي وو چې پورته ذکر شوي درواغو ادعا گانې کشف او لري کړي. یوناما دتوقیفیانو لخوا دشکنجې او بدچلند ۵۱ ادعاگانې بی اعتباره ارزولي.

دافغانستان مسؤلینو پوښتنه/نیوکه

(3) یوناما دتوقیفیانو لخوا دشکنجې ادعا شوي شواهد د ملي امنیت سره دادعا په وخت کې شریک کړی ندي ، له همدې کبله ملي امنیت ریاست ونشو کړای چې دشکنجې او بدچلند په هکله ترلاسه شوي ادعاوې بررسی کړي .²³

د یوناما ځواب

- د توقیف څخه د نظارت په ۱۲ میاشتني موده کې یوناما دملي امنیت ریاست او افغان ملي پولیسو ته اړوند معلومات ورکړي چې اړوند مناسب اعمال ترسره کړي. ځینو بیلګو کې دملي امنیت ریاست یوناما ته مشوره ورکړې چې دوي په ځانګړو قضیو رسیدګی پیل کړي چه د یوناما لخوا ورته استول شوي وي او راپور یی ورکړي چې دوي دا ډول قضایاوو کې هیڅ ډول بدچلند او شکنجې اثار ندي موندلي.
- دایساف قوماندان خپل د ۲۰۱۳ جنوری ۱۱مې نېټې لیک (ددغه راپور ۵ ضمیمه) کې یوناما ته ویلي چې تیرو ۱۸ میاشتو کې ایساف دتوقیفیانو سره بدچلند ۸۱ ادعاګانې دافغانستان چارواکو سره شریکي کړي او د تحقیقاتو په برخه کې یې ورسره مرسته کړې او اجراتو غوښتنه کړې ، مګر د افغانستان چارواکو تراوس مهاله یواځې یوه قضیه کې اجرات ترسره کړي.

دافغانستان مسؤلینو پوښتنه/نیوکه

(4) یوناما دملي امنیت دشکنجې دځانګړو میتودونو په هکله شواهد ندی خپاره کړي ، په ځانګړې توګه د برقی شاک ، جنسي تیري ، تهدید او دجنسی آلی وهل بیلګي په توګه دجنسی آلی تاوکول.²⁴

د یوناما ځواب

- دهغه ځایه چې د افغانستان ملي امنیت او افغان ملي پولیسو یوناما ته د کمږې وړلو اجازه نه ورکوله دا ستونزمنه ده چې دتوقیفی پر بدن باندې د برقی شاک او دجنسی آلی وهلو عکسونه وړاندې کړي. ځینو بیلګو کې توقیفیان پدې نه وو توانیدلی چې دتحقیق دوران کې اوبستو ټپونو درملنه کړي ، او د امنیتي د لابلو له کبله روغتیائی کارکوونکي هم نه غوښتل دیادو ټپونو اړوند معلومات یوناما ته ورکړي.

²³ پورتنی ماخذ

²⁴ پورتنی ماخذ

د راپور لنډيز

"د ملي امنيت رياست گڼ شمير پټ ځايونه لري چې خلک توقيف او شکنجه کوي. زما دفتر دملي امنيت رياست مرکزي دفتر په ... داخل کې موقيعت درلود²⁵ او زه کولای شم تاسي ته ووايم چې ټول شکنجه شوي توقيفيان دخپلو اطاقونو څخه ايستل کيدل او دعين تعمير داخل کې بلې ودانۍ ته انتقال کيدل ترڅو هغه هيئت چې ملي امنيت مرکزي دفتر څخه ليدنه کوله ، ورڅخه پټ کړي."

(دملي امنيت کارمند ، ۲۰۱۲ کال اپريل)²⁶

"زه ۱۲ ورځې وړاندې دپنجوايي په ولسوالۍ کې دکندهار ښارنه بهر دملي پوليسو امنيتي پوسته کې ونيول شوم. زه تورن يم چې دطالبانو غړی يم. زه په مستقيمې توگه دکندهار امنېه قوماندانۍ ته يوړل شوم. زما څخه په لومړۍ ورځ دامنېه قوماندانۍ دترويريزم ضد مديريت کې تحقيق وشو. دملي پوليسو څلورتو کيبل باندې په شا او پښو ووهلم. تحقيق دوه ساعته دوام وکړ. سباورځ ، ماته په لاسونو او پښو برقي ښاکونه راکړل شول. بل ځل ، دوي زه وسلې باندې تهديد کړم چې که چيرې اقرار ونکړم نو دوی به ما ووژني. زه يې مجبور کړم چې اسنادو باندې گوته ولگوم او وروسته له هغه بيا تحقيق راڅخه ونشو."

(توقيفي نمبر ۵۰۹ ، دکندهار امنېه قوماندانۍ ، ۲۰۱۲ کال سپتمبر)²⁷

د ملگرو ملتونو دامنيت شورا له خوا د ورکړل شوي واک سربيره چې دافغانستان ددولت سره دقانون حاکميت او بشري حقونو ته داحترام او رعايت په ښه کولو کې (د محابسو د سکتور په گډون) مرسته وکړي ، د افغانستان لپاره دملگرو ملتونو مرستندويه پلاوی (يوناما) د ۲۰۱۱ کال اکتوبر څخه تر ۲۰۱۲ کال اکتوبر پورې په ۳۰ ولايتونوکې د ۸۹ توقيف ځايونو څخه د منازعې اړوند توقيفيانو سره د چلنداو ددولت له خوا د عادلانه محاکمې دقانوني مرحلو د طی کولو د پروسې د مکلفيت د رعايت په هکله چې دافغان او نړيوالو بشري حقونو د قانون پربنسټ يی لري په موخه ليدنی اوکتني کړي دي²⁸ . د ليدنو پر مهال ، يوناما ۶۳۵ تنه توقيفيان او محکوم شوي زندانيان ، چې ۱۰۵ تنه ئي ماشومانووو مرکې ترسره کړي دي. دغه کسان د افغان ملي پوليسو ، ملي امنيت رياست ، افغان ملي اردو يا سيمه ايزو پوليسو لخوا د کورني امنيت ضد يا وسله وال مخالفت جرايمو په تور نيول شوي²⁹ .

دملي امنيت رياست او کورنيو چارو وزارت يوناما لاسرسی تقریبا ټولو توقیف ځایونو ته او توقیفیانو ته برابر کړيدي. همدارنگه يوناما دخپل ۱۲ میاشتنی نظارت په دوران کې خوځلی دملي امنيت رياست او کورنيو چارو وزارت/افغان ملي پوليسو سره په کابل اود ټول هیواد په کچه داروندو معلوماتو شریکولو او په انديښنو دبحث او د تعقیبي کړنو په موخه لیدلي دي.

²⁵ دنوم او افرادو ټولی منابع (ادعا شوي مرتکب او توقیفی) چې ممکن دهغی دپیژندگلوی سبب شی پتی شوي دنمابعو دامنيت او محرمیت په موخه.

²⁶ داپريل ۲۰۱۲ په ۱۸ نیټه ، يوناما دملي امنيت کارمند سره مرکه وکړه. دموقعیت په اړه معلومات دامنيتی دلایلو له کبله پټ ساتل شوي.

²⁷ ټول تاریخونه دشکنجی تاریخ څخه عبارت دی ، نه دیوناما سره دمرکې نیټه.

²⁸ ټول تاریخونه(نیټی) دتوقیفی دشکنجی کیدو میاشتی پر بنسټ دی نه دیوناما سره مرکی نیټه.

²⁹ دملگرو ملتونو امنيت شورا قطعنامه ۲۰۴۱ (۲۰۱۲) ۳۸ بند: په افغانستان کې دزندانونودسکتور دلزایاتو بیارغاونی اواصلاح باندی کوبښی کیری ، دقانون واکمی او بشری حقوقو ته احترام په موخه. افغانستان کې ټولو زندانونوته او توقیف ځایونوته داروند ادارو لاس رسی اهمیت باندی تاکید کیری . اودنړیوالو بشر دوستانه قوانینو ته او بشری حقوقو ته بشپړ احترام غږ کوی. د ۲۰۱۱ کال اکتوبر ۱۰ نیټی یوناما راپور وړاندیزونه څخه دی . ددغه راپور دیوناما دندو او واک برخه وگوری.

نړيوالو سوله ساتو ځواکونو(ايساف) او نورو نړيوالو پوځي او استخباراتي ځواکونو په دوامداره توگه دمنازعې اړوند کسانو توقيف او افغان توقيف ځايونو ته د انتقال په بهير کې د پام وړ رول درلود. ۲۰۱۱ کال سپتمبر کې ايساف دتوقيف ځايونو دنظارت شمير پراويز پروگرام په لاره واچاوه ، په لومړي پړاو کې دملي امنيت او افغان ملي پوليسو ۱۶ توقيف ځايونه يې ترپوښښ لاندې نيولي وو. دنظارت په بهير کې يوناما په مکرره توگه دايساف مسؤولينو سره ليدلي او دايساف دپروگرامونو او اړوند موضوعاتو په هکله يې بحث کړي دي.

په نړيواله کچه د منل شويو (ميتودولوژيو)، معيارونو او ښو تجربو په کارولو سره ديوناما ۲۰۱۱ اکتوبر څخه تر ۲۰۱۲ اکتوبر پورې دتوقيف ځايونو څخه د نظارت بهيرکې وموندلې چې د منازعې اړوند توقيفيانو سره دبدچلند او شکنجې له منځه وړلو په هکله د افغان دولت او نړيوالو کونښنونو سره بياهم دافغانستان يوگڼ شمير توقيف ځايونوکې شکنجه ديوې جدې انديښنې په توگه شتون لري.³⁰

يوناما کافي معتبره او د ډاډ وړ شواهد موندلې چې نيم برخه د ۶۳۵ مرکه شوو³¹ توقيفيانو ډلې څخه ۳۲۶ توقيفيان ۲۰۱۱ کال اکتوبر څخه تر ۲۰۱۲ کال اکتوبر پورې دافغان ملي پوليسو ، ملي امنيت رياست ، افغانستان ملي اردو او سيمه ايزوپوليسو گڼ شمير توقيف ځايونوکې شکنجه شوي ، او نور غير انساني ، ظالمانه او تحقير کوونکي چلند يې تجربه کړي دي.³² دغه موندنې ديوناما د ۲۰۱۰ کال داکتوبر څخه بيا د ۲۰۱۱ کال اکتوبر پورې موندنو سره يوشان ديچې مرکه شوي توقيفيانوشمير څخه نيمه برخه دهغه توقيفيانو چې د ملي امنيت توقيف ځايونوکې ساتل شوي وو او دريمه برخه هغه توقيفيان چې دملي پوليسو توقيف ځايونوکې ساتل شوي وو دملي امنيت يا ملي پوليسو کارکوونکو لخوا څخه د شکنجې يا بدچلند تجربه درلوده.³³ (دوهم نمبرنقشه وگورئ)

ديوناما څيړنوبنکاره کړيدېچې پداسې حال کې چې شکنجه دافغان ملي پوليسو او افغان مليسرحدي پوليسو توقيف ځايونوکې نسبت تير يوکال مودې ته زياته شوې ، ولې مرکه شوي توقيفيان دملي امنيت توقيف ځايونو کې نسبت تير ۱۲ مياشتو ته شکنجه او بدچلند لږه اندازه تجربه کړي. يوناما ليدلېچې د ۱۰۵ تته مرکه شويو توقيفي ماشومانو څخه ۸۰ يا ۷۶ سلنه شکنجه يا بدچلند تجربه کړي ، ديوناما تيرو موندنو په نسبت ۱۴ سلنه زياتوالي راغلي³⁴

³⁰ دنظارت مودې بهير کې نورو اداراتو هم دافغانستان توقيف ځايونوکې دشکنجې او بدچلند کارونې په هکله راپور ورکړي.

³¹ د ۶۳۵ مرکه شوو توقيفيانو جملې څخه ، ۳۷۷ تنو دبدچلند او شکنجه کيدو ادعا کړي ، يوناما د ۳۷۷ ادعا ووڅخه ۳۲۶ ادعا کانو په هکله معتبره او ډاډمن شواهد موندلي.

³² دغه دشکنجې ضد کنوانسيون لمرې مادې تعريف کاروي: دباد کنوانسيون کې شکنجه معنی هر هغه عمل کوم چې د درد او رنج باعث گرځي که فزيکي يا رواني چې عمدي توگه په يوشخص باندې عملي شي د هغه څخه معلومات ياهم دنورو افرادو په هکله معلومات ترلاسه کولويا اقرار ، ياهم دسزا دهغه خپل عمل لپاره ياهم دبل شخص اعمالو لپاره يا هم هغه چه مظنون اوس په ارتکاب د تهديد د مجبور کولو لپاره ياهم هر بل دليل دتبعيض يا هر بل ډول پداسې حال کې چې دا اعمال د هغه شخص لخوا چې رسمي دندې په دروان کې ترسره کوي. دادقانون او طبعي پيښو له کبله درد شامل ندي. داتعريف څلورو عناصر لرونکي دي: (۱) عمل چې د درد يا درنج باعث کيږي (۲) عمل عمدي اوسي (۳) عمل بايد دمعلوماتو يا اقرار ، سزا ، تهديد ، او يا طبي معياناتو ، ياهم تبعيض لپاره وي (۴) مرتکب عامه خدماتو کارمند ياهم هر هغه څوک چې دولتي قدرت کاروي. دعمدي او هدف عناصر ... دمترکب راضي کولو تحقيقات شامل ندي مگر يواځې چه د شکنجې صد کميتي عمومي وړانديز نمبر ۲(د غړو دولتونو لخوا د دوهمې مادې تطبيق) ، 9. CAT/C/GC/2(24January 2008)

³³ دافغانستان توقيف ځايونوکې دمنازعې اړوند توقيفيانو سره چلند راپور وگورئ (UNAMA/OHCHR,10 October 2011). همدارنگه دهمدې راپور ديوناما دنظارت پروگرام ۲۰۱۰-۱۲ برخه وگورئ.

³⁴ دشکنجې ضد کنوانسيون ۳ ماده

همدارنگه یوناما لږ شمیر هغه توقیفیان مرکه کړي چې د محلي پولیسو یا ملي اردو لخوا توقیف شوي وو او کافی اندازه معتبره او ډاډ ورسواهد موندلي چې دمحلي پولیسو لخوا نیول شوي وو، هر ۱۲ تنو توقیفیانو څخه ۱۰ تنه شکنجه یا بدچلند تجربه درلوده. دهره ۳۴ تنو توقیفیانو څخه یوپردریمه برخه (۱۳) تنو چې دملي اردو لخوا توقیف شوي وو، دشکنجې یا بدچلند تجربه درلوده.

یوناما همدارنگه کافی اندازه معتبر او ډاډ ورسواهد موندل چې د ۷۹ تنو څخه ۲۵ تنه (۳۱ سلنه) مرکه شوي توقیفیان چې دنړیوالو پوځونولخوا یا هم نورو دولتي اداراتو لخوا افغان توقیف ځایونوته استول شوي؛ د افغان ملي پولیسو، ملي امنیت یا هم افغان ملي اردو لخوا بدچلند یا شکنجه شوي. دغه ۷ سلنه زیاتوالی ښکاره کوي نسبت دیوناما تیرد یو کال مودی راپورته کوم کچې دهره ۸۹ تنو توقیفیانو څخه ۲۲ تنو (۲۴ سلنه) نړیوالو لخوا انتقال شوو شکنجه یا بد چلند تجربه درلوده. یاد حالت ددولت قانوني مکلفیت په هکله اندېښنې را څرگندې کړې چې دشکنجې خطر موجود دی، دشکنجې دخطر دشتون په صورت کې دانتقال اندېښنې ته ځواب ویلو لپاره نړیوال ځواکونه باید دانتقال شویو توقیفیانو څخه سخت نظارت او پلټنې وکړي؛ او هغو توقیف ځایونوته چیرته چې دشکنجې باوري راپورونه شتون ولري دتوقیفیانو انتقال وځنډول شي.³⁵

دایساف قواعد هم دنړیوالو قوانینو پربنسټ دي چې افراد باید په هیڅ حالت کې هغه ځایونوته وانستولي شي چیرته چې دشکنجې او بدچلند خطر شتون ولري. دغه اندېښنونه ځواب ویلو لپاره پکار ده چې نړیوال ځواکونه، دافغان توقیف ځایونوته انتقال شوو توقیفیانو څخه په دوامدار توګه نظارت ترسره او یا هم دتوقیفیانو انتقال وځنډوي.

هرځای کې چې شکنجه ترسره شوپه عمومي توګه دتحقیق غلط تکنیکونه هم کارول شوي کوم کې چې ملي امنیت ریاست، افغان ملي پولیس، افغان سیمه ایز پولیس یا افغان ملي اردو مسؤلینو عمدا دتحقیق په دوران کې دافغان یا معلوماتو د ترلاسه کولو په موخه توقیفیانو باندې دروونکي ضربې واردې کړي دي. دشکنجې دغه ډول کړنې دبشري حقونو څخه جدي سرغړونو کې شمیرل کېږي چې دنړیوال قانون او دافغانستان قوانینو پربنسټ جرم دی او په غوڅه توګه منع کړی شوي.³⁶

دشکنجې او بدچلند ډولونه دیوناما تیر ځل موندنو سره یوشان وو؛ دشکنجې څوارلس ډولونه بیان شوي. توقیفیانو ویلي چې دوي د شکنجې ګڼ شمیر ډولونه لکه د ځړولو (دیوال، چت، اوسپنیزو میلو او یا نورو ثابتو شیانو پورې د اوردې مودې لپاره د لاسونو له بندونو څخه د ځنځیر او یا نورو شیانو په وسیله ځړول)، او وهلو ټکولو، په ځانګړې توګه د پلاستيکي پاپونو، برقي کیبلونو او سیمونو او یا هم د لرګیو او لښتو په واسطه چې اکثراً د توقیفیانو د پښو په تلو استعمالیږي، برقي شاک، د تناسلي آلی تاوول، بیضو (هکیو) ته فشار ورکول، د پښو د نوکانو ایستل، سخت وضعیت کې راوستل لکه په جبر درول، او په جنسي تیري تهدیدولو په توګه تجربه کړي دي.

³⁵ دشکنجې ضد کنوانسیون ۳ ماده دولتونه جبری عدم استرداد ته مکلف کوي "هیڅ دولت شخص باید داسی هیواد ته مسترد نکړي چیرته چې دشکنجه کیدو خطر شتون ولری"

³⁶ دافغانستان دولت ۱۹۸۷ کال جون میاشت کې دشکنجې ضد کنوانسیون لاسلیک کړی. دافغانستان اساسي قانون ۲۹ ماده صراحت لری چې: هیڅوک نه شی کولای چې له بل شخص څخه حتی دحقوقو د ترلاسه کولو لپاره که څه هم ترتعقیب، نیونی یا توقیف لاندی وی او یا په جزا محکوم وی، دهغه دتعذیب لپاره اقدام وکړی یا یی دتعذیب امر ورکړی. دجوزاقانون هم شکنجه جرم ګڼی او ۲۷۵ ماده حکم کوی چې عمومی خدمتونو موظف (دملي امنیت او ملي پولیسو ټولو کارکوونکو په شمول) تورن دااعتراف اخیستلو په منظور شکنجه کی او یا په هغی امر وکی په اوږده حبس (۵ څخه تر ۱۵ کلونو اوږد) محکومیږی.

دشکنجی او بدچلند نور ډولونه د برقي شاک په گډون پېښو زیاتوالی ، دروونکی حالت ، اوږد وخت لپاره درول ، دریدل او کنیناستل ، سره هواکې اوږد وخت لپاره درول. ډیرو مرکه شوو توقیفیانو خبرورکړی چې په مختلفو ډولونو شکنجه شوي په ځانگړې توگه کله چې توقیفی داړوند تور د اقرار کولو څخه انکارکړی ، یا هم د معلوماتو ورکولو یا تائیدکولو کې پاتې راغلي.

یوناما د ملي پولیسو ، سرحدي پولیسو او ملي امنیت توقیف ځایونو کې په ځانگړې توگه ۳۴ توقیف ځایونو کې دشکنجی او بدچلند پېښو گڼ شمیر معتبره او د ډاډ ورپېښې موندلي. یوناما په کافي اندازه معتبره او ډاډ ورشواهد موندلي چې دملي امنیت ریاست مسؤلینو د یاد ریاست دوه توقیف ځایونو کې توقیفیان د اقرار او معلوماتو ترلاسه کولو په موخه په سیستماتیک ډول شکنجه کړي.³⁷ همدارنگه دملي امنیت په ۱۰ نورو توقیف ځایونو کې یې دشکنجی او بدچلند گڼ شمیر قضایاوې مستند کړي دي. دشکنجی په سیستماتیک ډول کارونه دملي پولیسو ۶ توقیف ځایونو او د سرحدي پولیسو یو توقیف ځای کې موندل شوي. یوناما دملي پولیسو ۱۵ نورو ولایتي او دولسوالیو توقیف ځایونو کې دشکنجی معتبره او د ډاډ ور قضایاوې موندلي.³⁸

عین وخت کښې ، یوناما کتلي چې دهیواد په څوسیمو کې افغان ملي پولیسو زیات شمیر وسله والو نښتو اړوند توقیفیان نیولي او تحقیقات او څېړنې یې ورڅخه کړي ؛ چې دملي پولیسو لخوا دشکنجی راپورونه هم زیات شوي دي. یاد حالت دا په ډاگه کوي چې افغان ملي پولیس او ملي امنیت ریاست چې شاید توقیفیان هغه توقیف ځایونو کې توقیف او تحقیق نکړي کومو ځایونو څخه چېنړیوال او ملي ادارات او ایساف لیدني تر سره کولې. همدارنگه یوناما گڼ شمیر معتبر راپورونه ترلاسه کړي چې دملي امنیت ځینو توقیف ځایونو کې توقیفیان دنړیوالو نظارت کوونکو څخه د حکمې لاندې یا هم نورو ځایونو کې پټ کړای شوي دي. دتیر ځل موندنو په شان یوناما دکندهار دملي امنیت او ملي پولیسو توقیف ځایونو کې په پراخه توگه دشکنجی کولو معتبر او ډاډمنشواهد لیدلي.

یوناما دغاب کیدو په اړوند داعبار ور راپورونه ترلاسه کړي³⁹ ، ۲۰۱۱ کال سپتمبر څخه بیا تر ۲۰۱۲ کال پورې کندهار کې دپولیسو لخوا ۸۱ د تنو دنیول کیدو خبر ورکړل شوی چې تراوسه یې درک ندي لگیدلي.

دتیر یوکال په موده کې یوناما دملي امنیت ځینو توقیف ځایونو کې دشکنجی ادعاو دکموالي برخه کې پرمختگ لیدلی. دغه کمښت دنړیوالو ځواکونو لخوا دتوقیفیانو انتقال په بهیر کې کمښت او دایساف لخوا نظارت په نتیجه کې وو. ولې وروسته له هغه چې ایساف بیاځلي نوموړو توقیف ځایونو ته انتقال پیل کړ او خپل نظارت کې یې کمښت راوست ، یوناما دشکنجی په پېښو کې زیاتوالي لیدلي.

بدچلند او دشکنجی پېښو ته د رسیدگي په موخه د دولت تدابیر

دیوناما ۲۰۱۱ اکتوبر راپور په ځواب کې ، دافغانستان دولت په توقیف ځایونو کې دشکنجی او بدچلند ته درسیدگي په موخه یولړ اصلاحي اقدامات په کاراچولي.⁴⁰ دملي امنیت ریاست او دکورنیو چارو وزارت په دوامدارهډول یوناما ، نړیوال او ملي

³⁷ دلاس رسی او میتودولوژی برخه دشکنجی دسیستماتیک ډول تعریف لپاره وکړی.

³⁸ دشکنجه شوو توقیفیانو نمونی دځای پراساس ، دریمه نمبر نقشه وکړی.

³⁹ جبری توگه دافرادو ناپدید کیدل اړوند نړیوال کنوانسیون دوهمه ماده ، زور سره لادرکه کیدل تعریف کوی: نیول ، توقیف ، تښتول ، یا ددولتی مارمور لخوا هر ډول دآزادی څخه محروم کول چې ددولت په ملاتړ او خوښه کار کوي ، چې وروسته بیا دآزادی سلبول رد کوی او ناپدید شوی فرد ځای نه نیول چې قانوني ملاتړ څخه بی برخوی کولی . افغانستان یاد کنوانسیون لاسلیک او تصویب کړی ندی. گڼو منابعو یوناما سره خپلي اندېښنې شریکي کړي دي چې کڼی گڼ شمیر وگړی وروسته له نیول کیدو پداسی حال کې چې دپولیس نظارت کي وو وژل شوی وی.

سازمانونولاس رسی توقیف ځایونوته برابر کړی ، ویلي دېچې دوي د شکنجېاو بدچلند ادعاگانې بررسي کوي ، د توقیفیانو سره بدچلند مخنیوي په موخه روزنیز پروگرامونه عملي کوي او ټول افغانستان په کچه خپلو مسؤلینوته لارښودې پالیسي صادرې کړېچې پکې ویل شويچې دتوقیفیانو شکنجه دافغانستان دقوانیونو څخه سرغړونه ده.⁴¹

۲۰۱۲ کال کې دملي امنیت عمومي ریاست ، دبشري حقونو امریت تأسیس کړ ؛ چه دشکنجې او بدچلند ادعاگانو ته د رسیدگي صلاحیتلري او مستقیماً عمومي ریاست ته راپور ورکونکی دی.⁴² دملي امنیت پخوانی ریس رحمت الله نبیل یوناما ته وویل چې نوموړي دملي امنیت توقیف ځایونوکې دبشري حقونو څخه د سرغړونو د قضایاوو په بررسي کې په مستقیم ډول برخه لري.⁴³ ځینو بیلگوکې ملي امنیت ریاست یوناما ته وویل چې دوی دشکنجې او بدچلند ځانگړي ادعا گانې او راپورونو په گډون دهغو قضایاوو چې یوناما لخوا استول شوي وي په اړوند توقیف ځایونوکې تحقیق اوڅیړنهکړې ده. ملي امنیت یوناما ته وویل چې یادو ټولو قضایاوو کې دشکنجې او بدچلند هېڅ یوه قضیه ونه موندله. همدارنگه دملي امنیت چارواکو یوناماته ویليچې دملیامنیت یادو ریاستونو یوشمیر چارواکي دیوځای څخه بل ځای ته تبدیل کړي شوي مگر دلیل ئې څرکند نه دی.⁴⁴

پداسې حال کې چې ملي امنیت او افغان ملي پولیس خپلو توقیف ځایونوکې دستونزو شتون په هکله پوهیږي ولی بیاهم دویخپل کارکوونکي دشکنجې په برخه کې گرم نه کني.⁴⁵ دیوناما دمعلوماتو پربنسټ یاد داخلي تحقیقات دملي امنیت هغه چارواکې چې د شکنجې مسؤل دي یا دشکنجې مخنیوي کې پاتې راغلي ،دهغوی دعدلی تعقیب یا ددندی څخه گوښه کېدو باندی ندی منجر شوي. یوناما دافغان ملي پولیسو یواځی یوې بیلگې څخه خبرتباري کوم کېچې دملي پولیسو افسر دتوقیفی سره د بدچلند په تړاو تر عدلي تعقیب لاندې راغلي.

د ۲۰۱۲ کال اکتوبر ۱۷مه دملي امنیت مطبوعاتي دفتر دپاد ریاست یوه اعلامیه خپره کړه⁴⁶ ، چې ویلي شوي ووچېملي امنیت ټولو هغه نهادونوته ښه راغلاست وایي او ملاتړ یې کويچې دتوقیفیانو او توقیف ځایونو څخه لیدنه او په دقت بررسي کوي. دملي امنیت اعلامیه کښې یادونه شوي چې دملي امنیت ریاست د بشري حقونو اداراتوته نوی مهال ویش تیاروي چې دملي امنیت توقیف ځایونو او توقیفیانو سره لیدنه وکړي او همدارنگه ملي امنیت ریاست دټول افغانستان په کچه دپاد ریاست

⁴⁰ دوهمه ضمیمه: دیوناما راپور په هکله ، دافغانستان حکومت ، دملي امنیت ریاست او کورنیو چارو وزارت نظریې.

⁴¹ یوناما کابل کی د ۲۰۱۲ کال دمی په ۹ نیټه دکورنیو چارو دجنر ، حقوق بشر او ماشومانو دحقوقو ریاست سره ولیدل ، او یوناما ۲۰۱۲ می ۱۴ نیټه دملي امنیت ریاست دبشري حقونو امریت سره کابل کی ولیدل. دکورنیو چارو وزارت او ملي امنیت ریاست داحکامو کاپی یوناما سره فایل کی دی.

⁴² د ۲۰۱۲ کال جنوری ۲ نیټه دملي امنیت عمومي ریاست دبشري حقوقو امریت لخوا یوناما ټهلیک.

⁴³ دوهمه ضمیمه وگورئ: دافغانستان ددولت ، دملي امنیت ریاست او کورنیو چارو وزارت توضیحات دافغانستان په توقیف ځایونوکې دمنازعې اړوند توقیفیانو سره چلند په هکله دیوناما راپور.

<http://unama.unmission.org/Portals/UNAMA/Documents/October10 UNAMA Detention Full-Report ENG.pdf>

⁴⁴ ددی تحقیقاتو به نتیجه کی ، دکورنیو چارو وزارت او ملي امنیت ریاست حفظ الصحة وضعیټ یوشمیر توقیف ځایونوکې ښه کړی. یوناما لیدلی چې فزیکي حالت په شمول د پاکي ، لمرنیو روغتیائی خدمتونو شتون ، اوغذا کیفیت ځینو توقیف ځایونوکې ښه شوي. پداسی حال کی چې دا بشردوستانه موضوعات دیوناما دنظارت اصلی موضوع نه وه ولی بیاهم دپادو دتغیراتو دقرردانی کوی.

⁴⁵ دوهمه ضمیمه وگورئ: دافغانستان ددولت ، دملي امنیت ریاست او کورنیو چارو وزارت توضیحات دافغانستان په توقیف ځایونوکې دمنازعې اړوند توقیفیانو سره چلند په هکله دیوناما راپور.

<http://unama.unmission.org/Portals/UNAMA/Documents/October10 UNAMA Detention Full-Report ENG.pdf>

⁴⁶ دملي امنیت ریاست مطبوعاتی اعلامیه ، ۲۷/۶/۱۳۹۱ (۱۷ سپتمبر ۲۰۱۲). پر اسدالله خالد باندی د برید څخه وروسته چی د دتاوی لپاره وخت ته اړتیا درلود ، حسام الدین حسام د ملی امنیت ریاست یو معاون د ۲۰۱۲ کال د دسمبر په ۷ نیټه د دغه ریاست د سرپرست په توگه وټاکل شو.

کارکوونکو لپاره روزنیزو پروگرامونو باندې کارکوي. اعلامیه د ټولو ملي او نړیوالو اداراتو څخه غواړي چې پدې برخه کې ملي امنیت ریاست ملاتړ وکړي؛ ملي امنیت دتوقیفیانو حقوقو څخه دملاتړ لپاره خپلې ژمنې بیا تکراروي.

د دغه راپور موندنو ته د حکومت ځواب

دغه راپورموندنو په ځواب کې دافغانسان حکومت، ملي امنیت ریاست او کورنیو چارو وزارت د ۲۰۱۳ کال دجنورۍ په ۱۴مه نیټه لیکلې ځواب ورکړی چې ددغه راپور څلورمه ضمیمه ده.⁴⁷ په ځواب کې حکومت په توقیف ځایونو کې شکنجه او بدچلند دظرفیت دکمښت له کبله په بشپړ ډول نه ردوي؛ مگر راپور کې دشکنجې او بدچلند ذکر شوې اندازه هم مبالغه آمیزه گڼي. همدارنگه افغان چارواکو یوشمیر کارونه چې دوی دشکنجې او بدچلند د مخنیوي لپاره ترسره کړي په گوته کړي. لکه، دترینګونو ورکول، دبشري حقونو انډینسو په هکله څیړنې او تحقیقات، داحکامو صادرول، دلارښودونو او پالیسیو وضع کول.⁴⁸

دکورنیو چارو وزارت او ملي امنیت ریاست ویلي دي چې توقیف ځایونو کې سیستماتیکه شکنجې شتون رد کوي، او ملي امنیت ریاست وائی چې راپورکې دتوقیف پټ ځایونه او دتوقیف بدیل ځایونه رد کوي. حکومت د ملي امنیت ریاست سره په گډه کورنیو چارو وزارت ویلي چې دوي آماده دی چې توقیف ځایونو کې دبشري حقونو رعایت او قانون حاکمیت په موخه راپورکې شته وړاندیزونه عملي کړي.

د شکنجې او بدچلند ته درسیدګي په موخه د ایساف اقدامات

دیوناما ۲۰۱۱ کال راپور په ځواب کې، ایساف دملي امنیت ۱۶ توقیف ځایونو ته او دملي پولیسو ټولو هغه توقیف ځایونو ته چې دیوناما راپورکې هلته دسیستماتیکشکنجې یادونه شوي وه، دتوقیفیانو د انتقال پروسه وځنډوله.⁴⁹ همدارنگه ایساف دتوقیف ځایونو څخه دنظارت یو شمیر پراویز پروگرام طرح کړ؛ ترڅو افغان چارواکو سره مرسته وکړي چې دتحقیق او توقیفیانو سره چلند ښه کړي، مخکې لدی چې ایساف بیا دانتقال پروسه پیل کړي. پروگرام ددې غوښتنه کوله چې په منظمه توګه د توقیف ځای کارکوونکیاو توقیفیان نظارت او مرکه شي؛ ترڅو دملي امنیت او ملي پولیسو لخوا توقیفیانو سره دبدچلند لمرنۍ ستونزې پیداشي او بیا دتوقیف ځایونو مسؤلینو او مستنطقینو ته دتوقیفیانو سره دښه چلند په شمول پرته د شکنجې او جبر سره اقرار اخیستلو تحقیق میتودونو ترینګونه او سیمینارونه جوړشي.

⁴⁷ دیوناما د حقوق بشر څانګې دکلني راپور مسودی ته دافغانستان حکومت ځواب (دملي امنیت شورا، کورنیوچارو وزارت، او ملي امنیت ریاست) چې ددی راپور څلورم نمبر ضمیمه دی.

⁴⁸ دغه راپورته ځواب کې د ۲۰۱۳ کال جنورۍ ۱۴ نیټه، کورنیو چارو وزارت او ملي امنیت ریاست څرګنده کړه چې دشکنجې مرتکبینو دپېژندنې او مجازات په موخه ئی لازمی اقدامات ترلاس لاندې نیولي. ولی داچې دشکنجې او بدچلند پېښې موندلې او سی رد کړي. دکورنیو چارو وزارت څرګنده کړی چې "دافغانستان جمهورۍ دولت کورنیو چارو وزات " دخپلو قانونو ترسره کولو برخه کې دکورنیو چارو وزارت لسکونو منسوبین چې دخپلو دند څخه سرغړونه کړیوه او یا هم تخطی کړي وی دندو څخه کوښه او یا هم څارنوالۍ ته عدلی تعقیب په موخه معرفی کړي. ملي امنیت ریاست ویلی "ادعا نلرو چې زموږ کارونو کې کمې نشته ... " مگر "کمی " نسبت ورکوی " دکارمندانو بی تجربه کې، او دجرم صحنې ته دامنیتي وضعیت له کبله نه لاس رسی ... پداسې مواردو کې ملي امنیت ریاست ددوی پر وړاندې لازم اقدامات ترسره کړي " یوناما لیدلې چې دتوقیفیانو سره څه ډول شکنجه او بدچلند ترسره شوی، او دکورنیو چارو وزارت او ملي امنیت ریاست چې ورته اشاره کړی څه وو.

⁴⁹ ایساف دسپتمبر په ۴ نیټه کابل کې دملي امنیت تروریزم ضد ۱۲۴ ریاست، د لغمان، کاپیسا، تخار، هرات، خوست ولایتی توقیف خانوته او دکندهار ښار دوهمې ناحیې امنیت او پولیسو حوزې ته، او د دامان ولسوالۍ، ارغنداب، ۹ حوزه او ژیړی، دملي پولیسو توقیف خانه ددشت ارچې کندز کې، او خوست او ارزګان دملي پولیسو امنیت قوماندنۍ توقیف خانوته، توقیفیانو پروسه ځنډولی.

دترینګونو په تعقیب؛ دملي امنیت او ملي پولیسو ځانګړو توقیف ځایونو څخه دمخکې څخه نا اعلان شوي لیدني لډې کبله کوي چې یاد توقیف ځایونه بیا انتقال لپاره تائید شي. یوځل توقیف ځای تائید شي نو نړیوال ځواکونه دهغه توقیف ځایونو څخه په منظمه توګه نظارت کوي چېرته چې د محاکمې د بهیر نه مخکې توقیفیان استول کیږي. دایساف موقف دادی چې د شکنجې او بدچلند مرتکبینو سره حساب یواځې د افغان مسؤولینو دنده ده او ایساف یواځې دخپلو بررسیو موندنې دافغانستان اړوند چارواکو سره داجرااتو په موخه شریکوي. دایساف وینا پرېنست؛ تیرو ۱۸ میاشتو کې دتوقیفیانو بدچلند ۸۰ قضیې افغان چارواکوته داجرااتو په موخه راپور ورکړل شوي او د څیړنو په برخه کې دهمکاری او ملاتړ وړاندیز کړی؛ چې تراوسه پوري یواځې دیوې قضیه په برخه کې افغان چارواکو اقدام کړی.⁵⁰

د ۲۰۱۱ کال د نوامبر په ۸ نیټه دایساف قوماندانی دتوقیف ځایونو ارزونه پیل، او د ۲۰۱۲ کال د مارچ په ۸ نیټه یی اعلان کړل چې د ۱۶ هغه توقیف ځایونو شمیر څخه چېرته چې دیوناما راپور پرېنست شکنجه ترسره کیده؛ څوارلس (۱۴) توقیف ځایونوته دتوقیفیانو انتقال د بیا ځلي پیل کیدو اجازه ورکړه.⁵¹ دیوناما د معلوماتو پرېنست، ایساف تائیدوي، دایساف قوماندانی کوم تصدیق ندی کړی چې د شکنجې څخه پاکه توقیف خانه ده یا ددی تضمین کوی چې دیادتوقیف ځای کارکوونکې په بشپړه توګه بیا روزل شوي چې دتحقیق ناسم روشونه ونه کاروی. بلکېپدی مانا ده؛ چې دملي امنیت او ملي پولیسو نوموړی توقیف ځایونه دایساف د اصلاحی پروګرام لمرني درې پړاوونه بشپړ کړي او د شکنجې یا بد چلند کړنو په هکله معلومات ندی ترلاسه کړي.

دملي امنیت او ملي پولیسو توقیف ځایونوکې دشکنجېد نوو معتبرو راپورونو په ځواب کې، د اکتوبر ۲۴ نیټه ۲۰۱۲ کال، ایساف یوځل بیا په کابل کې دملي امنیت ۱۲۴ ریاست توقیفځای، لغمان، خوست، هرات، او تخار امنیه قوماندانیو، او دلومړی ځل لپاره یی دملي امنیت ۴۰ ریاست ته دتوقیفیانو انتقال وځنډول.⁵² همدارنګه ایساف، یوناما ته وویل، چې دافغانستان د بشري حقونو خپلواک کمیسیون په ځواب کې ایساف دوهم ځلي دملي امنیت او کورنیو چارو وزارت استازو سره په ګډه دتوقیفیانو څخه د نظارت پروګرام پیل کړل.⁵³

شکنجې او بدچلند پېښوته درسیدګي په موخه لازياتو کړنوته اړتياشته

دحکومت او ایساف دشکنجې او بدچلند پېښوته درسیدګي په موخه کونښینونه که څه هم قناعت ښوونکي دي مګر بیا هم دشکنجې دکمښت په برخه کې دپام وړ پرمختګ نه دی راغلی. دتیرځل موندنو په شان، یوناما موندلي چې دشکنجې مرتکبینو سره نه احساس نکول خپل حالت باندی پاتي ده. لږ پلټنې شوی مګر هیڅ یومرتکب خپله دنده لاسه نده ورکړی. ددغه راپور موندنو څرګنده کړې چې شکنجه یواځې د ترینګونو، بررسیو او لابنودونو دلاری نشي منځه تللی، بلکې اړینه ده چې حساب ورکولو اقدامات دشکنجې دمنع کیدوبرخه کې ترسره شي. پرته د ګټورو، مخنیوونکو کړنو، جدی، خپلواکه څیړنو یا هم عدلی تعقیب په ګډون افغان چارواکې دشکنجې توقف ته چمتو ندی. مخکې پرته لار روښانه ده.

⁵⁰ د ۲۰۱۳ کال جنوری ۱۱، یونامانه، نیټه دایساف دقوماندان لیک

⁵¹ یوناما د ۲۰۱۲ کال مارچ دایساف کارکوونکو سره په کابل کې مرکه. دمارچ په ۸ نیټه ایساف بیاځلی ۱۴ توقیف ځایونوته دتوقیفیانو انتقال پروسه پیکړی: کابل کې دملي امنیت ریاست ۱۲۴، په لغمان، کاپیسا، تخار، هرات، خوست، او دملي پولیسو توقیف ځای دکندهار په دامن ولسوالی، ارغنداب ولسوالی، ژپړی ولسوالی، کنډز دشت ارجې کې دملي پولیسو توقیف ځای، دخوست او کنډز امنیه قومانیو توقیف ځایونه، او ارکان امنیه قوماندانی توقیف ځای.

⁵² د ۲۰۱۲ کال اکتوبر ۲۴ نیټه د یوناما لیدنه د ایساف کارکوونکو سره.

⁵³ د ۲۰۱۲ کال اکتوبر او نوامبر کې دیوناما لیدنه دایساف دمرکزی قوماندانی چارواکو سره.

دخپلواکه نظارت کوونکو لخوا دتوقیف ځایونوڅخه نظارت او بررسی دحساب ورکونو او توقیفیانو سره دانسانی چلند درامنځته کولو په برخه کې یو ضروری عنصر دی. دېشری حقونو نړیوال معیارونه او بڼه کړنې دداسې جوړښت لپاره یو کارې چوکات وړاندې کوي، په ځانګړې توګه دښکېجې ضد کنوانسیون ختیارې پروتوکول چې غړې هیوادونه مکلف کوي ترڅو دښکېجې دمنځنۍ ملي میکانیزم رامنځته کړي. اکثر قضایاو کې دغه تخصصی اداره باید خپل داخلي جوړښت ولری، ددولت څخه جلا وي او دېشری حقونو دملي ادارې لخوا اداره شي. نوموړی جوړښت باید چې صلاحیت ولری ترڅو ټولو توقیف ځایونوڅخه نظارت، تعقیبې تحقیقات او څېړنې دی وکړي او عدلی او قضائی اداراتوته لازمی سپارښتنې وکړي ترڅو دښکېجې دجرم مرتکبین ترتحقیق او عدلی تعقیب لاندې ونیسي. دداسې یو میکانیزم تاسیس دنړیوالو دوامداره او هراړخیز ملاتړ ته ضرورت لري.⁵⁴

دغه نوښت هلته تقویه کیدی شي چې لویه څارنوالی، ستره محکمه خپلو ټولو قاضیانو او څارنوالانو ته روښانه لارښودونه صادرکړي او دهغوی نه وغواړي چې ټولي هغه قضایاوې چې هغه کې اقرار دښکېجې او بدچلند دلاری اخستل شوي وي په جدی توګه وڅیړي او رد ئی کړي. که چیرې چارواکي دښکېجې دلاری اخستل شوی اقرار قضایاو وڅیړلو او رد کولو کې پاتې راشي باید دتادیبې او انظباتی جزا کانو او عدلی تعقیب لاندې راوستل شي.

دملي امنیت، افغان ملي پولیس، افغان سیمه ایز پولیس او افغان ملي اردو لخوا په دوامداره توګه دتوقیفیانوشکنجه او بدچلند (اکتوبر ۱۱ - اکتوبر ۲۰۱۲)

دیوناما لخوا ۲۰۱۱ کال داکتوبر څخه تر اکتوبر ۲۰۱۲ کاله پوری د۶۳۵ توقیفیانو مرکه کیدل ۵۹ سلنه زیاتوالی راغلی. یوناما په ټولیزه توګه مرکه شوو توقیفیانو شمیر زیادکړی دي ترڅو دمجوعی نمونو رقم او تحلیل ته پراختیا ورکړی.⁵⁵ په نوی څېړنه کې دتیرکال په نسبت دملي امنیت دوه چنده او ملي پولیسو کې دوه نیم چنده توقیفیان سره مرکې شوې دي.

نوو څېړنوپه کافي اندازه معتبره او موثره شواهد موندلي چې د۲۸۶ دمنارعي اړوند توقیفیانو شمیر په استازیتوب ۱۲۵ تنه شخړی اړوند توقیفیان کوم چې دافغان ملي پولیسو یا هم د افغان ملي سرحدي پولیسو توقیف ځایونوکې ساتل شوي وو، ۴۳ سلنه دتوقیف پرمهال شکنجه یا بدچلند شوي وو، نسبت تیر ۱۲ میاشتو دوری ته ۳۵ سلنه وه. نوو مطالعاتو ښودلي چې نسبت تیر کال ته دوه نیم ځله زیات شمیر توقیفیان دافغان ملي پولیسو توقیف ځایونوکې ساتل شوي دي.

یوناما ټاکلی (تثبیت کړی) چې دملي امنیت په توقیف ځایونوکې ۵۱۴ ساتل شوو توقیفیانو شمیرې څخه ۱۷۸ تنه یا هم ۳۴ سلنه توقیفیانو شکنجه او بدرفتاری دتیر کال په نسبت ۱۲ سلنه کم تجربه کړي، پداسی حال کې چې تیر کال ۴۶ سلنه توقیفیانو دملي امنیت توقیف ځایونوکې شکنجه او بدرفتاری راپور ورکړی وو.⁵⁶ دتیر کال په نسبت ملي امنیت کې دوه ځله زیات توقیفان مرکه

⁵⁴ دافغانستان - امریکا دوردمهال همکاريو په هکله دجمهور رئیس بارک وباما او جمهور رئیس حامد کرزی کډه علامیه د ۲۰۱۳ کال جنوری ۱۱ نیټه خپروه شوی چې وائی: "دهغه پرمختګونو پربنسټ چې ۲۰۱۲ کال کې چې افغانستان حکومت ته دتوقیفیانو انتال په برخه کې رامنځته شوی؛ جمهور رئیس پریکړه کړې چې افغان توقیفیان افغانستان حکومت ته انتقال کړي" پداسی حال کې چې اطمینان حاصل کوی چې خطرناک توقیفیان باید دجنګ ډګر څخه لرې وساتل شي. لازیات معلومات له پاره وګوري: [http:// president.gov.af/en/news/1645](http://president.gov.af/en/news/1645)

⁵⁵ د۶۳۵ توقیفیانو دنمونو داشتباہ احتیاطی حد مثبت منفی ۳.۷ سلنه دی. پداسی حال کې چې د ۲۰۱۱ کال کې دتوقیفیانو ۳۷۹۹ نمونو دغه حد ۴.۸ سلنه وو. د ۲۰۱۲ کال دملي امنیت ۳۱۴ توقیفیانو له پاره داشتباہ مثبت او منفی احتیاط حد ۳.۹ سلنه و او د ملي پولیسو او سرحدي پولیسو توقیفیانو ۲۸۶ نمونوته د اشتباہ احتیاطی حد ۵.۳ سلنه دي دغه داشتباہ احتیاطی حد ۵۰۰۰ توقیفیانو شمیر پربنسټ دي چې ۹۵ فیصده مطمئن تخمین کړی، یعنی د ۲۰ څخه ۱۹ دي.

⁵⁶ دتوقیفیانو مجموعه د ۶۳۵ څخه زیاته ده ځکه چې زیاد شمیر هم د ملي امنیت ریاست، ملي پولیس او سرحدي پولیسو یا ملي اردو او نړیوالو ځواکونو لخوا نیول شوی. ددی راپور دمیتودولوزي ۲۹ فوت نوت دی وکتل شي.

شوي. دغه کمښت ممکن ددي څرگندونه وکړيچې کم شمير توقيفيان يادو توقيف خانو کې موندل شوي. د ملي امنيت توقيف ځايونه دلغمان ملي امنيت توقيف ځای ، تخار ملي امنيت ، کاپيسا او هرات ملي امنيت رياست په گډون دايستاف لخوا بررسۍ شوي.

يوناما په څلورو ولايتونوکې دافغان محلی پوليسولخوا دشکنجې کافی اندازه معتبره او موثره شواهد موندلی. ديوناما لخوا د ۱۲ مرکه شوو توقيفيانو شميرڅخه کوم چې دافغان سيمه ايزوپوليسو لخوا نيول شوي وو ؛ ۱۰ تنو دشکنجې او بدچلند کيدو راپور ورکړی (دلسو تنو شمير څخه ۷ تنو دکندز ولايت چهاردری ولسوالی څخه وو او پاتی نور فارياب ، کندهار ، او ارزگان ولايتونو کې وو). افغان سيمه ايزوپوليس دنيولو او توقيف کولو صلاحيت نلری. دمظنونينو دموقت نيونی دوخت په هکله دسيمه ايزو پوليسو واک په څرگند ډول ندي تعريف شوی.⁵⁷

دافغان ملي اردو په اړوند ، يوناماپه کافی اندازه معتبر اودډاډ وړ شواهد موندلي چې د ۳۴ تنوله جملي څخه ۱۳ تنو مرکه شوو توقيفانو چې په ۷ ولايتونوکې دملي اردو توقيف ځايونوکې ساتل شوي وو ، شکنجه او بدچلند ئی تجربه کړي ده. د ۱۳ له جملي څخه ۹ پيښی دهرات ولايت دچشت شريفدملي اردو بيس او شيندند بيس ، دفراه ولايت شيوان او بکوادملي اردو بيس ، دبادغيس ولايت بالامرغاب په غربي ولايتونوکې (پنځه پيښی فراه ولايت کې ، دوه هرات ولايت کې ، او دوه پيښی بادغيس ولايت کې) او پاتی نوري پيښی په کابل ، کاپيسا ، کندهار ، او لغمان ولايتونوکې پيښی شوي دي.

هغه توقيفيان چې دملي امنيت ، افغان ملي پوليس ، افغان سيمه ايزوپوليس او افغان ملي اردو توقيف ځايونوکې مرکه شوي راپور ورکړی چې شکنجه او بدچلند دتحقيق په دوران کې اکثرآد تحقيق په جلا خونوکې ، يا هم د ورو توقيف ځايونو بړنده او دالان(دهليز) کې ترسره شوي . د يادو تحقيقاتوپه دوران کې تحقيق کوونکو ، افسرانو او څارنوالانو اکثرا دتوقيفی څخه غوښتل چېپدی اعتراف وکړی چې دطالبانو يا نورو دولت ضد گروپونو غړی وو ، دتورنو طالبانو او نورو دولت ضد غړو نومونه تائيد کړي ، دچاوديدونکو موادو جوړول يا هم ځای پرځای کول ، سلاح درلودل ، ځانمرگی بريدکوونکې وو او يا هم طالبانو سره يی مرسته کوله. اکثره قضيوکې شکنجې داعتراف ، معلوماتو يا هم تهديد لپاره کارول شوي. څرنکه چې يی پورته يادونه شوي چې ملي امنيت ، افغان ملي پوليس ، افغان محلی پوليس او افغان ملي اردو دشکنجې گڼ شمير کړني کارولي په شمول دا ورد وخت لپاره دکيبل يا پايپ سره وهل ، څړول او برقی شاک ورکول .

توقيفيانو باندي دشکنجې ديو شانته ميتودونو دوامدار ډول کارونه ددی څرگندونه کوي چې دشکنجې استعمال په سيستماتيک ډول د ملي امنيت په دوه توقيف ځايونوکې ترسره شوي .⁵⁸ دغه توقيف ځايونه عبارت دي له کندهار ملي امنيت رياست توقيف ځای ، دتروريزم ضد ۱۲۴ رياست کابل کې (پخوا دملي امنيت ۹۰ رياست په نامه پيژندل کيده).

يوناما دکندهاردپوليسو ۶ توقيف ځايونوکې په شمول د ولايت امنيه قوماندانی توقيف ځای او د ياد ولايت دپوليسو ۳ ، ۱۵ ، ۱۳ ، ۸ حوزو کې ، او دپنجوايي ولسوالی ملي پوليسو توقيف ځای کې او په سپين بولدک کې دسرحدی پوليسو توقيف ځای کې د سيستماتيکی شکنجې کارولو قضاياوی موندلی .

⁵⁷ د ۲۰۱۰ کال اگست کې دسيمه ايزو پوليسو درامنځته کيدو کړنلاره ومنل شوه او ۲۰۱۲ کال جنوری کې تعديل شوه.

⁵⁸ ددغه راپور د لاس رسۍ او ميتودولوژی برخه دسيستماتيکی شکنجې بشپړ تعريف لپاره وگوري.

یوناما دافغان ملي پولیسوپه پنځه ولایتي توقیف ځایونوکې دپلخمری(بغلان)، هرات ښار(هرات)، کندز ښار(کندز)، تالقان(تخار)، او قلات (زابل) او دڅلور ولایتونو ۱۰ ولسوالیو دپولیسو توقیف ځایونوکې د اشکمش، کلفگان، خواجه غار ولسوالی د تخار ولایت، چشت شریف، پشتون زرغون، شیندند، او گلران ولسولې د هرات ولایت، یوسف خیل دپکتیکا ولایت، د شنکجی گڼ شمیر معتبره اود ډاډ ورقتیایوی مستندکړی.

یوناما موندلي چې دکندهار دملي امنیت او افغان ملي پولیسو اکثریتوقیف ځایونوکېشکنجه رایجه ده. د۷۹تنو مرکه شوو توقیفیانو څخه نیم توقیفیان دملي امنیت، ملي پولیسو او سرحدي پولیسو مستنطقینو لخوا دشنکجه کیدو توضیحات ورکړي.⁵⁹ توقیفیانو دتحقیق دتکنیکونو توضیحات ورکړي، کوم چې دیوناما لخوا تیر ځل کندهار کې مستند شوي وو. دشنکجی او بدچلند معتبره اود ډاډ ورقتیایوی دریو څخه یوه برخه دکندهار ولایت دملي پولیسو توقیف ځایونوکېپېښې شوې.

د اکتوبر ۲۰۱۱ او اکتوبر ۲۰۱۲ کلونو ترمنځ ترټولو زیات دلادركې ادعا کانی وی لسگونو وگړي کوم چې کندهار ولایت کې د افغان ملي پولیسو لخوا نیول شوي وو لادركه شوي دي.⁶⁰ گڼو منابعو خپلې اندېښنې شریکې کړيدي چې ځینی توقیفیان ممکن وروسته له نیول کیدو دپولیسو توقیف ځای کې وژل شوی وي.⁶¹

په ملي امنیت کې د منازعې اړوند لږ شمیر توقیفیانو شتون او دنوموړو توقیفیانو د تحقیق په پروسه کې دافغان ملي پولیسو د رول زیات والی

دکندهار په استثنا، یوناما دملي امنیت په گڼو توقیف ځایونوکې دشخړی اړوند توقیفیانو کمښت نظارت کړی. دا کمښت اکثرآ دملي امنیت هغه توقیف ځایونوکې رامنځته شوي چېرته چې تیرځل یوناما سیستماټیک یا هم په متواتره توگه دشنکجی قضایاوې نظارت کړې وي، په ځانگړی توگه دهرات، لغمان، تخار، او کاپیسا ملي امنیت ریاستونو توقیف ځایونه. دتوقیفیانو شمیر کې کمښت دنړیوالو ځواکونو لخوا دتوقیفیانو د انتقال بهیر ځنډیدل او دایساف د توقیف ځایونو دنظارت پروگرام سره یووخت کې رامنځته شوي.

یوناما څرگنده کړی، چې د نړیوالو ځواکونو لخوا دتوقیفیانو درول دژمی موسم په پیل کې چې جنګ سرپرېي ممکن دملي امنیت توقیفیانو په شمیر کې کمښت راوستلی وي. سره دلږ شمیر توقیفیانو انتقال، ملي امنیت او ملي پولیسو د منازعې اړوند جرمونو په تور دپام وړ شمیر کسانو نیولو ته ادامه ورکړي. یوناما گڼ شمیر معتبره راپورونه ترلاسه کړي چې ملي امنیت ځینو توقیف ځایونو کې د نړیوالونظارت کوونکو څخه توقیفیان یې د ځکمی لاندې خونو یا نورو ځایونوکې پټ کړي دي.

همدارنگه د یوناما دنظارت په نتیجه کې موندلي چې ملي پولیس په ځانگړي توگه کندهار او هرات ولایتونوکې نسبتو اړوند جرمونو مظنونینو نیولو کې نسبت ۲۰۱۱ کال اکتوبر ته په پراخه کچه رول درلوده. دبیلگې په توگه پداسی حال کې چې دهرات ولایت دملي امنیت ریاست لږ شمیر د منازعې اړوند توقیفیان ساتل، یوناما دهرات امنیه قوماندانی توقیف ځای کې د توقیفیانو دشمیر

⁵⁹ یوناما کندهار کې ۹۰ توقیفیان مرکه کړي. ۳۷ تنه ئی دملي امنیت لخوا ساتل شوي وو، ۶۳ تنه دملي پولس یا سرحدي پولیسو لخوا توقیف کی ساتل شوي وو. یوویشت توقیفیانو ددواړه ارگانونو لخوا ملي امنیت او ملي پولیس یا سرحدي پولیسو لخوا توقیف کی ساتل شوي وو.

⁶⁰ دجبری توگه افرادو لادركه کیدو په وړاندی تریوال کنوانسیون: " لادركه کیدل " دجبری توگه افرادو لادركه کیدول پروړاندی دټولو خلکو ملاتړ نړیوال کنوانسیون دوهمه ماده ددولتی مامور یا هر بل دولتی مقام لخوا یا دلی لخوا ددولت په ملاتړ، لارښونه دشخص نیول، تبتول، او آزادی څخه محروم کول ترسره کیری، لادركه کیدل تعریف کړي او هغه ئی منع کړي.

⁶¹ یوناما د ۲۰۱۲ می میاشت کې کندهار ولایت دپټو منابعو سره مرګې کړي.

زیاتوالي نظارت کړی⁶². دغه حالت اندېښنه رامخته کوي چې ملي امنیت او ملي پولیس پېڅانګړي توګه همکاري کړې ترڅو د منازعی اړوند توقیفان په هغه توقیف ځایونو کې تحقیق وشي چېرته چېرېوال ،ملي ادارات او ایساف نظارت کوي.

غیررسمي توقیف ځایونه

ځینو ځایونو کې ، په ځانګړي توګه کندهار ولایت کې یوناما ګڼ شمیر راپورونه ترلاسه کړي چې دتوقیف ځای بدیل یا غیر رسمي ځایونه دتوقیفانو تحقیق ، شکنجې او بدرفتاری لپاره کارول شوي ؛ مخکې لدې چې توقیفان دملي امنیت یا ملي پولیسو توقیف ځایونو ته یوړل شي⁶³. یوله دې ځایونوڅخه دکندهار ولایت مقامودانې داخل کې موقعیت لري. یوشمیر توقیفانو په ډیر وضاحت سره ویلي چې په یاد موقعیت کې دملي پولیسو او سرحدي پولیسو لخوا حتی دسرحدي پولیسو د لوړپوړو چارواکو لخوا تحقیق او شکنجه شوي او د زیاد وخت لپاره په خراب وضعیت کې ساتل شوي وو.

یاد حالت دا اندېښنې څرګندوي چې دتوقیف ځایونو بدیل موقعیت ددی لپاره کارول کیږی ترڅو د نښتو اړوند توقیفانو تحقیق او شکنجه دهغه اداراتو څخه پټه کړي کوم چې درسمی توقیف ځایونو څخه نظارت کوي.

د نړیوالو ځواکونو له خوا د ملي امنیت ، ملي پولیسو او ملي اردو ته د توقیفانو انتقال او د ایساف نظارتي پروګرام

دیوناما نظارت کې ۷۹ تنو توقیفانو سره مرکې شاملې دي کومو چې راپور ورکړی چې ددوی په نیولو او ملي امنیت ، ملي اردو او ملي پولیسو ته سپارلو کې نړیوالو ځواکونو یا نورو نړیوالو استخباراتي ادارو په یواځې توګه اوباهم دافغان امنیتي ځواکونو سره په ګډه ښکېل وو⁶⁴. یوناما کافي اندازه معتبره او د اعتبار وړ شواهد موندلي کوم چې د۷۹ توقیفانو جملي څخه ۲۵ تنه (۳۱ سلنه) توقیفان چې دنړیوالو ځواکونو لخوا انتقال شوي وو دملي امنیت ، ملي پولیسو او ملي اردو توقیف ځایونو کې شکنجه شوي.

۲۵۵ تنو توقیفانو له جملي څخه ۱۳ تنه توقیفان دملي امنیت توقیف ځایونو کې شکنجه شوي ، لس تنه توقیفان دملي پولیسو توقیف ځایونو کې او دوه تنه دملي اردو توقیف ځایونو کې شکنجه شوي. ۲۵ توقیفانو څخه دیارلس⁶⁵ تنه د کندهار ولایت ، دپنجوائی ولسوالۍ ، خوست ولایت ، بغلان ولایت ، بلخ ولایت (مزارشریف) ملي امنیت ادارو او دکابل دملي امنیت ۱۲۴ ریاست لخوا شکنجه شوي. یوناما دا اندېښنهښودلې چې دخوست ملي امنیت او کابل دملي امنیت ۱۲۴ ریاست کې شکنجه د۲۰۱۲ کال دسپتمبر په میاشت کې د۲۰۱۲ کال د جولای په میاشت کې واقع شوې کله چې ایساف یادو دواړو توقیف ځایونو ته دتوقیفانو انتقال له سره پیل کړ. یوناما موندلې چې د۷۹ توقیفانوله جملي څخه لس تنه⁶⁶ (۱۲ سلنه) کندهارولایت دامنیه قوماندانۍ پولیسو ، پنجوایي ولسوالۍ ملي پولیسوتوقیف ځای کې ، زابل امنیه قوماندانۍ توقیف ځای ، او د پکتیکا

⁶² یوناما د ۲۰۱۲ کال مارچ ۶ نېټه دهرات ولایت دملي امنیت څارنوالی رئیس سره ولیدل.

⁶³ توقیفان نمبر: ۲۳، ۲۲، ۱۴، ۲۱۴، ۲۸۳، ۲۶۲، ۲۸۴، ۲۸۶، ۲۸۷، ۲۹۱، ۲۹۲، ۳۱۹، ۳۲۱، او ۵۴۴، یوناما د ۲۰۱۲ جولای او می میاشتو کې پټو محرمو منابعوسره ولیدل.

⁶⁴ توقیفی نمبر: ۱۴، ۱۳، ۹، ۱۷، ۱۸، ۲۰، ۲۲، ۲۳، ۲۴، ۴۳، ۴۴، ۴۵، ۴۹، ۶۴، ۷۵، ۱۱۱، ۱۳۱، ۱۳۲، ۱۳۳، ۱۳۴، ۱۳۵، ۱۳۷، ۱۷۲، ۱۷۳، ۱۷۴، ۱۷۵، ۱۷۶، ۱۷۷، ۱۷۸، ۱۸۲، ۱۸۷، ۲۰۸، ۲۲۲، ۲۳۰، ۲۳۴، ۲۳۹، ۲۴۶، ۲۴۷، ۲۴۸، ۲۴۹، ۲۶۱، ۲۶۶، ۲۶۷، ۲۷۰، ۲۸۳، ۲۸۴، ۲۸۶، ۲۸۷، ۲۸۸، ۲۸۹، ۳۰۱، ۳۱۶، ۳۱۸، ۳۲۶، ۳۸۴، ۴۰۰، ۴۰۳، ۴۴۰، ۴۴۶، ۴۴۹، ۴۸۴، ۴۸۵، ۴۸۶، ۴۹۲، ۴۹۳، ۴۹۴، ۵۲۴، ۵۴۰، ۵۷۵، ۵۸۰، ۵۸۵، ۵۹۲، ۶۱۵، ۶۱۶، ۶۳۰، ۶۴۶، ۶۵۰، ۶۵۶، او ۶۵۷. پدی لیکنه کې نړیوال ځواکونه عبارت دی له ایساف ، سپیشل فورس دایساف سره ، سپیشل فورس دخانګر هېوادونو قواوو سره یا هم نورو دولتی اداراتوسره.

⁶⁵ توقیفان نمبر: ۱۴، ۱۷، ۷۵، ۱۱۱، ۲۴۷، ۲۸۴، ۲۸۶، ۲۸۷، ۲۹۱، ۴۴۰، ۴۴۹، ۴۸۴، او ۶۴۶.

⁶⁶ توقیفانو نمبر: ۱۸، ۲۳۰، ۲۷۰، ۲۸۸، ۲۸۹، ۳۸۴، ۴۸۶، ۴۹۲، ۴۹۳، او ۴۹۴.

امنيه قوماندانۍ کې شکنجه شوي. د یادو ۲۵ تنو توقیفیانو له جملې څخه دوه تنه⁶⁷ یې د بادغیس ولایت بالامرغاب ولسوالۍ کې دملي اردو لخوا شکنجه یا هم بدچلند ورسره شوی.

ایساف دکندهار ولایت ملي امنیت ته توقیفیانو استول ځنډولي چیرته چې یوناما سیستماتیکه شکنجه موندلې وه. همدارنګه ایساف دکندهار امنیه قوماندانۍ ته دتوقیفیانو انتقال ندی پیل کړی چیرته چې دافغانستان دبشري حقونو خپلواک کمیسیون او دافغانستان پرانستې ټولني لخوا شکنجه لیدل شوي وه⁶⁸.

څرنګه چې یې پورته یادونه شوي او ددی راپور دموندنو په ځواب کې وروسته له دی چې دشکنجې په هکله معتبره راپورونه ترلاسه شول ایساف د ۲۰۱۲ کال اکتوبر په ۲۴ نیټه د دوهم ځل لپاره (۷) توقیف ځایونو ته دتوقیفیانو انتقال ځنډولی. او دتوقیف ځایونوڅخه دایساف دبررسی او تفتیش دټیمونوکتني او لیدني زیاتي شوي. د بشري حقونو په هکله روزنيز پروگرامونه بیا پیل شول او دملي امنیت او کورنیوچارو وزارت د کلیدی چارواکو سره په کار بوخت شول⁶⁹.

دبابید څرګنده شي چې هغه توقیف ځایونوکې چې دایساف لخوا تائیدشوي پرسونل یې روزل شوي او توقیفیان بیا انتقال پیل شوی وو، انتقال شوي توقیفیان شکنجه شوي دي. چې دغه کړنې په اوږد مهال کې دافغان حکومت سره دشکنجې له منځه وړلو او مخنیوی په برخه کې دنړیوالو مرستو داغیزمنتوب په هکله جدي اندېښنې رامنځته کړي. یوناما لیدلې چې دملي امنیت او ملي پولیسو چارواکو سره دتوقیف ځایونو څخه دایساف دهدفمند څارني، نظارت، همکارۍ او مرستې نظارتي رژیم داسې ښکاري چې په پروگرام کې د ۱۶ شاملو توقیف ځایونوکې دشکنجې ادعاوو کمښت لامل شوی⁷⁰.

پداسی حال کې چې دایساف یاد پروگرام دشکنجې مخنیوی او دتوقیفیانو سره د مناسب چلند په برخه کې دملي امنیت او ملي پولیسو کارکوونکو پوهاوي کې مرسته کړی، ولی ټولو قضایاو کې په شمول د ټولو انتقال شوو توقیفیانو دشکنجې په مخنیوي کې یاد پروگرام مخنیوی ندی کړی. دایساف دامحدودیت یوناما نظریه بیا غښتلې کوي چېشکنجې ته رسیدګي یوازی دروزنیزو پروگرامونو، بررسیو او لارښودونو له لارې ناشوني ده. بلکه ددی لپاره دحساب ورکونې کارونه لازمي دي ترڅو دشکنجې کارول ودرول شي.

یوناما همدارنګه څرګندوي چې د افغانستان توقیف ځایونوکې دشکنجې ختمول دایساف دنده نده. په ملي امنیت، ملي پولیسو او ملي اردو توقیف ځایونوکې او د سیمه ایزو پولیسو لخوا دشکنجې دستونزې حل لپاره لازمي ده چې دولت دمسؤلو کسانو پر وړاندې دعدلي تعقیب په شمول ځانګړي اقدامات ترسره کړی؛ اوهمدارنګه ملي امنیت، د کورنیو چارووزارت او محاکم باید دشکنجې د کړنو ختمولو ته ژمنوي.

⁶⁷ توقیفیان نمبر ۶۵۶، ۶۵۷

⁶⁸ دافغانستان بشري حقونو خپلواک کمیسیون او دافغانستان پرانستې ټولني د ۲۰۱۲ کال مارچ ۱۷ نیټه راپور "افغانستان کې دمسلمانه منازعي اړوند توقیفیانو سره چلند، شکنجه، انتقال، او مراحلو طی حق ته نه لاس رسی"

⁶⁹ دایساف مراسلات دیوناماسره، ۲۰۱۲ کال اکتوبر ۲۴

⁷⁰ دیوناما لخوا ۱۶ په نښه شوی توقیف ځایونوڅخه ۷ توقیف ځایونه دایساف لخوا تائید یا په مشروط ډول تائید شوي چې دکاپیسا ملي امنیت، ...

د توقیفیانو سره د شکنجې او بدچلند په هکله د ملي امنیت او ملي پولیسو مسؤلیانو حساب نه ورکونه

یوناما لیدلي چې د شکنجې د شتون د دلایلو یوه برخه دمناسب نظارت اود مربوطه چارواکو او اداراتو د حساب ورکولو نه شتون دی. دملي امنیت ادعا پرېښت چې د شکنجې په هکله یی داخلي بررسي ترسره کړې ولی بیا هم دملي امنیت هیڅ یو مسؤول په ځانگړي توگه دتحقیق د مسؤلیانو په شمول چې د شکنجې مسؤول گڼل شوي وو تر عدلی تعقیب لاندی ندي راغلي. دملي امنیت تبدیلی پدې پای ته رسیدلی چې یو شخص عین موقف کې دیوځای څخه بل ځای ته تبدیل شوي. دکندهار په ولایت کی دملي امنیت د رئیس او مرستیال په گډون ، دملي امنیت ۱۲۴ ریاست ، د خوست ملي امنیت ریاست ، د لغمان ملي امنیت ریاست ، او دکاپیسا ملي امنیت ریاست کې تغییری او تبدیلی صورت نیولی⁷¹. لاهم داناملومه ده چې آیا دا کسان د شکنجې د ادعاوو پرېښت تبدیل شوي او یا هم د نور دلایلو له کبله. لاتراوسه پورې دملي امنیت د هغو کارکوونکو پروراندې چې د شکنجې او بدچلند ادعاوپیې پروراندی شوي کوم خپلواکه ، معتبره اوپې پرې تحقیقات ندي ترسره شوي.

ملي امنیت ریاست په خپل تشکیل کې دبشري حقونو امریت تاسیس کړ مگر دا یو ناسم داخلي جوړښت دی. چې د جدي او خپلواکه بررسو صلاحیت نلري تر څو د شکنجې د مرتکبینو قضایاوې عدلي تعقیب لاندې ونیسي یا هم مجازات ییقیني کړي. یوناما د هیڅ کومې داسې قضیې په هکله معلومات نلري چې یاد امریت د شکنجې د استفادې په هکله موندلیوي. د راپورونو له مخې داسې بیلگېشته چې د نوموړي امریت کارکوونکو هغه توقیفیان چې د شکنجې په هکله یی شکایت کړی تهدید کړي دي. په یوه بیلگه کې د نوموړي امریت کارکوونکی هغه توقیفی ته چې دبدچلند څخه یی شکایت کاوه داسې ویلي: "متوجه اوسه. زه ممکن چې د بشري حقونو افسر یم مگر دا دیاد څخه مه باسهچې پهلرې قدم کې دملي امنیت کارکوونکی یم!"⁷² داسې بیلگه دداخلي نظارتی جوړښت محدودیتونهڅرگندوي.

همدارنگه دکورنیو چارو وزارت هم دټول افغانستان په کچه دملي پولیسو په توقیف ځایونوکې د شکنجې دقضایاو دخپرونو راپور ورکړی. دکورنیو چارو وزارت د بشري حقونو ریاست پروینا د شکنجې او بدچلند په هکله یواځې لږ شمیر راپورونه یاد ریاست ته رسیدلي ولی دملي پولیسوهیڅ یوافسر تر پوښتنې او عدلي تعقیب لاندې ندي راغلي. دیوناما ۲۰۱۱ کال د اکتوبر راپور دکورنیو چارو وزارت په تشکیل کې دگڼو داخلي نظارتیځانگو شتون په گوته کوي او څرگندوي چې نوموړې ځانگې هیڅ ډول همکاري ، همغږی او یوالی نه درلود ترڅو وکولی شي خپلې موخې په گډه سره ترلاسه کړي. پداسې حال کې چې ممکن نوموړي دفترونه ځینې نظارتونه ترسره کړي ، ولی دوی دپولیسو له خوا دبدچلند یا شکنجې د مخنیوي په وړاندې اغیزمن ندي ثابت شوي. داسې ښکاري چې کورنیو چارو وزارت یادو اندیښنو ته شته تشکلاتو ته دلارښودونو او پالیسیو پروض کولو چې شکنجه یی د کورنیو چارو وزارت په اړونده اداراتو کی منع کړې رسیدکي کړېوي. که څه هم داندو روښانه چې دکورنیو چارو وزارت رهبري نوموړي لارښودونه څرنکه او یا هم پلي کړي دیکه نه؟

داروپایی اتحادیې پولیسو مرستندویه مارموریت او دافغانستان دبشرحقونو خپلواک کمیسیون په مرسته داسې پلان ترلاس لاندی دی چې دپولیسو خپلواک دفتر(دپولیسو خپلواک دفتر چې دپولیسو په وړاندې دخلکو شکایتونو ته رسیدکي کوي). دغه

⁷¹ د ۲۰۱۱ کال سپتمبر ۲۷ نیټه دکندهار ولایت ملي امنیت ریس او مرستیال جنرال کتر محمد نعیم او مرستیال دکروال عبدالوهاب تبدیل شول او پرځای یی عیسی محمد او محمد اسحق مقررشوي. دخوست ملي امنیت کی ۲۰۱۱ اگست کی دملي امنیت ریس اخترمحمد ابراهیمی پرځای دهغه مرستیال عبدالقاردر مقرر شو. د ۲۰۱۱ سپتمبر کی دکابل ملي امنیت ۱۲۴ ریاست ، ریس کتر ضیا پرځای جنرال محمد حلیم مقررشو. د ۲۰۱۱ جون کی دلغمان ولایت ملي امنیت ریس نورحیدر پرځای جنرال محمد قسیم عبادي مقررشو. د ۲۰۱۱ فبروری کی دکاپیسا ملي امنیت ریس جنرال جمیعت الله پرځای دکروال احمد گل مسعود مقررشو.

⁷² توقیفی نمبر ۲۱۹

د دفتر باید نه میاشتی وړاندې تاسیس شوی وای. کورنیو چارو وزارت لخوا د یاد دفتر د جوړیدو ځنډول؛ د یاد دفتر نه جوړیدو اندېښنې رامنځته کړي.

د شکنجې په وړاندې د گټورو مخنیوونکو اقداماتو او ځنډونو نه شتون د شکنجې دوام په معنی ده. د ملي امنیت، ملي پولیسو، او ملي اردو کارکوونکو باندې د کلک باندني او کورني نظارتي میکانیزم شتون نلري، ترڅو د شکنجې د قضایاوو بررسی، عدلی تعقیب او راپور ورکول یقیني کړي. دیوربستیني ممکنه عدلي تعقیب، قوي او خپلواکه تحقیقاتي پروسي د نه شتون په صورت کې د پولیسو او ملي امنیت چارواکي د شکنجې درولو ډیر لیاوال ندي. د حساب ورکولو نه شتون معنی د شکنجې دوام دی.

د قانوني مراحلو د طی بهیرڅخه د حمایت نشتوالی او په پراخه کچه خپل سری توقیف

شکنجه به همدارنگه ادامه لري ځکه چې ملي امنیت او ملي پولیس مسؤلین پدې اند دي چې د اقرار ترلاسه کولو مؤثره طریقه دا ده چې د منازعې اړوندو جرایمو باندې تورن کسان محکوم او د جنک له ډگر څخه لري کړي. د افغانستان جزایې عدالت په ټولیزه توګه دیوي قضیې د اثبات لپاره غالباً په اقرار تکیه کوي او اقرار د محکوم کولو لپاره اساس او کافي ګڼي.

د افغانستان اساسي قانون او د جزایې اجراءاتو مؤقت قانون د عادلانه محاکمې ضمانتونه لري کوم چې توقیفیان د شکنجې څخه ساتي. که څه هم یادې مادې معمولاً په پام کې نه نیول کېږي لکه د ملي امنیت او ملي پولیسو لخوا له محدود وخت (قانونی معیاد) نه زیات په توقیف کې د توقیفیانو ساتل، د څارنوالۍ تحقیقاتو او د صورت دعوی ترتیب کولو لپاره د محدود قانوني وخت په پام کې نه نیول؛ شکنجې پرمټ د اقرار اخیستل عمومي ممنوعیت په نظر کې نه نیول، او د اخیستل شوي شواهد یا اقرار پرمټ د محکمې لخوا محکوم کول.

یوناما موندلي چې په زور سره اخیستل شوي اقرار ډیر کم ځله د محکمې په جریان کې د قاضی یا څارنوال لخوا رد شوی وي.⁷³ دغه کره د افغانستان قوانین، د ژمنو او مکلفیتونو څخه چې د نړیوالو قوانینو پربنسټ یی لري⁷⁴، سرغړونه ده او همدارنگه د علمي او تخصصي څیړنو سره هم سمون نلري چې د شکنجې د لارې ترلاسه شوي یې اعتباره معلومات دې د کسانو د بیګناهی یا مجرمیت باعث شي. یوناما ونه توانیده چې د افغان او نړیوالو ځواکونو لخوا په دوامداره توګه د شکنجې پواسطه ترلاسه شوي معلومات جمع کړي.⁷⁵

⁷³ پداسي حال کې چې یوناما پوهیږي چې څارنوالانو څخه د اخیستل شوي اقرار مشروعیت او اعتبار تر سوال لاندی راولی. څارنوالان هیڅ مکلفیت نلري چې هغه قضایاوې گمان کېږي چې د شکنجې د لارې اقرار ترلاسه شوی اوسی، اقامه دعوا وکړي. ډیر څارنوالانو یوناما ته ويلي چې دوي د جزایې تحقیقاتو تر وروستی پړاو ښکیل نه وي. کله چې دوی تحقیق صلاحیت ملي امنیت ته تفویض کړی دیوتفاهم لیک پربنسټ کوم چې دلویه څارنوالۍ او ملي امنیت ریاست ترمنځ شته. برسیره پردې، ډیرو توقیفیانو بیان کړي چې دوی هیڅکله د ملي امنیت څارنوال سره مخکي د محاکمې نه خبری ندي کړي. دا له توقع نه لری ښکاري چې یوتوقیفی څارنوال خبرکړی چې اقرار ئی د اجبار یا شکنجې د لارې اخیستل شوی. دا نورهم ددی امکان برسیره کوی چې ډیر قضایاوو کې څارنوالانو خپل تحقیق صلاحیت ملي امنیت تفویض کوی. چې پدی توګه د شکنجې پېښېدو کې همکاري کوي.

⁷⁴ ۱۵ ماده حکم کوی ...

⁷⁵ د شکنجې په هکله د خاص راپورتر راپور، د یوناما د ۱۱-۲۰ کال اکتوبر راپور ۷ مخ وکتل شي

یوناما موندلی چې په اوسط ډول مظنونین دلمړنیو تحقیقاتو په موخه د ټولو قانون پلي کوونکو اداراتوپواسطه له ۷۲ ساعته قانوني وخت څخه چې صلاحیت یی لریپه توقیف کې زیات وخت لپاره ساتل کړیچې دا خپل سری توقیف گنل کیږی .⁷⁶ دمنازعی اړوند توقیفیانو دلمړنیو تحقیقاتو لپاره په اوسط ډول د توقیف د ساتنې لاندې مودې کې لیدل شوي:⁷⁷

- دملي امنیت ولایتی دفترونوکې په اوسطه توگه توقیفیان ۱۹,۶ ورځې ساتل شوي ،
- دملي امنیت ۱۲۴ ریاست کې چېرته چې ددولت ضد لور پوري مظنون قوماندانان ، یا دلویو حملو مظنونین ساتلکیږی ، د ۹,۵ ورځو لپاره ساتل شوي چې دا دتیرو ۱۲ میاشتو څخه راپدیخوا ۵,۵ ورځې کمښت نیسی ،
- دملي امنیت ۴۰ ریاست کوم چې تحقیقاتو باندې توجه لري ، توقیفیان په اوسط ډول د ۵۵ ورځو لپاره ساتل شوي ، چې دا یو زیاته کچه کمښت دتیرو ۱۲ میاشتو په نسبت ښکاره کوی کوم چې مخکې له هغی د ۱۲۶ ورځو لپاره توقیف کې ساتل کیدل ،
- دکندهارولایت د ملي امنیت په ریاست کې توقیفیان په اوسطه توگه د ۲۱ ورځو لپاره ساتل شوي ،
- توقیفیان دملي پولیسو توقیف ځایونوکې په اوسط ډول د ۷ ورځو لپاره ساتل شوي ؛⁷⁸
- توقیفیان دنړیوالو ځواکونو لخوا په اوسطه توگه د ۳,۶ ورځو لپاره ساتل شوي .

داد قانون لخوا د ټاکل شوې مودې توقیف سره سمون نلري او هم دمحمکې نقش دشکنجې په مخنیوي کې له منځه وړي. یو قاضی یوناما ته وویل چې داستونزمنه وه چې هغه مدعی علیه چې دشکنجه کیدو ادعا کوي عدلي طب ته واستوو تر څو شکنجه او زور سره اخیستل شوی اقرار تائید کړي ځکه ملي امنیت دمحمکې څخه مخکې دقانوني ټاکل شوي مودې څخه زیات وخت لپاره توقیف کې ساتي چې پایله کې کله چې محکمه مدعی علیه طبي معایناتوته استوي نو دشکنجې او بدچلند ټولې نیسی نښانې له منځه تللېوي. اکثر قاضیان او څارنوالان چې مرکي ورسره شوي ویلی دي چې دتوقیفی بدن باندې دشکنجې او بدچلند فزیکي نښانونونه پرته بله لاره نلري چې شکنجه او بدچلند ثابت کړي.

همدارنگه ځینو قاضیانو او څارنوالانو دقضایي کارکوونکو او دملي امنیت ترمنځ یی د رابطی حساسیت روښانه کړ او دشخصی امنیت په هکله یې اندیښنه راڅرگنده کړه او خطر ددی چې دملي امنیت کارکوونکو په وړاندی دشکنجې شکایتونو رسیدگی وکړي. مدافع وکیلانو او طبي کارکوونکو دشکنجې دادعا کانو د څیړلو په برخه کې یوشانته اندیښنې ښکاره کړي.

افغانستان قوانین توقیفی ته حق ورکړی چې دنیول کیدو په وخت کې مدافع وکیل ته لاس رسی ولري ، ولې تراوسه د یوناما موندنې ښکاره کوي چې ترهغې چې لمړنی تحقیقات پای ته نه وي رسیدلي ، ملي امنیت هیڅکله مدافع وکیلانو ته اجازه نه ورکوي چې خپل مؤکلینو سره وگوري. دټولو مرکه شوو توقیفیانو له جملي څخه یواځی دوه توقیفیانو وبلې چې دتحقیق په دوران کې یې

⁷⁶ دملي امنیت او ملي پولیسو دقانون پرنسب واک لری چې مظنونین ۷۲ ساعتونو لپاره توقیف کی وساتي او وروسته له یادی مودی باید چې هغه توقیف ځای ته واستوی چې دمرکزی محبس ترواک لاندی اوسی اوس مهال د کورنیو چارو وزارت پوری اړه لری.

⁷⁷ دغه معلومات دمنازعی اړوند ۵۵۲ توقیفیانو او ۷۸ جنائی قضایاوو توقیفیانو دوسیو څخه ترلاسه شوي البته رسمی توگه نیول ، توقیف او محکمې ته انتقال رسمی معلوماتو له مخی یوناما ترلاسه کړی.

⁷⁸ د ۲۰۱۳ کال جنوری ۱۴ نیته ، کونیور چارو وزارت خپل ځوابیه لیک کې چې ددی راپور دوهمه ضمیمه ده وکتل شی.

مدافع وکیل ته لاس رسی درلوده.⁷⁹ یوناما لیدلي چې تقریبا دملي امنیت ټولو توقیف ځایونو کې وروسته له هغې چې ابتدایي تحقیقات بشپړ شي ، توقیفیانوته اجازه ورکول کیږي په اوونۍ کې دوه ځلې خپلو کونډو سره وگوري.

یوشمیر مدافع وکیلانو یوناما ته خبرورکړی چې دوي دخپلو مؤکلینو څخه دشکنجې شکایتونه ترلاسه کړي چې ملي امنیت یې دبدچند د منبع په توگه بنودلی ، ددی بیانول چې دملي پولیسو څخه دشکنجې شکایتونو ادامه درلوده ، بیا هم دملي پولیسو په ځینو توقیف ځایونو کې مدافع وکیلانوته د لاس رسی په برخه کې پرمختگونه لیدل شوي .⁸⁰ افغانستان کې شکنجه اکثره هغه توقیف ځایونو کې ترسره کیږي چې ارتباطات او اړیکي کم او محدود دي⁸¹ ، دجرائی اجراتو ټولو پړاونو کې په شمول د لمړنیو څیړنو او تحقیقاتو مدافع وکیل ته لاس رسی دشکنجې او بدچند د مخنیوی لامل کیږي.

دزیاتې اندیښنې خبره داده چې که څه هم شکنجه دافغانستان دجزا قانون پراساس جرمگنل شوی مگر دافغانستان دجزا په قانونو نه هم په کوم بل قانون کې شکنجه تعریف شوی. پداسی حال کې چې شکنجه منع شوي مگر قانون په څرگنده توگه دشکنجې د جرم عناصر ندی تعریف کړي. گڼ شمیر قاضیانو او څارنوالانو یوناما ته ویلي چې د شکنجې د بشپړ تعریف نه شتون دوی ته دشکنجې اثبات ستونزمن کړي. تراوسه دشکنجې نړیوال تعریف دافغانستان په قوانینو او پالیسیو کې منعکس شوی نه دی .⁸²

دافغان چارواکو لخوا په دوامداره توگه قانوني مراحلو طی کولو د مکلفیتونو نقض کول دشکنجې د مخنیوي په برخه کې اساسي قانون یې اغیزې کوي. په زور سره د ترلاسه شوي اقرار په باطل کولو کې دجزایي عدلي سیستم پاتې راتلل ملي امنیت ، ملي پولیس ، ملي اردو ، او محلی پولیسو ته داتوان ورکوي چې د معافیت سره شکنجه ته ادامه ورکړي.

مخکی پرته لار

دخپلواکه نظارت کوونکو لخوا دتوقیف ځایونو نظارت او بررسی دحساب ورکونې د کلتور او د توقیفیانو سره دانسانی چلند د رامنځته کولو په برخه کې یو ضروري عنصر دی. د بشري حقونو نړیوال معیارونه او ښه کړنې دداسې جوړښت لپاره یو کاري چوکاټ وړاندې کويپه ځانگړې توگه دشکنجې ضد کنوانسیوناختیاري پروتوکول چې غړي هیوادونه مکلف کوي ترڅو د مخنیوي ملي میکانیزم رامنځته کړي. په اکثره حالاتو کې دغه تخصصي تحقیقاتي ادارې ملی هویت لري او ددولت څخه جلا وي او دبشري حقونو د ملي ادارو لخوا هماهنگ کیږي. دغه میکانیزم باید چې صلاحیت او دنده ولري ترڅو ټولو هغو توقیف ځایونوته چې قانون مشخص کړي ازادانه لاس رسی ولري ، او بودیجه یې باید چې د دولت لخوا ورکړل شي او دسیاسي مداخلې څخه محفوظه وي.⁸³

⁷⁹ ددغه راپور .... برخه وگوري د مدافع وکیل ته لاس رسی موندنې.

⁸⁰ افغانستان کې دتوقیفیانو په نسبت کم شمیر مدافع وکیلان کار کوي. دمدافع وکیلانو خپلواکه ټولني معلوماتو پربنسټ د ۲۰۱۲ کال اکتوبر پورې ۱۴۰۶ تنه مدافع وکیلان راجستر شوي. دمحابسوعومې ریاست میاشتنی راپور پربنسټ تقریبا ۲۴۰۲۷ تنه توقیفیان او محبوسین دافغانستان محاسبو شتون درلود البته د ۲۰۱۲ کال اکتوبر پورې.

⁸¹ دشکنجې او نورو ظالمانه ، غیر انسانی او تحقیرآمیز چلند په هکله دملکرو ملتونو خاص راپورتر راپور ولیدل شي .(g).17 December2002:E/CN.4/2003/68

⁸² دجرائی اجراتو قانون مسوده ، ۷(۳) ماده...

⁸³ هغه هیوادونو چې اختیاري پروتوکول یې لاسلیک کړی او دمخنیوي ملي جوړښت یې رامنځته کړی : البانیا ، اذیربایجان ، کرشیا ، قزاقستان ، مالی ، نکاراگو ، سیریا ، سلوانیا ، ماسی دونا ، تونیسیا ، تو ترکیه.

پداسې حال کې چې افغانستان داخلي پرتو کول غړی ندی مگر د افغانستان حکومت او نړیوال مرستندویان کولای شي چې د توقیف ځایونو څخه نظارت او بررسو تقویت لپاره دمخنيوي ملي جوړښت او کارونه د شکنجې مخنيوي لپاره ترسره کړي. یاد جوړښت کیدای شي د افغانستان بشري حقونو خپلواک کمیسیون تر حمایت لاندې رامنځته شي کوم چې همغږ کوونکی نقش ترسره کولای شي. یاهم دا جوړښت خپل کارونه پرمخ بوزي. د افغانستان دبشري حقونو خپلواک کمیسیون اوسنی ظرفیت کافی ندی دداسې توقیف ځایونو نظارت گروپ خط مشي واک کې ورکړل شي.

یوناما او مدنی ټولنه هم کولای شي چې لومړی قدم کې د جوړښت ملاتړ وکړي لکه هغه متخصص افغانان چې نورو اداراتو کې کارکوي یاد جوړښت سره همکاري وکړي (مستنطقین، روغیتایی او د عدلي طب کارکوونکي). یاد مفتشین دبشپرو څیړنو واک ولري او په منظمه توگه دولت ته وړاندیزونه ورکړي ترڅو توقیفیانو سره چلند کې ښه والی راشي او د شکنجې اړوند شکایتونه کوم ځای ته واستول شي ترڅو حساب ورکول رایج کړي.

د دغه راپور موندنو ته د حکومت ځواب

ددغه راپور موندنو ته ځواب کې دافغانسان حکومت، ملي امنیت ریاست، او کورنیو چارو وزارت د ۲۰۱۳ کال جنوری ۱۴ نیټه لیکلی ځواب ورکړی چې ددغه راپور څلورمه ضمیمه دی.⁸⁴ ځواب کې حکومت بشپړ ډول توقیف ځایونو کې شکنجه او بدچلند دظرفیت کمښت له کبله نه ردوی؛ مگر راپور کې د شکنجې او بدچلند ذکر شوې اندازه هم مبالغه آمیزه گڼي. افغان چارواکو یوشمیر کارونه چې د شکنجې او بدچلند مخنيوي لپاره یې کړي؛ په گوته کړي. لکه، ترینګونو ورکول، دبشري حقونو انډینو په هکله بررسۍ، د احکامو صادرول، لارښوونو او پالیسیو وضع کول.

د کورنیو چارو وزارت او ملي امنیت ریاست دواړو اداراتو خپلو اړوند توقیف ځایونو کې د سیستماتیکې شکنجې شتون ردوي او ملي امنیت دتوقیفیانو پټول او دتوقیف ځایونو بدیل ځای هم ردوي. حکومت، کورنیو چارو وزارت، او ملي امنیت ریاست، ټولو په کچه سره امدادګې ښودلې چې توقیف ځایونو کې د قانون ټینګښت او نظم، دتوقیفی دحقونو تضمین او عدالت تامین په موخه اړوند وړاندیزونه پلي کړي.⁸⁵

نظارت (لیدنه)

داقرار یا معلوماتو ترلاسه کولو په موخه د شکنجې کارول د افغانستان په توقیف ځایونو کې یو پخوانی رامنځته شوي کړنه (عمل) دی. په دغه کړنه کې د بدلون راوستل د دولت او نړیوالې ټولني گډ ملاتړ او کونښښونو ته اړتیا لري. دیوناما ۲۰۱۱ کال د اکتوبر راپور دخپريدو څخه راپدېخوا دولت او نړیوال فعالین په توقیف ځایونو کې د شکنجې او بدچلند له منځه وړلو په موخه دمهارتونو او پوهاوي زیاتوالی او دقتیش او نظارت جوړښت باندې توجه کړې. دغه د شکنجې د کارونې د مخنیوی په برخه کې یواځې حاشیه ای او کم پرمختګ دی.

یوناما یادداشت کړې چې دملي امنیت او ملي پولیسو ډیر (اکثریت) مسولین دانه قبلوي چې شکنجه دتروریزم سره د مبارزې او د منازعې اړوند فعالیتونو په هکله د معلوماتو په لاسته راوړلو کې غیرموثر دی یا هم دتحقیق یو غیر معین میتود او دافغانستان

⁸⁴ دیوناما د حقوق بشر څانګې دکلي راپور مسودی ته دافغانستان حکومت ځواب (دملي امنیت شورا، کورنیوچارو وزارت، او ملي امنیت ریاست) چې ددی راپور څلورم

نمبر ضمیمه دی.

⁸⁵ دراپور څلورمه ضمیمه دې وکتل شي

او نړيوالو قوانينو پر بنسټ يو جرم دی. دغه حالت څرگندوي چې د تحقيق نوو او مؤثره تخنيکونو په هکله تريننگونو ته ، قانوني مکلفيتونو او جدي نظارت ته اړتياشته .

دافغان چارواکو لخوا د منازعې اړوند توقيفيانو شکنجه ، بدچلند او غيرقانوني توقيف نه يواځې د بشري حقونو څخه جدي سرغړونه او جرم دی بلکه د سولې او بيا پخلاينې بهير په وړاندې خنډ کيدای شي. داسې بحث برانگيزه تيری دولتی اداراتو باندي دعتماد کمزوري کولو کې ونډه لرلی شي او ځينو حالاتو کې دپخوانيو توقيفيانو او ټولني په منځ کې دانفرادی حرکاتو سبب کيږي .⁸⁶

شکنجه يواځې دمؤثره مخنيوي کوونکو اقداماتو دلارې دريدلای شي. دملي امنيت ، ملي پوليسو او ملي اردو مسؤولينو اونړيوالو مرسته کوونکو ادارو کوبښونو سره بياهم شکنجه به ادامه لري ترڅو دمسؤولو کسانو ددندی دلاسه ورکولو ، عدلي تعقيب ياهم نورو داسې اساسي اقداماتو ويږه اودارنه وي.

دافغانستان په توقيف ځايونوکې شکنجې ته رسيدکي هله تضمين کيدای شي چې دپوليسو او دملي امنيت بياروزل شوو او مسلکې مستنطقينو کې زياتوالی راشي او دخپلواکه ملکي بهرني نظارت دلارې حساب ورکونکې واوسی. قاضيان او څارنوالان دشواهدو په ارزونه او د عادلانه محاکمې د ضمانتونو د تطبيق په برخه کې د اساسي قانون پر بنسټ مهم رول لري. حقيقت کې داسي قاضيان او څارنوالان چې د شکنجې دلاری ترلاسه شوي اقرار باطل کولو کې پاتي راغلي وي بايد مسؤل وگڼل شي.

دحکومت د مکلفيت ټينگښت دنړيوالو او ملي قوانينو پر بنسټ لازمي دی ترڅو دشکنجې او بدچلند ټولې کړنې بې له ځنډه بررسي کړي ، مسؤل کسان عدلي تعقيب لاندی ونيسي ، قربانيانوته رسيدکي وکړي ، دا ددولت مکلفيت دی چې هر حالت کې د شکنجې د ممنوعيت حکم ته احترام وکړي او شکنجې ته هيڅ حالت کې مشروعيت ورنکړي ولوکه د جنگ يا دجنگ تهديد ، کورنی سياسي بی ثباتي اوياهم اضطراري حالت وي .⁸⁷

يوناما يوځل بيا دافغانستان په چارواکو غږ کوي چې دشکنجې دختمولو او مخنيوي په برخه کې ټول لازم اقدامات ترلاس لاندې ونيسي او دشکنجې د ټولو کړنو لپاره د حساب ورکونې زمينه برابره کړي .

اساسي سپارښتنې

يوناما دخپل ۲۰۱۱ کال اکتوبر راپورکې د افغانستان حکومت او نړيوالو همکارانوته ۲۵ وړانديزونه کړي وو. دوهم نمبرضميمه کې ددغو سپارښتنو دتطبيق اوسنی حالت بيان شوی(دملي امنيت رياست خپلې پالیسي کې تغيرات راوستلي او توقيفيانوته اجازه ورکوي چې خپلو کورنيو سره وگوري او پوليس دشکنجې منع په هکله دچارواکو دقانونی مکلفيتونو اړوند تريننگونه ورکړي. څوارلس اساسي وړانديزونه دولتی نهادونوته شوي وو. يواځې دوه وړانديزونه په بشپړه توگه عملي شوي ، اته سپارښتنی په نسبي توگه او څلور ندی عملي شوي. هغه څلور سپارښتنې کومې چې هغه هيوادونوته چې افغانستان کې سرتيري لري او اړوند هيوادونوته شوی وو ، تطبيق شوي.

⁸⁶ ديوناما د ۲۰۱۱ کال راپور ۹-۱۰ مخونه وکتل شي.

⁸⁷ دملکرو ملتونو تروريزم ضد نړيوال مبارزی ستراتيژی او کاری پلان ، دتروريزم پروړاندی مبارزه کې د بشری حقونو احترام او حمايت په هکله دخاص راپور تر راپور وکتل شي. www.un.org/terrorism/terrorism-hr.shtml.

یوناما په خپلو شته سپارښتنو ټینګار کوي او نوې سپارښتنې دافغانستان حکومت او نړیوالو همکارانو د مرستې په موخه وړاندې کوي ترڅو توقیف ځایونو کې د شکنجې ، بدچلند او غیر قانوني توقیف مواردو ته رسیدګي وکړي.

د ملي امنیت عمومي ریاست ته

- دملي امنیت په ټولو توقیف ځایونو کې باید ژر تر ژره داسې اقدامات ونيول شي چې د شکنجه او ناوړه چلند ودرول شي بالخصوص په هغه توقیف ځایونو کې چې داسې اعمال د تحقیق د میتود په توګه کارول کېږي.
- دفاریاب ، هرات ، جوزجان ، کندهار ، خوست ، کندز ، لغمان ، ننګرهار ، پکتیکا ، تخار ، ولایتونو کې دملي امنیت توقیف ځایونو کې او دملي امنیت ۱۲۴ ریاست او ۴۰ ریاستونو توقیف ځایونو کې د شکنجې او بدچلند راپورونه وڅیړل شي . دا څیړنې باید چې معتبره ، مؤثره ، او خپلواکه وي او دملي امنیت دمسؤولینو جرمیکړنو ته توجه وشي.
- نوموړو پلټنو او تحقیقاتو باندې دې دبی پرې خپلواکه نظارت اجازه ورکړای شي او د پلټنو او تحقیقاتو لاسته راوړنې او د ترسره شویو جوړوونکو اقداماتو دې عام رپوټ ورکړل شي.
- ملي امنیت هغه کارکوونکې چې دتوقیفیانو د شکنجې کولو مسؤل وګڼل شي باید نظامي څارنوالۍ ته د معرفي کیدو په شمول ، مجازات ، تادیب او له دندې څخه ګوښه دې شي ، یاهم وظیفه یې تعلیق شی او دتقاعد او نورو امتیازاتو څخه یې برخې شي ،
- دتوقیف ټول غیر رسمي ځایونه دې وټرل شي ،
- خپلواکه ناظرینو ته دې(د افغانستان د بشري حقونو خپلواک کمیسیون او یوناما په شمول) دملي امنیت ټولو توقیف ځایونو(په شمول د ملي امنیت ۱۲۴ ریاست) ته دې دنظارت په موخه منظم او پرته له خنډ څخه د لاس رسیا اجازه ورکړل شي.
- ټول تحقیقات باید په غریز یا انځوریز ډول ثبت شي(چیرته چې د سي سي تي وي (څارګرې کمېرې) موجودې وي) هغه قاضیانو ، څارنوالانو ، او نظارتی اشخاصو په واک کیدی ورکړل شي چې غوښتنه یې کوي.
- دملي امنیت ټولو توقیفیانو لپاره دي بریښنايي مرکزي راجسټر سیستم جوړ کړي او ټولو خپلواکه نظارتی اداراتو ته په شمول د (دافغانستان بشري حقونو خپلواک کمیسیون ، یوناما ، او نور) دې ازادانه لاس رسی یقیني کړی شي او په شفافه توګه دي هروخت دا راجسټر اپ ډیټ کېږي ،
- دتوقیفیان د عمر معلومولو شته پالیسی او کړنې دې غښتلې شي ، ترڅو توقیفیانو دتوقیف کیدو پرمهال یقیني کړي شي چې ماشومان (هغه کسان چې د ۱۸ کلونو څخه کم عمر لري) دعدلي تعقیب لاندی راتلو سره سم دماشومانو اصلاح او تربیت ځایونو ته واستول شي ،
- یقیني دي کړی شي چې ماشوم توقیفیان دنیول کیدو له شیبې څخه په بشپړه توګه دبالغه توقیفیانو څخه جلا ځای کې ساتل کېږي ، څرنګه چې قانون کې دماشومانو لپاره وړاندوینه شوې.

دکورنیو چارو وزارت او افغان ملي پولیسو ته

- دملي پولیسو او سیمه ایزو پولیسو لخوا د شکنجې او بدچلند دمخنیوي په برخه کې ټول لازم اقدامات ترسره شي پهځانګړي توګه هغه ځایونو کې چې یادېکړنې د تحقیق د میتود په توګه ترسره شوي دي.

- د بغلان، هلمند، هرات، کندهار، کندز، پکتیکا، تخار، او زابل ولایتونو کې د ملي پولیسو توقیف ځایونو کې او د فاریاب، کندز، کندهار، او ارزگان هغه ولسوالیو کې چې محلي پولیس شتون لري، د ملي پولیسو او محلي پولیسو لخوا د شکنجې ټول راپورونه د پوځي ټول ځایونو کې د توقیف ټول غیر رسمي ځایونه دې وپلورل شي.
- ملي پولیسو او سیمه ایزو پولیسو ټول هغه کارکوونکي او امرین یې چې د توقیفیانو د شکنجې کولو مسؤل وگڼل شي باید نظامي څارنوالی ته د معرفي کیدو په شمول، مجازات، تادیب او له دندې څخه گوښه شي، یا هم وظیفه یې تعلیق شي او د تقاعد او نورو امتیازاتو څخه یې برخې شي.
- د خپلواکه نظارت په موخه دی د یاد تحقیقاتو باندې اجازه ورکړل شوی او موندنی او اصلاحي اقداماتو گزارش ورکړل شي.
- د افغانستان د بشري حقونو د خپلواک کمیسیون او یوناما په گډون ټول خپلواک نظارت کوونکو ته دې د ملي پولیسو او د محاسبو عمومي ریاست ټولو زندانونو ته د نظارت په موخه لاس رسې ورکړای شي.
- روښانه او قانوني لارښودونه دې وضع شي خو د سیمه ایزو پولیسو واک د توقیف په هکله سمبال کړي اودا دې باوري شي چې د یادو لارښودونو په هکله محلي پولیسو تر لاسه کړی.
- ټول تحقیقات باید په غریز یا انځوریز ډول ثبت شي (چیرته چې د سي سي تي وي (څارگرې کمپنۍ) موجودې وي) هغه قاضیانو، څارنوالانو، او نظارتي اشخاصو واک کی دی ورکړل شي چی غوښتنه یی کوي.
- مدافع وکیلانوته توقیفیانو د لاس رسې په برخه کې ټولې پالیسۍ او کړنې بدلون ومومي. مدافع وکیلانوته دی په ټولو توقیف ځایونو کې لاس رسې ورکړل شیتړخو هر یو توقیفی ته د نیول کیدو له وخته د عدلي تعقیب په ټولو مرحلو کې خدمات وړاندې کړي (د تحقیق د مرحلې په گډون) څرنگه چې د افغانستان په قوانینو کې راغلي.
- د تحقیق او مصاحبې قانوني او بدیل تکنیکونو الزامې ترینګونو کې دې د ملي پولیسو د ټولو تحقیق کوونکو/ مستنطقینو گډون یقیني کړی شي.
- ملي پولیسو ټولو توقیفیانو لپاره دې بریښنايي مرکزي راجسټر سیستم جوړ کړي، او ټولو خپلواکه نظارتي اداراتو ته په شمول د (د افغانستان بشري حقونو خپلواک کمیسیون، یوناما، او نور) دې ازادانه لاس رسې یقیني کړی شي او په شفاف توګه د پېروخت دا راجسټر اپ ډیټ کړي.
- د کورنیو چارو وزارت او اساسي نړیوالو همکارانو (ایساف، یوناما، او نړیوالې ادارې او مرسته کوونکو) د لور پورو استازو په گډون دي یو کمیسیون رامنځته شي چې ملي پولیسو او سیمه ایزو پولیسو توقیف ځایونو کې د شکنجې له منځه وړلو په موخه، د دغه راپور وړاندیزونو عملي کیدو اړوند اقداماتو څخه عمومي کتنه وکړي.
- د توقیفیانو د عمر معلومولو شته پالیسۍ او کړنې دې غښتلې شي ترڅو توقیفیانو د توقیف کیدو پرمهال یقیني کړی شي چې ماشومان (هغه کسان چې ۱۸ کلونو څخه کم عمر لري) د عدلي تعقیب لاندې راتلو سره سم د ماشومانو اصلاح او تربیت ځایونو ته واستول شي.
- یقیني دي کړی شي چې ماشوم توقیفیان د نیول کیدو له شیبې څخه په بشپړه توګه د بېلګه توقیفیانو څخه جلا ځای کې ساتل کېږي، څرنگه چې قانون کې د ماشومانو لپاره وړاندوینه شوې.

افغان ملي اردو ته

- دملي اردو په ټولو هغه ځايونو کې چې توقيفیان ساتل کېږي د شکنجې او بدچلند دمخنيوی په موخه دې کامونه واخيستل شي په ځانگړي توگه هغو ځايونو کې چې شکنجه او بدچلند لادمخه ترسره شوی.
- دفراه، هرات، بادغيس، کابل (سروبي)، لغمان، او کندهار ولايتونو کې د هغه رپوتونو څېړنه او تحقيق دی وشي چې مستنطقينو شکنجه او بدچلند ترسره کړی.
- دملي اردو ټول هغه کارکوونکي چې د شکنجې مسؤليت ورته راجع شوی تاديب، نظامی محاکمه او مجازات شي او دهغوی هغه امرين چې دتوقيفیانو د شکنجې، د شکنجې کولو امر، يا بدچلند کولو امر کې مسؤول وي له دندی د تعليق په گډون، دتقاعد امتياز او نورو امتيازاتو څخه دې بې برخې شي.
- يادو تحقيقاتو باندی دې دخپلواک بانديني نظارت اجازه ورکړل شي او لاسته راوړنې او ترسره شوې کړنې دی په عام ډول رپوت کړل شي.
- دافغانستان دبشري حقونو خپلواک کمیسیون او د یوناما په گډون ټول خپلواک نظارت کوونکوته دی دملي اردو ټولو هغه ځايونو ته د لاس رسيا اجازه ورکړل شي چېرته چه د منازعي اړوند توقيفیان ساتل کېږي.

د افغانستان حکومت ته

- د شکنجې ضد کنوانسيون اختياري پروتوکول کې وړاندي شوي جوړښت په شان دې ديوه خپلواکه بانديني نظارت او حساب اخيستني جوړښت دامکان په صورت کې دافغانستان د بشري حقونو خپلواک کمیسیون کې رامنځته شي اودغه لاندې صلاحيتونه دې ولري: (۱) دبدچلند او شکنجې په هکله شکايات اومعلومات په محرم او پټ ډولترلاسه کړي. (۲) خپلواکه عدلي طب ته دې صلاحيت ورکړی شي چې د شکنجې ادعاگانې تائيد کړي. (۳) دملي امنيت او ملي پوليسو توقيف ځايونو کې دې د شکنجې ادعاگانې په بې پرې او روښانه ډول وڅيړل شي او (۴) اړوندې دوسي دې لويه څارنوالی ته د عدلی تعقيب په موخه واستول شي او دامکان په صورت کې دفساد ضد څارنوالی ته واستول شي.
- دا دې لازمي کړی شي چې د عدلي طب ټول کارکوونکي او دتوقيف ځايونو مسؤولين د شکنجې په اړوند د عدلی طب شواهد بانديني، خپلواکه او حساب اخيستونکي نظارتي جوړښت په واک کې ورکړی او مناسب مسلکي مجازات او مالی بنديزونه دې د نظارتي او حساب اخيستونکي جوړښت لخوا پلي کړی شي ترڅو دامکلفيتونه تطبيق شي.
- هغه قانوني چارچوب او پروسيجرونه چې ملي امنيت کړنې نظيموی شفاف او دعوام اختيار کيدی ورکړی شي او يقينی دي کړی شي چې دسو استفادی او شکنجې او بدرچلند په شمول د جدی چلند ادعاگانې، دتحقيق نه بهر موضوعات او عدلی تعقيب ادعاگانو ته رشيدگی کېږی، او دملي امنيت هغه کارکوونکي چې د يادو کړنو مرتکب گنل کېږی ملکی عدالتي نظام کې رسيدگی پيشبيني کړي.
- ټولو ولايتونو کې دې د مناسب شمير مسلکي مدافع وکیلانو شتون تضمين کړی شي. د خپلواکه حقوقي مرسته کوونکو په گډون او ددوی لاس رسی دي د شخړی اړوند توقيفیانو ته چې دملي امنيت او ملي پوليسو توقيف ځايونو کې ساتل کېږی دقانوني وخت په پام کې نيولو سره برابر کړي.
- د نښتو اړوند ټولو توقيفیانو باندې د ملي امنيت او ملي پوليسو توقيف ځايونو ته درسيډلو پر مهال طبي معاینات لازمی کړی شي.

- د شکنجې او ظالمانه ، غیر انساني او تحقیر امیزه کړنو ضد نړیوال کنوانسیون اختیاري پروتوکول دی لاسلیک او تصویب کړی شي .
- د شکنجې په هکله دملګرو ملتونو ځانګړي راپور ورکونکي دی افغانستان ته دنظارت په موخه دعوت کړی شي .
- د شکنجې ، ظالمانه ، غیر انساني او تحقیر امیزه اعمالو پر ضد نړیوال کنوانسیون تطبیق په هکله دې دملګرو ملتونو کارپوهانو په مرسته دافغانستان دولت لومړنی راپور بشپړ او چمتو شي .
- د ملي امنیت او څارنوالۍ ترمنځ دې هوکړه لیک لغوه او ملي امنیت توقیف ځایونو کې توقیفیانو ته د مدافع وکیلانو لاس رسې یقیني کړي چې مخکې لدې چې زندان ته توقیفی انتقال شي د ملي امنیت توقیف ځای کې مدافع وکیلان وکولای شي توقیفیانو سره خبرې وکړي .

ستري محکمې ته

- ابتدایه او استیناف محاکمو قاضیانوته دې هدایت ورکړل شي چې د شکنجې او جبر سره ترلاسه شوي اعتراف ټولې ادعاګانې په منظمه توګه بررسی او داساسي قانون او جزایي اجراتو قانون پر بنسټ د شکنجې دلاری اثباتیه شواهدو ترلاسه کول منع کړی شي .
- د ابتدایه او استیناف محاکمو قاضیانوته دی په وضاحت سره لارښود برابر شي چې په هغی کی د شکنجې د جرم د ټولو عناصرو تعریف شوی وي کوم چې د شکنجې د نړیوال تعریف سره سمون ولری چې د شکنجې او ظالمانه ، غیر انساني او تحقیرآمیزه اعمالو نړیوال کنوانسیون کې شوي .
- قاضیانوته دې لارښوونه وشي چې د شکنجې دلارې اخیستل شوی اعتراف دې دقانوني اثباتیه شواهدو په توګه رد کړي .⁸⁸
- هغه قاضیان دې له دندی څخه تبدیل یا ګوښه کړی شي ، کوم چې د شکنجې له لارې اخیستل شوی اعتراف د محاکمې په بهیر کې دجرم د اثبات لپاره قبلوي .

پارلمان ته

- یقیني دي کړی شي چې د شکنجې دټولو مواردو په ګډون په بشپړ توګه دجزائی اجراتو او جزا قوانینو مسودو کې چې اوس مهال ترکارلاندی دي تعریف شوی ، څرنګه چې شکنجې ضد کنوانسیون کې شکنجه په نړیواله کچه تعریف شوې .
- هغه قضایاوو کې چې د شکنجې واقع کیدو ادعا شتون ولري ، د شکنجې پرته د اعتراف د اخیستلو اثبات مسؤولیت شرط دې د څارنوال په غاړه کېښودل شي (یعنی ددې پرځای چې شاګې ثابت کړي چې شکنجه شوې باید څارنوال ثابت کړي چې اعتراف دقانونی او غیر شکنجې دلارې ترلاسه شوی) .
- دافغانستان قوانین دې بیاځلې وکتل شي او یقیني دې کړی شي چې توقیفی دافغانستان محاکمو کې دخپلې نیونې او توقیف قانونیت باندې اعتراض وکړي .

⁸⁸ داباید وویل شي چې دجزائی اجراتو قانون مسوده کې د شکنجې دلاری اخیستل شوی اقرار دوسیه کې اثباتیه شواهدو په توګه رد شوی ، د ۲۲ مادی په شمول ۱۵۰- ۱۵۳ مادو پوری اجبار سره اقرار په هکله . همدارنګه ۴ ماده ۳۶ بند اقرار تعریف کوی .

لویه څارنوالۍ ته

- ټولو څارنوالانوته دې اجباري لارښودونه وضع کړي شي ترڅو د شکنجې د لاری ترلاسه شوي اعتراف د اثباته دلایلو په توګه د صورت دعوی یا محاکمې په دوران کې رد کړي.
- ددې تضمین دې وکړي شي چې قاضیانوته د شکنجې د تعریف او نورو عناصرو په اړه د سترې محکمې ټول لارښودونه د دڅارنوالۍ ټولو څارنوالانوته ورکول کېږي.
- هغه څارنوالان چې د توقیفیانو لخوا ورته دملي امنیت ، ملي پولیسو او سیمه ایزو پولیسو لخوا شکنجه کېدو شکایت شوی او دوي د شکنجې ادعاګانو په بیطرفانه او بشپړه توګه بررسی کولو کې پاتې راغلي ویله دندو څخه تبدیل یا هم ګوښه کړی شي ،
- هغه قضایاوو کې چې توقیفی ادعا کوی چې اعتراف ئی په جبر سره اخیستل شوی باید په قانوني توګه اقرار اخیستلو اثبات مسؤلیت دڅارنوال په غاړه اوسي چې ثابت کړي چې اقرا د شکنجې او جبر سره ندی اخیستل شوی.
- دملي امنیت ، ملي پولیسو او محلی پولیسو لخوا د شکنجې او بدچلند کارونې ټولې ادعا ګانې دی په خپلواکه او بیطرفه توګه بررسی کړي شي. دفساد پروړاندی د مبارزې د عالی ادارې څارنوال ته دنده ورکړي شي چې یاد تحقیقات او بررسی ترسره کړي.

نړیوالو سوله ساتو ځواکونو ته (ایساف)

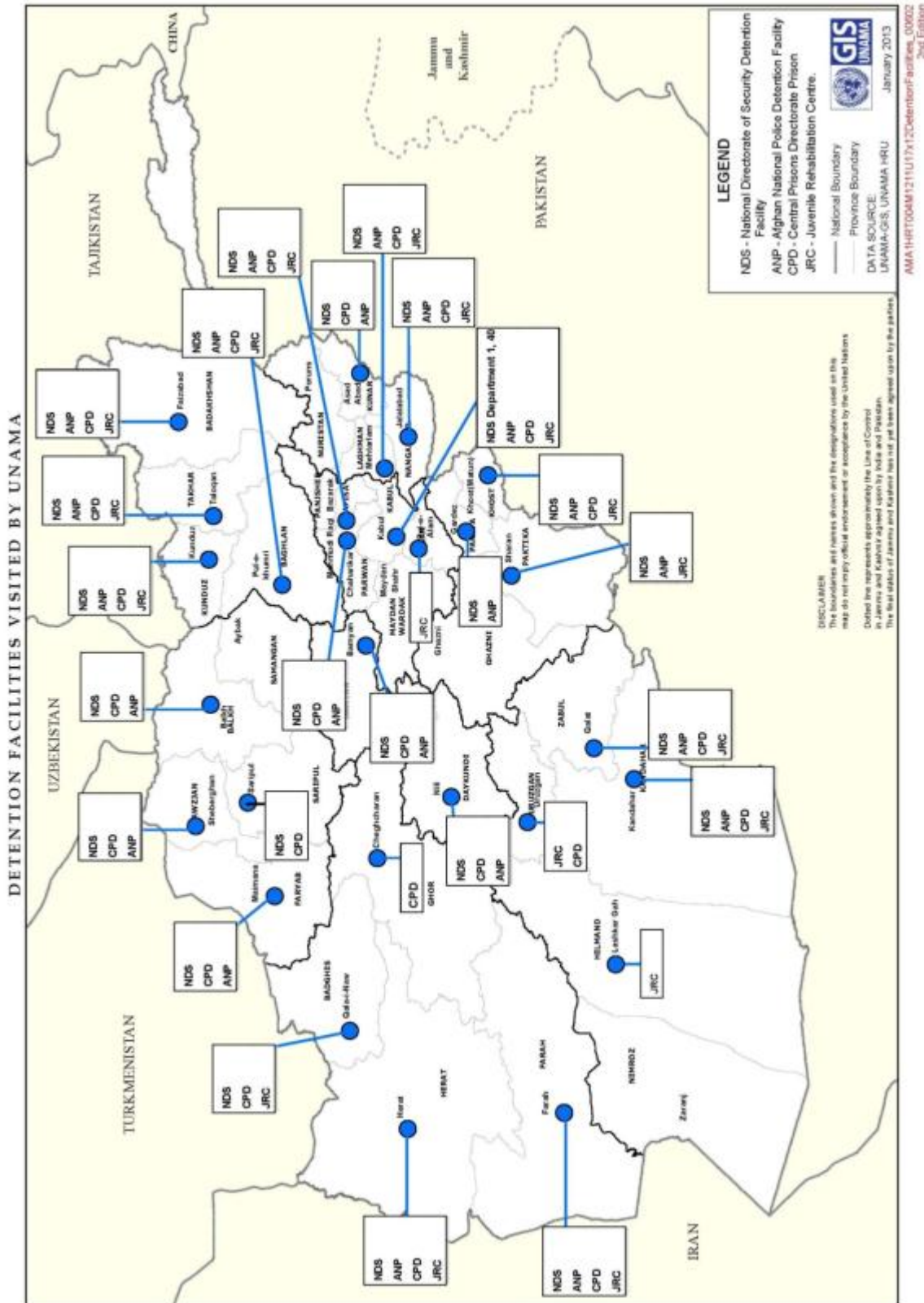
- دملي امنیت او ملي پولیسو ټولو هغه ځایونوته چېرته چې د شکنجې او بدچلند ادعا ګانې او راپورونه ورکړل شوي دتوقیفیانو انتقال وځنډول شي او ټولې مرستې دې تعلیق شي.
- دملي امنیت او ملي پولیسو هرتوقیف ځای کې چېرته چې انتقال صورت مومي ، د نظارت کړنې دې بیاځلې وکتل شي ترڅو تضمین کړي شي چې توقیفیان د شکنجې د خطر ځایونوته نه انتقال کېږي.
- دتوقیف ځایونوڅخه د نظارت شپږ پرواویز پروګرام د ټینګښت په موخه په ځانګړي توګه د یاد پروګرام د اړیکو او حساب ورکولو په برخه کې دې بیا کتنه وشي.
- دمحلی پولیسو لخوا په ځانګړي توګه هغه ځایونوکې چېرته چې شکنجې او بدچلند کړنې دتحقیق میتود په توګه ترسره شوي لکه فاریاب ، کندز ، کندهار ، او ارزګان کې د شکنجې او بدچلند مخنیوي په موخه دې ګام په ګام نظارت ترسره شي.
- دا دې یقیني کړي شي چې سیمه ایزو پولیس په بشپړ ډول د شکنجه مخنیوی په برخه کې روزل شوي او روښانه قانوني لارښودونو د لاری د سیمه ایزو پولیسو واک دمظنونینو توقیف برخه کې ترسره کېږي.
- د افغانستان حکومتي او غیر دولتي اداراتو څخه دې د نظارت تقویت په برخه کې په تخنیکي او مالي توګه ملاتړ وشي په ځانګړي توګه هغه توقیف ځایونو څخه نظارت برخه کې چېرته چې د نړیوالو اداراتو او بشري حقونو ملي اداراتو لخوا په منظمه توګه نظارت سره سره بیا هم شکنجه کول شتون لري.
- د ملي امنیت ، افغانستان ملي پولیس او محلي پولیسوته دي هر ډول مالي او تخنیکي مرستی پدې مشروط کړي شي چې خپلو توقیف ځایونو کې د شکنجې کارول منع ، مخنیوی او مجازات کړي. همدارنګه خپلو مقاماتو باندې د نظارت او حساب ورکولو برخه کې مؤثر ، کلک اقدامات ترسره کړي.

مرسته کوونکو او هغه هیوادونو ته چې په افغانستان کې سرتیري لري

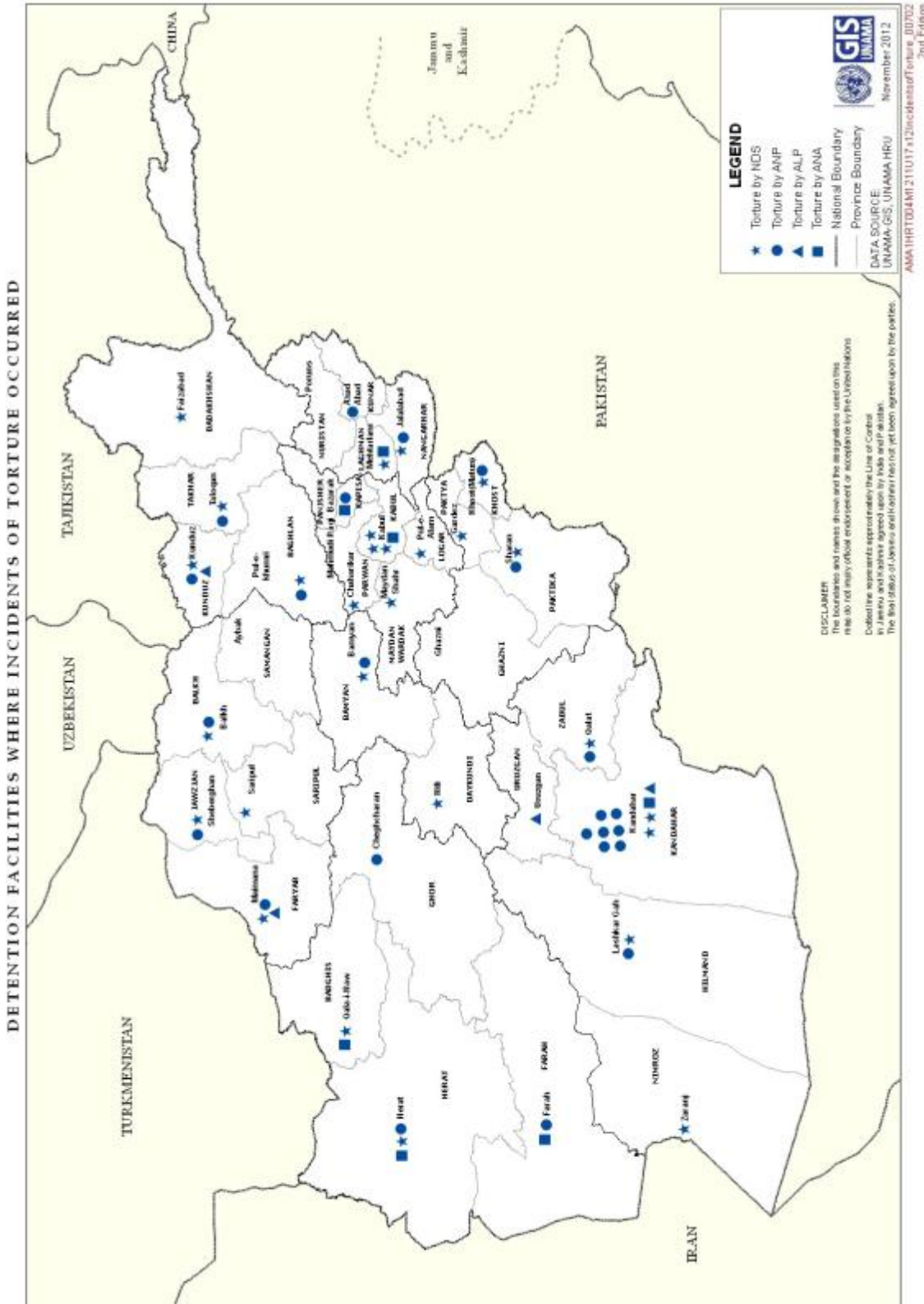
- دتوقیفیانو څخه د نظارت پلان دی رامنځته او یا هم شته پلان دی قوي کړی شي کوم توقیفیان چې د نړیوالو ځواکونو لخوا افغان توقیف ځایونو ته انتقال کیږي د هغوی د توقیف ځایونو څخه دې بیا نظارت وشي.
- شکنجې مواردو ته رسیدگی دې تضمین کړی شي کله چې دافغانستان ادارات او وزارتونو سره مالی یا هم هرډول مرسته کیږی .
- دشکنجې د مرتکبینو ځوابگویی اوحساب ورکونه دې د یوې اړینې موضوع په توګه د حساب ورکونی متقابل(دوه اړخیز) کاري چوکات کی د حکومت داری ، قانون واکمنی او بشري حقونو په هکله دتوکيو دلارینود د ۲ برخې پربنسټ داساسیپرمختګ د یوې مشخص شرط په توګه دی ځای کړی شي .
- دحقوقی(قانونی) مرستو وړاندې کوونکو ته دمرستو ادامه یا زیاتوالی او دمدافع وکیلانو دملاتړ پروژو څخه حمایت ، پدی خاطرچې د یوې وسیلې په توګه وکارول شي ترڅو د عادلانه محاکمې ضمانتونه رعایت شوي وي ، دشکنجې په وړاندی حمایت شوي وي او د زور دلاری ترلاسه شوي اثباتیه شواهدو رد کیدو څخه نظارت شوی وي.
- دا دې یقیني شي چې ټول ترینګونه او ملاتړ کوونکی پلانونه د ملي امنیت اکادمی ، کورنیوچارو وزارت ، یا ملي پولیسو د تحقیق افسران او کارکوونکي د زور څخه پرته دتحقیق روشونو ، بشري حقونو ، او دشکنجې مخنیوی اعمال عملي کوي.
- دافغانستان حکومتي او غیر دولتي اداراتو څخه دې دنظارت تقویت برخه کې تخنیکي او مالی ملاتړ وشي په ځانګړی توګه هغه توقیف ځایونو څخه نظارت برخه کې چیرته چې دنړیوالو اداراتو او بشري حقونو ملي اداراتو لخوا په منظمه توګه نظارت سره سره بیا هم شکنجه کول شتون لري.
- دملي امنیت ، افغانستان ملي پولیس او محلي پولیسوته دې هر ډول مالی او تخنیکي مرستی پدي مشروط کړي چې خپلو توقیف ځایونوکې دشکنجې کارول منع ، مخنیوی او مجازات کړي. همدارنګه خپلو مقاماتو باندې دنظارت او حساب ورکولو برخه کې مؤثر ، کلک اقدامات ترسره کړي.

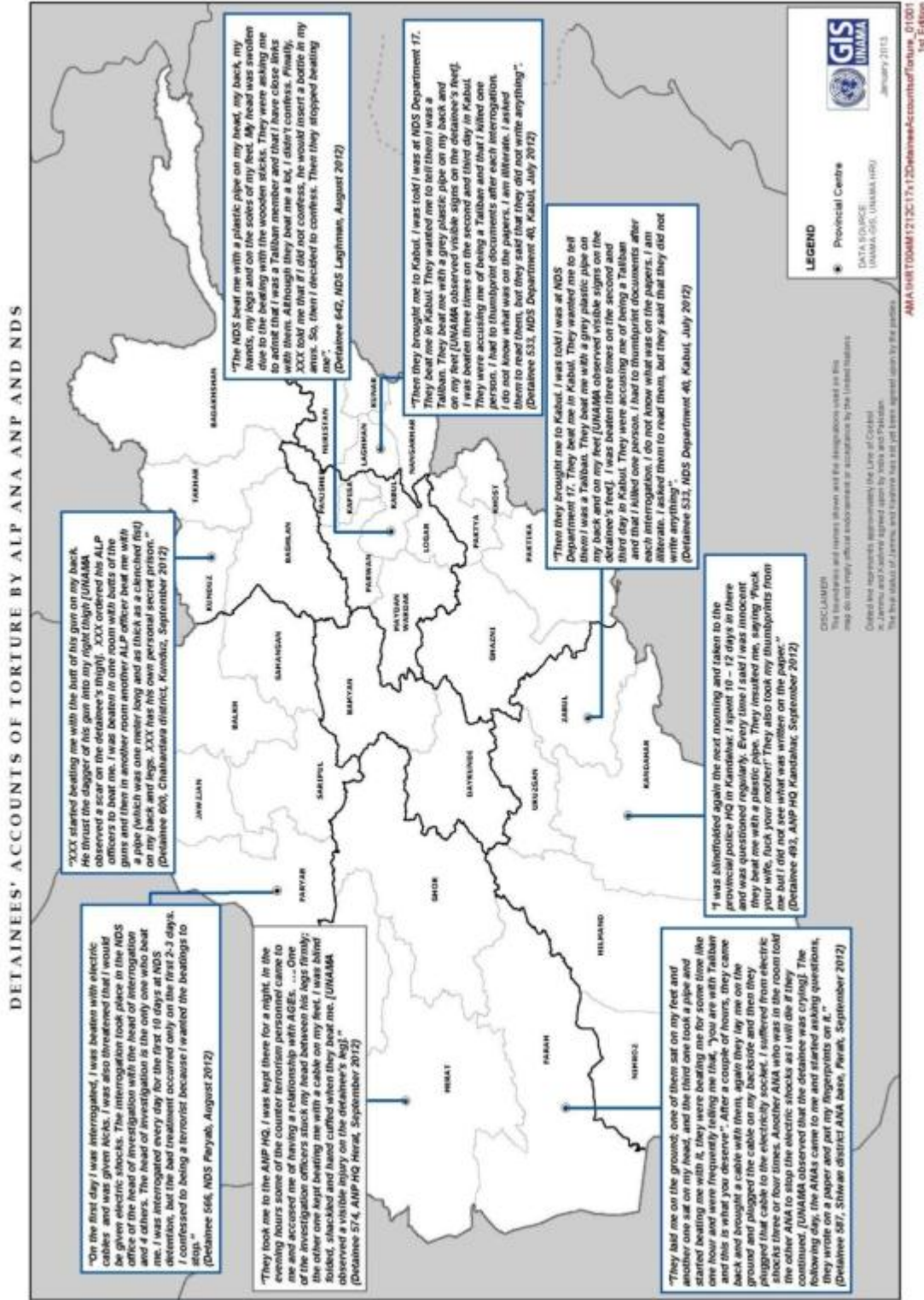
لومړۍ نقشه: د توقیف هغه مرکزونه چې د یوناما له خوا کتل شوي دي

دوهمه نقشه: د توقیف هغه مرکزونه چی پکښی پښی منځ ته راغلی دی

دریمه نقشه: د افغان محلي پولیسو، افغان ملي اودو، افغان ملي پولیسو او ملي امنیت ریاست په مرکزونو کی د چلند د څرنګوالی په اړه د توقیفیانو بیانونه

د ملي امنیت عمومي رياست لخواه چلند

د ملي امنیت د وظائفو لايحه د ملي امنیت له قانون څخه سرچينه اخلي چې ددې دندې دکار طرز او فعاليتونه اداره کوي چې د ملي امنیت تامینول او د تروريزم سره مبارزه هم په کې راځي.⁸⁹ د ملي امنیت عمومي ريس تر مشرۍ لاندې چې مستقيماً د افغانستان جمهور ريس ته راپور ورکوي د ملي امنیت رياست د ټولو استخباراتي معلوماتو د راغونډولو دنده لري چې په کې د بهرنیو استخباراتو ، جاسوسي ضد ، تروريزم ضد ، او ټول د ملي امنیت او بهرنیو چارو اړوند موضوعات شاملیږي.

عمومي نظر

د ۲۰۱۱ اکتوبر او ۲۰۱۲ اکتوبر ترمنځ ، یوناما ۵۱۴ تنه توقیفیان چې د ملي امنیت لخوا په ۳۰ ولایتونو ۳۲ توقیف ځایونو کې ساتل کیدل مرکه کړي.⁹⁰ ۶۸ توقیفیان د ملي امنیت په یواځې دوه توقیف ځایونو کې په مختلفو وختونو کې ساتل کیدل ، ۱۸ تنه توقیفیان د ملي امنیت درې توقیف ځایونو کې په مختلفو وختونو کې ساتل کیدل او درې تنه توقیفیان د ملي امنیت څلورو توقیف ځایونو کې په مختلفو وختونو کې ساتل کیدل چې په مجموعي توګه ۶۰۱ بیلګې د ملي امنیت څخه د نمونې په توګه اخیستل شوي. ۵۱۴ تنو له جملې څخه ۵۱۵ تنه همدارنګه د ملي پولیسو او سرحدی پولیسو لخوا توقیف کې ساتل شوي وو. ۱۷۸ تنه د ۵۱۴ تنو له جملې څخه (۳۴ سلنه) د ملي امنیت لخوا شکنجه یا بدچلند راپور ورکړی پداسې حال کې چې د ملي امنیت توقیف کې وو.

د شکنجې راپور شوي ډولونه عبارت دي له وهلو(دکبیل سره ، پایپ ، یا لښتو) ، برقی شاک ، او ځړول (دولو څخه ځنځیر سره ځړول چې دیوال ، فلزی پنجرې ، یا نور کلک شيانو سره تړل شوي وو د اووږد وخت لپاره). د بدچلند نور ډولونه چې راپور شوي عبارت دي له سخت حالت څخه (لکه زور سره د اووږد وخت لپاره درول ، دریدل او کښیناستل په دوامدار ډول داوورږد وخت لپاره ، او بیرون سره هواکې د اووږد وخت درول) او په جنسي تیریباندې تهديدول. توقیفیانو ډیر ځلې راپور ورکړی چې دیوی کوټې څخه بلې کوټې ته او یا د یو توقیف ځای څخه بل توقیف ځای ته انتقال په مهال سترګې تړل شوي یا هم کڅوړی یې په سر اچول شوي وي. یوناما موندلې چې توقیفیان د ملي امنیت ولایتي توقیف ځایونو کې په اوسط ډول ۱۹،۶ ورځو لپاره ساتل کیږي چې داد ۲۰۰۵ کال د پولیسو قانون کې ټاکل شوې مودې ۷۲ ساعتونو څخه زیات وخت دی.⁹¹

د ملي امنیت دوه توقیف ځایونو کې د سیستماتیکې شکنجې شواهد

د جدي تحلیل او شواهدو تائید پرېنست ، یوناما کابل کې د ملي امنیت تروريزم ضد ۱۲۴ ریاست کې او دکندهار ولایتي دفتر کې د سیستماتیکې شکنجې په هکله کافي اندازه معتبره او اعتباري شواهد موندلي.⁹² (۵-نمبر نقشه وګورئ).

⁸⁹ د ۲۰۰۱ کال نومبر ۴ نیټه د جمهور رئیس نه خپور شوی فرمان (فرمان نمبر ۸۹ ، ۱۳۸۰/۱۲/۱۳ ه ل).
⁹⁰ بدخشان ، بادغیس ، بغلان ، بلخ ، بامیان ، دایکندي ، فراه ، فاریاب ، غور ، هلمند ، هرات ، جوزجان ، کابل ، کندهار ، کاپیسا ، خوست ، کنړ ، کندز ، لغمان ، لوګر ، ننګرهار ، نیمروز ، پکتیکا ، پکتیا ، پروان ، سرې پل ، تخار ، ارزګان ، وردک ، او زابل.

⁹¹ د ۲۰۰۵ کال افغانستان د پولیسو قانون ۲۵ ماده حکم کوي چې پولیس کولای شي مظنونین د ۷۲ ساعتونو لپاره توقیف کي وساتي او وروسته له یادی نیتی باید چې دمخاسو عمومي ریاست توقیف ځایونو ته واستول شي.

⁹² د سیستماتیکې شکنجې کاروني تعريف لپاره ددغه راپور د لاس رسی او میتودولوژی برخه وګورئ.

د ملي امنیت نورو لس توقیف ځایونو کې د شکنجې کافي اندازه معتبره او اعتباري پېښی

دهرات، خوست، لغمان، او تخار ولایتونو دملي امنیت ریاستونه چې دیوناما ۲۰۱۱ کال اکتوبر راپور کې پېژندل شوي وو، یوناما کافي اندازه معتبره او د اعتبار وړ شکنجې مستندې کړي.

همدارنګه د فاریاب، کندز، ننگرهار، پکتیکا، او کابل کې دملي امنیت ۴۰ ریاست توقیف ځایونو کې، یوناما د شکنجې کافي اندازه معتبره او دادمې پېښې موندلي. (۵نمبرنقشه وګورئ).

د ملي امنیت نور توقیف ځایونه

یوناما یوشمېر توقیفیانو سره مرکې کړې کوم چې دملي امنیت نورو ۱۶ توقیف ځایونو کې ساتل شوي وو. دغه توقیف ځایونه عبارت دي له بدخشان، بادغیس، بامیان، بغلان، بلخ، دایکندي، هلمند، کابل ۱ نمبر ریاست، لوګر، نیروز، پکتیا، پروان، سری پل، وردګ، او زابل دملي امنیت ولایتي دفترونه. د ۱۰۸۰ تنه توقیفیانو له جملې څخه ۲۱ تنه (۱۹ سلنه) مرکه شوي. هغه توقیفیان چې یادو ۱۶ توقیف ځایونو کې ساتل شوي وو ویلي چې بدچلند او شکنجه شوي دي. ددغه راپور ترلکلو پورې یوناما کونښنې کړې چې دترسره شوو مرکو پر بنسټ د یادو ادعاګانو درضايت وړ اعتبار ترلاسه کړي.

هغه توقیف ځایونه چې د شکنجې شواهد پکې ندي موندل شوي

د غور او فراه ولایتونو کې دملي امنیت توقیف ځایونو څخه دیوناما دنظارت پرمهال د شکنجې شواهد ندي موندل شوي. پکتیا ولایت دملي امنیت قضیه کې چیرته چې یوناما ۲۰۱۱ کال اکتوبر راپور کې د شکنجې شواهد نه وو موندلي، اوس یوناما ته دمركې پرمهال یوتن توقیفی ویلي چې تحقیق په بهیر دی بدچلند او شکنجه شوی.⁹³

د ملي امنیت ځینو توقیف ځایونو کې د توقیفیانو شمیر کې کمښت

د ۲۰۱۱ کال اکتوبر کې دیوناما راپور دخپريدو څخه وروسته یوناما دملي امنیت ځینو ولایتي توقیف ځایونو کې دتوقیفیانو شمیر کې کمښت لیدلی. دمثال په توګه ددهرات ولایتي توقیف ځای کې یوناما تیر ځل د ۱۳ او ۳۳ تنو ترمنځ توقیفیان دنظارت پرمهال لیدلي وو، وروسته د ۲۰۱۱ اکتوبر راپور څخه د ۲۰۱۱ اکتوبر څخه تر ۲۰۱۲ سپتمبر پورې یوناما اوه ځلې له یاد توقیف ځای څخه لیدنه کړې چې په اوسط ډول یواځې ۶ توقیفیان ساتل کیدل. ددهرات ملي امنیت ریس پروینا چې داکمښت دهغه پالیسی برخه ده چې دملي امنیت څارنوال سره په ګډه هوکړې سره په توقیف ځای کې دکڼه ګونې څخه مخنیوي په موخه عملیښوي.⁹⁴

یوناما لیدلي چې که څه هم ملي پولیس د د نښتې اړوند توقیفیانو نیولو او توقیف کې پراخه نقش لري، دغه توقیفیان چې یوځل ونیولی شي بیانو دتیر مهال په څیر ملي امنیت ته نه استول کیږي، بلکې دملي پولیسو توقیف ځایونو کې ساتل کیږي او دملي امنیت له خوا تحقیق او بررسی کیږي. ځینو قضایاوو کې داسې ښکاري چېملي پولیس دغه توقیفیان نسبت دداخلی او بهرنی امنیت ضد جرایمو ته عادي یا جنائی جرایمو باندې تورنوي. داجدی پوښتني راوچتوي او دملي امنیت جدي ګام اخیستلو وړاندیز کوي چې دتوقیفیانو سره بدچلند په شمیر کې کمښت راولی کوم چې ددهرات ولایت ملي امنیت ریاست دیوناما او نورو اداراتو لخوا ترلاسه کړي.

⁹³ توقیفی نمبر ۳۳۳

⁹⁴ یوناما د ۲۰۱۲ کال اپریل ۴ نیټه ددهرات ولایت ملي امنیت رئیس سره ولیدل.

۲۰۱۱ د نومبر څخه تر ۲۰۱۲ اکتوبر پورې ، یوناما د لغمان ولایت (ملي امنیت ، محبس ، او دماشونام داصلاح او تربیت مرکز) توقیف ځایونو څخه تیرو دولس میاشتو کې ۱۹ ځله لیدنه کړې چې د نښتو اړوند ۱۷ تنه توقیفیان یې لیدلي او مرکه کړې دي. ددوه میاشتو په موده کې ، یوناما د ۱۷ څخه ۵ تنو توقیفیانو دملي امنیت لخوا دبدجلند او شکنجې راپور ورکړی (اخرنی نیټه د شکنجې د ۲۰۱۲ کال اګست میاشت ده)⁹⁵. په مقایسه د دپنځو میاشتو مودې په ۲۰۱۱ (جنوری څخه تر می) یوناما دلغمان څخه اته ځله لیدنه کړې چې په ټولیزه توګه ۲۱ تنه توقیفیان د یاد ولایت ملي امنیت ، محبس او ماشومانو اصلاح او تربیت مرکز توقیف ځایونوکې شتون درلود. دغه مودې په بهیرکې چې یوناما دتوقیف ځایونو څخه لیدنه کړې ، ښکاري چې ملي امنیت د نښتو اړوند یوازې یو څو نیونی کړي⁹⁶. دمني اخیښت او ژمي میاشتو کې نښتې په ولایت کې کمېری ، دلغمان ولایت ملي امنیت ریس همدارنګه ادعا وکړه چې په کابل کېملي امنیت رهبري څخه یې لارښود ترلاسه کړی چې هغه وخت یوشخص ونیول شي چې د هغه د مظنونیت په هکله کافي اندازه معتبره شواهد شتون ولري. هغه وویل دتوقیفیانو کمښت کې یاد لارښود عملي کیدل یو عنصرګڼل کېږي.⁹⁷

د تخار ولایت ملي امنیت ریاست توقیف ځای توقیفیانو شمیر کې د ملاحظې وړ کمښت لیدل شوي. یوناما تیر ځل لیدنو پر مهال په منځني کچه ۱۱ تنه توقیفیان یاد توقیف ځای کې ساتل کیدل ولي د ۲۰۱۱ اکتوبر راپور څخه وروسته ډیر لږ شمیر توقیفیان په مسلسل توګه لیدل شوي. دبیلګې په توګه ، د ۲۰۱۱ کال نومبر میاشت کې د تخار ولایت ملي امنیت توقیف ځای څخه لیدنی پرمهال یوناما یواځې یو تن توقیفی ، ۲۰۱۱ سپتمبر میاشت کې شپږ توقیفیان ، او ۲۰۱۲ مارچ کې اوه ۷ تنه توقیفیان لیدلي دي. دملي امنیت څارنوال دتوقیفیانو شمیر کې کمښت منلی او دتوقیفیانو شمیر کې ددهوا او نورو دلایلو له کبله رامنځته شوی.⁹⁸

عین وخت کې ، یوناما دملي پولیسو تروریزم ضد څانګې لخوا دکورنی او بهرنی امنیت ضد جرایمو په تړاو نیولو کې زیاتوالی یاداشت کړی.⁹⁹ پداسی حال کې چې د تخار ولایت ملي امنیت دایساف ، یوناما او نورو اداراتو لخوا رسیدګي لاندې وو ، داتشویش څرګندوي چې دقانون نور پلی کوونکی ادارات دمنازعې اړوند توقیفیانو تحقیق مخته بیایي.

دکاپيسا ملي امنیت کې ډیر لږ شمیر توقیفیانو شتون ، یوناما ناتوانه کړیده چې پریکړه وکړي چې آیا دکاپيسا ولایت ملي امنیت کې شکنجه ادامه لری یانه. د ۲۰۱۱ نومبر او ۲۰۱۲ سپتمبر ترمنځه یوناما دکاپيسا محبس کې نهه توقیفیان موندلي کوم چې تیر وخت کې دکاپيسا ملي امنیت لخوا توقیف کې ساتل شوي وو.¹⁰⁰ دیوولسو میاشتو موده کې ، دنهه تنو څخه درې تنو توقیفیانو دملي امنیت لخوا بدجلند او شکنجې کیدو راپور ورکړی (اخرنی راپور موده د ۲۰۱۱ دسپتمبر میاشت وه).¹⁰¹ دیوناما لخوا د هرې لیدنی پرمهال د کاپيسا دملي امنیت توقیف ځای کې هیڅ توقیفی شتون نه درلود. دملي امنیت ریس وویل چې توقیفیان دجزيي اجراتو قانون سره هېڅکله هم د ۷۲ ساعتونو څخه زیاتې مودې لپاره نه ساتل کېږي او دمحابسو ریاست توقیف ځایونوته انتقال

⁹⁵ توقیفیانو نمبر: ۹۰ ، ۹۵ ، ۹۸ ، ۵۸۸ او ۶۴۲ .

⁹⁶ د راپور په موده کې ، هلته یواځې ۲۳ دولت ضد عناصر نیول شوي دهغه ګڼو راپورونو له مخې چې یوناما موندلی یادو قضایاوو کې ټول نیول شوي کسان دملي امنیت او ملي پولیسو لخوا جرمی کړنو باندې ندی تورن شوي.

⁹⁷ یوناما د ۲۰۱۱ دسپتمبر ۷ نیټه دلغمان ولایت ملي امنیت ریس سره ولیدل.

⁹⁸ یوناما د ۲۰۱۲ جنوری ۱ نیټه د تخار ولایت دملي امنیت ریس سره لیدلی.

⁹⁹ دراجستر کتاب پر بنسټ (د تخارولایت محبس ، تالقانوکې دملي پولیسو توقیف ځای او دملي امنیت څارنوالی) ، د ۲۰۱۱ دسپمبر ۲۴ منازعې اړوند عدلی تعقیب ترسره شوي ، چې د ۲۴ جملې څخه ۱۸ تنه دملي پولیسو لخوا نیول او توقیف شوي وو.

¹⁰⁰ توقیفیان نمبر: ۱۰۲ ، ۱۰۳ ، ۳۸۸ ، ۳۳۰ ، ۲۳۴ ، ۲۳۳ ، ۱۹۸ ، ۱۹۷ ، او ۳۸۹ .

¹⁰¹ توقیفیان نمبر: ۱۰۳ ، ۳۸۸ ، ۳۸۹ .

کیري. نوموړي وویل چې خطرناکه توقیفیان لکه د دولت ضد عناصرو قوماندانان ، ځانمرګي برید کوونکینو سره سم دکابل ملي امنیت ته د تحقیقاتو په موخه استول کیري او د شپې لخوا یېد کاپیسا په ملي امنیت کې نه ساتو.¹⁰²

د ملي امنیت لخوا غیر رسمي ځایونو کې تحقیق

یوناما د ۱۲ میاشتو په موده کې لیدلي چې نښتو اړوند نیول او توقیف کولو کې افغان ملي پولیسو ډیر پراخه نقش لرلی. یوځل چې نیول شوي دي ډیر مرکه شوي توقیفیان د تیر په څیر ملي امنیت ته ندي استول شوي. بلکې دوی دملي پولیسو توقیف ځایونو کې ساتل کیری ولی د ملي امنیت مسولینو لخوا تحقیق کیری. ځینو قضایاوو کې داسې ښکاري چېملي پولیس یاد توقیفیان عام جرایمو په تور توقیف کوي نسبت دکورنی او بهرنی امنیت ضد جرایمو ته. دیبلکې په توګه کندهار کې یوناما موندلی چې ۲۹ توقیفیانو له جملې څخه چې دملي امنیت لخوا شکنجه شوي نه وو ۱۴ تنو ویلی چې دافغان ملي پولیسو یا سرحدی پولیسو لخوا مخکې لدی چېملي امنیت ته واستول شي شکنجه شوي دي.¹⁰³ دوه نورو توقیفیانو ویلی چې دوی دملا عمرکوکړې شکنجه شوي مخکې لدی چېملي امنیت ته واستول شي.¹⁰⁴

شکنجه د اعتراف د ترلاسه کولو په موخه

" لمری یو تحقیق کوونکیدوده نورو څخه وغوښتل چې زما لاسونه را وتړی. دوی زما لاسونه ځما شاته وتړل او له کوتې څخه ووتل. تحقیق کوونکیراڅخه وپوښتل چې زه طالب وم. ماووویل نه ... تحقیق کوونکیداسی حال کېچې زه یی وهلم وویل چې خپله ګناه قبوله کړی (نه یوطالب یی او ته باید داقبول کړی). ته باید خپله ګناه قبوله کړی یابه مور ستا وهلو ته ادامه ورکړو. دوی زه په پښو ، ورنونو او شا باندی ووهلم او تراوسه می پښی دردکوی. دوی یو څرنگی یومتراورد کیبل څخه استفاده کوله. زه ددوه ورځو پورې دملي امنیت تحقیق کوونکیلخوا ووهل شوم او وروسته لدی دوه ورځو دوی زما څخه وغوښتل چې ورغو باندی کوته ولکوم. مافکر وکړ که چیری کوته ونه لکوم دوی به مې ووژني. وروسته له کوتی لکولو وهل ودریدل. ما کاغذونه لاسلیک کړل ولی ونه پوهیدم چې څه پکې لیکل شي وو ځکه زه لوست نشم کولای او دوی هم راته ونه لوسته. هغه تحقیق کونکي چې وهلی یې لند قد او لنډه توره ریره لري. هغه تقریبا ۳۰ کلونه عمر لري او زه فکر کوم هغه د ... ولایت دی. که چېرې هغه ووینم نو زه کولای شم هغه وپېژنم. یوله هغه دوه وو څخه چې زما لاسونه وتړل ..... دی."

(توقیفی نمبر ۵۷۹ ، دخوست ملي امنیت ۲۰۱۲ سپتمبر)

یوناما موندنی روښانه کوی چې شکنجه او بدچلند تل د تحقیق په بهیر کې د اعتراف ترلاسه کولو په موخه ترسره کیری. شکنجه او بدچلند په عمومی توګه د تحقیق په بهیر کې دمختلفو تخنیکونو سره ئی عملي کوي ترڅو توقیفی اعتراف ته مات کړی(مجبورکړی).

د ۱۷۸۸ توقیفیانو څخه کوم چې دملي امنیت لخوا دشکنجه کیدو خبرورکړی و ، ۱۳۷ تنو ویلی چې د تحقیق په بهیر کې دشکنجې درولو په موخه اعتراف وکړی. ټولو توقیفیانو راپور ورکړی چې کله هم دوی اعتراف کړی سملاسی شکنجه دریدلی ده.

¹⁰² د ۲۰۱۱ نومبر ۲۹ نیټه دیوناما مرکزی ساحوی دفتر لیدنه د کاپیسا دملي امنیت ریس سره.

ديونا ما لخوا ۵۱۴ مرکه شووتوقيفيانو څخه ډېملي امنيت کې ساتل شوي وو ، يواځې ۶۰ تنو ويلي چې دوی لوستی وو. ۹۲ توقيفیان دملي امنيت توقيف ځای کې مجبورکړی شوي وو چې اسنادو باندی گوته ولگوي ، دهغی له جملي څخه ۵۰ تنو ويلي چې دوی دليکل شوي متن په هکه پوهاوی نه درلود ځکه چې دوی ته لوستل شوي نه و. د یوتوقیفی وينا ده چې دنوروسره يوشانی وه او یونا ما ترلاسه کړی ، پکی داسی ويلي:

"دوی زه کابل کې ووهلم. دوی زما څخه غوښتل چې دوی ته ووايم چې زه طالب وم. دوی زه په څر رنگی پایپ باندی په شا او پښو ووهلم(یونا ما دتوقیفی پښوباندی تپونو نښی لیدلی). زه کابل کې په دوهمه او دریمه ورځ دري ځله ووهلی شوم. ... دوی پرما تور لگاوه چې طالب يم او يوکس می وژلی. وروسته له هرتحقیق څخه زه مجبور وم چې په اسنادو باندی گوته ولگوم. زه نه پوهیدم چې په اسنادو کې څه لیکل شوي وو. ما له هغوی څخه وغوښتل چې راته ویی لولی ولی دوی رد کړه."

(توقیفی نمبر ۵۳۳ ، دملي امنيت ۴۰ ریاست ، ۲۰۱۲ کال جولای)

د ملي امنيت لخوا د ماشومانو شکنجه

"زه ۱۶ کلن يم. زه دچپرهار د ولسوالی يم. زه دملي امنيت لخوا ونیول شوم. دوی په لمړنیو اته ورځو کې ووهلم. بیا دوی مجبور کړم چې اعتراف وکړم ، بیا آخرنی څلور ورځی پرته له کومي ستونزې تیري شوي ، یوه ورځ دوی د تحقیق لپاره خپل دفتر ته بوتلم او راڅخه ویی غوښتل چې په څوکی کښینم. کله چې په څوکی کښیناستم ، دوی پر څوکی وتړلم. داوخت دوه تنه تحقیق کوونکی وو. یورانته وویل چې الله (ج) ته دي غږ وکړه چې ماته له دوي څخه خلاصی را کړي. تحقیق کوونکی راته وویل چې پدې پړاو کې دي هیڅوک نشی خلاصولی. زه یې مجبورولم چې قبول کړم چې طالب وم ولی ماته غوښتل چې دا ووايم. بیا هغه راته وویل چې ډیر نوری شونی لاری لري چې زما څخه اعتراف ترلاسه کړي. هغه ژیر رنگي یومتر اوږد پلاستيکي پایپ او دوه نری لښتې تقریبا یومتر اوږدی چې دمیز لاندې پرتي وې را واخستلي او یونښینه ئی بوتل. هغه تهدید کړم چې په لښتو او پلاستيکي پایپ باندې به مي ووهي او که چېرې اعتراف ونکړم چې د طالبانو غړي وم ، بیا آخرنی لاره داده چې پرتوک راڅخه وکارې او بوتل مې په مقعد کې داخل کړي. ماوهل زغملي شول ولی بی عزتي نه. هغوی راته وویل چې فکر وکړم او پریکړه وکړم چې اعتراف وکړم یا دبدو پایلو سره به مخ شم. راتلونکی ورځ ځما اومه ورځ وه ، دوي بیا دتحقیق کوتي ته بوتلم. هلته دري تنه تحقیق کوونکی وو چې زما څخه یې پوښتل آیا ما پریکړه کړي چې تحقیق وکړم او که نه. کله چې ماوویل (نه) دوي دري وارو ما باندې حمله وکړه او په سوکانو او لغتو یې په ټول بدن ووهلم. بل تحقیق کوونکی نوروته وویل چې دبدن هغه ځایونوباندې می ووهي چې چانه یې ونشم نبودلي. له هغو نورو تحقیق کوونکو څخه یې وغوښتل چې بوتل راوړي او پرتوک می رانه وباسی. پداسی حال کې چې یوتحقیق کوونکی وهلم بل تحقیق کوونکی دفتر ته ولاړ چې بوتل راوړي. مافکر وکړ چې پرته لدی چې تحقیق کوونکی څه غواړي قبول نکړم نور هیڅ نشم کولای. تحقیق کوونکی راڅخه وغوښتل چې په خپل خط باندی ولیکم. ما هر هغه څه چې هغه وویل ولیکل اوبیا یې راڅخه وغوښتل چې پر پانی لاسلیک وکړم. کله چې ما لاسلیک وکړ ، وهل ودریدل. دا ځای (دماشومانو د اصلاح اوتریبت مرکز) دمليامنیت په پرتله جنت دي."

[یونا ما دتوقیفی ماشوم پر شاباندی د یاد چلند په شمول ښکاره نښی ولیدلی. دنښو اندازه دهغه پایپ د اندازي سره چې نوموړی یې د وهلو یادونه کړي یوشان وه.]

دیوناما لیدنو موندلي چې د هغو توقیفیانو له جملي څخه چې دملي امنیت لخوا یې شکنجه لیدلي، دري دیرش (٣٣) تنه (١٨ سلنه) یې ١٨ کلونو څخه کم عمر لرونکي ماشومان وو^{١٠٦}. دیلکي په توگه، دکندهار په ملي امنیت کې د هغو ٩ تنو توقیفیانو له جملي څخه چې په ملي امنیت کې شکنجه شوي وو، شپږ تنه یې ماشومان وو^{١٠٧}. ټولو شپږو ماشومانو بیان کړي چې په کیبل اولښتو باندې د پښو په تلو ترهغې وهل شوي ترڅو دهغوي دخوښي پر خلاف یې اعتراف یا گوتي لکولو ته غاړه ایښي، چې بیا بدچلند هم دریدلي^{١٠٨}.

یوناما همدارنگه په شرنه (پکتیکا ولایت) کې دملیامنیت توقیف ځای کې ساتل شوي نهو تنو توقیفیانو سره مرکي کړي^{١٠٩}. معتبرو شواهدو یوناما یې د هغو نهو توقیفیانو له جملي څخه شپږو ته ورسوله چې دملي امنیت په توقیف ځای کې شکنجه شوي وو^{١١٠}. ټول توقیف شوي ماشومان د ١٥ او ١٧ کلونو ترمنځ کې عمر لرونکي وو، چا چې دبدچلند او شکنجې جدي ډولونه بیان کړي، په شمول په کیبل باندي د وهلو^{١١١} او په مخ باندي په څپړو وهل) او د تحقیق په دوران کې په لغتو باندي وهل شوي^{١١٢}. یو توقیفی راپور ورکړي چې په جنسي تیري گواشل شوي و^{١١٣}. یوناما مستنده کړي چې شپږ واړه توقیفیان اعتراف ته اړاسیتل شوي وو.

د ملي امنیت لخوا سیستماتیکه شکنجه

د ملي امنیت ١٢٤ ریاست

"دافغان ملي امنیتي ځواکونو او نړیوالو امنیتي ځواکونو د گډ تیم لخوا د ... ولایت ... سیمې ... په ... بجو دیو دوکان څخه ونیول شوم. دوي زما لاسونه وتړل، پر سريي کڅوره راواچوله او مستقیما یې دملي امنیت ١٢٤ ریاست ته بوتلم. زما څخه هره ورځ تحقیق کیده (ټول نهه ځلی په نهه ورځو کې). لمړی شپه کې درسیدلو سره سم لاسي پداسي حال کې چې زما لاسونه لاهم تړلي وو دوي د تحقیق خونې ته بوتلم او د ملي امنیت یوکارکوونکی زما دمابیل اړیکو لست کښود او زما تلفیوني اړیکو خبري چې ثبت شوي وی وغږولي. په حقیقت کې مادطالبانو یو غړي ته زنګ وهلي و ځکه چې زه یو ... یم. دوي تهدید کړم او ویې ویل چې زه باید اعتراف وکړم چې طالب یم. ما دا ادعاګاني رد کړي. بیا دملي امنیت یو کارکوونکی تهدید کړم چې که چیرې اعترافونکړم نو د وهلو لپاره ته مې بلي کوتي ته یوسي. بیا هغه دوه ځله پرمخ ووهلم. او چغې یې کړي چې باید اعتراف وکړم. هغه

^{١٠٥} د هوب پېژندلو ټول معلومات دمحرمت او امنیتي دلایلو له کبله پټ شوي.

^{١٠٦} توقیف شوي ماشومانو دملي امنیت لاندې ذکر شوو توقیف ځایونو کې شکنجې بیان کړي: کندهار کې شپږو ماشومانو (توقیفی نمبر: ٢١٤، ٢٦٨، ٢٦٩، ٢٨٢، ٢٨٣، ٤٤٠)، فاریاب کې یوماشوم (توقیفی نمبر ٣٠٣)، خوست کې دري ماشومانو (توقیفی نمبر ١٣٦، ١٤١، او ٣٢٧)، کندز کې دري ماشومانو (توقیفیان نمبر ٦٠، ٢١٧، ٣٩٠)، ننگرهار کې دوه ماشومانو (توقیفیان نمبر: ٨٩، ٩٧)، تخار کې دري ماشومانو (توقیفیان نمبر ٥٩، ٤٦٤، ٤٦٥)، نېروز کې یوماشوم (توقیفی نمبر ١٥٩)، بلخ کې یوماشوم (توقیفی نمبر ١٨٨)، کابل لمړي ریاست کې دوه ماشومانو (توقیفی نمبر ٢١٣، او ٤٣٨)، کاپیسا کې دوه ماشومانو (توقیفی نمبر ٣٨٨، ٣٨٩)، پکتیکا کې شپږ ماشومانو (توقیفی نمبر ٢١٣، ٣٨٠، ٣٨١، ٣٨٢، ٣٨٦، ٣٨٧).

^{١٠٧} توقیفی نمبر ٢٦٨، ٢٦٩، ٢٨٢، ٢٨٣، او ٤٤٠.

^{١٠٨} توقیفی نمبر ٢١٤، ٢٦٩، ٢٦٨، ٢٨٢، ٢٨٣، او ٤٤٠.

^{١٠٩} توقیفی نمبر ٢١٣، ٣٨٠، ٣٨١، ٣٨٢، ٣٨٣، ٣٨٤، ٣٨٦، او ٣٨٧.

^{١١٠} توقیفی نمبر ٢١٣، ٣٨٠، ٣٨١، ٣٨٢، ٣٨٦، او ٣٨٧.

^{١١١} توقیفی نمبر ٢١٣ او ٣٨٠.

^{١١٢} توقیفی نمبر ٣٨٢، ٣٨٦، او ٣٨٧.

^{١١٣} توقیفی نمبر ٣٨١.

وویل چې که چیري اعترافونه کړم ، نو هغه به زما و هکیو (بیضی) په تاوولو سره مامر کړي. همدارنگه هغه گوانب وکړ چې برقي شاکونه به راکړي ... دملي امنیت په ۱۲۴ ریاست کی په دوهمه ورځ بیا هغه تحقیق کوونکی راغي او دتحقیق کوتي ته یې بیا یوورم. هغه د ملي امنیت بل کارکوونکی ته غږ وکړ چې که چیري زه اعترافونکرم نو پایپ او دکمپوتر د برق لین راوري چې ما پرې ووهي. ما بیا هغه ته وویل چې زه بیکناه یم. دوي په لغته ووهلم او پرخمکه یې وغورځولم. بیا دنځلو دقیقو لپاره په مسلسل ډول دبرق په کیبل او پایپ سره په ټول بدن ووهلم. دا ..... و چې اکثره وخت به یې وهلم. وروسته له هغه ، دوي بیا تحقیق خونې ته بوتلم او راته ویې ویل چې اعتراف وکړه یا نور وهلو سره مخ شه. ما ورته وویل چې زه حاضر یم چې هرتور قبول کړم ، په شمول د ارتباط د ..... سره ترڅود نورو وهلو مخنیوي وکړم. مانور د درد تحمل توان نه درلود. له همدی کبله ما په ټولو توروونو اعتراف وکړ او ما په هرځای کې چې دوي غوښتل کونه ولگوله."

(توقیفی نمبر ۶۳۳ ، د ملي امنیت ۱۲۴ ریاست ، ۲۰۱۲ کال اگست)¹¹⁴

په کابل کی دملي امنیت په ۱۲۴ ریاست کې د سیستماتیکي شکنجې کارونې په هکله د یوناما تشویشونه ادامه لری. یوناما په نورو توقیف ځایونوکی لکه دملي امنیت ۴۰ ریاست ، پلچرخي زندان او دماشومانو د اصلاح او تربیت مرکز کې د ۴۴ هغو توقیفیانو سره مرکي کړي چې مخکي لدې دملي امنیت ۱۲۴ ریاست توقیف کې ساتل شوي وو¹¹⁵ . ۴۰ د ۴۴ تنو څخه چې مرکه شوي ویلي چې دملي امنیت لخوا نیول شوي او څلور تنو نورو بیا ویلي چې د نړیوالو ځواکونو او دافغان امنیتي ځواکونو لخوا په گډه نیول شوي¹¹⁶ .

د ملي امنیت ۱۲۴ ریاست کی توقیفیانو په منځنۍ کچې د ۹،۵ ورځو لپاره ساتل شوي¹¹⁷ . دا تقریبا نیمایي دهغو ورځو ده چې یوناما تیرځل ۲۰۱۱ کال اگست کې راپور ورکړي و¹¹⁸ . دا موندنی دملي امنیت ۱۲۴ ریاست لخوا په لمرې قدم کې دتوقیفیانود ساتلو په ورځو کې کمښت وړاندي کوی ؛ که څه همدا د ۷۲ ساعتونو څخه زیات دی (قانون هغو ادارو ته چې مظنونین نیسي حد اکثر ۷۲ ساعته صلاحیت ورکړی).

د ۴۴ مرکه شوو خلکو څخه ؛ دوه ویشته تنو توقیفیانود ملي امنیت لخوا دتحقیق د داسې روشونو بیان کړی چې شکنجې کی راتلی شي کوم چې یوناما ته معتبر دی¹¹⁹ . دوه نورو توقیفیانو راپور ورکړی چې دملیامنیت د تحقیق کوونکو لخوا د تحقیق دوران کې په شکنجې تهدید شوي ترڅو اعتراف وکړي¹²⁰ .

¹¹⁴ دملي امنیت ریاست یوناما ته په کابل کی د ۱۲۴ ریاست ته د ورته اجازه ورنکړه ، نو له همدی کبله یاد ریاست کې توقیفیانو سره چلند ، دملي امنیت ۴۰ ریاست ، دملي امنیت لمری ریاست ، محابس او د ماشومانو د اصلاح او تربیت مرکزونوکی دهغو توقیفیانو سره دمرکو له لاری معلومه شوي چې دمرکي څخه وړاندي دملي امنیت په ۱۲۴ ریاست کې ساتل شوي وو.

¹¹⁵ توقیفیان نمبر: ۱۰۵ ، ۱۹۶ ، ۲۰۰ ، ۲۰۱ ، ۲۰۲ ، ۲۱۴ ، ۲۱۶ ، ۲۱۷ ، ۲۱۸ ، ۲۱۹ ، ۲۵۲ ، ۲۵۴ ، ۲۵۳ ، ۲۵۶ ، ۲۶۰ ، ۲۵۷ ، ۲۵۸ ، ۲۶۱ ، ۲۸۱ ، ۲۹۳ ، ۲۹۴ ، ۳۳۳ ، ۴۳۸ ، ۵۳۹ ، ۵۴۰ ، ۵۷۲ ، ۵۸۹ ، ۵۹۰ ، ۵۹۱ ، ۵۹۲ ، ۵۹۵ ، ۵۹۶ ، ۶۱۱ ، ۶۳۳ ، ۶۳۴ ، ۶۳۵ ، ۶۳۶ ، ۶۳۷ ، ۶۳۸ ، ۶۴۴ ، ۶۴۵ ، ۶۴۶ ، او ۶۵۰ .
¹¹⁶ توقیفی نمبر ۲۶۱ ، ۵۴۰ ، ۵۹۲ ، او ۶۴۶ .

¹¹⁷ دا معلومات (رقم) دملي امنیت رسمی رقم په بنسټ ندی بلکی دهغو توقیفیانو دوینا پر بنسټ دي چې یوناما مرکه کړی دي.

¹¹⁸ دیوناما ۱۱ کال اکتوبر میاشت راپور ۲۰ مخ وکوری.
¹¹⁹ توقیفی نمبر ؛ ۱۹۶ ، ۲۰۰ ، ۲۰۱ ، ۲۰۲ ، ۲۱۸ ، ۲۱۹ ، ۲۵۲ ، ۲۵۳ ، ۲۵۷ ، ۲۵۸ ، ۲۵۹ ، ۲۸۱ ، ۲۹۳ ، ۳۳۳ ، ۴۳۸ ، ۵۳۹ ، ۵۷۲ ، ۵۹۵ ، ۵۹۶ ، ۶۳۳ ، ۶۴۴ ، او ۶۴۶ .

¹²⁰ توقیفی نمبر ۲۵۳ او ۲۵۶ .

دشکنجی میتودونه

یوناما موندلی چې د ملي امنیت د ۱۲۴ ریاست مسؤلینو دشکنجی د ځینو میتودونو کارونې ته ادامه ورکړې کوم چې د ۲۰۱۱ کال اکتوبر په راپور کې مستند شوي وو لکه څرول¹²¹ او وهل ؛ په شمول د پایپ سره دپښو په تلو وهل. د ۲۲ توقیفیانو له جملې څخه ۵ تنو ویلي چې دملیامنیت په ۱۲۴ ریاست کې څرول شوي و¹²². توقیفیانو بیان کړی چې د اوږد وخت لپاره فلزی پنجرې سره څرول شوي و چې دپښوگوتی یې ډیری سختی سره پر ځمکه لږیدلی. دوی دلاسونو څخه څرول شوي وو پداسی حال کې چې زولنې یې دفلزی پنجرې ، کړکیو او یاهم دروازو سره تړل شوي وې. لسو تنو د ۲۲ توقیفیانو له جملې څخه راپور ورکړی چې دکیبل ، پلاستیکی پایپ او داوبو پایپ یا ربر باندی وهل شوي¹²³. یوولس تنو د ۲۲ توقیفیانو له جملې څخه راپور ورکړی چې په سوکانو ، لغتو او څپپرو وهل شوي¹²⁴ (د جنسی آلی د ساحې په گډون¹²⁵) او څوارلس توقیفیانو راپور ورکړی چې دبرقي شاک په ورکولوگوبنل شوي¹²⁶ او دکوتو نوکان یې ویستل شوي¹²⁷.

ځینو توقیفیانو ویلی چې دوی په زور سره پهپریشانوونکي وضعیت کې ساتل شوي وو. څوالس تنو د ۲۲ توقیفیانو له جملې څخه د اعتراف او کوتی لکولو په موخه شکنجه کیدو راپور ورکړی¹²⁸. یوولسو توقیفیانو د یادو اعمالو د مرتکبینو په هکله معلومات ورکړی¹²⁹. څلور تنو له دی توقیفیانو څخه مجبور کړی شوي وو چې په هغو اسنادو گوتې ولکوی چې د متن په هکله یې نه پوهیدل¹³⁰. یوتن توقیفی بیان کړی چې دتحقیق او شکنجې په دوران کې یې کڅوره یې پر سر اچول شوي وه او ویې نشو کولای چې دشکنجې مرتکب وپېژنی¹³¹.

دتوقیفیانو پټول

زیات شمیر توقیفیانو دملیامنیت د ۱۲۴ ریاست او د هغو ځایونو په اړوند یوشان معلومات ورکړی چیرته چې دوی توقیف او تحقیق کړی شوي وو. نهو تنو توقیفیانو په برنډه کې د توقیف کیدو بیان کړی¹³². درې تنو توقیفیانو دځمکې لاندی ځایونوکې یا لاندنی پور کې دتوقیف بیان کړی او درې تنو نورو بیا ویلی چې کله به لیدونکي لکه ایساف ، د سفارتونو مسؤلین ، یا دافغانستان دبشری حقونو خپلواک کمیسیون څخه راتلل ، نو دوی به په پټ ځای کې ساتل کیدل ځکه چې یادو توقیفیانو دبدچلند ښکاره

¹²¹ توقیفی نمبر: ۲۱۹، ۲۵۷، ۲۵۹، ۲۵۲، او ۴۳۸.

¹²² توقیفی نمبر: ۲۵۲.

¹²³ توقیفیان نمبر: ۲۰۰، ۲۰۱، ۲۰۲، ۲۵۷، ۲۵۸، ۲۵۹، ۵۷۲، ۵۹۵، او ۶۳۳.

¹²⁴ توقیفیان نمبر: ۱۹۶، ۲۰۰، ۲۱۸، ۲۱۹، ۲۵۲، ۲۵۹، ۲۸۱، ۲۹۳، ۵۹۶، ۶۴۴، او ۶۴۶.

¹²⁵ توقیفی نمبر: ۵۷۲.

¹²⁶ توقیفیان نمبر: ۲۵۸، ۳۳۳، ۵۹۶، او ۶۴۶.

¹²⁷ توقیفی نمبر: ۲۹۳.

¹²⁸ توقیفیان نمبر: ۱۹۶، ۲۰۰، ۲۰۱، ۲۰۲، ۲۱۸، ۲۵۷، ۲۵۸، ۲۵۹، ۲۸۱، ۲۹۳، ۳۳۳، ۵۷۲، ۶۴۴، او ۶۴۶.

¹²⁹ توقیفیان نمبر: ۱۹۶، ۲۰۱، ۲۱۸، ۲۱۹، ۲۵۷، ۲۵۸، ۲۹۳، ۳۳۳، ۶۳۳، ۶۴۴، او ۶۴۶.

¹³⁰ توقیفیان نمبر: ۲۰۱، ۲۰۲، ۲۱۸، او ۶۴۶.

¹³¹ توقیفی: ۲۰۰.

¹³² توقیفیان نمبر: ۲۰۰، ۲۰۱، ۲۰۲، ۲۵۲، ۲۵۳، ۲۵۷، ۲۵۸، ۲۸۱، او ۲۹۳.

ښې درلودی.¹³³ یوتن توقیفی ویلی چې د ۲۰۱۱ کال اکتوبر کې پټ کړی شوي و¹³⁴ او بل تن ویلی چې د ۲۰۱۱ کال نومبر کې پټ کړی شوي و¹³⁵. دریم تن دراپور له مخی ۲۰۱۲ کال اپریل کې پټ کړی شوي و¹³⁶.

د ملي امنیت په ۱۲۴ ریاست کې د ایساف د توقیف ځایونو د څارنې پروگرام

د ۲۰۱۲ کال فبروری ۱۳ نیټه د ایساف د ترینګترینګ پروگرام دملي امنیت دتحقیق کوونکو او کارمندانو لپاره دملي امنیت ۱۲۴ ریاست کې پای ته ورسید¹³⁷. یاد ترینګ دملي امنیت په اکاډمی کې دانگلستان د سفارت په مالی مرسته او لارښوونکو له خوا پرلاره اچول شوي و. دولایت په کچې دملیامنیت د ۱۲۴ ریاست لپاره دایساف له لوری دترینګ برعکس، دا ترینګ دحقوق بشر او توقیف د پروسیجر په هکله یو اونېز کورس و. ددری اونېو په موده کې دملیامنیت د ۱۲۴ ریاست ټولو کارکوونکو لپاره ترینګ ترسره شو، چې دملي امنیت د ۱۲۴ ریاست ریې س هوکړه کړی وه چې ټول کارکوونکې به نوموړي کورس ته استوی. سره له اصلاحی ترینګ، بیا هم یوناما څلور داسی توقیفیان موندلی چې وروسته له دی ترینګ څخه د ۲۰۱۲ کال په فبروری کې شکنجه شوي دی.

د ۲۰۱۲ کال مارچ ۸ نیټه ایساف په مشروط ډول دملي امنیت ۱۲۴ ریاست تایې د کړپداسی حال کې چې په ټولېزه توکه هغو توقیفیانو چې دشکنجې په هکله کافی اندازه معتبرې او د اطمینان وړ ادعاګانې راپور کړي کمې شوي، یوناما اته تنه داسی توقیفیان موندلی چې دایساف لخوا دمشروط تایې د وروسته دملي امنیت په ۱۲۴ ریاست کې دتحقیق د داسی روشونو راپور ورکړی چې شکنجه کې راتلی شی. دشکنجې آخرنی راپور د ۲۰۱۲ کال اګست نیټه ده. د ۲۰۱۲ کال اکتوبر ۲۴ نیټه ایساف دملي امنیت د ۱۲۴ ریاست دنه تایې د اعلان وکړ او د دوهم ځل لپاره یې د توقیفیانو استول وځنډول.

دکندهار ملي امنیت

"زه دتحقیق کوتې ته یووړل شوم، دملي امنیت دوه کارکوونکو راڅخه پوښتنې دروېرنې وکړی او توررنګی کیبل بانديې په وهلو پیل وکړ. دوی ماته وویل چې زه باید اقرار وکړم چې ما ماینونه ځای پرځای کول، خلک می تختول اووژل. دوی څوځلی راته وویل چې زه باید پدی جرمونو اعتراف وکړم گوندی نو دوی به زما وهلو ته ادامه ورکړی. مگر ما اعتراف ونکړ. خو بیا هم دوی یو بیان ترتیب کړی و او له ما څخه یې غوښتل چې په کاغذونو باندي لاسلیک وکړم رد کړل. د ددی په نیتجه کې دوی زه ووهملم. بیا دوی زه یو پټاکاوی ته بوتلم. دا پخوا په شان همغه سوالونه او همغه وهل. دوی ویل چې ته اعتراف وکړی او که نه مهمه نده، هغوی به ما او کړی چې بیان باندي لاسلیک وکړم. ما اعتراف ونکړ. دتحقیق په دریمه ورځ هم دتیر په څیر سولونه او کیسه وه دسختو وهلو سره یوځای او توپیر په دې کې و چې ما ومنله چې هرڅه غواړی زه یې لاسلیک کوم. هغوی ډیر زیات اسناد راوړل او ما پر ټولو باندي گوته ولکوله. دکندهار ملي امنیت ریاست کې د ۳۵ ورځو توقیف څخه وروسته زه دملي امنیت ۴۰ ریاست ته واستول شوم."

(توقیفی نمبر: ۵۷۳، دکندهار ملي امنیت ریاست، ۲۰۱۲ کال سپتمبر)

¹³³ توقیفیان نمبر: ۲۱۹، ۲۵۹، او ۲۸۱.

¹³⁴ توقیفی نمبر: ۲۱۹

¹³⁵ توقیفی نمبر: ۲۵۹

¹³⁶ توقیفی نمبر: ۲۸۱

¹³⁷ د ۲۰۱۲ کال فبروری ۱۵ نیټه دایساف مطبوعاتی کردی میز

ديوناما د ۲۰۱۱ کال اکتوبر راپور کې دکندهار د ملي امنيت رياست دسيستماتيکي شکنجې کارونې د خای په توگه پېژندل شوي دي. يوناما په خپل تير راپور کې معتبره شواهد موندلي چې دملي امنيت مسؤلينو د منازعې اړوند مرکه شوو توقيفيانو هدر يو تنو څخه يې دوه تنه يې دافرار کولو په موخه وهلي ، څرولي ، او دروونکي حالت ته اړ کړي وو. دې موندنو ته په خواب کې ، دملي امنيت رياست په کندهار کې يو لړ تحقيقات پر لاره واچول. دتحقيقاتو په پايله کې دکندهار ولايت د ملي امنيت ريې س او مرستيال يې دخپلو دندو څخه لری کړی شول او دملي امنيت په چوکاټ کې نورو خاينونو ته تبديل شول ، که څه هم ددی تبديليو اصلي سبب تراوسه ناڅرنگنده پاتې دی.

همدارنگه دملي امنيت چارواکو ادعا کوله چې د يادولایت ملي امنيت تحقيق کوونکي بلې دندی ته اړول شوي ترڅو دشکنجې مخه ونيسي. ايساف خپل شپږ پراويز څارنيز پروگرام ته دملي امنيت په مرکزي دفتر او نورو دفترونو کې لکه د کندهار په دوهمې حوزې دملي امنيت په توقيف خای کې پلي کولو ته ادامه ورکړه چېرته چې د يوناما لخوا د سيستماتيکي شکنجې کارول موندل شوي وو. دملي امنيت دتحقيق کارکوونکو ته هراړخيز تړينگونه ورکول شول په شمول د گڼو غونډو چې دايساف روزونکو لخوا ترسره شوې. دديکامونوسره سره ، ايساف دکندهار ملي امنيت رياست تايې د نکړ او دتوقيفيانو بيا استول يې پيل نکړل.

په کندهار کې دملي امنيت د رياست د کارکوونکو لخوا د سيستماتيکي شکنجې کارولو په هکله ديوناما تشويش ادامه لری. د ۲۰۱۱ اکتوبر څخه تر ۲۰۱۲ سپتمبر پوری يوناما دملي امنيت توقيف خای کې يا هم نورو خاينونو کې په شمول دسرپوزی محبس او د ماشومانو داصلاح او تربيت مرکز کې ۴۸ تنه توقيفيانو¹³⁸ سره مرکې کړې چېرته چې دملي امنيت څخه وروسته ساتل شوي. يوناما موندلی چې په ملي امنيت کې دتوقيف منحنی کېچې ۲۱ ورځې وه پداسی حال کې چې په تير راپور کې داموده ۲۲ ورځې وه.

يوناما کافی اندازه معتبر او د اعتبار وړ شواهد موندلی چې ۴۸ تنو مرکه شوو توقيفيانو څخه ۱۹ تنه د ملي امنيت کارکوونکو لخوا د اعتراف يا معلوماتو ترلاسه کولو په موخه شکنجې کاللی¹³⁹. توقيفيانو په کندهار کې دملي امنيت د تحقيق کوونکو لخوا د تحقيق دداسې لارو توضيحات ورکړي چې تيرخل د يوناما لخوا مستند شوي وو. اتلس د پاتې ۲۹ تنو توقيفيانو له جملې څخه چې د شکنجې په هکله يې حه ندی ويلي يوناماته ويلي چې دوی يا ديط نا راحته کيږي او يا ډير ويريری چې که چيری معلومات شريک کړی د ملي امنيت د چارواکو لخوا به له دوی څخه بيا غچ واخستل شی.

يوناما موندلی چې د ۲۹ توقيفيانو له جملې څخه چې دکندهار ملي امنيت کې شکنجه شوي نه وو ، څوارلس تنه يې مخکې لدی چې ملي امنيت ته واستول شی دکندهار د ملي پوليسو يا سرحدي پوليسو لخوا شکنجه شوي وو.¹⁴⁰ د ۲۹ له جملې څخه چې په کندهار کې دملي امنيت لخوا شکنجه شوي نه وو څلور تنه يې دملا عمر په کورکې مخکې لدی چې ملي امنيت ته واستول شی شکنجه شوي وو.¹⁴¹ دوه تنو توقيفيانو په ملي امنيت باندی د ملاعمر په کورکې دشکنجې ادعاکړی.¹⁴² دنولس شکنجه شوو

¹³⁸ توقيفيان نمبر: ۱۴، ۱۵، ۱۶، ۱۷، ۲۱، ۲۲، ۲۳، ۲۴، ۲۵، ۲۶، ۲۱۴، ۲۲۲، ۲۲۳، ۲۲۴، ۲۲۵، ۲۲۶، ۲۲۷، ۲۲۸، ۲۲۹، ۲۶۸، ۲۶۹، ۲۷۶، ۲۷۸

۲۷۹، ۲۶۲، ۲۶۳، ۲۶۴، ۲۸۲، ۲۸۴، ۲۸۵، ۲۸۶، ۲۸۷، ۲۸۸، ۲۹۱، ۲۹۲، ۴۰، ۴۸۲، ۴۸۴، ۴۸۶، ۴۹۱، ۴۸۹، ۴۹۲، ۴۹۸، ۵۴۴، ۵۷۳، او ۶۵۱.

¹³⁹ توقيفيان نمبر: ۱۴، ۱۵، ۱۷، ۲۱۴، ۲۲۴، ۲۲۷، ۲۲۹، ۲۶۲، ۲۶۸، ۲۶۹، ۲۸۳، ۲۸۴، ۲۸۶، ۲۸۷، ۲۹۱، ۲۹۲، ۴۰، او ۵۷۳.

¹⁴⁰ توقيفيان نمبر: ۲۱، ۲۲، ۲۳، ۲۶، ۲۲۵، ۲۲۸، ۲۷۶، ۲۷۹، ۲۸۵، ۴۸۲، ۴۸۳، ۴۸۶، ۴۸۹، او ۴۹۲.

¹⁴¹ توقيفيان نمبر: ۲۱۴، ۲۸۴، ۲۸۷، او ۵۴۴.

¹⁴² توقيفيان نمبر: ۲۸۴، او ۲۸۷.

توقیفیانو له جملې څخه پنځلسو تنو د شکنجې له کبله اعتراف کړی. ¹⁴³ له دی پنځلسو قضیو څخه په نهو دوسیو کې توقیفیان دملي امنیت لخوا اړ کړل شوي وو چې بیدون دمتن دپوهیدو څخه د اعتراف اسنادو باندې گوته ولگوي. ¹⁴⁴

ماشوم توقیفیان

دکندهار ولایت ملي امنیت ریاست کې د ۱۹ شکنجه شوو توقیفیانو له جملې څخه شپږ تنه یې ۱۸ کلونو څخه د کم عمر لرونکي وو. ¹⁴⁵ دی ټولو شپږو تنو توقیفیانو بیان کړی چې په کیبل یا لښتو باندې د پښو په تلو ترهغی وهل شوي ترڅو چې دخپلې خوښې خلاف اعتراف باندې گوته لگولو ته هوکړه وکړه، چې بیانو ملي امنیت بدچلند درولی دی. ¹⁴⁶

یو ۱۴ کلن توقیفی دکندهار دملي امنیت مسؤلینو لخوا شکنجه په لاندې ډول خلاصه کوي:

"سبا ورځی سهار کي دیو رینجر موټر په واسطه دکندهار ملي امنیت واستول شوم. هغه شپه چې ورسیدم زما لاسونه او سترگی تړلې وې. زما څخه هغه شپه کې تحقیق وشو. زما خلاصی کړی او ما دوه سړی هغه کوته کې ولیدل. یو جاق او یو وچ شری وو. زما څخه نیم ساعت تحقیق وشو پداسی حال کې چې په لاسونو او دپښو په تلو یې لښتو سره وهلم. زه هلته دوه اوونږو مودی لپاره توقیف وم او دوه ځلی نور راڅخه تحقیق وشو... ورسته له هغی بیا دماشومانو اصلاح او تربیت مرکز ته واستولای شوم."

(توقیفی نمبر ۲۸۲، دکندهار ملي امنیت ریاست، ۲۰۱۲ کال مارچ)

د شکنجې میتودونه

دتیر راپور په څېر، یونامایو شان او بشپړ معلومات مستند کړی چې د کندهار دملي امنیت کارکوونکي په خپلو توقیف ځایونو کې دتوقیفیانو څخه داعتراف د ترلاسه کولو په موخه شکنجې ته ادامه ورکوي. دملي امنیت تحقیق کوونکي توقیفیان دپښو په تلو، لاسونو، او شاباندی د معمول په ډول په برقي کیبل یا هم پلاستيکی پایپ باندې وهي. توقیفیانو په بشپړ توګه بیان کړی چې پرسر او بدن باندې په لغتو وهل شوي ترهغی چې خپل هوش یې دلایسه ورکړی، همدارنګه ځړول شوي، د ا وږد وخت لپاره بامشقته دریدلو ته اړ کړي شوي، په غوږونو، پزو، سر، د پښو په گوټو، پښو باندې برقي شاګونه ورکړل شوي، او په یوه حالت کې په جنسی تیرې باندې ګواښل شوي. توقیفیانو همدارنګه دحسی محرمیتونو خبر ورکړی (دتحقیق په دروان کې او وروسته په دوامداره توګه د سترګو تړل).

وهل

دکندهار د ملي امنیت کارکوونکو دتیر په شان ماشومان دتحقیق په دروان کې دپښوپه تلو، شاتخته، سر، او لاسونو باندې په لښتو، برقي کیبل، یا هم پلاستيکی پایپ باندې وهي. دملي امنیت تحقیق کوونکو په هغو قضایاوو کې چې توقیفی به اعتراف ته تیار نه و نو داسی روشونوته یې مراجعه کړی. دی بدچلند به هره ورځ دڅو دقیقو او څوساعتونو لپاره ادامه درلوده. اکثره قضایاوو کې داسې ښکار یږي چې بدچلند هغه وخت پیل شوی چې توقیفی لمړی شپه په برنډه کې تیره کړی او بیا دتحقیق په دوهمه ورځ کې د تحقیق کوته ته دتحقیق او شکنجې په موخه ورل شوی. یوتوقیفی دا بهیر داسې بیان کړ:

¹⁴³ توقیفیان نمبر: ۱۴، ۱۷، ۲۲۴، ۲۲۷، ۲۲۹، ۲۶۲، ۲۶۸، ۲۶۹، ۲۸۲، ۲۸۳، ۲۸۴، ۲۸۷، ۲۹۱، ۲۹۲، ۴۴۰، او ۵۷۳.

¹⁴⁴ توقیفیان نمبر: ۱۴، ۱۷، ۲۲۴، ۲۲۷، ۲۲۹، ۲۶۲، ۲۸۳، ۲۹۱، او ۲۹۲

¹⁴⁵ توقیفیان نمبر: ۲۱۴، ۲۶۸، ۲۶۹، ۲۸۲، ۲۸۳، او ۴۴۰.

¹⁴⁶ توقیفیان نمبر: ۲۱۴، ۲۶۸، ۲۶۹، ۲۸۲، ۲۸۳، او ۴۴۰.

"دملامر په کورکې د شپې تیرولو وروسته یې ، زه دکندهار ملي امنیت ته بوتلم. زه یې همدې کورکې ته راوستلم چې اوس مهال پکې مرکه کوو... یوتن (ممکن تحقیق کوونکي) زما څخه سوالونه وپوښتل لکه (ایا ته طالب قوماندان یې؟) زما لاسونه شاته تړل شوي وو او دملی امنیت یوتن کارکوونکي پلاستیکی پایپ په لاس کې نیولی و. کله چې مارد کره چې طالب قوماندان نه يم ، دملی امنیت کارکوونکي په ورنونو باندې په پلاستیکی پایپ او په سر باندې یې په سوکانو ووهم. څلورو یا پنځو تنو ووهم. هغه یوتن چې له ما څخه یې پوښتنې کولې نه وهلم. درې ځلې دهغه یوتن لخوا راڅخه تحقیق وشو. دتول تحقیق پرمهال پداسې حال کې درول شوي وم چې لاسونه مې شاته تړل شوي وو. دمانبام اونیمو بجو څخه بیا د شپې تر دولسو بجو پورې زما څخه تحقیق کیده. دوهم تحقیق څو ورځې وروسته پیل شو ، همغه سرپهمغه پوښتنې راڅخه کولې. تحقیق کوونکي راته وویل چې اعتراف وکړم گنې وبه وهل شم. دوی زما دواړه پښې او سترگې وتړلې او په لښتو یې په ورنونو ووهم. ددریم تحقیق پرمهال دملی امنیت تحقیق کوونکي یواځې سوالونه راڅخه وپوښتل او ما ډیرې ورکې لاسلیک کړې ولې زه پوه نشوم چې څه لیکل شوي وو."

(توقیفی نمبر ۲۶۲ ، دکندهار ملي امنیت ریاست ، ۲۰۱۲ مارچ)

برقي شاک

درې ماشومو توقیفیانو راپور ورکړی چې دملی امنیت د تحقیق کوونکو لخوا اړ شوي چې دتحقیق د کورکې د دیوال ساکت څخه راوتلي برقي لښتو ته کورکې وروري¹⁴⁷. درپوروا توقیفیانویان کړی چې دپښو په تلو په پایپ یا لښتو باندې وهل شوي. درپوروا توقیفیانو د اعتراف څخه ډډه کړې. دوي ته برقي شاک ورکړل شوی. دبرقي شاک نیتجه کې حداقل یوتن توقیفی ویلې چې څوځله بیهوشه شوي. هغه خپله تجربه چې څرنګه برقي شاک ورکړل شوي و داسې بیان کړه:

"داتلسو ورځو په موده کې له ما څخه په هرو دوه ورځو کې تحقیق کیده ترهغې چې ما اعتراف وکړ چې زه طالب وم. ددوهمې ورځې څخه د تحقیق په بهیرکې د ملی امنیت کارکوونکو زما لاسونه شاته پداسې شکل تړلې وو چې یولاس مې پر اوږه باندې تاو کړای شوی و او دوهم لاس مې د شا له خوا ورسره ولچک شویو او په یو پلاستیکی پایپ یې وهلم. دتحقیق په بهیر کې همغه شانې وهل کیدم څرنګه چې په لمړۍ ورځ وهل شوي وم. په دیوال کې برقي ساکت و چې دوه لښتونه ورڅخه راوتلې وو. تحقیق کوونکي ځینې وخت راڅخه غوښتل چې هغه ونیسم. کله به چې ما هغه برقي لښتونه ونيول نو شاک به یې راکاوه. څوځلې ماهوش دلشه ورکړ کله ته چې ما هغه لښتونه رانیول. کله به چې بیا په هوش راغلم نو تحقیق به ادامه کوله. دملی امنیت کارکوونکو همدارنګه په مرچکیو باندې یوه ککره لښت راوړی وه. تحقیق کوونکي راته وویل که چیرې زه په طالبۍ عتراف ونکړم نو هغه به لښت زما په مقعد کې ومنډې. همدارنګه د ملی امنیت کارکوونکو زما پر مخ باندې یې په سوکانو ووهم. هغوی همدارنګه زما مور ، خور او نښې ته ښکځل کول."

(توقیفی نمبر ۲۹۱ ، کندهار ملي امنیت ریاست ، ۲۰۱۲ فبروري)

داوړد وخت لپاره جبري درول او دردوونکی حالت

د هغو شیوو په یقیني کولو سره چې یوناما پخوا د ۲۰۱۱ کال د اکتوبر په راپور کې ذکر کړی وی ، د کندهار ملي امنیت د توقیفیانو بامشخته حالتونو ته د یو عام چلند په ډول چې دردوونکی دی ادامه ورکړی تر څو په توقیفیانو د تحقیقاتو پر مهال او یا هم د دوو تحقیقاتو تر منځ د یو گواښ په ډول وارد کړي او یا هم پدې خاطر چې له توقیفیانو مخکې لدی چې پوښتنې درویرنې

¹⁴⁷ توقیفیان نمبر: ۲۸۴ ، ۲۹۱ ، او ۲۹۲.

صورت ونيسي سلطه او کنترول حاصل کړي. توقيفيانو خبر ورکړی چې په سختو ځايونو او حالتونو باندی کم له کمه د دوه ساعتونو پوری او زیات تر څلورو ورځو پوری په جبر درول شوي.¹⁴⁸

همهغه شانې چې دیوناما د ۲۰۱۱ کال د اکتوبر په راپورکې خبر ورکړل شوي و ، دملي امنیت کارکوونکي اکثر دملي امنیت په ریاست کې دملي امنیت لمری توقیف ځای ودانۍ په برنده کې له توقیفیانو څخه سوالونه پوښتی. یوله دغو توقیفیانو وویل چې هغه دژمی په میاست کې درې شپې او ورځې په برنده کې ساتل شوي و ، پداسی حال کې چې بل تن توقیفی ویلی چې هغه د څوارلس ساعتونو لپاره د شپې تر ناوخته پوری برنده کې ساتل کیده. یواځی د شپې په یوه بجه توقیفی ته اجازه ورکول کیده چې بهرکتني او ویده شي. هغه راپور ورکړ چې یاد وضعیت ډیر دردوونکي و او زیاتوی چې د څوارلس ساعتونو څخه وروسته دهغه پښی ډیری پرسېدلي وي.

په یوشمېر وختونوکې ، ماشوم توقیفیانو راپورورکړی چې تحقیق کوونکو به دوي دردوونکي حالت ته اړایستل¹⁴⁹ په شمول د توقیفیانو د پښو د معمول خلاف خواته تړل ، لاسونه به یی داسی ډول شاته تړل چې یولاس داوری لخوا او بل دښکته لخوا شاته سره یوځای ولچک کول ، یا هم داسې چې لاسونه او پښې سره دستونی شاته تړل لدی لپاره چې دوي مجبور شي سرباندي کېنۍ. دا حالت دیوناما تیر کال راپور کې په کندهار کې ساتل شوي توقیفیانولخوا بیان شوي حالت سره یوشان دی. ددی په ضمن کې یوتن توقیفی دشنکجی راپور ورکړی په داسې حال کې چې له سینې څخه په چت کې ځړول شوي و او دبرق کیبل باندی وهل کیده.

د کندهار د ملي امنیت په ودانۍ کې دوه توقیف ځايونه

یوناما دکندهار د ملي امنیت د ریاست د ودانۍ په داخل کې ددوه توقیف ځايونو په هکله چیرته چې دمنازعې اړوند توقیفیان ساتل کیږی خبره شوي. د ملي امنیت ریاست یاد دوه توقیف ځايونه په جلا جلا نومونو ، یو (دملي امنیت توقیف ځای) او بل (دملي امنیت د څارنوالی توقیف ځای) نومولي دي. دا دوه ځايونه په بشپړ ډول دملي امنیت لخوا کنترولیری ، هغه توقیفان چې نوی نیول کیږی (د ۷۲ ساعتونو نظارت) دلهرنیو برسرو لپاره یوتوقیف ځای کې ساتل کیږی او هغه توقیفان چې دوسیې یې دملي امنیت څارنوالی ته رسیدلی وي او د زیاتو تحقیقاتو په موخه توقیف کی ساتل کیږی. دملي امنیت د کارکوونکو د ویناوو برسیره دا ښکاره ده چې دملي امنیت څارنوال په دوهم توقیف ځای کې دملي امنیت د تحقیق په پروسه کې کوم رول نه لري.

د توقیف غیر رسمی ځايونه

"دملي امنیت هغه استازې چې زه یې په کندهار کې نیولی وم ، سترگی راته تړلی وی او ټوله لاره کې یې ترهغه وهلم تر څو چې د ملاعمر کورته ورسیدو. زه پوهیږم چې دا ملاعمر کور و ځکه چې دکندهار ملي امنیت په توقیف ځای کې راته وویل شو. دملاعمر کورکې زما څخه پوښتني وشوي او ووهل شوم ولی ما نشو کولای ووینم چې چا وهلم. دوي زه پر ځمکه وغځولم او زما پښی یی یوځای وتړلي. دوی په پایپ دپښو په تلو ووهلم. دوی راته وویل چې اعتراف وکړه! او که نه نو مونږ دي بهرنیانوته ورسپارو. وروسته له یوڅه مودی یې وهل ودرول او ویې ویل: "ته لس دقیقې لری چې پدی هکله فکر وکړی". دوی بیرته راغلل او دپښو په تلو یې ووهلم. وروسته دوی زما کوته ولکوله."

¹⁴⁸ توقیفیان نمبر: ۱۴، ۲۲۷، ۲۲۹، ۲۶۲، ۲۶۸، ۲۶۹، ۲۸۴ او ۲۹۱.

¹⁴⁹ توقیفیان نمبر: ۲۲۹، ۲۶۲، ۲۶۹، ۲۸۴، او ۲۹۱.

(توقیفی نمبر ۵۴۴، ملاعمر کور، کندهار ۲۰۱۲ کال جولای)

یوناما دکتو منابعو څخه کن معتبره معلومات او مستند راپورونه ترلاسه کړی چې د کندهار په ښارکي دتوقیف داسی بدیل ځایونه شتون لری چیرته چې توقیفیان مخکې لدی چې دکندهار د ملي امنیت ریاست توقیف ځای ته واستول شي شکنجه او ساتل کیری. یوناما له یوولسو¹⁵⁰ داسی توقیفیانو سره مرکي کړي چا چې ادعا کوله چې مخکې لدې چې دکندهار دملي امنیت ریاست ته انتقال شي نامعلومه ځایونو کې ساتل شوي وو. دیادو یوولسو توقیفیانو څخه اوه تنو دهغه ځای توضیحات ورکړی چې تیر وخت کې دملا عمر کور و¹⁵¹. دغو اوه تنو توقیفیانو وویل چې دوی پوهیرې چې د ملاعمر کورکې وو ځکه دوی هغه ځای پیژنده، او دکندهار ښار سرکونه یې پیژندل او کله چې دکندهار ملي امنیت ته ورل شوي دنورو توقیفیانو لخوا ورته ویل شوي وو. دیادو اوو تنو څخه پنځه تنو ویلی چې یوه شپه دپښو تلو باندی په لښتو او یا پایپ وهل شوي.¹⁵² دراپورونو پربنسټ دملي امنیت یوتن کارکوونکی یو توقیفی ته دپښو په گوتو باندی برقي شاک ورکړی.¹⁵³ دوه تنو توقیفیانو خبر ورکړی چې مجبور کړي شوي وو چې دملاعمر په کورکې په اسنادو باندی گوتې ولکوی.¹⁵⁴

دهغو څلورو تنو توقیفیانوله جملی څخه چې توقیف ځای یی نشوپیژندلی، دوه تنه یې په عینی میتود سره شکنجه شوي وو.¹⁵⁵ دوی هم راپور ورکړی چې په لښتو یوه شپه مخکي له دې چې ملي امنیت ته انتقال شي دپښو په تلو وهل شوي. یوتن له دی توقیفیانو ویلی چې یاد نامعلومه توقیف ځای کې مجبور کړي شوي وو چې په اسنادو باندی گوته ولکوی.¹⁵⁶

د ملي امنیت په توقیف ځایونو کې په کافی اندازه معتبرې او د اطمینان وړ د شکنجې پېښې

"ورځ وه، دری څلور کسانو د تحقیقاتو کوتې ته بوتلم او راته یې وویل چې ما د ... د وژلو حکم ورکړی و. پدې ځای کې ... چې د تحقیقاتو په دوران کې موجود و وویل چې ما ته د برقي شاکونو اړتیا ده تر څو اعتراف وکړم پداسې حال کې چې ما په تیلیفون کې د خبرو کولو څخه انکار کاوه... بیا د ملي امنیت دری کارکوونکو راته وویل چې دوی به راته برقي شاکونه راکړي او بیا به تر سبا د اعتراف کولو لپاره وخت راکړي. بیا دوی دوه د برقي تارونه زما په پښو پوری وتړل (یو په غټې او بل په اولې گوتې پورې). دا تارونه یو ماشین پوری تړل شوي وو. شاکونه ډیر اوږده نه وو خو ما داسی احساس کاوه چې څوک مې زره بیخایه کوي. زه ډیر خوځیدم او ځان مې نشو کنترولولی."

(توقیفی نمبر ۵۵۳، د جوزجان ملي امنیت، ۲۰۱۲ کال اگست)

یوناما دملي امنیت نورو توقیف ځایونو کې په کافی اندازه معتبره او د اطمینان وړ د شکنجې پېښې موندلي. لدی څخه یی څلوریوناما له مخکي پیژندلي وو چې هغه عبارت دي له: هرات ولایتی ریاست، خوست، لغمان، او تخار. دملي امنیت څلور نور توقیف ځایونه چې دشکنجې معتبره او د اطمینان وړ پېښې پکې موندل شوي عبارت دي له ولایتی دفترونو د: ننگرهار، فاریاب،

¹⁵⁰ توقیفیان نمبر: ۱۴، ۲۲، ۲۳، ۲۶۲، ۲۸۳، ۲۸۴، ۲۸۶، ۲۸۷، ۲۹۱، ۲۹۲ او ۵۴۴.

¹⁵¹ توقیفیان نمبر: ۱۴، ۲۳، ۲۶۲، ۲۸۴، ۲۸۶، ۲۸۷، ۵۴۴ او ۵۴۴.

¹⁵² توقیفیان نمبر: ۱۴، ۲۸۴، ۲۸۶، ۲۸۷، ۵۴۴ او ۵۴۴.

¹⁵³ توقیفی نمبر: ۲۸۴.

¹⁵⁴ توقیفیان نمبر: ۲۸۴، ۵۴۴.

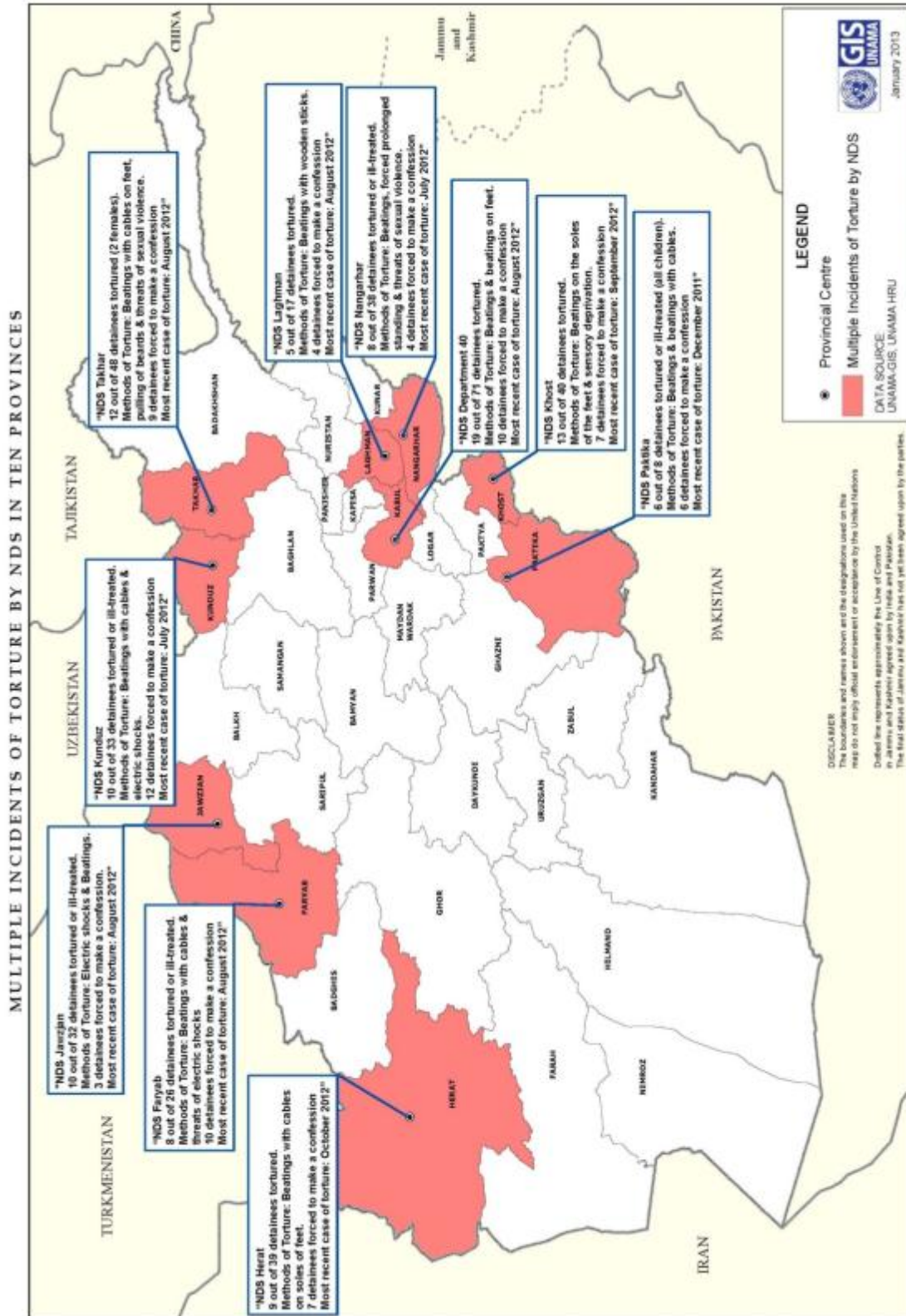
¹⁵⁵ توقیفیان نمبر: ۲۹۱ او ۲۹۲.

¹⁵⁶ توقیفی ۲۹۱.

کندز ، او پکتیکا ، او همدارنگه په کابل کې دملي امنیت ۴۰ نمبر ریاست. پدی لسوتوقیف ځایونوکې یوناما دبدچلند او شکنجې ۱۰۱ پېښې موندلې. (۴مه نقشه وگورئ).

د یادو توقیف ځایونو څخه د اتو توقیف ځایونو توقیفیانو دشکنجې متودونه بیان کړی ، په شمول دپښو په تلو دکیبل یا هم لښتو پواسطه وهل شوي. دفاریاب ملي امنیت او د کندز په ملي امنیت کې توقیفیانو ویلی چې د تحقیق په دوران کې تهدید یا هم عملا برقي شاکونه ورکول شوي. یوناما موندلې چې دتخاراو ننگرهار ملي امنیت کې توقیفیان په جنسې تېري تهدید شوي. دپکتیکا په ملي امنیت کې داتو تنو توقیفیانو له جملي څخه شپږو تنو چې دشکنجې په هکله یې معتبره او د اطمینان وړ معلومات ورکړي وو ماشومان وو. دتخار ملي امنیت کې د ۱۲ تنو توقیفیانو له جملي څخه چې شکنجه شوي وو ، دوه تنه یې بنځینه وې.

خلورمه نقشه: په لسو ولایتونو کې د ملی امنیت په مرکزونو کې مختلفې پېښې

د ملي امنیت لخوا سیستماتیکه شکنجه

ولایت	د شکنجې میتود	د ملي امنیت د توقیف ځای موقعیت	د توقیف ځای مشر [د توقیف ځای مشر نوم ددی څرگندونه یا وړاندیز نه کوی چې نوموړی په توقیف ځای کې د شکنجې او بدچلند مرتکب دی]
کابل	کیبل او پایپ د پینو په تلو وهل. خړول. په برقي شاک تهدید.	۱۲۴ ریاست (شش درک، نهه حوزه، کابل)	جنرال محمد حلیم
کندهار	په کیبل او پایپ سره د پینو په تلو وهل. برقي شاک. اوږد وخت لپاره درول. دردونکی حالت کي راوستل.	د کندهار ښار ولایتي مرکزی دفتر (دوهه ناحیه، تاج محل ودونو حال ترڅنګ)	فیض محمد خان ډگروال حاجی عیسی محمد (دمقري نیته ۲۰۱۱ کال اګست)

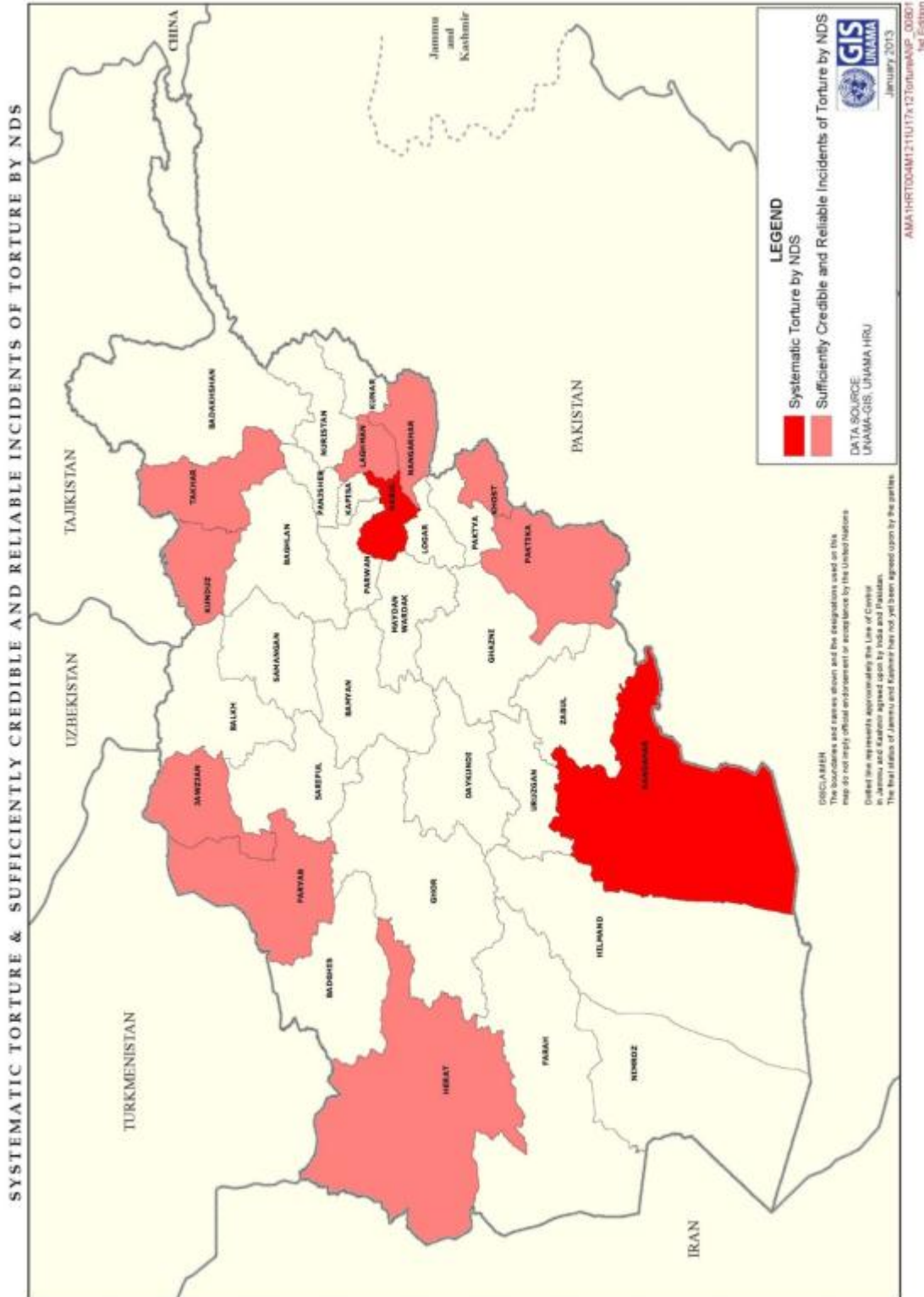
د ملي امنیت هغه لس ځایونه چې پکې د شکنجې کافی اندازه معتبرې او د اطمینان وړ پېښې ترلاسه شوي

ولایت	د شکنجې میتود	د ملي امنیت د توقیف ځای موقعیت	د توقیف ځای مشر [د توقیف ځای مشر نوم ددی څرگندونه یا وړاندیز نه کوی چې نوموړی په توقیف ځای کې د شکنجې او بدچلند مرتکب دي]
فاریاب	کیبل سره وهل ؛ د برقي شاک تهدید ؛	دمیمنه ولایتي مرکزی دفتر (پارک سرک، دوالي دفتر ته مخامخ، څلورمه ناحیه)	امین الله جنرال فضل نبی حیدری (دمقري نیته ۲۰۱۱ کال دسمبر)
هرات	د کیبل سره د پینو په تلو وهل	دهرات ښار ولایتي مرکزی دفتر (هرات ښار، قول اردو سرک، د ریاست تخنیک ترڅنګ)	جنرال محمد صبور (د مقري نیته ۲۰۱۱ کال اګست)
جوزجان	برقي شاک، وهل (په سوکانو، خپپرو او لغتو)	د شبرغان ولایتي مرکزی دفتر (د کارته دوستم سیمه، ۱ سرک)	حشمت الله محمد شریف

کابل	وهل ؛ دپښو په تلو وهل	۴۰ ریاست (شش درک ، ۹ ناحیه ، کابل)	جنرال محمد طاهر مهمند (مقرری نیټه ۲۰۱۰ د ستمبر)
خوست	وهل ، دپښو په تلو وهل	دخوست ولایتي مرکزی دفتر (دپروجز باغ ترخنګ ، چیرته چې دافغان ملي پولیسو چټک غبرګون قطعه موقیعت لري ؛ دحلقوی سرک جنوب ته دخوښت پوهنتون)	جنرال عبدالواسع احمدزی
کنډز	کیبل سره وهل او برقي شاک	دکنډز ملي امنیت ریاست (ولایت جاده ، د امنیت ملي کوڅه ، دوهمه ناحیه)	امین الله جنرال انجنیر محمد مومن (دمقرری نیټه ۲۰۱۲ فبروری)
لغمان	په لښتو وهل	دمهترلام ملي امنیت ریاست (دوالی دفتر ترخنګ)	ولی محمد خان (دتحقیق مشر) روح الله جنرال محمد قسیم (د ملي امنیت رئیس) (دمقرری نیټه ۲۰۱۱ جون)
ننګرهار	وهل ؛ د اوږد وخت لپاره درول ؛ او په جنسی تېري تهدید	د جلال اباد ملي امنیت ریاست (دکابل زره هډه ، ۲ ناحیه)	عبدالقوی خان (دتحقیق مشر) مطیع الله جنرال گل نبی دملي امنیت رئیس
پکتیکا	وهل ؛ کیبل سره وهل	د شرني ملي امنیت ریاست (دوالی دفتر ترخنګ)	جنرال محمد قسیم (مقرری نیټه ۲۰۱۲ مارچ)
تخار	دپښو په تلو په کیبل وهل ؛ په جنسی تېري تهدید	د تالقانو د ملي امنیت ریاست (۴سرک تالقانو ښار)	عبدالنجیب الله (د مقرری نیټه تقریباً دوه نیم کاله مخکي)

پنجمه نقشه: د ملی امنیت ریاست د توقیف په مرکزونو کې سیستماتیکه شکنجه او موثقي او

معتبرې پيښې

د افغان ملي پوليسو او سرحدي پوليسو لخوا چلند

د افغان ملي پوليسو په توقيف ځايونو کې شکنجې او بد چلند

افغان ملي پوليس د هيواد په کچې دمنازعې اړوند نيولو او توقيفيانو د تحقيق په گډون دقانون دتطبيق واک لري. د ۲۰۱۱ اکتوبر څخه تر ۲۰۱۲ اکتوبر پورې؛ يوناما ۲۸۶ تنو هغو توقيفيانو سره مرکې کړې بکوم چې د ۲۴ مختلفو ولايتونو، دملي پوليسو ۳۷ په توقيف ځايونو کې ساتل شوي وو.¹⁵⁷ ۶۱ تنه توقيفيان دملي پوليسو په دوه توقيف ځايونو کې په مختلفو وختونو کې ساتل شوي وو او ۲ تنه توقيفيان دملي پوليسو په درېو توقيف ځايونو کې په مختلفو وختونو کې ساتل شوي وو. په ټوليزه توگه ۳۴۷ بيلگې دملي پوليسو د توقيف ځايونو د نمونې په توگه اخيستل شوي.

د يوناما موندنې بڼې چې:

- دمرکه شوو توقيفيانو له شمير څخه ۱۲۵ تنه توقيفيان (۴۳ سلنه) دملي پوليسو او سرحدي پوليسو لخوا شکنجه شوي وو.
- د شکنجې په هکله د ټولو کافي اندازه معتبرو او اطمیناني پېښو ۳۸ سلنه د هغو توقيف ځايونو څخه ده چې په کندهار کې موقیعت لري؛ چيرته چې يوناما هم د سيستماتيکي شکنجې معتبره شواهد موندلي. د ملي پوليسو لخوا د شکنجې د لنډ نظر په موخه ۶۹ مخ کې ۷مه نقشه وگورئ.
- يوناما د ملي پوليسو پنځه ولايتي او لس ولسواليو امنيه قوماندانيو کې د شکنجې معتبره او د اطمینان وړ پېښې مستندی کړې دي؛ چې ولايتي قوماندانۍ يې عبارت دی له: پلخمری (بغلان)، هرات، کندز، تالقان (تخار)، او قلات (زابل) څخه، همدارنگه د لسو ولسواليو امینته قوماندانۍ عبارت دی له: لشکرگاه ولسوالۍ، کلفغان، خواجه غار (تخار)، چشت شريف، پشتون زرغون، شينډنډ، گلران (هرات) ولايت کې، يوسف خیل (پکتیکا)، گرم سیر، نادعلی (هلمند). د ملي پوليسو ۱۵ توقيف ځايونه څلورو ولايتونو کې. يادو ۱۵ توقيف ځايونو کې؛ يوناما د شکنجې او بد چلند ۵۳ قضیې مستندی کړي دي. د شکنجې موثقو راپورونو سره سره بيا هم يوناما ونشو کولای د سيستماتيکو شکنجو د شتون په هکله پریکړه وکړي. يوناما په کافي اندازه معتبره او د اطمینان وړ پېښې موندلی مومي چې مستندی شوي ولی ډيرو تحقیقاتو ته اړتيا شته چې معلومه کړي ايا دا شکنجې سيستماتيکي دي که نه. د ملي پوليسو لخوا د شکنجې معتبره او د اطمینان وړ پېښو ليدو لپاره ۶۹ مخ کې ۷مه نقشه وگورئ.
- د شکنجې د ۱۲۵ مستندو شوو پېښو څخه ۴۵ (۳۶ سلنه) د ماشومانو د شکنجو پېښې دي.
- د يوناما د ۲۰۱۱ کال د اکتوبر د راپور په مقایسه دملي پوليسو او سرحدي پوليسو لخوا شکنجه او بد چلند کې کوم کمښت ندی راغلي بلکې ۸ سلنه زيادښت پکې ليدل شوي.¹⁵⁸

¹⁵⁷ بدخشان، بغلان، بلخ، باميان، دايکندي، فراه، فارياب، غور، هلمند، هرات، جوزجان، کابل، کاپيسا، کندهار، خوست، کنر، کندز، لغمان، ننکرهار، پکتیکا، پکتيا، پروان، تخار، او زابل.

¹⁵⁸ دافغانستان توقيف ځايونو کې دمنازعې اړوند توقيفيانو سره چلند؛ د يوناما ۲۰۱۱ کال اکتوبر راپور وگورئ. ۴۰-۴۳ مخونه چې د ۱۱۷ توقيفيانو سره مرکې شوي.

همدارنگه یوناما گڼ شمیر داسی توقیفیانو سره مرکې کړې چې په لاندینیو ۱۵ ولایتونو کې د پولیسو په قوماندانیو کې توقیف یا ساتل شوي وو. دغه ولایتونه عبارت دي له: دبامیانو د امنیې قوماندانې، بلخ، فراه، فاریاب، غور، جوزجان، کابل، کاپیسا، کونړ، خوست، لغمان، لوگر، ننګرهار، پکتیکا، او پروان. ۱۱۸ مرکه شوو توقیفیانو څخه یوناما ۲۱ تنه (۱۷ سلنه) د شکنجې معتبرې او د اطمینان وړ پېښې موندلې.

د شکنجې میتودونه

د ملي پولیسو لخوا د شکنجې اکثره راپور شوي میتودونه عبارت دي له: د پښو په تلو د وهلو څخه، ورنونو، ولو، شاتخته او سینه باندې؛ ځړول؛ برقي شاک؛ د اوږد وخت لپاره دریدو ته مجبورول، دردوونکي حالت ته مجبورول، په مسلسل توګه کښیناستل او دریدل او په سره هوا کې د اوږد وخت لپاره دریدل، او په جنسی تیري تهدیدول. همدارنگه توقیفیانو د حسی محرومیت لکه د اوږد وخت لپاره د سترګو تړل او یا پر سر باندې د کڅوړې اچولو راپورونه هم ورکړي دي.

لکه څرنګه چې مخکې وویل شو چې په دي راپور کې د شکنجې ضد نړیوال کنوانسیون کې د شکنجې تعریف څخه استفاده شوی¹⁵⁹. ۲۰۱۱ کال د اکتوبر د راپور د لاسته راوړنو پر بنسټ؛ یوناما موندلې چې د توقیفیانوسره د نیول کیدو پرمهال یا هم په چک پوستونو کې بدچلند کېږي؛ که څه هم دا عمل د غیر انساني، ظالمانه او په سپکوونکو اعمالو کې راتلې شي ولی د شکنجې ضد په نړیوال کنوانسیون کې د شکنجې تعریف لاندې نه شي راتلې. ۸۱ د توقیفیانو څخه ۱۴ تنو ادعا کړې چې د نیول کیدو پرمهال یا هم چک پوست کې بدچلند یا شکنجه شوی؛ ۲۹ توقیفیانو ویلي چې د سولوايو د امنیې قوماندانیو کې ورسره بدچلند شوی او یا شکنجه شوي؛ ۹ تنو ویلي چې په حوزه کې، او ۳۸ تنو بیا ویلي چې د پولیسو په قوماندانې کې ورسره بدچلند او شکنجه شوي.

د ملي پولیسو لخوا د اعتراف د تر لاسه کولو په موخه شکنجه

د شکنجې په ټولو مستندو شویو بېلګو کې له توقیفیانو څخه د اعتراف د تر لاسه کولو په موخه پولیس د بدچلند څخه کار اخستي. مانا دا چې شکنجه او نور تخنیکونه د تحقیق په دوران کې کارول کېږي ترڅو توقیفی اعتراف کولونه مجبور کړي شي. معمولا توقیفیان د اوږد وخت لپاره وهل شوي، که چېرې توقیفی اعتراف نه کاوه نو نور تخنیکونه لکه ځړول، د بدن په جنسی اعضاو باندې وهل، برقي شاک، او ځینو بېلګو کې په جنسی تېري باندې تهدید.

د ۱۲۵ توقیفیانو څخه چې د شکنجه کیدو راپور یې ورکړي، یوناما لیدلې چې ۷۰ تنو (۵۶ سلنه) توقیفیانو د تحقیق په بهیر کې په جرمونو باندې اعتراف کړي؛ ترڅو د شکنجې څخه خلاصون ومومي، ټولو توقیفیانو ویلي چې د اعتراف سره سم شکنجه درول شوې. دملي پولیسو او سرحدی پولیسو لخوا شکنجه د ۱۲۵ مستندو شوو دوسیو څخه ۵۷ توقیفیانو پرهغو اسنادو باندې لاسلیک کړي یا ګوته لګولي چې د متن په هکله یې نه پوهیدل. یواځې ۷ تنو توقیفیانو ویلي چې مخکې لدې چې ګوته ولګوي د اعتراف اسناد ورته لوستل شوي وو. دملي پولیسو په توقیف کې ټولومرکه شوو توقیفیانو څخه ۱۴ تنه لوستي کسان وو. د بېلګې

¹⁵⁹ د شکنجې ضد کنوانسیون لپاره، ماده او د افغانستان توقیف ځایونو کې د منازعې اړوند توقیفیانو سره چلند؛ دیوناما او بشری حقونو لپاره دملګرو ملتونو عالی کمیشنری ۲۰۱۱ کال راپور وګوري. ۱۶ ماده وائی: ټول غړی هیوادونه مکلف دي ترڅو خپلو فضائی حوزې کې وحشیانه کړنې، غیر انساني او تحقیر کوونکې کړنې، او هغه مجازات چې دیاد کنوانسیون لپاره ماده کې نشته او دغه کړنې د دولتي مارمو په خوښه، لارښوونه، او یا هر بل مقام لرونکي په لخوا ترسره کېږي، مخنیوی وشي. دوهمه ګڼه ضمیمه وګوري. د تطبیق وړ قوانین د شکنجې په وړاندې ملي او نړیوال مکلفیتونه.

کاپيسا، خوست، او ننګرهار په ولايتونو کې دملي پوليسو لخوا ۸ تنه ماشومان توقيف شوي وو. يادحالت دابنکاره کوي چې افغان ملي پوليس او سرحدي پوليس دماشومانو دمحافظت حق په هکله دافغانستان ملي او نړيوال مکلفيت ته درنادی نه کوي.

تناسلي آلي باندي وهل

يوناما داسې شواهد موندلي چې ملي پوليسو توقيفيان دشکنجې په موخه سوځولي، برق ته ورکړي، تناسلي آلي يې تاوې کړي، او خصيو(هگي) ته يې فشار ورکړي، ترڅو توقيفانوته درد ورکړي او اعتراف ته مجبورشي. د يوناما د ۲۰۱۱ کال اکتوبر په راپورکې دملي امنيت لخوا دپوشمير توقيفيانو تناسلي آلي تاوې کړې شوې وې. که څه هم هغه مهال يوناما ونشو کولای چې دملي پوليسو لخوا دپاد میتود کارونې شواهد ترلاسه کړي. اته (۸) تنو توقيفيانو دملي اردو لخوا دپاد بدچلند بيان کړي.¹⁶⁷ يوتن توقيفي وويل چې د پنجواي په ولسوالۍ کې دملي پوليسو قوماندان دهغه خصيې(خوتي) د گاز په بالول باندي سوځولي دي. همدارنگه هغه راپور ورکړ چې دملي پوليسو ياد قوماندان يوسخ اور کې کينبود او بيا مخکې لدې چې دتوقيفي په غور کې يې داخل کړي دهغه پښې ورباندي وسوځولي. توقيفي وويل چې دشکنجې په بهير کې يې څوځلي هوش دلاسه ورکړي.

د کندهار په ولايت کې د ملي پوليسو لخوا سيستماتيکه شکنجه

"مانبام مهال بهرنيان دولسوالی څخه ولاړل او ملي پوليس راته راغلل. دوي زمالاسونه راته شاته وتړل، زه يې پر ځمکه وغځولم او درې تنه پوليس زما پرشا کښيناستل؛ يوتن زما پرپښو، يوتن زما پرشا، او يوتن زما پرسرکښيناست. دوي زما پښې سره جلا کړي... اوبيا يې چت کې وځړولم. کله چې دوي راکښته کړم نو دشيبي ۴:۰۰ بجي وي. ما قدم نشو اخیستلی، ولسوالۍ کې په څلورمه شپه دوي بيا راغلل او ويې وهلم. داخل يې راڅخه وغوښتل چې گوته ولکوم ولې ما ونه لکوله. يوتن پوليس له شا څخه په سوک ووهلم ولې ما ونه منل. هغه ورقي چې غوښتل يې گوته پرې ولکوم داسې پرې ليکل شوي وو چې؛ زه دترورېستي گروپ غړي يم. د شاه ولي کوت ولسوالۍ کې دڅلورو ورځو تيرولو څخه وروسته دکندهار امنېه قوماندانۍ ته انتقال شوم. دتروريزم ضد پوليسو پرما دطالب تورلگاؤ. کله چې ما دا تور رد کړ نو زه يې د ۲۰ دقيقو لپاره په کيبل ووهلم. مازيگر مهال يې زه بيا هغه دفتر ته يووړم او ويې وهلم. هغوي راته وويل چې ترهغې به وهلو ته ادامه ورکړي ترڅو ومنم چې طالب يم."

(توقيفي نمبر ۴۹۲، دکندهار امنېه قوماندانۍ، ۲۰۱۲ کال جولای)

يوناما، دکندهار ولايت کې، دملي پوليسو او سرحدي پوليسو لخوا دشکنجې او ظالمانه، غيرانساني، او تحقير وونکو اعمالو په سيستماتيکه توگه کاروني اړوند معتبر او د اطمینان وړ شواهد موندلی.

د يوناما د څيړنو نيتي داپه ډاگه کوي چې د کندهار ولايت کې دملي پوليسو لخوا دتوقيفيانو څخه اعتراف يا د معلوماتو د ترلاسه کولو په موخه بيرحمانه شکنجې، ظالمانه، غيرانسانی او سپکوونکي اعمال کارول هغه مهال زيات شول کله چې د ۲۰۱۱ کال د می په مياشت کې د امنېه قوماندانۍ سرپرست وټاکل شو.¹⁶⁸

¹⁶⁷ توقيفيان نمبر: ۱۴، ۲۲۵، ۲۴، ۲۲۸، ۳۱۹، ۴۸۵، ۵۰۲، او ۶۲۷.

¹⁶⁸ دکندهار ولايت سرپرست قوماندان رسمي توگه د ۲۰۱۱ کال جولای مياشت کې دامنيې قوماندان پتوگه وکمارل شو.

یوناما د ۲۰۱۱ کال په اکتوبر کي ، دکندهار ولایت په گڼو ولسوالیو کې دملي پولیسو لخوا د شکنجې او بدچلند مستند شواهد موندلی وو. یوناما موندلی چې د ۲۰۱۱ کال د جنوري څخه تر اګست پوري اکثر مرکه شوي توقیفیان کندهار کې دسرپرست امنیه قوماندان ټاکل کیدو وروسته د شکنجې او بدچلند راپورونه ورکړي. یوناما یوتن توقیفی (۲۰۱۱ مارچ) موندلی و ، چې دامنیه قوماندان د ټاکل کیدو څخه دمخه شکنجه شوی و.

یوناما د ۲۰۱۱ اکتوبر څخه تر ۲۰۱۲ سپتمبر پوریدکندهارولایت په گڼوځایونوکې په شمول د: امنیه قوماندانۍ د توقیف ځای ، زندان (سرپوزه) ، دماشومانو د اصلاح اوتریت مرکزکېدمنازعې اړوند ۶۳ توقیفیان مرکه کړل چې دملي پولیسو او سرحدي پولیسو لخوا توقیف شوی وو¹⁶⁹ . یوناما د یادو مرکو پایله کې د شکنجې ۴۸ معتبره او د اطمینان وړ پېښې مستندې کړي¹⁷⁰ . ۴۸ قضیو څخه ۶ قضایاوو کې توقیفیانو ویلي چې دملي پولیسو د یوه څخه په زیاتو توقیف ځایونوکې شکنجه شوي¹⁷¹ . ددي راپورونو د شکنجې ډولونه دیوناما د ۲۰۱۱ کال د اکتوبر په راپور کې د شکنجو له ډولو نوسره یوشان وو.

یوناما ، په گڼو ولسوالیو کې دملي پولیسو لخوا د شکنجې میتود په هکله د اعتبار وړ معلومات راټول کړي ، کوم چې دیوشمیر بیروني منابعو لخوا تایید شوي. کندهار کې د شکنجې میتودونه عبارت دي له: برقي شاک ، خړول ، د اوږد وخت لپاره شاته د لاسونو ولچک پداسي ډول چې یولاس یې داوړي دپاسه او بل یې دشا یوځای ، په کنداغونو باندی وهل ، او دتناسلی آلی شکنجه. په کندهار کې د شکنجې اکثره راپور شوي ډولونه عبارت دي له: په سوکانو او څپپرو دتوقیفیانو وهل ، په لښتو ، برقي کیبل ، او پلاستيکي پایپ او رپر باندی دپښو په تلو ، ورنونو ، ولو ، شاتخته ، سینه ، سر او تناسلی آلی باندی وهل ؛ د اوږد وخت لپاره دتوقیفی درول ، برقي شاک ورکول ، دردوونکي حالتونه لکه(د اوږد وخت لپاره په زور درول ، په دوامداره توګه درول او کښینول ، په دردوونکي توګه دلاسونو ولچک. دبیلګي پتوګه یو توقیفی راپور ورکړی چې د۲۵ ورځو لپاره دچپرکت پوري تړل شوی او په ازاده فضا کې سرې هواته د اوږدوخت لپاره درول شوی و). همدارنګه توقیفیانو دسترګو تړلو او پر سرباندې د کڅوري اچول ، په جنسی بدچلند باندی تهدید ، په مرګ باندی دتوقیفی تهدید ، داوبو او ډوډۍ څخه منع کول ، او دتوقیفیانو دپښو مخی خواته کش کول.

څلویښت توقیفیانو ویلي چې دامنیه قوماندانۍ په توقیف ځای کې شکنجه شوي ، ۱۲ تنه دپولیسو په ۳ ، ۸ ، ۱۳ ، ۱۵ حوزې کې¹⁷² ، ۷ تنه دپنجواي ولسوالۍ په چک پوستونوکې یا هم په هغو کرایي کورونوکې چې دملي پولیسو لخوا په کرایه نیول شوي ، دوه تنه دسپین بولدک ولسوالۍ کې او یوتن دکندهار-هرات د لوی لار په چک پوست کې شکنجه شوی¹⁷³ . برسیره پردې دوه توقیفیانو راپور ورکړی چې دملي پولیسو او سرحدي پولیسو مرستیال لخوا دکندهار ولایت د ودانۍ په داخل کې دسرحدي

¹⁶⁹ توقیفیان نمبر: ۸ ، ۹ ، ۱۰ ، ۱۱ ، ۱۸ ، ۱۹ ، ۲۰ ، ۲۱ ، ۲۴ ، ۲۵ ، ۲۲۴ ، ۲۲۵ ، ۲۲۶ ، ۲۲۸ ، ۲۴۸ ، ۲۷۱ ، ۲۷۶ ، ۲۷۷ ، ۲۷۸ ، ۲۷۹ ، ۲۸۲ ، ۲۸۳ ، ۲۸۵ ، ۳۱۰ ، ۳۱۱ ، ۳۱۲ ، ۳۱۳ ، ۳۱۴ ، ۳۱۵ ، ۳۱۹ ، ۳۲۰ ، ۳۲۱ ، ۳۲۲ ، ۳۲۳ ، ۳۲۴ ، ۳۲۵ ، ۳۳۰ ، ۳۵۰ ، ۳۸۲ ، ۳۸۳ ، ۳۸۵ ، ۳۸۶ ، ۳۸۷ ، ۳۸۸ ، ۳۸۹ ، ۳۹۰ ، ۳۹۱ ، ۳۹۲ ، ۳۹۳ ، ۳۹۴ ، ۳۹۵ ، ۳۹۶ ، ۳۹۷ ، ۳۹۹ ، ۴۰۰ ، ۴۰۱ ، ۴۰۲ ، ۴۰۳ ، ۴۰۴ ، ۴۰۵ ، ۴۰۶ ، ۴۰۷ ، ۴۰۸ ، ۴۰۹ ، ۴۱۰ او ۴۵۱.

¹⁷⁰ توقیفیان نمبر: ۸ ، ۱۰ ، ۱۸ ، ۱۹ ، ۲۰ ، ۲۱ ، ۲۴ ، ۲۵ ، ۲۲۱ ، ۲۲۵ ، ۲۲۸ ، ۲۴۸ ، ۲۷۱ ، ۲۷۶ ، ۲۷۷ ، ۲۷۹ ، ۲۸۲ ، ۲۸۵ ، ۳۱۰ ، ۳۱۱ ، ۳۱۲ ، ۳۱۳ ، ۳۱۴ ، ۳۱۵ ، ۳۱۹ ، ۳۲۰ ، ۳۲۱ ، ۳۲۲ ، ۳۲۳ ، ۳۲۴ ، ۳۲۵ ، ۳۲۸ ، ۳۸۲ ، ۳۸۳ ، ۳۸۵ ، ۳۸۶ ، ۳۸۷ ، ۳۸۸ ، ۳۸۹ ، ۳۹۰ ، ۳۹۱ ، ۳۹۲ ، ۳۹۳ ، ۳۹۴ ، ۳۹۵ ، ۳۹۶ ، ۳۹۷ ، ۳۹۹ ، ۴۰۰ ، ۴۰۱ ، ۴۰۲ ، ۴۰۳ ، ۴۰۴ ، ۴۰۵ ، ۴۰۶ او ۴۵۱.

¹⁷¹ توقیفیان نمبر: ۲۷۱ ، ۳۱۰ ، ۳۱۵ ، ۳۸۳ ، ۴۸۷ ، او ۴۹۵ .

¹⁷² د حوزی کلهد بنار د یوی برخی لپاره کارول کیږی. په هره حوزه کې د پولیسو یو قرارگاه موقعیت لری چی د پولیسو د حوزی په نامه یادېږی. د شکنجې راپور د لاندنیو

توقیفیانو له خوا ورکړ شوی دی: توقیفی نمبر: 10 ، 24 ، 26 ، 271 ، 276 ، 277 ، 279 ، 312 ، 314 ، 315 ، 482 او 488.

¹⁷³ توقیفی نمبر: ۲۰ په اند دچک پوست نوم کوفند و ولی مطمئن نه و.

پوليسو په توقيف ځای کې توقيف او شکنجه شوی¹⁷⁴. سره لدې دوه توقيفیانو په دوهمه ناحیه کې د شکنجې راپور ورکړی¹⁷⁵، یو تن توقيفی په نهمه حوزه کې د پوليسولخوا د شکنجې ادعا کړې¹⁷⁶ او یو تن توقيفی دارغنداب ولسوالۍ د پوليسو په قوماندانۍ کې د شکنجه کیدو راپور ورکړی¹⁷⁷.

ټولو توقيفیانو ويلي چې دملي پوليسو او سرحدي پوليسو لخوا د معلوماتو او ياهم اعترافاخيستلو په موخه شکنجه شوي. د ۴۸ تنو څخه چې په کندهار کې دملي پوليسو او سرحدي پوليسو لخوا شکنجه شوی وو، ۲۲ تنو اعتراف کړی. ديوناما لخوا د ټول هیواد په کچې مستندو شويو نمونو څخه ډیرپه متن د پوهیدلو پغیر پر اسنادو گوتې لگولي. یوناما موندلی چې په منځنۍ کچې نسبت دافغانستان نورو سیمو ته په کندهار کې توقيفیان د اورېدې مودې لپاره دملي پوليسو په توقيف کې ساتل کېږي. توقيفیان ۱۱ ورځېبه توقيف کې ساتل شوي وو (نسبت د ۲۰۱۱ کال د اکتوبر په راپور کې د یوناما د موندنو منځنۍ کچې اوه ورځې وه).

وهل

"زه د پنجواي ولسوالۍ د پوليسو په قوماندانۍ کې نهه ورځې وم. دملي پوليسو اوه يا اته تنه راتلل او پرمایې بيخي اوبه اچولي مخکې لدې چې په کيبل می ووهي. شايد ديو يا يونيم ساعت لپاره وهلو دوام درلود. دا په پنځه مختلفو وختونو کې پېښ شول کله چې د پنجواي ولسوالۍ د پوليسو قوماندانۍ کې وم... زه درې يا څلور ځله مجبور کړای شوم چې پر اسنادو گوته ولکوم پداسی حال کې چې زه نه پوهيدم څه ليکل شوی وو."

(توقيفی ۵۰۵، د پنجواي ولسوالۍ ملي پوليسو قوماندانۍ، کندهار، ۲۰۱۲ اگست)

په کندهار کې، ۳۶ تنو د ۴۸ توقيفیانو له جملې څخه چې دملي پوليسو لخوا د شکنجه کیدو بیان کړی؛ په رېر او لاسی ډنډو، لښتو، اوبرقي کيبل باندې د وهل کیدو راپور ورکړی او ځينو د ټوپک په کنډاغ باندې د وهل کیدو راپور ورکړی. دا راپور ديوناما د تير راپور د نمونو سره يوشان و. دولس تنو لدې توقيفیانو ويلي چې ملي پوليسو حداقل يومتر اوږد برقي کيبل د اعتراف او معلوماتو ترلاسه کولو په موخه کارولو¹⁷⁸. توقيفیان د پښو په ټلو، شاتخته، کوناتو، ولو، ورنونو، او سرباندې وهل شوي دي. حداقل لس دقيقې وهل شوی ترڅو توقيفی بيهوشه شوی. ډير وخت وهل په شپه کې ترسره شوي. ټولو قضایاوو کې کله چې توقيفی اعتراف کړي وهل دريدلې دي. یو توقيفی چې د کندهار د ۸ ناحیې د پوليسو توقيف کې و خپل وهل يې داسی بیان کړی:

برقي شاک

"زه دروژي د میاشتي څخه لس ورځې دمخه د طالبانو سره د تړاو په تور د میوند په ولسوالۍ کې ونیول شوم. زه يې د میوند ولسوالۍ امنیه قوماندانۍ ته انتقال کړم. زه يې د تحقیق کونډه ته یورم او لاسونه يې راته شاته داسي تړلي وو چې سړمي د پښو منځ کې و. ما اعتراف نه کاوه. ماته پر لاسونو، پښو، او شاتخته باندې برقي شاکونه راکړل [یوناما د توقيفی په لاسونو د برقي شاکونو داغونه وليدل]. زما د توقيف په څلورمه ورځ يې د ولایت امنیې قوماندانۍ ته واستولم. هلته درسیدلو په لمرې ورځ زما څخه تحقیق وشو او تهديد يې کړم که چیرې اعترافونه کړم نو برقي شاکونه به راکړي. دوهمه ورځ د دري تنو پوليسانو لخوا د پایپ پواسطه

¹⁷⁴ توقيفیان نمبر: ۳۱۹ او ۳۲۱.

¹⁷⁵ توقيفیان نمبر: ۴۹۷ او ۴۹۹.

¹⁷⁶ توقيفی نمبر: ۵۰۲.

¹⁷⁷ توقيفی نمبر: ۵۰۵.

¹⁷⁸ توقيفیان نمبر: ۱۰، ۱۸، ۲۱، ۲۴، ۲۶، ۲۲۱، ۲۷۱، ۳۱۲، ۳۱۹، ۳۲۱، ۴۴۰ او ۵۷۳.

دېښوپه تلو ووهل شوم. دريمه ورځ؛ زه مجبور شوم دشکنجی دريدو په موخه اعتراف وکړ. راتلونکې ورځ د ملي امنيت رياست ته واستول شوم.

(توقيفی ۴۸۳، کندهار امينه قوماندانی، او د ميوند د ولسوالۍ امنیه قوماندانی، ۲۰۱۲ کال جولای)

په کندهار کې توقيفيان، چې د امنیه قواندانی او د تروريزم ضد مديریت کې ساتل کيږي؛ دبرقي شاکونو خبر ورکړی. یوناما په کندهار کې دشکنجې ۴۸ مستندو شووقضاياوو کې ۱۵ تنو توقيفيانو دبرقي شاک ورکولو ادعاوی کړيدي¹⁷⁹؛ ۱۵د توقيفيانو څخه ۶ تنه يې ماشومان وو؛ دټولو ماشومانو نيماييد شکنجه کيدو راپور ورکړی. ۹ توقيفيانو يوشان راپور ورکړی چې دتحقيق په دوران کې دملي پوليسو يوافسر د تحقيق کوتي ته تقريبا دموبايل په اندازه يوه تور رنگې شانی وسيله راوړله. دا وسيله غورونو، خصيو، سر، د پښوگوتو، پښو، وريځو، غاړې، او شا باندي برق ورکولو ته کارول کيده.

۱۵د څخه ۷تنو توقيفيانو¹⁸⁰؛ چې په کندهار کې په مختلفو وختونو او ځايونوکې توقيف شوي وو؛ يوشاني راپور ورکړي چې دتحقيق پرمهال دورکي تورنگی موبايل په څېر وسيلې په کارولو؛ برقي شاکونه ورکړل شوي وو. د یوناما د مشاهدو څخه معلومه شوی چې د توقيفيانو لخوايان شوې وسيله ((ټيسر)) اوسي؛ چې دوسيلې کارونه يې په لاندي ډول بيان کړي:

"کله چې ما دچاوديدونکو موادو ځای پرځای کولو څخه انکاروکړ؛ تحقيق کوونکي يو توررنگې وسيله راسره ولگوله او سرې بټنې ته يې فشارورکړ. کله چې وسيله زما پر بدنولگيدله برقي ټکان يې راکاوه. هغه پنځه ځله نوکوری ماشين زما پر بدن کښود. کله به چې ماشين زما بدن سره ولگيده نو سخت برقي ټکان به يې راکاوه."

(توقيفی ۲۷۱، کندهار امنیه قوماندانی، ۲۰۱۲ مارچ)

همدارنگه توقيفيانو په کندهار کې دخپلو تناسلی آلو باندي د برق ورکولو خبرورکړی. یوتن توقيفی دشکنجی دا نمونه په لاندي ډول بيان کړه چې د نورو راپورونو سره يوشان ده.

"وروسته له وهلو؛ يو له هغوی (دری پوليسو) څخه رانژدی شو او زه يې پرمکه وغورځولم. يوله هغوي څخه زما پرتوک رانښکته کړ. وروسته له دې یوتن يې زما لاسونه، بل يې زما پښې او دريم يې زما خصيې ونيولې او تقريبا دزمکي څخه يې يومتر اوچت کړم او بيرته يې راوغورځولم. زه پرمکه ولويدم. دا ډير دردوونکی حالت و. زما خصيې وینی شوې... وروسته له دې، دوي په شاباندي وغورځولم. دوه تنه د خپلو بوتانو سره زما پر بدن وگرځيدل. دوي زما په خينه او سينه باندي ټوپونه وهل. داډير دردوونکي و؛ او ما نفس نشو اخستلی. څه وخت وروسته؛ هغوي د برق لين راوړ او زما دپښو دوهمو گوتو سره يې ولگول او برقي ټکانونه يې راکړل. دوی زما دپښو هرې دوهمې گوتي ته دوه ځله د برق ټکانونه ورکړ او دوه ځله يې زما خصيو ته د برق ټکان ورکړ. دخصيو برقي شاک رښتيا چې ډير سخت و. ماډير فرياد کاوه. زما خصيو لس ورځو پوری درد درلود. څو ورځو پوري زما بولو (ادرار) کې وينه راتله."

(توقيفی ۲۲۸، کندهار امنیه قوماندانی، ۲۰۱۱ اکتوبر)

همدارنگه یوناما د هرات، بغلان، او پکتیکا ولايتونوکې دبرقي شاکونو له لارې شکنجې؛ په کافي اندازه د معتبرو او د اطمینان وړ د شکنجو قضیې ترلاسه کړي.

¹⁷⁹ توقيفيان نمبر: ۸، ۱۰، ۲۴، ۲۲۱، ۲۲۵، ۲۲۸، ۲۶۸، ۲۷۱، ۲۷۹، ۳۱۰، ۳۱۴، ۳۱۵، ۳۲۱، ۴۸۳، او ۵۰۹.

¹⁸⁰ توقيفيان نمبر: ۸، ۲۴، ۲۲۱، ۲۶۸، ۲۷۱، ۲۷۹، او ۳۱۰.

خړول

توقيفیانو یوشاني د اوږد وخت لپاره د خړولو راپور ورکړی. دا عمل د کندهار په ملي پولیسو کې دشکنجی د معمول ډول په توګه مستند شوی؛ په ځانګړې توګه د ولایت مقام ودانۍ، د پنجواړو ولسوالۍ د پولیسو توقیف ځای، په ۸، ۱۳، او ۱۵ حوزو کې او د سپین بولدک ولسوالۍ ته نږدې د سرحدي پولیسو چک پوست. دولسو توقیفیانو د خړول کیدو په ډول د شکنجې راپور ورکړی.¹⁸¹ یوناما موندلي چې کندهار کې توقیفیان د توقیف په لمریو کې خړول شوي. د ۱۲ توقیفیانو څخه یې څلورتنه په دیوال کې د فلزي پنجره پورې پداسی حال کې خړول شوی وو چې لاسونه یې شاته ولچک وو. دوه تنو چې د پښو څخه په چت کې خړول شوی وو چې ډیر دردونکی و؛ چې حداقل د لسو دقیقو لپاره پدې دردونکي حالت کې ساتل شوي وو. درې تنو توقیفیانو راپور ورکړي چې څو د ساعتونو لپاره په ونه کې خړول شوي وو؛ دوه تنه یې د توت په هغې ونه کې چې د ۱۳ حوزی څخه بهر د ۱۵ حوزی چک پوست ته نږدې ولاړه ده خړول شوي وو. همدارنګه دوه تنه توقیفیانو راپور ورکړي چې پولیسو وزنونه کارولي ترڅو د توقیفیانو بدن کش کړي. یو تن توقیفی ويلي چې یوې فلزي پنجرې پورې د لاسونو څخه ولچک او د خیتي پورې یې دموتېر بترۍ تړل شوې وه. بل توقیفی ويلي چې پداسی حال کې له لاسونو او پښو څخه په چت کې خړول شوي و چې پر نسې وزن ایښودل شوی و. اکثره یادو قضایاوو کې توقیفیان دملي پولیسو لخوا په سوکانووهل شوي.

یوناما موندلي چې دشکنجی دامیتود (خړول) په ځانګړې توګه د کندهار په ملي پولیسو کې ښکاري.

په کندهار کې د تحقیق لپاره د غیر رسمي ځایونو کارول

یوناما شواهد موندلي چې د کندهار د ولایت مقام د ودانۍ په یو اطاق کې د سرحدي پولیسو لخوا د ځان وژونکي برید یو مظنون توقیف او تحقیق شوی. دوه ماشومو توقیفیانو راپور ورکړي چې په جنوبي حوزه کې د سرحدي پولیسو مرستیال د یاد اطاق مسؤلیت لري.¹⁸² توقیفیانو ويلي چې د سرحدي پولیسو مرستیال په نوموړي ځای کې تحقیق لو نظارت کاوه او امر یې کاوه چې توقیفیان د اعتراف کولو په موخه شکنجه کړي.

توقیفیانو د برقي شاکونو، په چت کې د خړولو، په برقي کیبل سره د وهلو، په ورنونو او پښو باندي د غاښ لګولو، په لغتو وهلو، سوکانو، په وژلو د تهدید، او د خصیو کیکارلو په شمول دشکنجې اعمالو په هکله معلومات وړاندې کړل. توقیفیانو ويلي مخکې لدې چې د کندهار امنیه قوماندانۍ ته واستول شي؛ ۱۸ ورځې په بوی ناکه کوټه کې چې ممکن بیت الخلا ته نږدې پرته وه له روښنائۍ او تشناب ته دتلو د اجازې ساتل شوي وو.

په کندهار کې د لادرګۍ ادعاګانې

د ۲۰۱۱ کال سپتمبر څخه تر ۲۰۱۲ کال اکتوبر پورې؛ یوناما دهغو خلکو د لادرګه کیدو ادعاګانې¹⁸³ ترلاسه کړي چې د کندهار د ملي پولیسو لخوا توقیف شوي وو. یوناما؛ د مدافع وکیلانو، حقوقي خدماتو وړاندې کوونکو، د جزیایې عدالت نظام د منابعو په ګډون نورو معتبرو منابعو څخه معلومات ترلاسه کړي چې ملي پولیسو ډیری خلک نیولي او توقیف کړي؛ دچاچې بیا ځای ندی

¹⁸¹ توقیفیان نمبر: ۲۱، ۲۴، ۲۶، ۲۷۱، ۳۱۰، ۳۱۲، ۳۱۵، ۳۱۹، ۳۲۱، ۴۸۸، ۴۸۹، او ۵۰۸.

¹⁸² توقیفیان نمبر: ۳۱۹ او ۳۲۱.

¹⁸³ د جبري ډول لادرګه کیدو څخه دمخنیوی نړیوال کنوانسیون تعریف؛ جبري لادرګه کیدل؛ د ۲ مادې پربنسټ:

معلوم شوی. گڼو منابعو یوناما سره هغه انډیسنې شریکې کړي دي چې دنیونی وروسته توقیفیان دپولیسو په توقیف کې وژل شوی.

ددې راپور د لیکلو تر وخته؛ په کندهار کې دلدركي ۸۱ شکایتونه رسیدلي¹⁸⁴. د ټولو شکایتونو دوسیې پرانستل شوي ولې د عدلی او قضایې منابعو او د قانون پلي کوونکو مسؤلینو تردې وخته هیڅ لادرکه شوی شخص ندی تشخیص کړی. یوناما خبره کړې شوې چې که څه هم دتوقیفیانو د نیول کیدو نیټه شتهڅو دانتقال په هکله یې څه معلومات نشته.

همدارنگه یوناما گڼ شمیر راپورونه ترلاسه کړي؛ چې د پولیسو لخوا د کندهار په ښارکې ډیر شمیر نامعلومو خلکو مړي پیدا شوي چې یوشان په سینه او سر باندې په ډزو ویشتل شوي وو¹⁸⁵. برسیره پردې؛ د ۲۰۱۱ کال د اپریل او اگست ترمنځ او ۲۰۱۲ کال د اپریل او می ترمنځ دملگرو ملتونو دامنیت او مصونیت ادارې دملي پولیسو لخوا معلومات ترلاسه کړي چې دغه ډول پنځه قضیې مستندي کړي (دري یې په ۲۰۱۲ کال کې راپور شوی) څلور تنو دتوپک د ډزو تپونه درلودل، یوتن یې دبرچي زخم درلود پداسې حال کې چې د یو جسد لاسونه ولچک وو¹⁸⁶. یوناما ددولتي چارواکو لخوا دلدركه شوو ادعا گانو بررسی کوي.

د ملي پولیسو په ۱۵ توقیف ځایونو کې د شکنجې په اړوند معتبرې او د اطمینان وړ پېښې

یوناما دټول افغانستان په کچې د ۷ ولایتونو د ملي پولیسو په ۱۵ توقیف ځایونو کې په کافی اندازه معتبرې او د اطمینان وړ د شکنجې پېښې مستندي کړيدي؛ داتوقیف ځایونه په: پلخمري (بغلان)، د هرات په ښار کې، د کندز په ښار کې، په تالقانو(تخار) کې اود قلات (زابل) په ولایتونو کې موقعیت لري او همدارنگه د څلورو ولایتونو په لسو ولسوالیو کې د پولیسو پهتوقیف ځایونو کې د اطمینان وړ د شکنجې پېښې مستندي کړيدي چې عبارت دي په تخار کې له اشکامش، کلفغان، او د خواجه غار ولسوالی، په هرات کې دچشتی شریف، پشتون زرغون، شیندند، او گلران ولسوالی، په پکتیکا کې د یوسف خیلو ولسوالی د او دهلمند په ولایت کې د گرمسیر او نادعلی ولسوالی. په ټول هیواد کې په ټولیزه توګه د اوه ولایتونو په ۱۵. پدغو ۱۵ توقیف ځایونو کې یوناما دبدچلند او شکنجې ۵۳ پېښې مستندي کړيدي. دیادو پېښو د ځغلند لیدلپاره ۶ مه نقشه وګورئ.

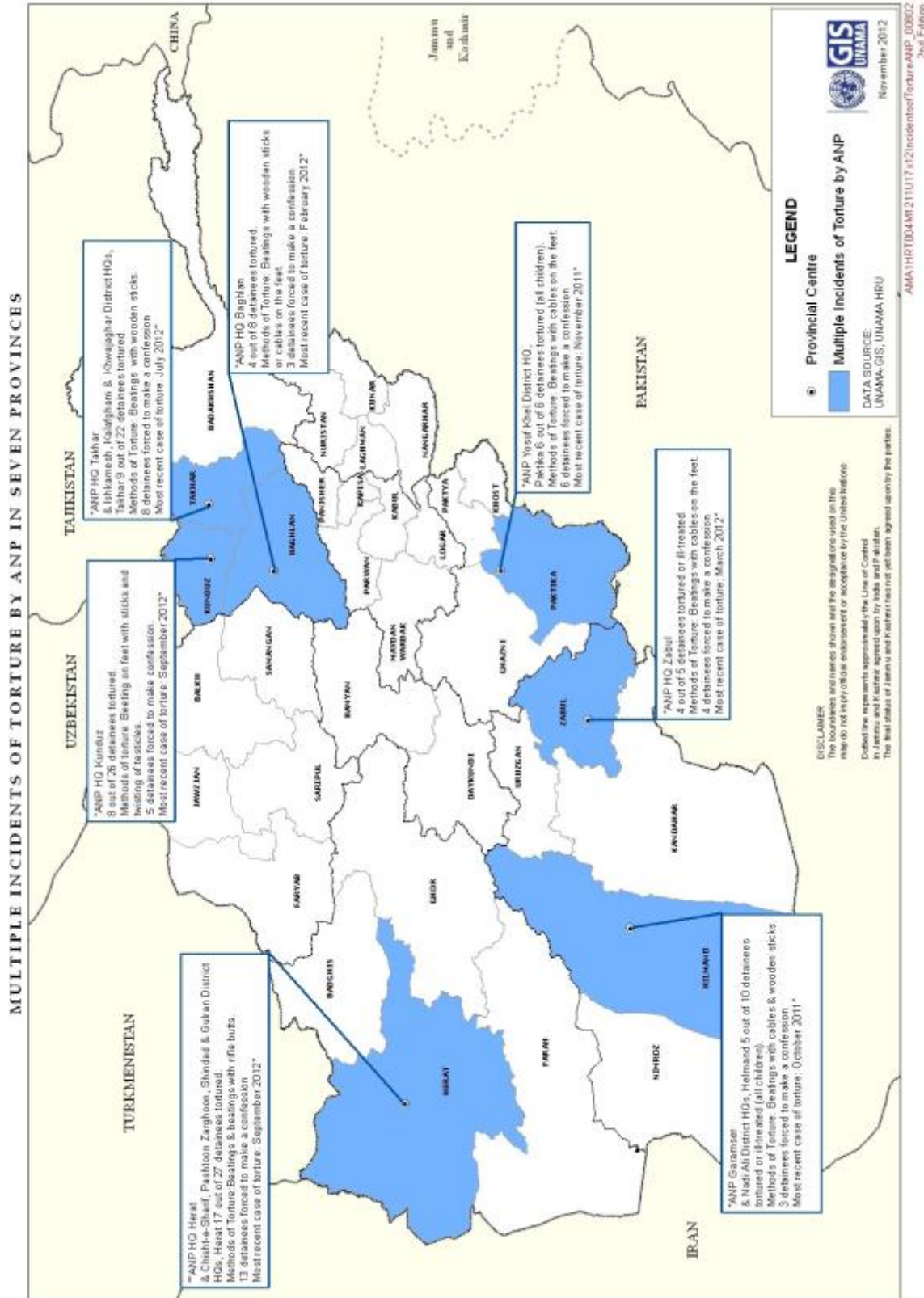
په پنځو ولایتونو کې توقیفیانو د شکنجې میتودونه بیان کړي؛ چې دپنډو په ټلو په کیبل او لښتو سره وهل شوي. همدارنگه په هرات کې توقیفیانو دتوپک په کنډاغ باندې د وهل کیدو خبر ورکړی. په کندز کې د توقیفیانو خصیې تاوی کړاي شوي دي. په هلمند او پکتیا کې د شکنجې ټول معتبر او د اطمینان وړ پېښې دماشومانو په اړوند راپور شوي دي.

¹⁸⁴ یوناما د ۲۰۱۲ کال دمی په ۲۷ نیټه دجرائی عدالت له مسؤلینوسره ولیدل. همدارنگه نورو ادارو هم یوناما ته ویلي چې د ۲۰۱۱ کال سپتمبر څخه تر ۲۰۱۲ کال جون پوری دلارکه شوو قربانیانو کورنیو لخوا ۲۰ شکایتونه ترلاسه کړي.

¹⁸⁵ یوناما د ۲۰۱۲ کال ۲۴ نیټه د کندهار ولایت دولتي چارواکوسره لیدنه.

¹⁸⁶ دملگرو ملتونو دامنیت او مصونیت راپور د ۲۰۱۱ کال اپریل ۱۷ او ۱۸ نیټه، د ۲۰۱۲ کال اپریل ۲ او ۱۶. برسیره پردې د یوناما نظارت ښودلی چې په اخرنیو شپږو میاشتو کې میرویس روغتون ته (کندهار سمیټز روغتون) ۱۳ جسدونه رسیدلي چې په اغلب گمان دکندهار ښار چارچاپیر دپولیسو لخوا موندل شوي.

بڼپرمه نقشه: په اوو ولايتونو کې د افغان ملي پوليسو په توقيف ځايونو کې مختلفې پيښې

د افغان ملي پوليسو په توقيف ځايونو کې سيستماتيکه شکنجه

ولایت	د شکنجې میتود	د افغان ملي پوليسو توقيف ځای	د امنیې قوماندان / یا دتوقیف ځای مشر
کندهار	د پښو په تلو باندي په کیبل وهل ؛ برقي شاک ؛ دردونکی حالت ؛ د اوږد وخت لپاره درول	دامنېه قوماندنۍ (لمړۍ ناحیه ، کابل شاه سیمه)	عبدالرازق (د مقرری نیټه ۲۰۱۱ جولای میاشت) ¹⁸⁷ نقیب الله (دامنیې قوماندانۍ د توقيف ځای مشر)
کندهار	د پښو په تلو باندي په کیبل وهل ؛	دکندهار ښار دریمه حوزه (بچې خان کالوني سیمه)	عبدالرازق (د مقرری نیټه ۲۰۱۱ جولای میاشت) حاجی نعمت الله (د حوزې امر)
کندهار	څړول	دکندهار ښار ۸ مه حوزه (صوفی صاحب شرین سیمه)	عبدالرازق (د مقرری نیټه ۲۰۱۱ جولای میاشت) محب الله (د حوزې امر)
کندهار	څړول	د کندهار ښار ۱۳ مه حوزه (چارباغ ، غازی باغوندي سیمه ۸مه ناحیه)	عبدالرازق (د مقرری نیټه ۲۰۱۱ جولای میاشت) میرویس (امر د حوزې)
کندهار	څړول	کندهار ښار ۱۵ مه حوزه ، (شین کاریز ملاجات ۲ ناحیه)	عبدالرازق (د مقرری نیټه ۲۰۱۱ جولای میاشت) علی احمد د ولسوالۍ قوماندان
کندهار	د پښو په تلو باندي په کیبل وهل ؛	د پنجواي د ولسوالۍ قوماندانۍ (د پنجواي)	عبدالرازق (د مقرری نیټه ۲۰۱۱ جولای میاشت)

¹⁸⁷ جنرال عبدالرازق د ۲۰۱۱ کال می میاشت کې دامنېه قوماندانۍ سرپرست په توګه وټاکل شو. د ۲۰۱۱ کال جولای میاشت کې دجمهور رئیس حامد کرزی لخوا رسماً وټاکل شو.

ولسوالۍ مرکز) عبيدالله (د ولسوالۍ د امنېې قوماندان)	خړول		
دامنېې قوماندان جنرال عبدالرازق(د مقرري نيټه ٢٠١١ جولای میاشت) (د سپين بولدک، د سرحدي پوليسو چک پوست، (سرحدي بلدنگ، د سپين بولدک ښار) جانان کاکوزی (د پوليسو قوماندان)	دپښوپه تلو باندي په کيبل وهل؛ خړول	کندهار	

دافغان ملي پوليسو ١٥ توقيف ځايونوکې دشکنجې معتبره او اطمینان وړ پېښې

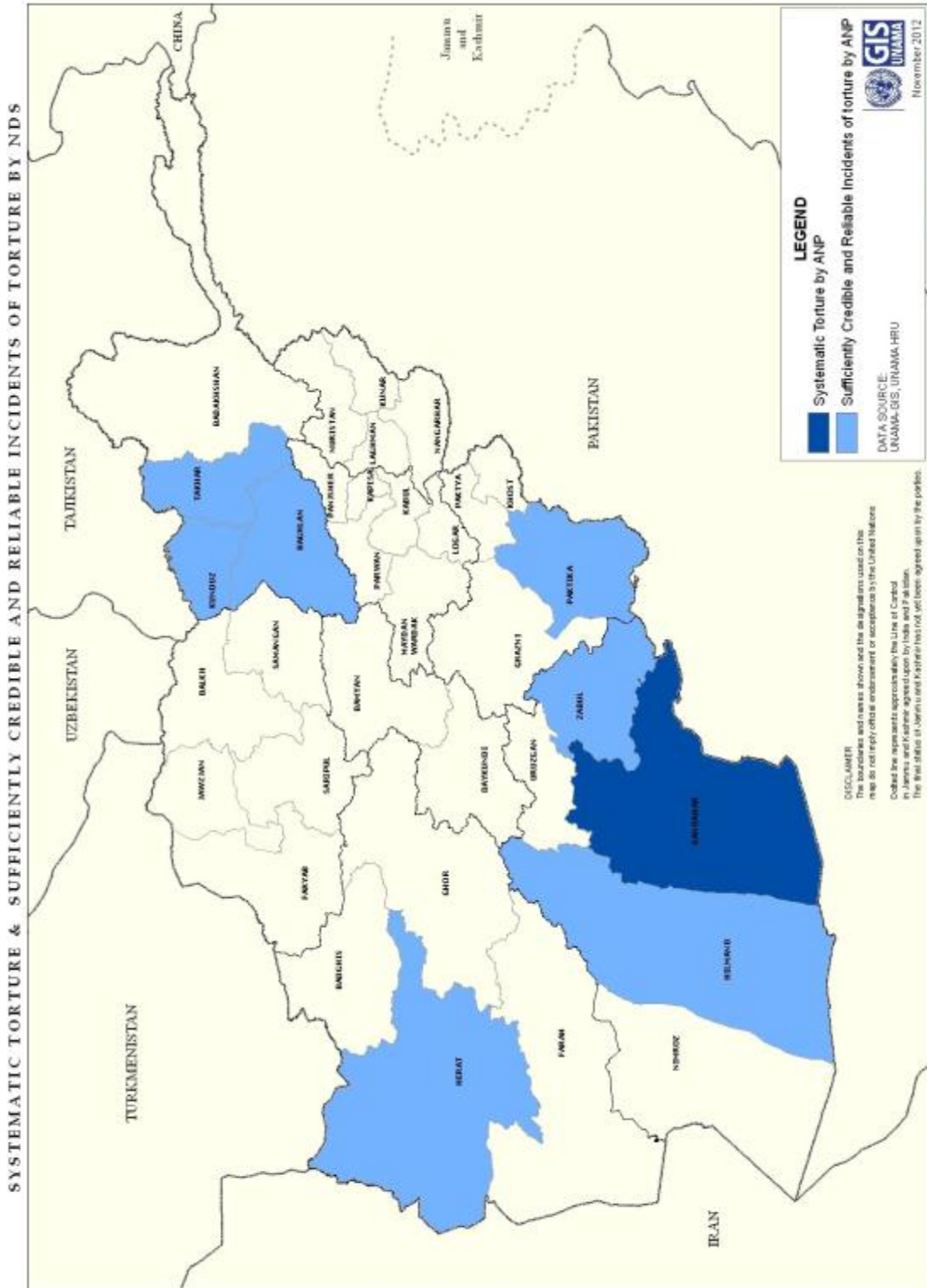
ولایت	د شکنجې میتود	دملي پوليسو توقيف ځای	دامنېې قوماندان / يا دتوقيف ځای مشر [دتوقيف ځای مشر نوم ددی څرگندونه يا وړانديز نه کوی چې نوموړی په توقيف ځای کې دشکنجې او بدچلند مرتکب دي]
بغلان	په کيبل او لښتوسره دپښو په تلووهل	پلخمري امنېې قوماندانې(دولایت سرک، ١ ناحيه)	امنېې قوماندان جنرال اسدالله شيرزاد (د مقرري نيټه ٢٠١١ سپتمبر) گلستان (د پوليسو قوماندان)
هلمند	په کيبل او لښتو باندي دپښو په تلووهل	گرمسير ولسوالۍ امنېې قوماندانې (حضرجفت سيمه کې د امنيه قوماندانې)	ابوعمر (د مقرري نيټه ٢٠١٢ نومبر)
هلمند	کيبل او لښتو باندي وهل	نادعلي ولسوالۍ امنېې قوماندانې (لوی باغ سيمه)	عمر جان حقميل (د مقرري نيټه ٢٠١٢ کال نومبر)
هرات	کنداغ باندي وهل	هرات امنېې قوماندانې(د)	د امنېې قوماندان جنرال

عبدالغفار سيدزاده (د مقرری نېټه ۲۰۱۲ کال اگست)	قوماندانۍ سرک، دهرات آبی مسجد شرقي دروازی ته (مخامخ)		
ابوبکر دامنه قوماندانۍ سرپرست	چشت شريف ولسوالۍ	کنداغ باندي وهل	هرات
پاینده گل	پشتون زرغون ولسوالۍ	کنداغ باندي وهل ؛ وهل	هرات
غلام سخی حسینی	شیندند ولسوالۍ	کنداغ باندي وهل ؛ وهل	هرات
عبدالقادر	گلران ولسوالۍ (دولسوالۍ امنه قوماندانۍ په داخل کې)	کنداغ باندي وهل ؛ وهل	هرات
خلیل اندرابی (د مقرری نېټه ۲۰۱۲ کال نومبر)	کنز امنه قوماندانۍ (دقوماندانۍ په داخل کې)	په لښتو باندي دپښوپه تلو وهل ؛ دخصیو تاوول	کنز
نعیم جان	یوسف خیل ولسوالۍ	کیبل سره دپښو په تلو وهل	پکتیکا
امنه قوماندان جنرال خیرمحمد تیمور نورالله (دتوقیف ځای امر)	د تالقانو امینه قوماندانۍ	په لښتو وهل	تخار

تخار	په لښتو وهل	اشکمش ولسوالۍ (د ولسوالۍ په امنیه قوماندانۍ کې)	پیر سیدیعقوب (د امنیه قوماندانۍ سرپرست)
تخار	په لښتو وهل	کلفغان ولسوالۍ (امنیه قوماندانۍ مرکز)	قاری نعیم
تخار	په لښتو وهل	خواجه غار ولسوالۍ	حاجي عبدالله
زابیل	په کیبل دپښو په تلو وهل	قلات (لمړۍ ناحیه، د لمړۍ حوزې ترڅنګ، د هواپیژندنې ودانۍ)	کپتان فضل احمد شیرزاد (د امنیې قوماندان)

اوومه نقشه: د ملي پوليسو په نظارتخانو کې سيستماتيک او د اعتبار وړ او مستندې شوې

پيښې

د افغان ملي اردو چلند

"دافغان ملي اردو یوتن دملي اردو... مرکز کي؛ زما لاسونه وټرل اودکوټې چت کي ئي وځړولم. دملي اردو څو تنه راغلل او راته يې وويل چې ته د گرانۍ په کلي کې د دولت ضد عناصرو ملاتړ کوي؛ کله چې ما له دوي څخه وپوښتل چې څرنگه زه د دوي ملاتړ کولای شم؟ دملي اردو درې تنه سرتېري راغلل؛ چې ديوتن په لاس کې پلاستيکي پاڼې و او زما په وهلو يې پيل وکړ."

(توقيفی نمبر ۵۸۶، شيوان کې دملي اردو مرکز، بالابلوک، فراه، ۲۰۱۲ جولای)

یوناما؛ ۳۴ تنو توقیفیانوسره مرکې کړې؛ چې ملي پوليسو يا ملي امنیت ته دانتقال څخه وړاندي دملي اردو لخوا توقیف کړای شوي وو. درې تنه توقیفیان په مختلفو وختونو کې دملي اردو په دوه توقیف ځایونو کې ساتل شوي وو، یوناما د ملي اردو لخوا د شکنجې او بدچلند ۱۳ تاپید شوي قضیې موندلي¹⁸⁸. دافغانستان په ۷ ولایتونو کې د شکنجې او بدچلند راپورونه موندل شوي.

د ۱۳ توقیفیانو څخه چې د شکنجې او بدچلند راپور يې ورکړی؛ ۹ تنه ئي دافغانستان په لودیووولایتونو کې وو(پنځه قضیې په فراه کې، دوه په هرات کې، او دوه په بادغیس کې). هغه نورولایتونه چې مرکه شوو توقیفیانو پکښې د شکنجې يا بدچلند راپور ورکړی عبارت دي له: کابل، کاپیسا، کندهار، او لغمان څخه. د شکنجو هغه میتودونه چې راپور شوي عبارت دي له: په متداوم او تکراري توګه وهل، په کیبل او په پایپ وهل، ځړول او برقي شاګونه ورکول. د شکنجې ټولو څخه اخیستې معتبره او د اطمینان وړ قضیه د ۲۰۱۲ م کال په سپتمبر کې راپور شوی.

د ملي اردو د داخلي احتساب میکانیزم (جوړښت)

دملي اردو افسرانو لپاره د حساب ورکونې داخلي میکانیزم د نظامي محاکمو د اجرائتو د قانون لخوا تنظیمیږي¹⁸⁹. دملي اردو د افرادو لخوا د صلاحیت هرډول سواستفاده په شمول د شکنجې او بدچلند؛ د یاد قانون په ۳۹ مه ماده راغلي دي. د توقیفیانو لخوا د شکنجې او د بدچلند هرډول ادعا باید دملي دفاع د حقوقو ریاست ته واستول شي؛ ترڅو اړوند قاضي د توقیفیانو ادعا ارزیابي کړي. که چېرې ادعا ثابته شي نو دوسیه نظامي څارنوالۍ ته د عدلي تعقیب او مظنون افسر د محاکمې په موخه استول کیږي. دملي اردو لخوا توقیفی یواځې د ۷۲ ساعتونو لپاره پرته له ارتباط توقیف کیدي شي. له همدې کبله، توقیفی یواځې هغه وخت خپل شکایت درج کولې شي کله چې ملي پوليسو يا ملي امنیت ته انتقال شي (هغه توقیفی چې پدې وپوهیږي چې څرنگه او چاته شکایت وکړي). دملي اردو کارکوونکو ته د هیواد په ۸ زونونو کې یوه ابتدایه محکمه او توقیف ځای شتون لري. نظامي استناف او تمیز محاکم کابل کې موقیعت لري.

هغه قضایاوې چې په کې نوموریا احتساب ورکونې شرایط عملي کیږي ډیرې کمې دي. دملي دفاع وزارت د حقوقو د رئیس د وینا پراساس؛ تراوسه یوتن دملي اردو څخه د توقیفی دوهلو په تور محاکمه شوي؛ هغه هم دوه کاله وړاندي. دملي اردو دغه افسر د گردیز په ولایت کې به شکنجې مرتکب شوي و چې په یو کال حبس باندې محکوم شو¹⁹⁰. د همدې له کبله د حساب ورکول د اوسنی داخلي جوړښت کې د شکنجې پر وړاندې ګټور ندی ځکه ډیرې لږې قضیې د نظامي محاکمو له لارې تعقیبیږي.

¹⁸⁸ توقیفیان نمبر: ۱۰۲، ۱۵۸، ۱۶۴، ۱۹۸، ۳۶۳، ۳۶۵، ۳۹۶، ۴۹۴، ۵۱۵، ۵۸۶، ۵۸۷، ۶۵۶، او ۶۵۷.

¹⁸⁹ د نظامي محاکمو د اجرائتو قانون، رسمی جریده ۲۰۱۲ کال می، (ګڼه ۱۰۲۰)

¹⁹⁰ یوناما د ملي دفاع وزارت د حقوقو د رئیس برید جنرال عبدالمجید نائیب (خاوری) سره د ۲۰۱۲ کال نومبر ۲۸ ولیدل.

د افغان محلي پوليسو چلند

"دوي زه ونیولم او د محلي پوليسو قوماندان ... چک پوست ته يې راوستلم. ... نومي؛ يوه ودانې کې د درې اطاقونو شخصي زندان لري. زما لاسونه او پښې تړل شوي وي او يوتن محلي پوليسو زما په پښو او بل تن يې زما په پښو کښيناست. دقوماندان ... په گډون ۶ يا ۷ تنو محلي پوليسو په ورنونو باندې په نيم متر اوږد او لس انچې ډبل پایپ باندې ووهلم. ... مجبور کړم چې اعتراف وکړم."

(توقيفی نمبر ۱۶۰، چاردره، کندز، ۲۰۱۲ کال اگست)

تاريخچې

د ۲۰۱۲ کال د جنوري څخه تر جون پوري يوناما د دولت، پوليسو، د ټولنېد مشرانو، قومي مشرانو څخه په ۵۱ ولسواليو کې دمحلي پوليسو د پروگرام د پلي کيدو په هکله دهغوی نظريات راغونډ کړل.¹⁹¹ دټولني او د دولت ډيري مسؤلينو دمحلي پوليسو پواسطه امنيت راتلو راپور ورکړ؛ دوی ويلي چې په هغو سيموکې چيرته چې محلي پوليس ځای پرځای شوی امنيت ښه شوی. که څه هم يوناما دمحلي پوليسو لخوا بشری حقونو ته د درناوی په هکله ضد او نقيص راپورونه ترلاسه کړي.¹⁹² يوناما ليدلي چې که څه هم محلی پوليس په محل کې د امنيت د راوستو په موخه اجازه لری چې خلک وساتي؛ ولی دوي دنافذه قوانينو پربنسټ دخلکو په نيولو او توقيف کي کوم نقش او واک نه لري. دمظنونينو په موقته توگه د نيولو په هکله ورکړل شوی واک د وخت له لحاظه تعريف يا روښانه شوی ندي.¹⁹³

د سېمه ايزو پوليسو لخوا شکنجه

يوناما دافغانستان په څلورو ولايتونو (کندز، فارياب، کندهار، او ارزگان) کې دمحلي پوليسو لخوا د شکنجې او بدچلند پېښې مستندي کړيدي. دمحلي پوليسو لخوا نيول شوو ۱۲ تنو توقيفيانو له جملې څخه چې يوناما مرکه کړي؛ لسوتو يې د بدچلند او شکنجې خبر ورکړی.¹⁹⁴ د ۱۲ له جملې څخه ۷ تنو کندز کې دسېمه ايزو پوليسو لخوا شکنجه کيدو خبرورکړی.¹⁹⁵ لدی جملې څخه يې څلور تنو دخپلي شکنجې د مرتکب نوم او رتبه ښودلی.¹⁹⁶ توقيفيانو دشکنجې اساسی ډول په پایپ او کيبل سره وهل ښودلي.

¹⁹¹ د ۲۰۱۰ کال اگست، دافغانستان حکومت دسېمه ايزو پوليسو پروگرام په لاره واچوه. دکورنيو چارو وزارت لخوا رهبري کډيوونکي دغه امنيتي اداره ددولت ضد عناصر څخه دولسواليو ساتني مسؤليت په غاړه لری. دغه اداره کې دسېمه خلک په مسلح قواوو کې دمحدود واک په درلودلو کمارل کيږی. دولسوالي په کچه سيمه ايز پوليس، دولسوالي پوليسو قوماندان ته راپور ورکوي. دامريکا متحده ايالاتو ځانگړی پوځ(سپيشل فورس) مخکې لدی چې دسيمي امنتي واک سيمه ايز پوليسو ته وسپاری، دمحدود وخت لپاره پرته دکوم رسمی نظارتی رول روزنه ورکوي.

¹⁹² د ۲۰۱۲ کال جون ۲۲ نېټه پوری دټول افغانستان په کچه ۱۵۰۰ محلي پوليسو ۷۰ ولسواليو کې فعاليت درلود. هيله کيږی چې ۲۰۱۴ کال اخرپوری یاد شمير ۳۰۰۰ تنو ته ورسېږي.

¹⁹³ د ۲۰۱۰ کال اگست کې دمحلي پوليسو تاسيس طرزالعمل تصويب شو او ۲۰۱۲ کال جنوري کې اصلاح شو.

¹⁹⁴ توقيفيان نمبر: ۳۳، ۸۱، ۱۵۲، ۳۵۴، ۵۰۰، ۵۱۱، ۶۰۰، ۶۰۱، ۶۰۵، او ۶۵۳.

¹⁹⁵ توقيفيان نمبر: ۸۱، ۱۵۲، ۳۵۴، ۵۱۱، ۶۰۰، ۶۰۱، او ۶۰۵.

¹⁹⁶ توقيفيان نمبر: ۵۱۱، ۶۰۰، ۶۰۱، او ۶۰۵.

د سیمه اییزو پولیسو حساب ورکونه او څارنه

په سیمه اییزو پولیسو باندې د بیروني څارنې او حساب ورکونې عملا نشتون په هکله چې د ۲۰۱۱ کال جنوري او جون د میاشتو ترمنځ د ملکي وگړو د ساتنې په¹⁹⁷ راپور کې مستند شوی یوناما یو ځل بیا په خپلو انډیننو باندي تاکید کوي. ۲۰۱۲ کال جنوري او جون د میاشتو ترمنځ یوناما په دوامداره توگه راپورونه ترلاسه کول چې محلي پولیسو تر زیات حده دکورنیو چارو د وزارت څخه په خپواکه توگه فعالیت کاوه او دسواستفادي ادعا کانو په صورت کې یې عدلی مصئونیت درلود.

د یوناما د معلوماتو پر بنسټ؛ په ۲۰۱۲ کال کې دکورنیو چارو وزارت د محلي پولیسو ریاست، په افغان ملي پولیسو او ایساف د محلي پولیسو د بیروني نظارت په موخه ځیني گامونه اوچت کړل. دغه کونښنونه عبارت وو له: دکورنیو چارو وزارت محلي پولیسو ریاست لخوا په سیمه کې د محلي پولیسو څخه لیدنه، د اړوندو ولایاتو امنه قومندانو او دمحلي او ملي پولیسو فوکل پاینت(استازي) سره په منظمه توگه لیدل او د محلي پولیسو له قوماندانو او د محلي مشرانو سره لیدني. برسیره پردې، ایساف دمحلي پولیسو د تقویت په موخه یو دوامداره میکانیزم رامنځته کړي، لکه محلي پولیسو ته د تریننگ ورکولو په موخه په محلي پولیسو کې دافغان سپیشل فورس ځای پرځای کول چې ځینو ولسوالیو کې پیل شوي.

همدارنکه راپور ورکړل شوی، چې د کورنیو چارو وزارت پلان لری چې دمحلي پولیسو تشکیل کې یو څانگه جوړه کړی ترڅو دمحلي پولیسولخوا بشري حقونو څخه ادعا شوی سرغړونې بررسی کړي. دغه څانگه دنده لری چې دمحلي پولیسو پروړاندې د بشري حقونو د جدی سرغړونو ادعاګانې عدلی او قضایې ادارو ته دعدلی تعقیب په موخه واستوي. تریوحده پوری دغه ځانګړی بخش د اړوند ولایت امنه قوماندان، د جنایې تحقیقاتو ریاست، دملي امنیت او دمحلي شوراګانو استازي اړوند سیمي ته ځي او د محلي پولیسو سرغړونې بررسی کوي¹⁹⁸. که څه هم په ۲۰۱۲ کال کې یوناما په دوامداره توگه دتولنی څخه راپورونه ترلاسه کړي چې ملي پولیسو د بشري حقونو مظنون سرغړونکي محلي پولیس ندي نیولي.

محلي مشران، محلي پولیسو ته د تریننگ پراهمیت باور لري او یوناما ته یې ويلي چې اوسني مقدماتي ۲۱ ورځنې تریننگ محلي پولیسو ته کافی ندي. پدی نژدي وختونو کې دنوو محلي پولیسو ګمارل کیدو روزنیزو موادو کې د بشري حقونو روزنیز مواد شامل کړای شوي؛ په شمول د افغانستان په اساسی قانون کې د بشري حقونو مفهوم. دمحلي پولیسو د ښه پوهاوی په موخه چې څرنگه بشري حقونه په عمل کې ساتل کیدی شي¹⁹⁹. د محلي پولیسو استخدام او تریننگ تر ډیره حده پوځی ډول لری نسبتب ملي پولیسو ته؛ داهم روښانه نده چې د بشري حقونو تریننگ به دمحلي پولیسو احترام بشري حقونو ته په عمل کې راولی او که نه²⁰⁰.

¹⁹⁷ د مسلحانه شخړو په دوران کې دملکي خلکو حفاظت، دیوناما ۲۰۱۲ کال فبروری راپور، ۳۵-۳۶ مخونه.

¹⁹⁸ د ۲۰۱۲ کال د جون په میاشت کې یوناما د کورنیو چارو وزارت د محلي پولیسو قوماندان جنرال علیشاه احمدزی سره ولیدل.

¹⁹⁹ یوناما د ۲۰۱۲ کال جون ۲۲ نیټه د ایساف مرکزی قوماندان او د امریکا... سره ولیدل.

²⁰⁰ د(افغانانو روزنه د افغانانو لخوا) دپرانسب پراساس، اوس مهال حدافل دمحلي پولیسو ۸ ځایونو کې افغان ملي اردو ځانګړي پوځ(افغان سپیشل فورس) محلي پولیسو ته روزنه ورکوي. که څه هم داروزنه محلي پولیس پیاوړي کوي ولی ملي پولیس پکښی برخه نه لری. ایساف ويلي چې په راتلونکي کې به افغان ملي پولیس نه یواځی دمحلي پولیسو استخدام بلکی روزنه کې هم پیاوړی رول ولري. (د ۲۰۱۲ کال جون ۲۲، یوناما سره دایساف ملاقات).

په ملي امنيت كې د شكنجه كيدو خبرورکړی او بل تن هم د مزارشريف په ملي امنيت كې د شكنجه كيدو خبرورکړی. برسیره پر دي ، يوناما موندلي چې يوتن توقیفی د ۲۰۱۲ کال په جولای کې دملي امنيت په ۱۲۴ رياست کې شكنجه شوی. يوناما ياداشت کړیده چې د کندهار او خوست په ولايتونو کې د ۲۰۱۲ کال سپتمبر کې راپورکړی شوی.

يوناما موندلي چې د ۷۹ تنو توقيفيانو جملې څخه ۱۰ تنه²⁰³ (۱۲ سلنه) توقيفيان د ملي پوليسو لخوا شكنجه شوي وو. څلورتو توقيفيانو د کندهار په ولايت کې د شكنجه كيدو خبرورکړی(دري تنه دملي پوليسو په امنه قوماندانۍ کې او يوتن توقیفی د پنجواي امنه قوماندانۍ کې). څلورتو توقيفيانو خبرورکړی چې د قلات (زابل) امنه قوماندانۍ کې دملي پوليسو لخوا شكنجه شوي دي او يوتن توقیفی راپور ورکړی چې د خوست په امنه قوماندانۍ کې دملي پوليسو لخوا شكنجه شوی.

د نړيوالو ځواکونو يا نورو دولتي ادارو لخوا د ۷۹ تنو انتقال شوو توقيفيانو له جملې څخه دوه تنه دافغان ملي اردو لخوا شكنجه شوي. دواړو توقيفيانو ويلي چې د بادغيس بالامرغاب په ولسوالۍ کې شكنجه شوي دي²⁰⁴.

دملي امنيت ، ملي اردو ، او ملي پوليسو نه يواځې هغه توقيف ځايونو کې چې د ايساف نظارتي پروگرام پلي شوی بلکې ټولو هغو ځايونو ته چې توقيفيان وړانته انتقال شوی ؛ يو پياوړی بيرونی نظارت اړين دی. دملي امنيت دوه توقيف ځايونه (د بغلان او تخار ملي امنيت توقيف ځايونه) او دملي پوليسو دوه توقيف ځايونه (زابل کې او پکتیکا کې د امنه قوماندانيو توقيف ځايونه) هغه ځايونه دي چې يوناما هلته د شكنجې په هکله کافی اندازه معتبرې او د اطمینان وړ قضاياوي موندلي ؛ ددی اړتيا شته چې برسیره پر هغو ۱۶ توقيف ځايونو چې د ايساف نظارتي پروگرام پکې عملي شوی ، نور نظارت ځايونه بايد هم تر نظارت لاندې ونيول شي.

د چلند او شكنجې ته د رسيدگي په موخه د افغانستان د حکومت اقدامات

کننه

ملي امنيت او کورنيو چارو وزارت دواړو ويلي چې د خپلو کارکوونکو لپاره يې د بشري حقونو او د توقيفيانو سره د انساني چلند په گډون نوي تړيننگونه په لارچولي. د توقيفيانو د حقونو د خونديتوب په هکله يې پوليسوته لارښود صادرکړي ، د يوناما د ۲۰۱۱ کال د اکتوبر د راپور د خپریدو څخه وروسته د شكنجو ادعا گانو د څېړنو په موخه يو هيئت ټاکل شوی او دملي امنيت په تشکيل کې يوه نوې څانگه (دملي امنيت د بشري حقونو څانگه) تاسيس کړه²⁰⁵ ترڅو د بشري حقونو سرغړونو ته رسيدگي وکړی.

د ملي امنيت عمومي رياست

څېړنې

يوناما د افغانستان په توقيف ځايونو کې د منازعي اړوند توقيفيانو سره د چلند تر عنوان لاندې د راپور يوه کاپي د ۲۰۱۱ کال اکتوبر ۱۰ نېټې د خپریدو څخه يوه مياشت دمخه د افغانستان دولت ته و سپارله. د ۲۰۱۱ کال اکتوبر په ۶ مه نېټه²⁰⁶ دملي امنيت په ځواب کې ويل شوی وو چې د شكنجو ادعاگانو د څېړنو په موخه يو هيئت ټاکل شوی ؛ او يوکارۍ پلان جوړاو عملي شوي چې

²⁰³ توقيفيان نمبر: ۱۸ ، ۲۳۰ ، ۲۷۰ ، ۲۸۸ ، ۲۸۹ ، ۳۸۴ ، ۴۸۶ ، ۴۹۲ ، ۴۹۳ ، او ۴۹۴ .

²⁰⁴ توقيفيان نمبر: ۶۵۶ او ۶۵۷ .

²⁰⁵ توقيفيان نمبر ۶۵۶ ، ۶۵۷ .

²⁰⁶ دوهمه شميره ضميمه وکوری.

دیوناما لخوا څرکند شوو تشویشونو ته رسیدګي وکړی. دملي امنیت د حقوق بشر د ځانګې پرېنست تر ډیر حده داخلي نظارت د پارلمان د غړو په شمول یو د خپلواکه هیئت له لوري بشپړ شوی چې موندني ئې په عامه ډول خپري نه شوي.

تردي مودي ، ملي امنیت دهیڅ یو هیئت که هغه دملي امنیت یا بیروني هیئت دی چې څېړنې یې ترسره کړي ؛ موندني ئې ندي خپري کړي. دملي امنیت حقوق د بشر ځانګې د وینا پراساس ، چې توفیقیان یې مرکه کړي ولی دملي امنیت د کارکونکو لخوا دشکنجې کومه ادعا نده موندل شوی ، او په ځیونو قضایاوکي هیئت معلومات نه درلودل ، ولی بیا هم دملي امنیت د حقوق بشر څانګه نیت لري چې دنورو توفیقیانو سره هم مرکې وکړي. تردې مهاله دتعقیب کوم راپور ندی ورکړل شوی.²⁰⁷

عدلی تعقیب

د لیکلو ترمهاله دملي امنیت هیڅ یو کارکونکی هم دشکنجې او بدچلند په تړاو ندی محاکمه شوی ؛ ځکه چې دهیئت یا دملي امنیت حقوق بشر ځانګې لخوا هیڅ یو مظنون ندی پیژندل شوی. یوناما مشاهده کړی چې هیڅ یې پری بیروني نظارت شتون نلری ؛ لکه څنګه چې دیوناما د ۲۰۱۱ کال د اکتوبر په راپور کې وړاندیز شوی و.

د ملي امنیت د حقوق بشر څانګه

د ۲۰۱۱ کال په اکتوبر کې دملي امنیت د حقوق بشر ځانګې دملي امنیت توفیق ځایونه وڅارل²⁰⁸. یادې ځانګې ته دنده سپارل شوی وه چې دملي امنیت ټول توفیق ځایونه وڅاري. دوي دیوشمیر ولایاتونو د توفیق ځایونو څخه لیدنه وکړه²⁰⁹. سره لدی ، دوي راپور ورکړي چې دملي امنیت ۴۰ ریاست توفیق ځای څخه په اونۍ کې دوه ځله لیدنه کوی²¹⁰. د ملي امنیت حقوق بشر ځانګې مشر د وینا پراساس ؛ دظرفیت کمبود له کبله ددوی موثریت محدود دی. داستخدام پلان یې نتیجې ځکه دی چې په ملي امنیت کې دکم معاش له کبله دوي نشی کولای چې ښه کاندیدان وهڅوی چې د ملي امنیت په حقوق بشر څانګه کې دندې ترسره کړي. د ملي امنیت حقوق بشر څانګه پلان لري چې دهیواد په ۱۶ ولایتونوکې ځانګې پرانیزی. د ملي امنیت د حقوق بشر ۱۶ ځانګې به دنده لری چې د ملي امنیت کارکونکو ته د حقوق بشر په برخه کې ترپینګ ورکړی ، دبشری حقونو د سرغړونو څخه څارنه وکړی ، او دتوفیقیانو لخوا دشکنجې ادعاوی وڅېړي.²¹¹

د ملي امنیت د کارکونکو تبدیلول

دیوناما د ۲۰۱۱ کال اکتوبر د میاشتي راپورته د ملي امنیت لیکلي ځواب²¹² د ملي امنیت ۱۲۴ ریاست ګن شمیر کارکونکي له دندي ګوښه شوي او د کندهار ، خوست ، لغمان ، ننگرهار ، کندز ، کاپیسا ، کونړ ، فراه ، پکتیکا ، پکتیا ، تخار ، او بلخ ولایتونو د ملي امنیت ریسان تبدیل شوي دي. برسیره پردی ، دفراه ولایت د ملي امنیت ریپس دنده ځنډول شوې. دامعلومه نده چې دا تغیرات په څه دلیل ترسره شوي. داممکن د اداری تادیب برخه اوسی ؛ ولی په مجازاتو کې نشي حسابیدي. په ځینو بیلګو کې

²⁰⁷ پورتنی مرجع.

²⁰⁸ یوناما یاداشت کړی چې دملي امنیت ریاست حقوق بشر څانګه د(حقوق بشر نظارت امریت) د ۲۰۱۲ کال جنوری ۲ نیټه تاسیس شو. دکال په بهیر کې دملي امنیت کارکونکو سره لیدو پرمهال ډیر دحقوق بشر امریت ډیر کم کارول کیده ، همدی کبله ددی راپور کې دحقوق بشر څانګې به نوم یاد شوی.

²⁰⁹ د ۲۰۱۲ کال فبروری ۲ نیټه ، د ښاغلي محمد نبی (د ملي امنیت حقوق بشر څانګې مشر) سره دیوناما لیدنه.

²¹⁰ د ۲۰۱۲ کال جنوری ۲۵ نیټه ، د ښاغلي مهنبد (دملي امنیت ۴۰ ریاست مشر) سره دیوناما لیدنه.

²¹¹ د ۲۰۱۲ کال می ۹ نیټه ؛ د ښاغلي نبی (دملي امنیت حقوق بشر مشر) سره دیوناما لیدنه.

²¹² افغانستان توفیق ځایونوکې دمنازعي اړوند توفیقیانو سره چلند ؛ دیوناما/ او ایچ سی ایچ ار ۲۰۱۱ کال اکتوبر راپور دوهمه ضمیمه وګوري.

دا دمکافات (پرمختګ) شان ښکاري؛ د بیلګې پټوګه، دلغمان ولایت د ملي امنیت ریس دننگرهار شرقی ولایتونو د ملي امنیت د ریس پټوګه وګمارل شو.

روژني

د ملي امنیت د روزنی خانګه، د د ملي امنیت د ټولو زونونو تحقیق کوونکو ته د بشري حقونو اړوند پنځه ورځنی ورکشاپونه جوړوي.²¹³ د دغه عمل ابتکار د عدلې وزارت (د یو این ډی پی عدلې او حقوق بشر خانګې په مالي مرسته) تمویلېږي.²¹⁴ همدارنګه دافغانستان د بشري حقونو خپلواک کمیسیون د ملي امنیت ۱۲۴ ریاست ټولو تحقیق کوونکو ته یو درې ورځنی روزنیز ورکشاپ ورکړی. د ملي امنیت اکاډمی (د انګلستان د سفارت په ملاتړ) د ملي امنیت د ۱۲۴ ریاست او ۴۰ ریاستونو ۸۰ تحقیق کوونکو ته د تحقیق دروښونو او حقوق بشر په هکله ترینګونه ورکړېږي.²¹⁵ د ملي امنیت ریاست؛ د ملي امنیت ټولو کارکوونکو ته دتوقیفیانو د حقونو د خونديتوب په هکله دهغوی وظیفوی مکلفیت ته متوجه کولو په موخه عملي لارښودونه صادر کړي.²¹⁶ د ملي امنیت په حقوق بشر خانګه کې دظرفیت د نه شتون له کبله یاد لارښودونه ډیر ورو عملي شوي دي.

د ملي امنیت اوامر

ملي امنیت لارښودونه وضع کړي د بیلګې پټوګه²¹⁷، د ۲۰۱۱ کال په اپریل کې یولارښود وضع کړ-(دیوناما دراپورخپریډو څخه دمخه) چې دمظنونینو دنیول کیدو دمخه باید لازم، مستند، او مناسب شواهد راغونډ شوی وي. همدارنګه یاد لارښود په ۲۵ ساعتونوکې د ملي امنیت ۴۰ ریاست ته دتوقیف خبرورکولوته هم راجع کیږي؛ او همدارنګه که چیرې په ۷۲ ساعتونوکې تحقیق بشپړ نشی نو د څارنوالی لخوا توقیف تمدید کړی شي. داساسي قانون ۳۰مه ماده او د ملي امنیت لارښو هم د ملي امنیت د مسؤولیت حکم کوي²¹⁸. د ښه نیت سره سره، دیوناما د ۲۰۱۱ کال راپور او ددي راپور موندنو څخه ښکاره ده چې دلارښو د وضع کیدو څخه یوکال وروسته دشکنجی مخنیوی، د فرد ازادی سلب شوی شخص دقانونی مراحلو د طی حق په تضمین کې ډیر لږ تاثیر درلود.

د خپرونو په دوران کې مدافع وکیل ته نه لاس رسی

دیوناما ۲۰۱۱ کال د اکتوبر د راپور په ځواب کې که څه هم ملي امنیت د افغانستان د اساسی قانون او نافذه جزایې اجراتو قانون پربنسټ توقیفیان د مدافع وکیل درلودلو حق پیژني، ولی دمدافع وکیلانو عدم علاقمندی دپته چې د منازعی اړوند توقیفیانو وکالت وکړی او دهیواد په ځینو برخو کې دمدافع وکیلانو نه شتون دتوقیفیانو داحق محدود کړی دی.²¹⁹

²¹³ د ۲۰۱۲ کال می ۹ نیټه، دملي امنیت حقوق بشر خانګی مشر نبي سره دیوناما لیدنه.

²¹⁴ د ۲۰۱۲ کال می ۹ نیټه؛ د یو این ډی پی علی او حقوق بشر خانګی سره یوناما لیدنه.

²¹⁵ د ۲۰۱۲ کال جولای ۴ نیټه؛ یوناما د انګلستان سفارت سره ولیدل.

²¹⁶ دملي امنیت لخوا صادر شوو لارښودونو کاپی یوناما ته استول شوي.

²¹⁷ دملي امنیت یاد لارښود یوه کاپی یوناما ته استول شوي.

²¹⁸ د ۲۰۱۱ کال اپریل ۴ نیټه دملي امنیت لارښود وضع شوی.

²¹⁹ دیوناما ۲۰۱۱ کال اکتوبر، دافغانستان توقیف ځایونوکې دمنازعی اړوند توقیفیانو سره چلند، دوهمه ضمیمه.

ددى ستونزى دحل په موخه ، دملي امنيت رياست دافغانستان دمداغ وکيلانو انجمن سره يو هوکړه ليک لاسليک کړى ، چې د ملي امنيت اړوند توقيف ځايونوکې ټولو توقيفانو ته مداغ وکيلان لاس رسى ولري²²⁰ . دافغانستان د مداغ وکيلانو انجمن مداغ وکيلان او د نورو ادارو وکيلان وايي چې د ملي امنيت په توقيف ځايونوکې يواځې هغه وخت توقيفانو ته لاس رسى پيدا کوى چې تحقيق ختم شوى وي چې دا د اساسى قانون د ۳۱مې مادې څخه سرغړونه ده.²²¹ د ملي امنيت ۱۲۴ رياست ته هېڅ مداغ وکيل لاس رسى نلري ؛ له همدې کبله د ملي امنيت او دافغانستان د مداغ وکيلانو انجمن ترمنځ هوکړه ليک په بشپړ ډول ندى عملي شوى.²²²

پداسى حال کې د ملي امنيت خبره هم سمه ده چې دمداغ وکيلان تمرکز لوبو بڼارونو ته ددى سبب شوى چې دمنازعى اړوند توقيفانو وکالت کول محدود کړي.²²³ دابنکاره ده چې د ملي امنيت لخوا دمحدوديتونو وضع کول ، مداغ وکيلانو ته لاس رسى محدود کوى ؛ نسبت دمداغ وکيلانو شميرته چې هيواد په کچې فعاليت کوى . حقيقت کې گڼ حقوقى خدمتونو وړاندى کوونکو اداراتو څرگنده توگه ويلي چې غواړى ملي امنيت توقيفانو وکالت وکړي . مگر دير کم وخت کولای شي د ملي امنيت توقيف ځايونوکې توقيفانو ته لاس رسى ولري . همدى دليل ، مداغ وکيلانو ته داناممکنه ده چې ملي امنيتى کې دمنازعى اړوند توقيفانو وکالت وکړى ترهغى . چې دکورنيو چارو وزارت اړوند توقيف ځاى ته انتقال نشي.²²⁴

يوناما موندلي ، چې د ۶۳۵ مرکه شوو توقيفانو جملې څخه ، ۱۱۱ تنو مداغ وکيلانو ته لاس رسى درلود ، که څه هم يواځې دوه تنه د يادو ۱۱۱ تنو څخه د ملي امنيت توقيف ځاى تحقيق دوران کې مداغ وکيلان ټاکلي²²⁵ . پاتې ۱۰۹ توقيفانو بيا هغه وخت مداغ وکيل ته لاس رسى پيدا کړى ، کله چې اتهام نامه تياره شوى او ابتداءه يا استئناف محکمې ته دوسيه تللي . يواځې ۵تنه توقيفان د ۱۱۱ تنو جملې څخه کله چې د ملي امنيت توقيف ځاى کې شتون درلود ، مداغ وکيلانو ته لاس رسى درلود ؛ او پاتې ټولو توقيفان کله چې د زندانونو عمومي رياست اړوند توقيف ځايونو ته تللي نوبيايې مداغ وکيلانو ته لاس رسى پدا کړي²²⁶ . برسیره پردي چې اساسى قانون کې د شخص نيول کيدو سره سم يوقيفى حق لرى مداغ وکيل ولري²²⁷ ، مگر دابنکاره ده چې دقانون پلي کوونکو اداروکې توقيفانو لاس رسى مداغ وکيل ته مخنيوى کيږى ؛ په ځانگړى توگه هغه توقيفان چې د ملي امنيت توقيف ځايونوکې ساتل کيږى .

²²⁰ افغانستان توقيف ځايونوکې دمنازعي اړوند توقيفانو سره چلند ؛ ديوناما/ او ايچ سي ايچ ار ۱۱ ۲۰۱۱ کال اکتوبر راپور دوهمه ضميمه وکوري .

²²¹ دغه راپور ته دملي امنيت رياست ځواب چې شپږمه ضميمه ده . ملي نه قبلوى چې مداغ وکيلانو ته دتوقيفانو لاس رسى محدود کړي .

²²² د ۲۰۱۲ کال اپريل ۱۸ نيټه دتوقيف کارى گروپ ليدنه (ميټنگ) . دغه کارى گروپ دمعلوماتو شريک کوى او دتوقيف اړوند پاليسى اصلاحات بخت او وړانديز کوى ؛ دى کارى گروپ غړى عبارت دى له: يوناما ، افغانستان پرانستى ټولنه ، دمداغ وکيلانو انجمن ، دافغانستان دبشر حقونو خپلواک کميسيون ، دحقوق خدمتونو وړاندى کوونکى ادارى ، او نور نړيوالا ادارى چې دى برخه کې کارکوى . ضمن ددى اړوند وزارت خانى استازى هم ځينون ميټنگونوکى بلل کيږى ؛ کله چې اړوند وزارت خانى هلکه موضوع اوسى .

²²³ افغانستان کې مداغ وکيلانو شمير نسبت هغه توقيفانو ته چې دمداغ وکيل ته اړتيا لرى کم دى .

²²⁴ د ۲۰۱۲ کال اپريل مياشت کې دتوقيف کارى گروپ ليدنه .

²²⁵ توقيفان نمبر: ۶۶ او ۶۷ دبدهخشان ملي امنيت توقيف ځاى کې ، توقيفى نمبر ۶ دهرات ملي امنيت توقيف ځاى ، توقيفى نمبر ۱۰۹ دبليخ توقيف ځاى کې او توقيفى نمبر ۶۴۶ دملي امنيت ۴۰ رياست کې .

²²⁶ توقيفان نمبر: ۶۶ او ۶۷ دبدهخشان کې ، توقيفى نمبر ۶ په دهرات ملي امنيت کې ، توقيفى نمبر ۱۰۹ دبليخ ملي امنيت کې ، او توقيفى نمبر ۶۴۶ دملي امنيت ۴۰ رياست

کې .
²²⁷ دافغانستان اساسى قانون ۳۱ ماده وکوري .

یوشمیر مدافع وکیلانو یوناما ته خبر ورکړی چې ددوه ماشومانو په گډون ، دهیواد شپږو زونوکې ، خپلو گڼ شمیرموکلینو څخه شکنجی ادعاگانې ترلاسه کړي. اکثر مدافع وکیلانو ملي امنیت ټي دشکنجی منبع پتوگه بنودلی ، او بلي چې د ملي پولیسو لخوا دشکنجی ادعاگانو صورت کې د ملي پولیسو توقیف ځایونوکې مثبت تغیرات ډیر ورو حالت کې لیدل کیږي.

څرنګه چې شکنجه اکثر دتوقیف هغه ځایونوکې ترسره کیږي ، چې لاس رسی ستونزمن وي ²²⁸. دعدلي تعقیف په ټولو مراحلو کې مدافع وکیل ته لاس رسی ، د ابتدایې تحقیقاتو په شمول ، دشکنجی او بدچلند مخنیوی باعث گرځي. دشکنجی او نورو ظالمانه ، غیرانسانی ، تحقیرآمیز اعمالو او مجازاتو په هکله دملګرو ملتونو فرعی کمیټه هم مدافع وکیل ته لاس رسی کټور بنودلی ²²⁹.

همدلی کبله ، دشکنجی او بدچلند څخه دافرادو محافظت بهترینه لاره دپولیس توقیف ځایونو کې دتوقیفیانو لاس رسی مدافع وکیلانوته دي ؛ دمدافع وکیل شتون یواځې دشکنجی مخنیوی نه کوي ؛ بلکې ، مدافع وکیل ته توانایې ورکوي چې دشکنجی صورت کې لازم اقدامات وکړي. همدارنګه ، یوناما لخوا مرکه شوي مدافع وکیلان مشاهده کړي ، چې دشکنجی دپېښېدو څخه دوه الی پنځه میاشتو موده کې شکایت شوی ؛ همدی کبله جبر یا زور سره اقرار ثابت کول ستونزمن کوي. حقیقت دادی چې هیڅ میکانیزم نشته چې توقیفیان خپل توقیف قانونیت پوښتنی لاندی راولی ؛ یواځې لهرنی وخت چې یومتهم کولایې شي دشکنجی او بد چلند په هکله شکایت وکړی هغه وخت دي چې مدعی علیه محکمي کې حضور پیداکړی. یعنی تحقیق څخه څومیاشتي وروسته.

د توقیفیانو محدود لاس رسی خپلوکورنیوته

ملي امنیت ریاست ، د ملي امنیت ۴۰ ریاست کې یونوی دفتر پرانستلی چې دتوقیفیانو کورنیوته دتوقیفیانو دځای پرهکله معلومات ورکوي. یوناما موندلي چې د ملي امنیت ټولو نظارت شوو توقیف ځایونوکې په استثنا د ملي امنیت ۱۲۴ ریاست ؛ توقیفیان کولای شي چې دتحقیق پای ته رسیدلو وروسته ، دخپلو کورنیو سره اوونیی کې دوه ځله وګوري.

یوناما د ملي امنیت سره قضایاوی دتعقیب په موخه شریک کوی

ملي امنیت ، یوناما باندی نیوکه کوي چې د ۲۰۱۱ کال اکتوبر میاشت راپور خپریدو څخه دمخه ؛ دشکنجی مالومات او شواهد یې دوي سره ندی یوځای کړي ²³⁰. دحاضر نظارت مودي بهیرکې ، یوناما ملي امنیت ته دشکنجی شمیر دوسیه چې په ولایتونوکې د ملي امنیت ریاستونوتوقیف ځایونوکې ترسره کیږي ، ولیردولي او د ملي امنیت دغه تشویش یې حل کړ ²³¹. دتوقیفی پت ساتلو په موخه دتشخیص ټولي نښې پټې شوي وي. ملي امنیت دیوناما تشویش ته ځواب ورکړ ²³². ملي امنیت دتوقیفیانو لخوا دشکنجی تایې د شوي قضیه ردکړي. ملي امنیت وویل چې یادی قضایاوی یې د ملي امنیت څارنوال او مرکه شوو توقیفیانو سره بررسی کړي. دواړه توقیفیانو اقرار کړي او همدی کبله خپله گناه یې منلي ده ، د ملي امنیت وینا پربنسټ.

²²⁸ د ۲۰۰۲ کال اګست ۱۷ نیټه دشکنجی او نورو ظالمانه ، غیرانسانی ، او تحقیر آمیز چلند یا مجازاتو اړوند ، دملګرو ملتونو ځانګړاستازی راپور وګوري.

²²⁹ دنتیجه له لحاظه ، مدافع وکیلانو ته لاس رسی د بدچلند مخنیوی کوی ، لازیات معلوماتو له پاره وګور: (CAT/OP/MDV/1,26 FEBRUARY 2009,at62.)

²³⁰ د ۲۰۱۲ کال فبروری ۲ نیټه دملي امنیت ریاست حقوق بشر څانګې مشر بناغلی نښی سره دیوناما لیدونه.

²³¹ د ۲۰۱۲ کال جون میاشت کې یوناما دشکنجی تائید شوی قضایاوی دملي امنیت سره شریکي کړي.

²³² د ۲۰۱۲ کال جون ۲۴ نیټه یوناماته دملي امنیت لیک.

ملي امنیت پدي برخه کې چې توقیفیان جبر سره اقرار ته مجبور کړای شوي وو یا هم داچې ایا شکنجه شوي وو یا نه ، پاتې راغلی. ددغه راپور لیکلو وخت کې ، یوناما لیدلي چې د یادو توقیفیانو جملې څخه یوتن د ملي امنیت لخوا آزاد کړای شوی دی.²³³

افغان ملي پولیس او د کورنیو چارو وزارت

څېړنه

د کورنیو چارو وزارت او د ملي امنیت ریاست وویل: "د افغانستان امنیتي ادارې دا ادعاګانې په جدې توګه ردوي او یادونه کوي چې دوي مجبور دي چې دملګرو ملتونو هیئت ته امکانات برابر کړي چې د زندانونو ؛ او توقیف ځایونو د وضعیت او د توقیفیانو څخه څارنه ارزیابي وکړي"²³⁴.

افغان ملي پولیسو راپور ورکړي چې دوي د شکنجې ادعاګانې څېړلې او د یوناما په ۲۰۱۲ کال راپور کې ښودل شویو ولایتونو ته یې پلاوی استولی:

"د پلاوي غړو په جدې توګه وضعیت ارزیابي کړی او د تورن شخص سره یې ادعاګانو ته رسیدګي کړي. د کورنیو چارو وزارت لخوا په یوې ارزیابي کې د ۴۰ تنو څخه دوه تنو د ملي پولیسو لخوا د شکنجې ادعا کړي. د لغمان په ولایت کې د ۲۱ محکوم شوو کسانو څخه هېڅ یوهم دپولیسو لخوا د شکنجې ادعا نده کړي. په کندهار کې ، د ۴۷۶ تنو څخه ۱۳ تنو دپولیسو لخوا د بدچلند شکایت کړی ، او په کندز کې د ۸۲ تنو څخه ۶ تنو شکایت کړی"²³⁵.

د افغانستان په توقیف ځایونو کې دمنارعي اړوند توقیفیانو سره چلند راپور²³⁶ ته د کورنیو چارو وزارت په ځواب کې ویلي: د کورنیو چارو وزارت یوه هیئت دلغمان ، کندهار او کندز ولایتونو ته د شکنجې د راپورونو د پلټنې په موخه استول شوی. یاد هیئت د کورنیو چارو د وزارت جزوتامونو ، د زونونو قوماندانیو ، او امنیتي قوماندانیو کې د بشري حقونو وضعیت وڅېړه. یوناما پوهیږي چې هغو توقیفیانو چې د شکنجې او بدچلند شکایت کړي ؛ د کندهار ، کندز ، او کابل (پلچرخي) په زندانونو کې وو. یواځې په شفاهي توګه شکایتونه هیئت ته ورکړل شوي وو او هېڅ یو لیکلی شکایت ندي اخستل شوي. د کورنیو چارو وزارت قبلوی چې دا شکایتونه لازياتو څېړنو ته اړتیا لري. په همدې موخه د کورنیو چارو وزارت د جنرل ، حقوق بشر او د ماشومانو څانګې پلان لری چې یادو توقیف ځایونو ته ولاړ شی او د دغو توقیفیانو سره مرکې وکړي.²³⁷

د یوناما کتنې د اښکاره کوي چې د کورنیو چارو وزارت د شکنجې او بدچلند راپورونه په جدې توګه نه بررسې کوي. په یوه عمومي کتنه کې د محبوسینو سره ترسره شوی ؛ د پلچرخي په زندان کې د ۴۰ تنو څخه ۲ تنو د ملي پولیسو لخوا د شکنجه کیدو شکایت کړی ؛ په کندهار کې د ۴۷۶ تنو څخه ۱۳ تنو د ملي پولیسو لخوا د شکنجه کیدو شکایت کړي او په کندز کې ۸۲ تنو څخه ۶ تنو د ملي پولیسو لخوا د شکنجه کیدو شکایت کړی.²³⁸

²³³ توقیفی نمبر: ۹۸

²³⁴ د ۲۰۱۱ کال سپتمبر ۷ نیټه د کورنیو چارو وزارت او ملي امنیت ریاست ګډه مطبوعاتي اعلامیه.

²³⁵ د ۲۰۱۱ کال راپور دوهمه ضمیمه وګوري.

²³⁶ د یاد راپور وهمه ضمیمه وګوري

²³⁷ د ۲۰۱۲ کال می ۹ نیټه ؛ یوناما د کورنیو چارو وزارت د جنرل ، حقوق بشر او ماشومانو څانګې او دملي امنیت د بشري حقوق څانګې سره ولیدل.

²³⁸ د ۲۰۱۲ کال مارچ میاشت کې د کورنیو چارو وزارت راپور.

عدلي تعقيب

دکورنيو چارو وزارت دجنډر ، حقوق بشر او د ماشومانو د حقونو د ملاتړ رياست يوناما ته خبر ورکړی چې دشکنجی د ورکولو له کبله هيڅ افسر هم ترعدلي تعقيب لاندی ندی نیول شوی. دلویې څارنوالی د معلوماتو پربنسټ ، نظامي څارنوالان چې د ملي پوليسو د جزايي قضاياوو مسوليت لري ، د ملي پوليسو ۳۵ قضیې چې د وهلو تورونه وو ، او ۴۰ قضیې چې ملي پوليس پکې په قتل تورن وو ، نظامی څارنوالی ته رسيدلي. دلویې څارنوالی په معلوماتو کې داروښانه نه وه چې ایا د دغو پېښو قربانيان توقيفيان وو يا دا قضاياوې د جنايي بررسيو او تحقيقاتولاندی وې.²³⁹

روژني

دکورنيو چارو وزارت ديوناما دورانديزونو د تطبيق په برخه کې د پام وړ اعمال ترسره کړی په گډون دپوليسو د اکادمي په درسی نصاب کې دپوليسو اکادمي ټولو زده کوونکوته د بشري حقونو ۱۸ ساعته اضافی درس ځای پرځای کو ؛ . برسیره پردي د پوليسو لپاره دبشري حقونو په هکله دوه ډوله نور تريننگونه هم شته ؛ لمړي ډول يې دکورنيو چارو وزارت د حقوق په رياست کې تريننگ دي چې دکورنيو چارو وزارت ټولو کارکوونکوته ورکول کيږی ، او دوهم ډول يې دکورنيو چارو وزارت د حقوق بشر د څانگي لخوا دافغانستان دبشري حقونو خپلواک کميسيون په ملاتړ ترسره کيږی. تراوس مهاله ياد تريننگ يواځی په کابل کې د ۱۰۱ زون لپاره ورکړل شوي او اراده داده چې ياد تريننگونه دافغانستان ټولو زونونو او ولايتونوکې ترسره شي .

دبشري حقونو رياست اقتصادي منابع نه لری چې دا دنده ترسره کړی. گډونوال د ملي پوليسو او جنايي تحقيقاتو د رياست کارکوونکې دي. که څه هم دبشري حقونو تريننگ يواځی دتحقيق د موثرو او قانوني طريقو څخه ندی کوم چې ديوناما لخوا په ۲۰۱۱ کال اکتوبر راپورکې وړانديز شوي و. د کورنيو چارو وزارت په يواځی توگه داتوان نه لری چې په بشپړ ډول تحقيق کوونکي په قانونی او موثرو طريقوسره او دشکنجی مخنيوی مکلفيت په هکله وروزي. دوی دنړيوالی ټولنی مالی او تخنيکي مرستوته اړتيا لري ترڅو تحقيق قانونی او موثره طريقو په هکله طالععمل تيارکړی .

د کورنيو چارو د وزارت اوامر

يوناما سره يوه ليدنه کې د کورنيوچارو وزارت د ۲۰۱۲ کال مارچ کې دټولو صادرو شوو اوامرو يوه کاپی شريکه کړه. دغه لارښودونه دشکنجی او نورو غير انساني اعمالوپه ممنوعيت باندی تاکيد درلود. پرته د بشر حقونو د مظنون ، توقيفی او زندانی ؛ او پرته داروندو قوانينو او نړيوالو لارښودونو چې افغانستان يې غړيتوب لری. ياد لارښودونه خپل سری توقيفونه منع کوی او تاکيد کوی چې توقيف بايد د قانون پربنسټ اوسی او غير قانونی او خپل سري توقيفونه او دقدرت څخه سواستفاده دپوليسو لخوا جرم دي چې د عدلی تعقيب لاندی راتلی شی. لارښودونه دلمرنيو تحقيقاتو په شمول د برائت الزمه او مظنون ته دهغه دحقونو په هکله د معلوماتو په ورکولو باندی تاکيد کوي. همدارنگه پوليسو ته يادونه کوی چې د ۷۲ ساعته نظارت په مودی کې دهر مظنون د نيولو څخه د ۲۴ ساعتونو په بهير کې څارنوالی ته خبر ورکړی.²⁴⁰ لارښودونه دکورنيو چارو وزارت جندراو حقوق بشر رياست ته په کابل کې او څانگوته يې په ولايتونوکې هدايت کوي چې دمظنونينو ، تورنو او د زندانيانو د حالت څخه نظارت وکړي .²⁴¹ ۱۶۹ نمبر احکام ټولو ولايتونو او ولسواليو ته صادرشوی .²⁴² يوهيئت ټاکل شوی ترڅو دياو احکامو د تطبيق څخه

²³⁹ د ۲۰۱۲ کال جون ۲۵ نېټه يوناما دلويه څارنوالی څخه دامعلومات ترلاسه کړي.

²⁴⁰ د ۲۰۱۲ کال مارچ ۱۴ نېټه ، دکورنيو چارو وزارت لارښودونه

²⁴¹ پورتنی مرجع.

څارنه وکړی. یاد هیئت دولایاتو د امنیه قوماندانیو او نظارت خانوڅخه لیدني کوی او د ملي پولیسو افسرانوته پیغامونه انتقالوي.²⁴³

یوناما دکورنیو چارو د وزارت د لارښودونوقدرداني کوی ، که چیري دهیواد په کچه د قانون پلی کوونکو چارواکوته دځانگړو ترینگونو سره واستول شي او له تطبیق څخه یې نظارت وشی ، نو په اوږد مهال کې دتوقیفی دحقوقو ضامن او شکنجه به له منځه ولاړه شي. حکومت باید داسي لارښود دموثريت ټاکلو لپاره روښانه معیار رونه وټاکي او وخت پروخت موندنی یې دیوناما او نورو هغو ادارو سره یوځای کړي چې دبشری حقونو د نظارت په برخه کې کارکوی.

دتوقیفی دحقوقو د نظارت په برخه کې په ځانگړی توگه چې د ملي امنیت په توقیف ځایونوکې ساتل کیږی ، یوناما له حکومت څخه غواړي چې دخپواکه او مستقلة ناظرینو نظارت پرته دکوم قید او شرط څخه یقینی کړي.

د قانوني مراحلو طی او د جزایي عدالت سیستم ځواب

دافغانستان دجزایي اجراتو قانون او د اساسي قانون پربنسټ ، دشکنجی دلاری ترلاسه شوي اعتراف نباید دمظنون د محکومیدو د اساس پتوگه وکارول شي. څرنکه چې په دي راپور کې روښانه شوي ، تردی مهاله په ټولو قضایاوو کې داسي استفاده شوی چې د ملي امنیت او ملي پولیسو چارواکو د اعتراف ترلاسه کولو لپاره په بدچلند او شکنجی باندي د مصلحت له مخی تکیه کړي. د ملي امنیت په توقیف ځایونوکې د ۱۷۹ توقیفیانو له جملې څخه چې دشکنجی او بدچلند راپور یې ورکړی ، ۱۳۷ تنو ویلي چې د تحقیق په بهیر کې دشکنجی دریدو په موخه یې اعتراف کړی.

څرنکه چې د ۲۰۱۱ کال د اکتوبر په راپور کې یادونه شوی ، یوناما موندلي چې اکثره قضایي چارواکو د محاکمی په بهیر کې د عدلی تعقیب لپاره جرم باندي دمدعی علیه پر اعتراف تکیه کړي. ډیری وخت اتهام ، توراو محکومیدل د هغو اثبایه مدارکو پربنسټ کیږي چې د بدچلند او شکنجی دلاری ترلاسه شوی وی ، او ډیر کم وخت دا شواهد په محکمه کې دسوال لاندی راځي.

د شکنجو ادعا گانو ته د قاضیانو او څارنوالانو لاسرسی

یوناما گن شمیر قاضیانو او څارنوالانو سره مرکې کړي چې دشکنجی او زور سره ترلاسه شوی ادعاگانو ته څرنکه رسیدگی کوی .²⁴⁴ گن شمیر قاضیانو منلي چې د محاکمی بهیر کې دشکنجی ادعاگانی ترلاسه کړي ، پداسی حال کې چې څارنوالانو بیا د داسی ادعاو ترلاسه کول رد کړي.²⁴⁵ گن شمیر قاضیانو منلی چې په محاکمو کې دشکنجی ادعاگانی ترلاسه کړي. دیوناما لخوا مرکه شوو چارواکو ، د ملي امنیت ، ملي پولیس دولسوالیو په کچه او یوه قضیه کې د جنابې مدیریت دشکنجی د منبع پتوگه بنودلي. که څه هم دوی پخپله دداسی ادعا گانو ترلاسه کول رد کړي.²⁴⁶

²⁴² دکورنیو چارو وزارت احکامو یوکاپی یوناماته لیردول شوی

²⁴³ د ۲۰۱۲ کال می ۹ نیټه یوناما دکورنیو چارو وزارت جنر ، حقوق بشر او ماشومانو څانگې رئیس سره ولیدل.

²⁴⁴ دافغانستان توقیف ځایونوکې دمنازعی اړوند توقیفیانو سره چلند (۲۰۱۱ کال اکتوبر) ، دیوناما او دبشری حقونو په هکله دملکروملتونو عالی کمیشنری دفتر

²⁴⁵ د ۲۰۱۲ کال فبروری ۹ او ۲۸ ترمنځ یوناما د ۱۵ قاضیانو ، ۱۵ څارنوالی استازو ، دوته دلویه څارنوالی استازو سره کابل کې لیدلي.

²⁴⁶ د ۲۰۱۲ کال فبروری ۹ او ۲۸ نیټو ترمنځ یوناما د لویه څارنوالی ۱۵ استازو ، چې ۱۳ تنو ۱۱ ولایتونوکې کارکاوه ، او کابل کې دلویه څارنوالی دوه تنه استازو سره مرکه کړي.

دقاضیانو لپاره هیڅ کوم ځانګړی لارښود ندی وضع شوی چې د شکنجی ادعاګانې څرنګه بررسی کړي یا هم هغه قضایاوو کې چې اعترافه زور او د شکنجی له لارې ترلاسه شوی وي ، څرنګه رسیدګی وکړي. په حقیقت کې ګڼ شمیر قاضیانو ، څارنوالانو ، او د مدافع وکیلانو یادونه کړي چې په اوسنی نظام کې د شکنجی دواړو اثبات مسؤلیت دمدعی علیه (تورن) پرغاړه دی. داسی ښکاری چې ملي امنیت ، ملي پولیسو ، څارنوالانو او محاکمو ته لازمی ده چې مدعی علیه ددی توان ولری ترڅو پخپل بدن باندی د شکنجی څرګند تپونه ښکاره او ثابت کړي چې شکنجه او بدچلند ورسره شوی.²⁴⁷

ډیر شمیر قاضیانو په ښکاره توګه منلی چې طبی معائناتو ته د شکنجی اثبات لپاره دمتهم استول یو نامناسب کاردی ځکه چې ملي امنیت اکثره توقیفیان په قانون کې د ټاکلي مودی څخه زیات وخت په توقیف کې ساتي. کله چې اکثر متهمین محکمی ته حاضرېږی نو ډیر ناوخته وي چې د شکنجی نښې ښکاره شي ، په ځانګړی توګه فزیکي نښی له منځه تللی وي. ددی ستونزی لپاره ملي امنیت اکثره دخپلو طبی کارکوونکو څخه کار اخلی ترڅو د شکنجی د ادعاو قربانی معائنه کړی. دغه عمل دتوقیفیانو د طبی معائناتو د خپواکې په هکله اندیښنې رامنځته کوي چې ناشونی ده چې د ملي امنیت ډاکتر چې د ملي امنیت د کارمند پر وړاندی د شکنجی د انتهامشواهد وړاندی کړي.

د شکنجی د لاری ترلاسه شوی اعتراف په رد کې د قضا مسؤلیت

ځینو قاضیانو او څارنوالانو ښودلی چې د شکنجی له لاری د ترلاسه شوی اعتراف ادعا د اثبات په اړوند ددوی صلاحیت محدود دي ځکه چې دافغانستان د جزا او د جزایې اجراتو په قانون د شکنجی دجرم عناصر په واضحه توګه ندی تعریف شوي. پداسی حال کې چې شکنجه منع شوی ؛ ولی قانون په روښانه توګه جرم ندی تعریف کړی. تراوس مهاله د شکنجی نړیوال تعریف دافغانستان په قوانینو او پالیسی کې ندی منعکس شوی.²⁴⁸

همدارنګه یوناما دیوشمیر مدافع وکیلانو سره خبری کړی چې شکنجه شوی موکلینو څخه یې دفاع کړي.²⁴⁹ په ټولو راپورونو کې د شکنجی موضوع په محکمه کې مطرح شوې.²⁵⁰ یوتن مدافع وکیل ویلي چې هیڅ تجربه نه لری چې قاضی دیدقانون د هغو تطبیق کوونکو ادارو پر وړاندی چې شکنجه ترسره کړی عملي ګام واخستلی شي ، مګر یواځی قاضیایو ویلی چې دوی فکر کوی چې اعتراف زور سره اخستل شوی دی. بل تن مدافع وکیل ویلی چې که د شکنجی فزیکي نښی شتون ولری اوکه نه ، هغه په محکمه کې د شکنجه کیدو شکایتکوی ولی په اکثر دوسیو کې قاضیانو دغو ادعاوو ته پاملرنه نده کړی. همداشان نورو مدافع وکیلانو ویلی چې دوی هیڅکله داسی قضیه نده درلودلي چې د شکنجی ادعا دقاضیانو لخوا منل شوی وي او د متهم پروړاندی تورونه رد شوی وي.

یوناما سره قاضیانو دبحث په دروان کې دقانون د تطبیق کوونکو ادارو سره پخپلو مسلکی اړیکوباندی هم رڼا واچوله. یوتن قاضی وویل چې د ملي امنیت او ملي پولیسو څخه یې غوښتي وو چې محکمی ته حاضر شي او د شکنجی ادعاوو ته ځواب ووايي ولی بی نتیجې وو. بل تن بیاوویلي چې که چیری پرته دکابل څخه د ملي امنیت ۴۰ ریاست پوښتنوکې برخه ولری نو ممکن

²⁴⁷ دمرکه شوو قاضیانو او څارنوالانو جملی څخه ډیر ځانګړی توګه دوه تنو ویلي چې ملی امنیت دمنازعی اړوند توقیفیانو سره بدچلند او شکنجه کوي.

²⁴⁸ مخکنی ماخذ

²⁴⁹ د ۲۰۱۲ کال فبروری ۹ څخه تر ۲۸ پوری یوناما دقانون حاکمیت ځانکی کارکوونکو د ۱۲ مدافع وکیلانوسره ولیدل چې په ۱۱ ولایتونو کې یې کارکاوه.

²⁵⁰ د ۲۰۱۲ کال ۹ او ۲۹ نیټه ترمنځ یوناما د ۱۲ تنو مدافع وکیلانو سره لیدلی چې ۱۱ ولایتونو کې کار کاوه.

محکمې ته يې احضار کړی. بل تن قاضی ویلی تراوسه پوری په عمومي توګه مسئولین حتی ډاکتران نه غواړي چې د ملي امنیت پروړاندي د شکنجې اثار تاپېدکړي.

ځینو قاضیانو او څارنوالانو د قضایې او ملي امنیت کارکوونکو ترمنځ د یووظریف ارتباط تائید کړی او د شخصي امنیت اندیښنې یې څرګندی کړی چې د قضایاوو تعقیب باندی تاثیر لري. همداراز اندیښنې د مدافع وکیلانو او ممکن د ډاکترانو په برخه کې چې د شکنجې قربانیان معائنه کوی هم موجودیوي.

بد چلند او د شکنجو حل ته قانوني ځواب

د جزایې اجرائتو د قانون مسوده تر کارلاندی ده. ددې مسودې چې پروسه یې د عدلیې وزارت لخوا پرمخ وړل کیږي، که چیری تصویب شی نو ګڼ شمیر مادی لری چې د توقیفی په ګټه د قانونی مراحلو طی مراعت کول تضمینوی او د شکنجې او دخپل سری توقیف اوسنی ممنوعیت غښتلی کوي.²⁵¹

یوناما تشویق شوی چې د جزایې اجرائتو قانون په مسوده کې څارنوال ته مسؤلیت ورکول کیږي ترڅو دا ثابت کړی چې د متهم پروړاندي قانوني شواهد پرته د زور یا شکنجې ترلاسه کړي. پدی قانون کې به داسی مادی شتون ولری چې د عدلی تعقیب په هره مرحله کې باید توقیفی مدافع وکیل ته لاس رسی ولري.²⁵² په اوسنی مسوده کې یوه ماده د توقیف د مدافع وکیل درلودل لازمی ګڼی هغه هم هغه جدی قضایاوو کې چې حداقل مجازات یې اوږد حبس وی.²⁵³

د حکومت لخوا د حقوقی خدماتو وړاندوینه یی بضاعته توقیفیانوته په یوه ماده کې شوی²⁵⁴، په شمول ددی چې څارنوال او قاضی باید اطمینانی کړي چې په زور اخستل شوی اعتراف د متهم د دوسیې څخه خارج کړی شوی دی.²⁵⁵ دداسی قانونی حفاظت شتون او جدی تطبیق کیدل به نه یواځی د افغانستان قانونی او بشری حقونو نړیوال مکلفیت تضمین کړی بلکی د مظنونینو څخه به تحقیق او څیړنی د قانون په چوکات کې ځای پر ځای کړي.

یاده مسوده (د جزایې اجرائتو د قانون مسوده) د توقیفی حق تضمینوي چې توقیفی د توقیف مودی د ختمیدو څخه درې ورځی مخکی محکمې ته وړاندي کړی شی. د څیړنو په بهیر کې د تحقیق موده ۱۰ ورځی ده چې هر ځل د توقیف موده د ۳۰ ورځو څخه زیاته نشی تمدیدای. په مجموع کې د توقیف موده باید ۱۸۰ ورځو څخه زیاته نشی. هرځل د توقیف د مودې د تمدید باید د محکمې څخه وغوښتل شي چې توقیفی یا وکیل یې په محکمه کې شتون ولری ترڅو د تمدید مودی باندی اعتراض وکړی.

د توقیف د مشروعیت د څېړنې د حق نشتون او د هغه تاثیر په خپل سرو او غیر قانونی توقیفیو باندی

د افغانستان حقوقی نظام د توقیف په مشروعیت باندی د اعتراض حق ندی وړاندي کړی²⁵⁶ کوم چې د غیرقانونی توقیف په هکله اضافی قانونی حراست وړاندي کوي. اکثره وخت یو توقیفی ترڅو محکمه ترسره نشي قاضی نشی لیدلي. د نیول کیدو دوخت څخه

²⁵¹ مدافع وکیلانو یوناما خبرورکړي چې ځانګړی توګه دري قضایاوو کې شکنجه، او عدلی طب معائنات ددوسییه سره یوځای وړاندی کړي.

²⁵² د جزائی اجرائتو قانون مسوده اوس مهال پارلمان کې قانونی مراحل طی کوی. د ۲۰۱۲ کال اکتوبر ۲ نیټه پارلمان د تقنین کمیټی یاده مسوده باندی کار پیل کړی.

²⁵³ پورتنی مرجع، ۱۰ ماده.

²⁵⁴ پورتنی مرجع، ۱۰ او ۱۱ ماده.

²⁵⁵ پورتنی مرجع ۲۲ ماده.

²⁵⁶ پدی معنی چې توقیفی ته حق ورکوي چې محکمې ته دخپل توقیف مشروعیت باندی اعتراض پانه وړاندی کړی؛ چې د قانونی عمل افراد دخپل سرو او غیرقانونی توقیف څخه ساتي.

ترحماکمی پوری دتوقیف موده دری میاشتنو مودې پوری غځیدلی شي²⁵⁷. هغه جوړښت چې توقیفی وکولای شي د خپل توقیف د عدم مشروعیت په هکله قاضی ته شکایت وړاندی کړی؛ دافغانستان قوانین به دافغانستان اساسی قانون سره همغږی کړی او همدارنگه ددولت مکلفیت دمدنی اوسیاسی حقونو کنوانسیون دغړی هیواد په توگه ترسره کړی²⁵⁸. پرته لدی چې توقیفیان وکولای شي د خپلو توقیف کیدو قانونیت په محاکمه کې اعتراض وکړي. ډیری توقیفیان دتوقیف ځایونو چارواکو لخوا پخپل سر توقیف کې ساتل شوي بغیر لدی چې قانونی مودې او مدافع وکیل ته د لاس رسى حقونوته احترام وشي.

په خواشینى سره هیڅ داسی تضمین شتون نلری چې یوځل دقانون یاده مسوده دپارلمان لخوا تصویب شي بیادى نو داسی قانونی مادى پکې ځای پرځای شی. دافغانستان داساسی قانون سره سم داسی قانونی جوړښت ته اړتیا ده چې توقیفی وکولای شی محکمې ته دخپل توقیف قانونیت باندی غور کولو په موخه عرض وړاندی کړي.

ستره محکمه او لویه څارنوالی

د یوناما مسؤلینوته خبرورکړل شوی چې محکمه او لویه څارنوالی هم دشکنجی د مخنیوی اړوند لارښودونه صادرکړي او دشکنجی ادعا گانی به تعقیب کړي. دقاضیانو سره دیوناما د مرکو په موده کې(۲۰۱۲ کال فبروری ۹-۲۸ نیټی) دوه تنو قاضیانو د دوه کلونو وړاندی دستری محکمې لخوا لارښودونوته اشاره وکړه. ولي نه یوناما او نه هم کوم ځواب ورکونکی دستری محکمې لخوا دکوم (نوي یا پخواني) لارښود په هکله معلومات درلودل. یوناما دقضا ټولو چارواکو او د قانون تطبیق کوونکو ادارو چارواکو باندی غږ کوي چې دتحقیق معیاری او ټاکلي لارښودونه چې ټولو قانون تطبیق کوونکو اداروته تطبیق ور وي تنظیم او نشر کړي. دابه نه یواځی خپلواکه مستقلة نظارتی ادارتوته ورتیاورکړي چې دلارښودونو موثر نظارت وکړي بلکی ددولت مثبت اقدامات دشکنجی د مخنیوی او طی مراحلو په حق کې اوسي.

د عدلیې وزارت څخه د کورنیو چارو وزارت ته د محاسبو د عمومي ریاست د مسؤلیت انتقال

د ۲۰۱۱ کال جنوری کې دمحابسو د عمومي ریاست مسؤلیت دعدلیې وزارت څخه د کورنیو چارو وزارت ته انتقال شوچې نړیوالې ټولنې پرې خپل تشویش څرکند کړ²⁵⁹. نړیوالې ټولنې تاکید کاوه چې باید دمحابسو عمومي ریاست دکورنیو چارو د وزارت په چوکات کې د مستقل ریاست (معینیت) پتوگه شتون ولریترڅو د ملي پولیسو او امنیتى ادارو توقیفیانوته دلاس رسى مخنیوی وکړي. همدارنگه دا خبره هم یاده شوه چې دقانون نافذین او امنیتى ادارې باید دمحابسو په چارو او اداره کې مداخله ونکړی، چې دکورنیو چارو وزیر موافقه وکړه او د دی موقف څخه ئې په علنی توگه ملاتړ وکړ.²⁶⁰

د محاسبو اداره کې د کورنیو چارو د وزارت او د ملي امنیت ریاست د لاس وهنو په هکله اندیښنې

په دی نژدی وخت کې د کورنیو چارو وزارت د محاسبو عمومي ریاست ټولو ولایتی اومرکزی محاسبو کې د یوې ((کشفی څانگى)) ځای پرځای کولو پلان خپورکړ. پدغه اداره کې به داستخباراتى او تحقیقاتى ادارو او وزارتونو استازى گډون ولری د ملي امنیت د ریاست او د جنایې جرمونو د ریاست د استازو په شمول. دغه اداره به دمحابسو په داخل کې موقیعت ولری او د جاسوسى،

²⁵⁷ دجرائی اجراتو موقت قانون ۶ او ۵۳ ماده .

²⁵⁸ دجرائی اجراتو موقت قانون ۹ ماده ۱ بند

²⁵⁹ قانونی دول د ۲۰۱۱ کال دسمبر ۱۷ نیټه دجمهوری ریاست فرمان پراساس انتقال صورت نیولی وو.

²⁶⁰ د ۲۰۱۲ کال جنوری ۱۰ نیټه دکورنیو چارو پخوانی وزیر ښاغلي بسم الله خان محمدی بیانیه.

مخدره موادو او تروریزم سره د مبارزی د بررسی او تحقیق مسؤولیت لری. دوی به دمحابسو عهومی ریاست ته مسؤل نه وي بلکي هر شخص به خپلی خپلی اداری ته خواب ورکونکی وي.

نړیوالو دکورنیوچارو وزارت باندی نیوکه وکړه او ویلیپی دي چې دغه پلان دبشری حقونو د بالقوه سؤاستفادو څخه ډک دی او دمحابسو د نړیوال اصلاحی معیار سره په تضاد کي دی²⁶¹. ترټولو ستر تشویش دادی چې د ملي امنیت ریاست ته اجازه ورکوی چې دتوقیفیانو انتقال د ملي امنیت څخه زندانونوته بیا هم چانس ورکوی چې په زندان کي د محبوسونو څخه اعتراف ترلاسه کړی.

سریوزه(کندهار)

یوناما دکندهار د مرکزی زندان(سریوزه) په داخلي چارو کي دامنیه قوماندان د لاس وهنو په هکله کن شمیر راپورونه ترلاسه کړي. دمحبس دچارواکو په نسبت د ملي پولیسو، ملي امنیت کارکوونکو او څارنوالانو نفوذ ورځ تربلی د محبس چاروکي زیاتیری او د محبس دچارواکو، توقیفیانو او د زندانیانو د اندیښنو سبب شوي. دگنو ادارو یو روښانه رول نه شتون، توقیفیانو او زندانیانو ته دمحمکي او کورنیو سره دملقات په برخه کي ځینې ستونزی رامنځته کړي. دغه موضوع د یوناما لخوا د کورنیو چارو له وزارت سره شریکه کړی شوه. د کورنیو چارو وزارت وویل چې دزندانونو په داخل کي د ملي امنیت له فعالیت څخه خبرندي²⁶².

د توقیف ځایونو څخه د نړیوالو مرستندویه ځواکونو (ایساف) د پلټني پروگرام

"زه یې د تلاشی پوستې ته تر ورلو درې ورځې وروسته ځورند کړم. دوی زما لاسونه زما ترشا ولچک او په یوه ټوټه یې زما په ملا پورې کلک وټرل او د توت په یوې ونې کي یې راځورند کړم. دوی دې کار ته تر ډیره مودې دوام ورکاوه، ترڅو به چې ما خپل هوش له لاسه ورکړ. دشپرو ورځو نه د زیاتي مودې په اوږدو کي یې دا کار راسره هره شپه ترسره کاوه. زه به په یو کانتینر کي را په حال کیدم چیرته چې به دوی د یې هوسنی په وخت کي ورلم. کله به یې چې زه ځورند کړم نو د وینې جریان به مې بند شو او گوتو به مې حس نه درلود. شاوخوا درې ځلې یو بهرنی هییت چې د امریکایي فوځیانو نه جوړ ؤ او فکر کوم چې د حوزې د کنټلو لپاره به راته، راغی خو هر ځلې به یې زه ترې پټ ساتلم. دوی ماته وویل که زه ځان پټ کړم نو خوشی به مې کړي. زما بنی مټ او لاس کار نه کوي، زه سم حرکت نشم ورکولی."

{ یوناما ولیدل چې د توقیف شوي کس بنی لاس او مټ یې حرکت نه او لاس یې د لمس کولو وړتیا نه درلوده. }

(۲۶ نمبر توقیفی، د ملي پولیسو ۱۵مه حوزه، کندهار، د ۲۰۱۱ کال دسمبر)

د سمون شپږ پړاويز پلان

د ۲۰۱۱ کال په اکتوبر کي ایساف د سمون شپږ پړاويز پلان په لاره واچاوه چې د توقیفیانو سره د چلند او د استنطاق په روشونو کي د سمون د راوستلو په برخه کي، له افغان چارواکو سره مرسته وکړي. دغه سیستم، د توقیف ځایونو څخه د باقاعده پلټنو، د پرسونل او توقیفیانو سره د مرکو پراړتیا ټینکارکوي چې د ملي امنیت او ملي پولیسو له خوا د توقیفیانو سره د

²⁶¹ دنړیوالی ټولني استازید ۲۰۱۲ کال د می په ۲۹ نیټه د محابسو په کاری گروپ کي په رسمی توگه خپل تشویش دکورنیو چارو پخوانی وزیر بناغلی بسم الله محمدیسره شریکه کړه.

²⁶² د ۲۰۱۲ کال د می ۲۹ نیټه، یوناما دکورنیو چارو پخوانیوزیر، بناغلی بسم الله خان محمدی سره شریکه شوه.

ناوره چلندونو په پیژندنه کې اساسي وسیله گڼل کیږي. ایساف به د سفارتونو او نړیوالو سازمانونو سره په دوه اړخیزه توګه کار وکړي ، د توقیف ځایونو د مشرانو او د تحقیق د پرسونل لپاره چې له توقیفیانو سره تماس لري او د خپل چلند لپاره مسؤل دي ، روزنیز سیمینارونه په لاره اچولي. نوموړو روزنیزو پروګرامونو ، له توقیفیانو سره پر انساني چلند او د تحقیق پر غیر اجباري تخنیکونو چې تحقیق کوونکي یې د شکنجې د یو بدیل په توګه کارولی شي ، تمرکز درلود. همدارنګه نوموړو پروګرامونو د بشري حقونو پر معیارونو او د توقیف ځایونو د داخلي وضعیت پر بڼه کیدو هم ټینګار کاوه.

د روزنې د بشپړولو او د توقیف ځایونو څخه د نااعلان شوې پلټنې دویمې مرحلې نه وروسته کیدای شي د ملي امنیت او ملي پولیسو توقیف ځایونه د هغې پروسې لپاره تایید شي چې له مخې یې د نړیوالو ځواکونو څخه د بندیانو سپارلو بیا پیلولو ته لاره هوارېږي. تایید یا منل یوازې د ایساف قوماندان ته وړاندیز کیدی شي ، که چېرې د توقیف ځایونو ټول اړوند پرسونل چې له توقیفیانو سره د ناوره چلند مرتکب شوي وي ، په دې روزنیزو پروګرامونو کې ګډون کړي وي او د ایساف د روزونکو د قناعت وړ ګرځیدلي وي. د توقیف ځایونو پلټنې هغه وخت بشپړې وې چې ایساف به وکولی شول په هر ځای کې د ټاکلي شمیر توقیفیانو سره مرکې وکړي — په بیلابیلو توقیف ځایونو کې د توقیفیانو شمیر یو تر بله توپیر درلود.²⁶³ که د توقیفیانو سره د مرکو په لړ کې به که د ایساف د پلټونکو له خوا څه ستونزې او یا د ناوره چلند ادعاوې ترلاسه شوې ، نو د توقیف ځایونو د پرسونل سره چې د ناوره چلند مسؤل وو د چټکو اصلاحي اجرائو د ترسره کولو په موخه به ملي امنیت او یا ملي پولیسو ته وړاندې کیدې. په ځینو قضیو کې به ایساف د توقیف ځایونو د پرسونل لپاره په نورو روزنیزو پروګرامونو ټینګار کاوه.

د روزنو او پلټنو نه وروسته ، د ایساف د پروګرام په چوکاټ کې د باقاعده څارنې پروګرام په لاره واچول شو چې د دوی پرسونل به یې ترسره کوي. په دې لړ کې د نړیوالو ځواکونو پرسونل د توقیف ځایونو څخه ، چېرته چې دوی توقیفیان سپارلي وو ، په باقاعده ډول څارنې کړي دي ترڅو له هغوی سره د محاکمې نه مخکې بهیر وڅیږي.

د توقیف ځایونو د تایید پروسه

د ایساف د قوماندان له خوا د توقیف ځایونو د تایید پروسه د ۲۰۱۱ کال د نومبر پر ۸مه د نړیوالو ځواکونو له خوا د بندیانو په سپارلوسره د هرات د ملي امنیت د توقیف ځای په پاک بنودلو سره پیل شوه. د ۲۰۱۲ کال د مارچ پر اتمه نیټه ایساف اعلان وکړ چې دا ثابته شوې چې د یوناما له خوا له ۱۶ نه تر ۱۴ توقیف ځایونه پیژندل شويدي چېرته چې شکنجه وجود لري.²⁶⁴ د یوناما د معلوماتو پر اساس ، د ایساف له خوا د تایید پروسه د ایساف د قوماندانۍ له خوا د دې منلو په معنی نه ده چې په توقیف ځایونو کې به شکنجه نه کارول کیږي او یا د دې ضمانت نه دی چې د توقیف ځایونو پرسونل په اړخیزه توګه بیا وروزل شي ترڅو د استنطاق ناوره کړنلارو څخه ګټه وانخلي.²⁶⁵ تاییدې څرګندونه کوي چې د ملي امنیت او ملي پولیسو توقیف ځایونو د اصلاحي پروګرام لومړنۍ درې مرحلې بشپړې کړي او ایساف د نورو ناوره چلندونو په اړه معلومات نلري.

²⁶³ دتاییدد پروسې د یوې برخې په توګه ، د ایساف پلټونکو د هر توقیف ځای د توقیفیانو د ټولټال شمیر څخه له ۳-۴ سلنې پورې توقیفیانو سره پر مرکو پیل وکړ او یا یې په هر ځای کې لږترلږه شپږ توقیفیانو سره مرکې وکړې. په ځینو توقیف ځایونو کې د توقیفیانو په شمیر کې د ډراماتیک کمښت له امله ، ایساف ونشول کولی له ټاکلي شمیر توقیفیانو سره مرکې وکړي ترڅو دا معلومه کړي چې ایا شکنجه اوس هم په نوموړو ځایونو کې شته او کته. سربیره پر دې ، په ځینو ځایونو کې لکه د کاپیسا او لغمان په توقیف ځایونو کې ایساف د لوجیستیکي محدودیتونو له امله ونشول کولی پلټنې او ترینګونه ترسره کړي.

²⁶⁴ د لغمان ، کاپیسا ، تخار ، هرات ، خوست ملي امنیت او د ملي امنیت ۱۲۴ ریاست ، د ارزګان ملي پولیس ، د خوست یونیفورم دار پولیس ، د ژپړۍ ملي پولیس ، د کندوز یونیفورم دار پولیس ، د ارغنداب او دامان یونیفورم دار پولیس ، د دشت ارجي یونیفورم دار پولیس ، د کندهار د ۹مې حوزې ملي پولیس.

²⁶⁵ د ۲۰۱۱ کال فبرورۍ میاشت کابل کې د ایساف قوماندانانو سره لیدنه.

سره لدې چې د ملي امنیت د ۱۲۴ نمبر ریاست په گډون ، په ځینو ټاکلیو ځایونو کې یوناما د توقیفیانو سره د ناوړه چلند جدي پېښې ثبت کړي دي ، د تایید پروسې یې ډیر وخت واخیست. په ځینو ځایونو کې د دوامداره ستونزو او په ځینو توقیف ځایونو کې د توقیفیانو د شمیر د دراماتیک کمښت له امله ، د ایساف څارونکو ونشول کولی دکافي شمیر توقیفیانو سره مرکې ترسره کړي او قضاوت وکړي چې له توقیفیانو سره څه ډول چلند کېږي. ایساف په مشروط ډول یو څو ځایونه تایید کړل.²⁶⁶ دا په دې معنی ده چې ایساف به د توقیفیانو د سپارلو پروسې بیا پیلولو ته اجازه ورکړي خو د توقیف ځایونو څارنه او پلټنه به د ټاکلي شمیر توقیفیانو سره د مرکوکولو پورې دوام ولري ترڅو د توقیفی چلند په اړه دوی د قضاوت کولو جوگه کړي.²⁶⁷ د ۱۴ څخه ۵ ځایونه په مشروط ډول په گوته شوي او د هغوی پلټنې به دوام لري.²⁶⁸

د ډیرو پلټنو او روزنیزو پروگرامونو سره سره ، په کندهار کې نه د ملي امنیت او نه هم د ملي پولیسو توقیف ځایونه تایید شوي دي. په وروستیو ملاقاتونو کې ، د جنوب په سیمه ایزه قوماندانۍ کې د ایساف پرسونل یوناما ته دا څرگنده کړې ده چې دوی په دې عقیده دي چې د دوی د پلټنو او روزنو رژیم د ملي پولیسو او ملي امنیت په توقیف ځایونو کې د توقیفیانو سره د چلند په سمون کې اغیزمن واقع شوی دی.

د ځینو توقیف ځایونو د تایید د پروسې د لغوی کیدو تایید

د بیلګې په توګه ، د ۲۰۱۱ کال د نومبر په ۸مه نیټه ، د هرات د ملي امنیت د توقیف ځای د لغوي د تایید په تعقیب چې یوناما د نهوهغو توقیف ځایونو لیست واخیست چې د پوښتنو ګروپونو د هغه چلند سره مخامخ شوي وو چې شکنجه یې درلوده.²⁶⁹ په همدې مرکز کېد شکنجې تر ټولو وروستي قرباني پخپلې مرکې کې وویل چې د ۲۰۱۲ کال د اګست په میاشت کې رېږول شوی و ، چې دا پېښه د هرات د ملي امنیت تایید شوې توقیف ځای ته د ورته څخه نهه میاشتې وروسته پېښېږي . همدارنګه ، ایساف د ۲۰۱۲ کال د جنورۍ په ۲۵مه نیټه د خوست د ملي امنیت توقیف ځای تایید کړ په کوم کې چې یوناما څلور توقیف شوي کسان چې د مستنطیقینو لخوا شکنجه شوي وو وموندل ، چې دا د ۲۰۱۲ کال د سپتمبر په میاشت کې بالکل وروستی پېښه وه.²⁷⁰

د ۲۰۱۲ کال د مارچ په میاشت کې²⁷¹ ، یوناما د خوست د ملي پولیسو په توقیف ځای کې یو او د کندوز د ملي پولیسو په مرکزي قوماندانۍ کې دوه توقیفیان وروسته لدې وموندل چې ناوړه چلند ورسره شوی او ویا هم شکنجه شوي وو ، پداسې حال کې چې ایساف دا دواړه توقیف ځایونه تایید کړي وو.²⁷²

²⁶⁶ د ۱۴ څخه پنځه ځایونه د ایساف له خوا په مشروط ډول له شکنجې پاک اعلان شوي دي ولې د هغوی پلټنې به جريان لري ، د ملي امنیت ۱۲۴ ریاست ، د لغمان ملي امنیت ، د ارغنداب ، دامان او د کندهار د ۹مې حوزې ملي پولیس.

²⁶⁷ ایساف کولی شي چې مشروطه تایید شويو ځایونو ته توقیفیان ولېږدوي ، په دې ډول چې په ۷۲ ساعتونو کې به په ناعلان شوي ډول ورڅخه لیدنه کوي ترڅو توقیفیانو سره د هغوی د چلند او نور وضعیت په اړه مرکې وکړي.

²⁶⁸ د لغمان ملي امنیت ، د ملي امنیت ۱۲۴-ریاست ، د ارغنداب ملي پولیس ، د دامان ملي پولیس او د کندهار د ۹مې حوزې ملي پولیس.

²⁶⁹ د ۱۶۶ ، ۲۳۶ ، ۲۳۷ ، ۲۶۰ ، ۳۷۶ ، ۳۷۹ ، ۴۰۵ ، ۴۱۱ او ۶۰۹ نمبر توقیفیان

²⁷⁰ ۳۲۸ ، ۴۴۵ ، ۴۴۹ او ۵۷۹ نمبر توقیفیان

²⁷¹ د شکنجې ترټولو وروستي قرباني وویل چې د ۲۰۱۲ کال د می په میاشت کې ، د خوست د ملي امنیت د توقیف ځای د تایید څخه درې میاشتې وروسته شکنجه شوي.

²⁷² ۳۵۵ ، ۴۵۲ او ۴۴۵ نمبر توقیفیان

د شکنجې پېښې په نژدې ۲۰۱۲ کال اګسټ کې د خوست اوګندوز د ملي پولیسو په توقیف ځایونو کې د تایید څخه شپږ میاشتې وروسته راڅرګندې شوي دي. د ملي امنیت په ۱۲۴ ریاست کې یوناما د ۲۰۱۲ کال د اګسټ په میاشت کې شکنجې په پوره باوري اوډاډمن ډول موندلې دي. پردې برسیره ، یوناما څو نورې د شکنجې قضیې د ملي امنیت په ع.۴-ریاست کې ترلاسه کړيدي ، سره لدې چې ایساف ددې توقیف ځای د پنځم پړاو څارنه²⁷³ هم بشپړه کړیده . دغه څو اړخیزه پېښې چې د ۲۰۱۲ کال د اګسټ په میاشت کې رامنځته شوې دي ، د ایساف د څارنې د پروګرام د عملي کیدو څخه پنځه میاشتې وروسته پېښې شويدي .

د ۲۰۱۲ کال د اکتوبر د میاشتې په ۲۴مه نیټه ایساف²⁷⁴ FRAGO لاسلیک کړه د کوم له مخې چې د ملي امنیت ۴۰ ریاست ، ۱۲۴ ریاست ، د لغمان ملي امنیت. د خوست ملي امنیت ، د هرات ملي امنیت ، د خوست مرکزي ملي امنیت ، ملي پولیسو او د کنډوز مرکزي ملي پولیسو توقیف ځایونه نا تایید اعلان شوي او هغوی ته یی د توقیفیانو لیردول درولي .

د ایساف د څارنې پروګرام

بنايي پلټنو او ترینګونو د ملي امنیت او د ملي پولیسو په ډیرو توقیف ځایونو کې د نظافت د څرنګوالي په پرمختګ کې نتیجه ورکړې وي. توقیفیانو او هغو ادارو چې د توقیف ځایونو څخه څارنه کوي ، یوناما ته د کیسو په ډول ويلي وو چې د ایساف د لمرني غذایي رژیم څخه وروسته د خورو او درملو په معیار کې بهېدو راغلی دی. ځینې ثبوتونه د کیسو په ډول دی او دې ته اشاره کوي چې ترینګونو د ملي امنیت او ملي پولیسو د کارمندانو د پوهاوي د کچې په پورته بیولو کې مرسته کړیده تر څو پدی وپوهیږي چې له کوم ډول چلند څخه شکنجه منځ ته راځي. پداسي حال کې چې ایساف د توقیف ځایونو پلټنې کولې او د هغوی د سمون لپاره یې د کلیدي پرسونل لپاره ترینګونه برابرول ، یوناما په ډیرو توقیف ځایونو کې د شکنجو او ناوړه چلند په اړه د تورو په ترلاسه کولو کې یو ښکاره کموالی ښودلی دی. په هر حال ، د ایساف د سمون د پلان موثریت محدود شويدي او ډیر دلایل موجود دي چې هغه ثمره اولاسته راوړنې چې د دې پلان څخه په ګوتو راغلي ، لنډ مهالې ثابتوي. د سمون دغه شپږ پړاويز پروګرام پخپل شکل او عمل کې محدود دی کوم چې پخپل وار د محدودو منابعو منعکس کوونکې دی چې ایساف یې د پلي کیدو لپاره په لاس کې لري. څرنګه چې د عسکرو تعداد کم شوی او د قدرت انتقال دوام کوي ، ایساف محدودی بشري منابع په لاس کې لري چې د پلټنو ، ترینګونو او د څارنې دندې یې پرمخ بیولې وای.

په عین وخت کې ، اکثره د ایساف پرسونل چې په پلټنو او ترینګونو کې دخپل وو د بشر د حقونو د څارونکو ، د قانون د اجرا کوونکو مامورینو ، ترینرانو او یا هم د متخصصینو په څیر نه وو تربیه شوي تر څو پدی وپوهیږي چې له توقیفیانو سره څرنګه او په څه ډول مرکې وکړي. دا هم یوه پړانستی پوښتنه ده چې آیا توقیفیانو په هغه وخت کې د پوره هوساینې احساس کاوه کله چې څارونکو په نظامي جامو کې او یا هم په مجهزو محافظوي سامان آلاتو کې ، چې اکثره یې بنديان خپل دښمنان گني ، د هغو سپکوونکو چلندونو په اړه څه ووايي چې له دوی سره شوي وو. د توقیفیانوسره د انټروي کولو یو ژور اصل دا دی چې د پولیسو او یا د نظامیانو په یونیفارم کې شکنجه شوي توقیفان نهایی بې زړه کوي تر څو ډاډه خبرې وکړي او د حقوق بشر ناقضین وپېژني .

²⁷³ د بشرحقونو خپلواک کمیسیون / اوپن سوسایټی د عامه راپور په تعقیب ، په ۲۰۱۲ مارچ کې د خلاصې ټولنې ، ایساف د ملي امنیت ۴۰ نمبر ریاست د پنځم پړاو په څارنه کې واچاوه.

²⁷⁴ دغه امر د امریکا متحد ایالاتو ځواکونو قوماندانانو له پاره په وخت باندی همکارۍ په موخه لیردولی کیږی.

پداسې حال کې چې ایساف ترینران او متخصصین له بهر څخه راوستل تر څو د هغوی د تریننگونو ظرفیت بشپړ کړي. د تریننگونو ساعتونه محدود شوي او د موضوعاتو دایره تر پوښښ لاندې نیول شوی. په ایساف کې د تریننگونو غونډی د ورکړل شوي واک په پلان کې د توقیف ځایونو او د هغوی د موجوده منابعو پر اساس چې په مختلفو سیمه ایزو ملي ځواکونو کې یې لري توپیر کوي. په ځینو ځایونو کې د ملي امنیت او ملي پولیسو مستنطیقینو یواځې دوه نیم ساعته د بشري حقونو او انساني سلوک په اړوند تریننگونه اخیستي دي، دا پداسې حال کې ده چې په ځینو نورو ځایونو کې همدا تریننگ ډیر اوږد او ډیر پراخه و، د بیلګې په توګه، د ملي امنیت په ۱۲۴-ریاست کې، او د کندهار ولایت د ملي امنیت او ملي پولیسو په مرکزي قومندانۍ کې.

پلټنو یواځې هغه توقیف ځایونه تر خپل پوښښ لاندې راوستي دي چېرې چې یوناما یا د بشر د حقونو نورو ډلو د شکنجې استعمال سیستماتیک او متداوم عمل پیژندلی دی. دی کار ملي امنیت او ملي پولیسو ته امکانات په لاس کې ورکړيدي تر څو توقیفیان نورو ځایونو ته او یا د قانون نورو اجراکوونکو ادارو ته ولیري چېرې چې د څارونکو ادارو یا پام نه وي او یا هم د امنیتي ملحوظاتو له امله نشي ورتللي.

دغو کمزوریو د سمون د پلان ټول موثریت محدود کړیدی. څرنګه چې د راپور په جریان کې یاده شویده چې په ډیرو توقیف ځایونو کې ایساف د سمون پلان پلي کاوه، په ډراماتیک ډول سره پکې د جنګي بندیانو شمیره رالویدلې وه. ددې کمښت لپاره ډیرې احتمالي څرګندونې شته، په شمول د هغو نیول شویو اشخاصو چې د ایساف لخوا د شپې د چاڼیزو عملیاتو په ترڅ کې او یا هم د جنګ په میدان کې نیول شوي وو، وقفه راغله د کومې له سببه چې د ټولو هغو بندیانو په شمیره کې کمې راغې چې د ملي امنیت او یا د ملي پولیسو په توقیف ځایونو کې ساتل کیدل. په اکثره ځایونو کې، سره له دې چې ښکاره نښې نښانې موجودې وې چې ملي امنیت او ملي پولیس بندیان پتوي او یا یې نورو پتو ځایونو ته چې رسمي توقیف ځایونه ندي لیردوي، په شمول د ملي امنیت او ملي پولیسو هغو لیرې توقیف ځایونو ته چې په هممهغه ولایت کې شتون لري.

د احتساب نشتوالی

ایساف منلی ده چې د توقیف ځایونو د هغو مشرانو او مستنطیقینو احتساب مهم دی چې د بندیانو په شکنجه کولو تورن دي. سره لدې چې ایساف پدې ټینګار کوي خو بیا هم د دوی د کار ساحه محدوده ده، دا پدې معنا چې افغانستان یو خپلواک هیواد دی.²⁷⁵ د دوی د شپږپړاويزه پلان له مخې، ایساف ژمنه کړې چې یواځې په هغو توقیف ځایونو کې چې دوی پکې د بندیانو د بد چلند او د بشري حقونو او نورو سرغړونو څخه څارنه کوي، د احتساب ملاتړ کوي. په احتمالي توګه دا کار د شکنجې مرتکبین په نښه کوي، ثبوتونه او یا نور اړین معلوماتو چمتو کوي کوم چې په تحقیقاتو او قانوني تعقیب کې د افغانستان د جزایي عدلي سیستم سره مرسته کوي. ایساف د دغو مرتکبینو نومونه نه خپاره کړي او نه یې د دغو موضوعاتو د احتساب لپاره کوم داسي اقدام کړی کوم چې په سیاسي ارادې باندې خواشینونکې اثر پرېاسي. د بیلګې په ډول، د هغو مالي او یا تخنیکي

²⁷⁵ ۲۰۱۱ کال جنوري میاشت کې د ایساف قوماندانانو سره د یوناما لیدنه د شپږ پړاويز پروګرام طرح کیدو په موخه.

مرستو او د ظرفیت لورونې پروگرامونو او پروژې چې په ملي امنیت او د کورنیو چارو وزارت کې پلي کېږي ، که په شکنجې د تورنو مرتکبینو منفکې او عدلي تعقیب پکې شرط وکښل شي ، یو خواشینونکی حالت رامنځ ته کوي²⁷⁶ .

احتساب یو داسې حساس فکتور دی چې هڅه کوي د شکنجې هغه کلتور بدل کړي کوم چې د افغانستان په توقیف ځایونو کې شتون لري. یو د هغو دلایلو څخه چې ولې د ملي امنیت او ملي پولیسو په توقیف ځایونو کې شکنجه دوام لري دا دی چې ژر اعتراف او معلومات لاس ته راوړي. که د شکنجې مرتکبین د تحقیقاتو په سپکونکو تخنیکونو گرم ونه گڼل شي ، خپلې دندې او معاشونه له لاسه ورنکړي ، او یا قانوني تعقیب لاندې ونه نیول شي ، شکنجه به دوام ومومي. د احتساب نه شتون په ملي امنیت او د ملي پولیسو په ادارو او لیکو کې ، د ایساف دغه شپږ پړاويز پلان بې ارزښته او محدود کړی دی: شکنجه یوازې په لنډ مهالو تړینګونو او څارنو باندې نشي دریدلای. پداسې حال کې چې د پلټنې او تړینګونو سیستم معرفي په شپاړسو هغو توقیف ځایونو کې د شکنجو د تورونو شمیره راکمه کړه په کومو کې چې د ایساف خپل شپږ پړاويز پلان پلي کوي او د شکنجو استعمال بیرته په هغو توقیف ځایونو کې منځ ته راغلي کومې چې ایساف تایید کړی وي.

د یادونې وړ ده چې د ملي امنیت داخلي پلټنو د شکنجو د تورونو او د هغې د سیستماتیک استعمال په اړه لږه نتیجه ورکړې ده. ایساف او همدا ډول یوناما دا درک کړیده چې هغه معلومات او شواهد چې د ملي امنیت سره یې د خپلو پلټنو او څارنو په پایله کې ترلاسه کړي ، شریک کړیدی خو بیا هم ملي امنیت پدې اړوند څه ندی کړي.

د ملي امنیت او کورنیو چارو وزارت څخه نړیوال ملاتړ

برطانیه

د لیکلو په وخت کې د برطانوي ځواکونو څخه د توقیفیانو سپارل افغان ځواکونو ته یو قانوني موده وجود لري تر څو د شکنجې او ناوړه چلند ډار له منځه یوسي. دغه قانوني موده د برطانیې او ویلز د استئناف محکمې د حکم پر اساس چې د ۲۰۱۲ کال د نومبر په ۶ مه نیټه ورکړل شو په کوم کې چې برطانیې ته امر شوی دی چې دغه موده کم له کمه د مرافعه محکمې تر هغه حکم پورې برقراره وساتل شي کوم چې د ۲۰۱۲ کال د نومبر په ۲۷ مه نهایي کېږي²⁷⁷. د تازه معلوماتو په رڼا کې د ۲۰۱۲ کال د نومبر په ۲۹ مه ، د برطانیې د دفاع وزیر دغه قانوني موده پر ځای وساتله او ملي امنیت ته یې د بندیانو په انتقال موقتي بندیز ولگاوه اوداسې یې وویل "داسې معقول او باوري دلایل شته چې باور پری وشي چې هغه بندیان چې د برطانیې ځواکونو لخوا نیول شوي وو او لشکرگاه ته انتقال شوي ، بنایي د یوه رښتیني ناوړه چلند سره مخامخ وي."²⁷⁸

²⁷⁶ شکنجه او بدچلند دملي امنیت او ملي پولیسو لخوا دلاوه "Leahy Law" قوانینو طبق مانع کېږي. دیاد قانون پربنسټ امریکا متحد ایالات نشی کولای هیڅ نهاد یا مرسته نشی کولای دکوم نهاد لخوا تخطیو په هلکه دامریکا متحده ایالاتو بهرنیو چارو وزارت کره شواهد ولری.

²⁷⁷ وروستنی محاکمه د سردار محمد په اړه وه چې د برطانوي ځواکونو له خوا په ۲۰۱۰ کال کې د هلمند په ولایت کې بندي شو ، چې بیا ملي امنیت ته وسپارل شو ، سردارمحمد ادعا کړې چې د ملي امنیت په توقیف خانه کې شکنجه شوی دی. د سردارمحمد مدافع وکیل د برطانیې له دولت څخه وغوښتل چې هغه قانوني واک ورته وښيي د کوم له مخې چې دده مؤکل ملي امنیت ته سپارل شوی و. د ۲۰۱۲ د می په میاشت کې ددې ادعا له مخې په برطانیې کې تصمیم ونيول شو چې افغان ځواکونو ته د بندیانو په سپارلو بندیز ولگوي.

²⁷⁸ د برطانیې د دفاع وزیر فلیپ هاموند مکتوب

د ۲۰۱۱ نومبر او ۲۰۱۲ کال د مارچ په منځ کې د برطانیې دولت د برطانیې ملي پولیسو د پرمختګ د نمایندګۍ بنسټ کېښود چې د ملي امنیت ۸۰ مستنطیقینو ته د مصاحبې د مهارتونو او د شواهدو د استعمال اړوند ترینګ ورکړي.²⁷⁹ دغه مستنطیقین د ټول افغانستان څخه په ځانګړي ډول د ملي امنیت د ۴۰ او ۱۲۴ نمبر ریاستونو څخه راغلي وو. ددې ترینګ موخه دا وه چې ملي امنیت سره مرسته وکړي تر څو د تور د شواهدو په لاسته راوړنه کې د بدیلو منابعو څخه، پرته لدې چې تورن اعتراف وکړي وده ورکړي. د ملي امنیت مستنطیقینو ته د مسلکي پرمختګ لپاره د ترینګونو یو پراخه پروګرام تنظیم شوی چې د ۲۰۱۲ اپریل او ۲۰۱۳ مارچ په منځ کې پیل کړي. دا پروګرام به د محل د واقعي په پلټنو او تحقیقاتو، د محل د واقعي د کړوګي اخیستنې، د داخلي دسیپلیني پلټنو او برطانیې ته د ملي امنیت د لوړپوړو مامورینو او غوره شویو څارنوالانو په مطالعاتي سفر مشتمل وي. پر دی برسیره، د برطانیې دولت د ملي امنیت سره د عدلي طب د توانمندی په پرمخ بیولو کې مرسته کوي تر څو د شواهدو په راغونډولو او معایناتو کې ورڅخه استفاده وکړي.²⁸⁰

ددې نه علاوه، د برطانیې دولت د ملي امنیت او د تروریزم ضد څارنوالانو ته سلاکاران ورکړيدي چې د قانون او شواهدو پر وړاندې د دوی پوهاوي، او د دوی توانيې د مشهودو دعوو او د هغوی د استعمال او د حقوق بشر اړوند شکایتونو د انټروې تخنیکونه غښتلي کړي.²⁸¹ مالي مرستې شوي دي تر څو د ملي امنیت د توقیف ځایونو حالت وده ومومي. د برطانیې دولت د ملي امنیت اود مرکزي محبس د مدیریت سره کار کوي تر څو CCTV کمري نصب کړي او فعالیتونه ثبت کړي او د توقیفیانو انځوريزې او غږيزې مرکې ددی وسایلو پر مټ تیاری کړي.

د امریکا متحده ایالات

د امریکا متحده ایالات هم د ۲۰۱۲ کال څخه راپه دیکخوا د افغان دولت سره د یو قرارداد په لټه کې دی ترڅو د توقیف ځایونو د څارنې لپاره یو ملکي مکانیزم جوړ کړي. په داسې حال کې چې د امریکا د متحده ایالاتو د بهرنیو چارو وزارت د افغانستان دولت ته د توقیف ځایونو د څارنې د پلان طرحه وړاندې کړې ده، خو تراوسه هیڅ موافقې ته سره نه دي رسیدلي. د افغانستان دولت ته د پروان زندان نه سپارل شاید د امریکا د متحده ایالاتو د عدلیې وزارت سره د څارنې د پروګرام د میکانیزم د تړون په پلي کیدو کې ستونزې وزیروي.

د ملګرو ملتونو پرمختیایي پروګرام

د ملګرو ملتونو پراختیایي پروګرام (UNDP) ملي امنیت ته د هغوی د عدلي او بشرحقوقو پروګرام له لارې مرستې برابرې، کوم چې د عدلیې وزارت د بشرحقوقو د ملاتړ د څانګې د ترینګونو یا روزنو له لارې د ملي امنیت د مامورینو مرسته کوي.²⁸² د برطانیې د سفارت په ملتیا د وزارتونو ترمنځ دا مکانیزم (ملي امنیت او د عدلیې وزارت) د ملي امنیت د ترینګ د نصاب څخه د

²⁷⁹ د ۲۰۱۲ کال جون ۲۶ نیټه یونامته په کابل کې دانګلستان سفارت بریښنالیک، او جلسه.

²⁸⁰ په ۲۰۱۱ ډسمبر کې د برطانیې د پولیسو خدمتونو د تحقیقاتو پخوانی سلاکار وګماره چې په کابل کې د ملي امنیت ۴۰ ریاست سره کار وکړي. که څرګنده ووايو، دداسې ترینګونو ساحه باید پراخه شي ترڅو د ملي امنیت په سیستم کې ټول مستنطیقین تر پوښښ لاندې راولي او د ارزونې داسې یو مکانیزم جوړ شي چې د ترینګونو څرنګوالي او کټي په ګوته کړي.

²⁸¹ په تیرو دوه کالو کې د برطانیې دولت د خپلو نورو نړیوالو ملګرو سره یوځای په ټول افغانستان کې شاوخوا ۹۰ د تروریزم ضد څارنوالانو ته څو ترینګونه ورکړل. همدا راز برطانیې په کابل کې د تروریزم ضد قاضیانو سره کار پیل کړی دی چې په سیستم کې مشکلات په نښه کړي او وګوري چې د هغوی د مؤثریت په اړه څه باید وشي.

²⁸² ملګرو ملتونو پرمختیایي پروګرام د عدلي او بشر حقوقو پروګرام د کاناډا، ډنمارک، المان، ناروې، د پرمختګ او همکارۍ لپاره د سویس د نمایندګۍ او برطانیې د دولت په ګډو مرستو تمویلېږي.

بشرحقونو برخې تدریسوي. څرنګه چې دا نوبت د ۲۰۱۲ کال په پیل کې منځته راغلو، د ملي امنیت ټولو مامورینو په کې د ملي امنیت په ۴۰ ریاست کې برخه واخیسته. بله دا چې د ملګرو ملتونو پرمختیایي پروګرام د عدلیې وزارت د بشر حقونو د ملاتړ د څانګې له لارې د ترینرانو یا روزونکو په روزلو سره ددې نوبت تل پاتيوالی غواړي. دا یوه اوږدمهاله موخه ده، په دې معنی چې د ملي امنیت کارکوونکو ته د بشر حقونو ترینګونو د ملي امنیت په ټولو تریبوي پروګرامونو کې د ۲۰۱۵ کال پورې په درې میاشتنيو تکراري کورسونو کې یو ځای او رایج کړي، ترڅو د بشرحقونه په ملي امنیت کې یو قانوني ځای ونیسي.²⁸³

سریریه پردې، د عدلیې وزارت د بهرنیو چارو له وزارت سره کار کوي ترڅو د افغانستان دولت د نړیوالو میثاقونو مسؤلیتونو د شکنجې ضد تړون د عملي کولو او د راپور ورکولو د شرایطو پر اساس اجراء کړي. په ۲۰۱۳ کال کې به د افغانستان دولت د ملګرو ملتونو پراختیایي پروګرام د شکنجې ضد کمیسیون ته خپل ابتدايي راپور د عدلیې وزارت له لارې وسپاري، د کوم له امله چې به د افغانستان له دولت سره مرستې وشي.

په افغانستان کې د اروپایي ټولني د پولیسو ماموریت

په تیرو دوه کالو کې په افغانستان کې د اروپایي ټولني د پولیسو ماموریت (EUPOL) د یوې بهرنۍ خپلواکې څارنې او څیړونکې ډلې د منځته راتګ لپاره مشورې ورکوي، کومه به چې د ملي پولیسو په اړوند شکایتونه راغونډوي. د ۲۰۱۱ کال په جریان کې د اروپایي ټولني د پولیسو ماموریت او د عدلیې وزارت په کافي اندازه څرګند پرمختګ کړی دی ترڅو د (پولیسو نه د شکایتونو د څیړلو ماموریت) ایجاد کړي چې د افغانستان د بشرحقونو خپلواک کمیسیون کې به ځای ولري.²⁸⁴ ددې دفتر لپاره پلټونکي او ملاتړي پرسونل ټاکل شوی دی، په داسې حال کې چې یوناما به دغه پرسونل ته د ترینګونو په برابرولو کې مرسته کوي. پولیسو نه د شکایتونو د ماموریت د مکانیزم د جوړیدو مقدماتي نېټه د ۲۰۱۱ کال د دسمبر نیمایي ټاکل شوې وه خو دغه پلان د کورنیو چارو وزارت په امر وځنډیدو. په افغانستان کې د اروپایي ټولني د پولیسو ماموریت د راتلونکو پلانونو د مخته تګ د نوبت سره سره بریالی نه دی.

په مخکې لار: د راتلونکي لپاره د توقیف ځایونو څخه د څارنې په اړه وړاندیز

د افغانستان په توقیف ځایونو کې د اقرار یا اعتراف اخیستو په موخه د شکنجې کارول یو سابقه لرونکی روش دی چې د له منځه وړلو لپاره یې د افغان حکومت هر اړخیزو هڅو ته چې د نړیوالې ټولني دوامداره ملاتړ ولري، اړتیا لیدل کیږي. لکه وړاندې لیدل شوي دي، چې د ۲۰۱۱ کال د اکتوبر په میاشت کې د یوناما د راپور د څیړولو راهیسې افغان حکومت او نړیوالې ټولني د مهارتونو په روزنه، د پوهاوي د کچې په لوړاوي او د څارنې د مکانیزمونو په رامنځته کولو تمرکز کړی چې دا ټول د شکنجې او ناوړه چلند د پای ته رسولو بنسټیزه وسیله ګڼل کیږي. خو دا ډول هڅو د شکنجو په ختمولو کې ډیر لږ پرمختګ کړی دی. نړیوالو سوله ساتو ځواکونو (ایساف) د بندیانو سره د چلند د بررسی په موخه د توقیف ځایونو د څارنې او پرسونل د روزنې یو سیستم رامنځته کړی دی. د څارنې دغه پروسې د بندي خانو او په ټوله کې د بندیانو په حالت کې یو څه پرمختګونه راوستي دي، خو له بده مرغه دغه مکانیزم دوامداره نه دی. د امنیتي مسؤلیت د لیرد روانې پروسې سره چې په ۲۰۱۴ م کال

²⁸³ د ۲۰۱۲ کال د جولای په ۴مه د ملګرو ملتونو پرمختیایي پروګرام د عدلي او بشر حقونو له پروګرام سره د یوناما لیدنه.

²⁸⁴ ۲۰۱۲ کال اپریل میاشت کې داروپا اتحادیه حقوق بشر او قانون حاکمیت روزونکو سره جلسه.

کې به ټول نړیوال ځواکونه امنیت سپاري ، نوموړی مکانیزم هم په وخت پورې محدود دی . د نورو پرمختیاوو د کمیدو په څیر ددوی فیزیکی حضور چې د توقیف ځایونو څخه لیدنه وکړي ، له منځه ځي .

د توقیف ځایونو څخه څارنه او کتنه د نړیوالو ځواکونو له وتلو وروسته هم اړینه ده . د خپلواکو څارونکو له خوا د توقیف ځایونو څخه کتنه د حساب ورکونې د بیاوړتیا او د توقیفیانو سره د انساني سلوک په رامنځته کولو کې مهم عنصر گڼل کېږي . د بشر حقونو نړیوال معیارونه او غوره رویې په ځانگړي ډول د شکنجې ضد اختیاري پروتوکول د دا ډول مکانیزمونو لپاره یو کاري چوکاټ رامنځته کړی او غړیو دولتونو ته په کار ده چې د شکنجې د مخنیوي ملي مکانیزمونه جوړ او تمویل کړي²⁸⁵ . زیاتره دا ډول تخصصي څیړونکې ادارې ملي او په حکومت پورې تړلې خپلواکې ادارې دي چې د بشري حقونو ملي ټولنو له خوا همغږي کېږي . دوی باید واک ولري چې هغو توقیف ځایونو او بندي خانو ته په ازادانه ډول لاسرسی ولري چې د قانون له مخې جوړې شوي دي . او دوی باید په بشپړه توګه د حکومت له خوا تمویل شي ، سره له دې چې بودجه یې د سیاسي لاسوهنې له مخې ترسره کېږي²⁸⁶ .

د شکنجې ضد نړیوال کنوانسیون غړي دولتونه شته چې د شکنجې د مخنیوي په موخه یې د مخنیوي ملي مکانیزمونه رامنځته کړي دي . سره ددې چې د فعالو ، خپلواکو او اغیزمنو مکانیزمونو ډیرې بریالۍ بیلګې شته خو تر اوسه ددوی د فعالیت د څرنګوالي په اړه تعقیب نه دی شوی . ځینو دولتونو د بشرحقونو اړونده موجوده ملي ادارو څخه گټه پورته کړې چې واکونه یې په اساسي قانون کې راغلي دي چې د حکومت توقیف ځایونو او بندي خانو او اسنادو ته لاسرسی لري او خپلواکه څیړنې ترسره کوي ، چې دا د مخنیوي د ملي مکانیزمونو پیلامه گڼل کېږي²⁸⁷ .

ازربایجان یو د دا ډول دولتونو له ډلې څخه دی چې د بشر حقونو ملي کمیسیون او د شکایاتو د څیړنې مامور (امبودزمن) یې حمایه کړې ترڅو د خپلې ادارې دننه یوه څانګه جوړه کړي چې د څارونکي او پلټونکي مکانیزم په توګه کار وکړي او د شکنجې مخنیوی وکړي²⁸⁸ . د شکنجې د مخنیوي د ملي مکانیزمونو یوه ډله چې د امبودزمن د دفتر له پرسونل څخه جوړه ده ، په باقاعده ډول د ټولو هغو توقیف ځایونو څخه چې خلک پکې توقیفیږي ، لیدنې کوي ، کیدای شي نوموړي ځایونه مؤقتي توقیف ځایونه وي ، اداري توقیف ځایونه ، دارالتأدیبونه ، محبسونه ، د ساتنې خونې انطباطي څانګې او یا لیونتونونه وي . لکه څنګه چې د امبودزمن دفتر د څارنې یو غیر قضایي اداره ده نو د مخنیوي ملي مکانیزم کولای شي چې د حکومت د عمل او د پارلمان له خوا د تقنیني اصلاحاتو لپاره خپلې موندنې او وړاندیزونه تیار کړي . د اساسي قانون له مخې حکومتي ادارې یو ټاکلی وخت لري چې د امبودزمن د دفتر وړاندیزونو او موندنو ته ځواب ووايي²⁸⁹ .

²⁸⁵ هغه هیوادونه چې اختیاري پروتوکول لاسلیک کړی او مخنیوی ملي میکانیزم ایجاد کړی : آلبانیا ، ازربایجان ، کرواسی ، قزاقستان ، مالی ، نیکاراګوا ، صربیا ، اسلوانیا ، مقدونیه ، د پخوانی یوګوسلاویا جمهوریتونو څخه ، ترکیه او تونس .

²⁸⁶ دبشپړ لست لپاره دغه ویب سایټ وګوی : <http://www2.Ohchr.org/English/bodies/cat/opcat/mechanism.htm> د ۳۵ څخه زیات میکانیزمونه رامنځته شوی .

²⁸⁷ د شکنجې ضد کنوانسیون اختیاري پروتوکول له ډاټابیس سره یو ځای کېدل یوه غوره سرچینه ده چې یوناما د مخنیوي ملي مکانیزمونو لپاره د نړیوالو معیارونو په اړه مشوره ، د غړیو هیوادونو په اړه چې اختیاري پروتوکول پلي کړي او ملي مکانیزمونه جوړي کړي ، او ددې اړوند راپورونه او تحلیلونه لري : <http://www.aptch/en/opcat/> . همدا ډول د بشر حقونو لپاره د لودویک بولټزمن انستیتوت ، د اطلس د شکنجې پروژې سرچینه : <http://www.univie.acat/bimtor/>

²⁸⁸ د ازربایجان د جمهوریت د بشر حقونو کمیشنره امبودزمن ، د شکنجې ضد ملي مکانیزم راپور ، د ۲۰۰۹ نه تر ۲۰۱۰ ، ۳-۴ مخونه مخونه

²⁸⁹ همغه راپور ۲۲.۱۵ مخونه .

خو څرنګه چې افغانستان تر اوسه د شکنجې ضد اختیاري پروتوکول غړی هیواد نه دی ، نو د توقیف ځایونو او بندي خانو څخه د څارنې او د شکنجې د مخنیوي په موخه د ملي مکانیزمونو جوړولو ته جدي اړتیا لري. دا ډول مکانیزمونه کولای شي د افغانستان د بشر حقونو خپلواک کمیسیون دننه جوړ شي ترڅو د هماهنگۍ رول ولوبوي او یا هم نوموړی مکانیزم په غوره توګه اداره کړي. کیدای شي د بشر حقونو د کمیسیون موجوده ظرفیت اغیزمن نه وي ، نو د نړیوالو تمویلونکو ملاتړ کولی شي د پلټونکو بڼه او مناسب استخدام ډاډمن کړي.

یوناما او مدني ټولنې هم کولای شي په لومړنیو مرحلو کې د مکانیزم لپاره د موجوده افغان متخصصینو په واسطه ملاتړ پیدا کړي ، ترڅو د هغوی فعالیت ډاډمن شي. نوموړي پلټونکي باید بیاوړي شي چې بشپړه پلټنې ترسره کړي او په باقاعده ډول له حکومت سره کار وکړي ترڅو داسې وړاندیزونه تیار کړي چې څنګه کولای شو حالات بڼه کړو او د ناوړه چلند شکایتونه چیرته راجع شي چې حساب ورکونه یقیني او ملاتړ یې وشي.

سپارښتنې

د ملي امنیت عمومي ریاست ته

- د ملي امنیت په ټولو توقیف ځایونو کې باید ژر تر ژره داسي اقدامات ونیول شي چې شکنجه او ناوړه چلند ودرول شي بالخصوص په هغو توقیف ځایونو کې چې داسي اعمال دتحقیق د میتود په توګه پکې کارول کېږي.
- دفاریاب ، هرات ، جوزجان ، کندهار ، خوست ، کندز ، لغمان ، ننگرهار ، پکتیکا ، او تخار په ولایتونو کې د ملي امنیت په توقیف ځایونو کې او د ملي امنیت ۱۲۴ ریاست او ۴۰ نمبر ریاستونو په توقیف ځایونو کې باید د شکنجې او بدچلند راپورونه وخیږل شي . داخیږنې باید چې معتبره ، موثره ، او خپلواکه وی ، او د ملي امنیت دمسولینو جرمی کړنو ته توجه وشي.
- په نوموړو پلټنو او تحقیقاتو باندی دی د بی پری خپلواکه نظارت اجازه ورکړای شي او د پلټنو او تحقیقاتو لاسته راوړنی او د ترسره شویو جوړوونکو اقداماتو دی عام راپور ورکړای شي.
- د ملي امنیت هغه کارکوونکې چې د توقیفیانو په شکنجې مسؤل وګڼل شی ، باید نظامي څارنوالی ته د معرفي کیدو په شمول مجازات او تادیب شي ، له دندو څخه دی ګوښه شي ، یاهم وظیفه یې تعلیق شی او د تقاعد او نورو امتیازاتو څخه یې برخې شي.
- د توقیف ټول غیر رسمي ځایونه دي وټرل شي ،
- خپلواکه څارونکو ته دی (د افغانستان د بشری حقونو خپلواک کمیسیون او یوناما په شمول) د ملي امنیت ټولو توقیف ځایونو(په شمول د ملي امنیت ۱۲۴ ریاست) ته دی د څارنې په موخه منظم او پرته له خنډ څخه د لاس رسی اجازه ورکړل شی.
- ټول تحقیقات باید په غریزي یا انځوریز ډول ثبت شي (چیرته چې د سی سی تی وی (څارگری کمري) موجودی وی) او د قاضیانو ، څارنوالانو ، او نظارتی اشخاصو په واک کی دی ورکړی شي چی غوښتنه یی کوی.

- ملي امنیت ټولو توقیفیانو لپاره د بریښنايي مرکزې راجسټر سیستم جوړ کړي ، او ټولو خپلواکه نظارتی ادارو ته په شمول (د افغانستان بشري حقونو خپلواک کمیسیون ، یوناما ، او نور) دي ازادانه لارس رسی یقیني کړی شي او په شفافه توګه دي هروخت دا راجسټر اپ ډیټ کيږي.
- د توقیفیانو د عمر د معلومولو شته پالیسي او کړنې دې غښتلې شی چې د توقیفیانو عمر د توقیف پرمهال یقیني شی ترڅو ماشومان (هغه کسان چې د ۱۸ کلونو کم عمر لری) د عدلی تعقیب لاندی راتلو سره سم د ماشومانو د اصلاح او تربیت ځایونو ته واستول شي.
- یقیني دي شي چې ماشوم توقیفیان د نیول کیدو له شیبې څخه په بشپړه توګه د بالغو توقیفیانو څخه په جلا ځای کې ساتل کيږي لکه څنګه چې په قانون کې د ماشومانو لپاره وړاند وینه شوې.

دکورنیو چارو وزارت او افغان ملي پولیسو ته

- د ملي پولیسو او سیمه ایزو پولیسو لخوا د شکنجې او بدچلند دمخنیوی په برخه کې ټول لازم اقدامات ترسره شي په ځانګړي توګه په هغو ځایونو کې چې یادیکړنی د تحقیق د میتود پتوګه ترسره شوي وي.
- د بغلان ، هلمند ، هرات ، کندهار ، کندز ، پکتیکا ، تخار او زابل ولایتونو کې د ملي پولیسو په توقیف ځایونو کې او دفاریاب ، کندز ، کندهار او ارزګان په هغو ولسوالیو کې چې محلی پولیس پکې شتون لری ، د ملي پولیسو او محلی پولیسو لخوا د شکنجې ټول راپورونه دی وڅیړل شي.
- د توقیف ټول غیر رسمي ځایونه دی وټرل شي.
- ملي پولیسو او سیمه ایزو پولیسو ټول هغه کارکوونکي او آمرین ئي چې د توقیفیانو د شکنجې کولو مسؤل وګڼل شی باید د د نظامي څارنوالی ته معرفی کیدو په شمول ، مجازات ، تادیب او شي کولو دندی څخه ګوښه شي ، یا هم وظیفه یې تعلیق شی او د تقاعد او نورو امتیازاتو څخه یې برخې شي ،
- د افغانستان د بشري حقونو د خپلواک کمیسیون او یوناما په ګډون ټول خپلواک نظارت کوونکو ته دی د ملي پولیسو او د محاسبو عمومي ریاست ټولو زندانونو ته د نظارت په موخه لاس رسی ورکړای شي.
- روښانه او قانوني لارښودونه دی وضع شي څو د سیمه ایزو پولیسو واک د توقیف په هکله سمبال کړی اودا دی باوری شي چې د یادو لارښودونو په هکله محلی پولیسو ترینګ ترلاسه کړی.
- ټول تحقیقات باید په غریز یا انځوریز ډول ثبت شي (چیرته چې د سی سی تی وی (څارګری کمري) موجودی وی) هغه قاضیانو ، څارنوالانو ، او نظارتی اشخاصو واک کیدی ورکړای شی چې غوښتنه یی کوی.
- مدافع وکیلانوته توقیفیانو د لاس رسی په برخه کې ټولی پالیسی او کړنې بدلون ومومی. مدافع وکیلانوته د بیه ټولو توقیف ځایونو کې لارس رسی ورکړی شیتړڅو هر یو توقیفی ته د نیول کیدو له وخته د عدلی تعقیب په ټولو مراحلو کې خدمات وړاندی کړی (د تحقیق د مرحلې په ګډون) څرنګه چې د افغانستان په قوانینو کې راغلی.
- د تحقیق او مصاحبې قانوني او بدیل تکنیکونو الزامی ترینګونوکی دی د ملي پولیسو د ټولو تحقیق کوونکو/ مستنطقینو ګډون یقیني کړی شي.

- ملي پوليسو ټولو توقيفيانو لپاره دي برېښنايي مرکزي راجسټر سيستم جوړ کړي ، او ټولو خپلواکه نظارتی اداراتو ته په شمول د (دافغانستان بشري حقونو خپلواک کمیسیون ، یوناما ، او نور) دي ازادانه لاس رسى يقينى کړى شي او شفاف توگه دي هروخت دا راجسټر اپ ډيټ کيږي ،
- دکورنيو چارو وزارت او اساسي تړيوالو همکارانو (ايساف ، يوناما ، او تړيوالي اداري او مرسته کوونکو) دلور پورو استازو په گډون دي يوکمیسیون رامنځته شى ، چې ملي پوليسو او سيمه ايزو پوليسو توقيف ځايونوکې دشکنجى له منځه وړولو په موخه ، ددغه راپور وړانديزونو عملی کيدو اړوند اقداماتو څخه عمومي کتنه وکړي .
- دتوقيفيان د عمر معلومولو شته پالیسی او کړنۍ دې غښتلې شى ، ترڅو توقيفيانو دتوقيف کيدو پرمهال تقينى کړي شى چې ماشومان (هغه کسان چې ۱۸ کلونو کم عمر لری) دعدلی تعقيب لاندی راتلو سره سم دماشومانو اصلاح او تربيت ځايونوته واستول شي ،
- يقينى دي کړى شي چې ماشوم توقيفيان دنيول کيدو له شيبې څخه په بشپړ توگه دبالغه توقيفيانو څخه جلا ځاي کې ساتل کيږي ، څرنکه چې قانون کې دماشومانو لپاره وړاندی وینه شوې .

افغان ملي اردو ته

- د ملي اردوپه ټولو هغه ځايونوکېچې توقيفيان ساتل کيږي ، دشکنجې او بدچلند دمخنيوی په موخه دی کامونه واخستل شي په خانکړي توگه هغو ځايونوکېچې شکنجه او بدچلند لادمخه ترسره شوي .
- دفراه ، هرات ، بادغيس ، کابل (سروبی) ، لغمان او کندهار ولایتونوکېدغهپهروپوتونوڅيړنه اوتحقيق دی وشيچېمستتظقينو شکنجه او بدچلند ترسره کړی .
- د ملي اردو ټول هغه کارکوونکيچې دشکنجې مسؤليت ورته راجع شوي تاديب ، نظامی محاکمه او مجازات شي او دهغوی هغه امرين چې دتوقيفيانو دشکنجې ، دشکنجې کولو امر ، يا بدچلند کولو امر کې مسؤول وی ددندی تعليق په گډون ، دتقاعد امتياز او نورو امتيازاتو څخه دی بی برخى شي .
- يادو تحقيقاتو باندی دی دخپلواک باندینی نظارت اجازه ورکړای شي او لاسته راوړنی او ترسره شوی کړنی دپه عام ډول رپوت کړای شي .
- دافغانستان دبشری حقونو خپلواک کمیسیون اودیوناما په گډون ټول خپلواک نظارت کوونکوته دی د ملي اردو ټولو هغه ځايونوته لاس رسى اجازه ورکړل شيچېرته چې دشخړياروند توقيفيان ساتل کيږي .

دافغانستان حکومت ته

- دشکنجې ضد کنوانسیون اختیاری پروتوکول کې وړاندي شوی جوړښت په شان دی دیوه خپلواکه باندینی نظارت او حساب اخستنی جوړښت دامکان په صورت کې دافغانستان د بشری حقونو خپلواک کمیسیون کې رامنځته شي اودغه لاندی صلاحیتونه دی ولری: (۱) دبدچلند او شکنجې په هکله شکایات اومعلومات په محرم اوپټ ډولترلاسه کړی . (۲) خپلواکه عدلی طب ته دی صلاحیت ورکړی شيچې دشکنجې ادعاگانی تايپ د کړی . (۳) د ملي امنیت او ملي پوليسو توقيف ځايونوکې دی دشکنجې ادعاگانپه بی پری او روښانه ډول وڅيړل شى ، او (۴) اړوندی دوسی دی لویه څارنوالی ته دعدلی تعقيب په موخه واستول شي او دامکان په صورت کې دفساد ضد څارنوالی ته دی واستول شي .

- دا دی لازمی کړی شیچې د عدلی طب ټول کارکوونکی او د توقیف ځایونو مسئولین د شکنجې په اړوند د عدلی طب شواهد باندینی، خپلواکه او حساب اخستونکی نظارتی جوړښت واک ورکړی او مناسب مسلکی مجازات او مالی بندیزونه دی د نظارتی او حساب اخستونکی جوړښت لخوا پلی کړی شي ترڅو دامکلفیتونه تطبیق شي.
- ټولو ولایتونوکې دی د مناسب شمیر مسلکی مدافع وکیلانو شتون تضمین کړی شي. د خپلواکه حقوقی مرسته کوونکوپه گډون او ددوی لاس رسی دی دشخړی اړوند توقیفیانوته چې د ملي امنیت او ملي پولیسو توقیف ځایونوکې ساتل کیږی دقانوني وخت په پام کې نیولو سره.
- دشخړی اړوند ټول توقیفان د ملي امنیت او ملي پولیسو توقیف ځایونوته درسیدلو پر مهال طبی معاینات دی لازمی کړی شي .
- دشکنجې او ظالمانه ، غیر انسانی او تحقیر امیز کړنوضد نړیوال کنوانسیون اختیاری پروتوکول دی لاسلیک او تصویب کړی شي.
- دشکنجې په هکله دی دملگرو ملتونو خانگړي راپور ورکوونکیدی افغانستان ته دنظارت په موخه دعوت کړی شي .
- دشکنجې ، ظالمانه ، غیر انسانی او تحقیر امیز اعمالو په ضد نړیوال کنوانسیون تطبیق په هکله دی دملگرو ملتونو کارپوهانو په مرسته دافغانستان دولت لومړنی راپور بشپړ او چمتوشی .
- د ملي امنیت او څارنوالی ترمنځ دي هوکړه لیک لغوه او ملي امنیت توقیف ځایونوکې توقیفیانوته دمدافع وکیلانو لاس رسی یقینی کړی شی ، چې مخکي لدی چې زندان ته توقیفی انتقال شی ، د ملي امنیت توقیف ځای کې مدافع وکیلان وکوی شي توقیفیانو سره خبری وکړي .

ستری محکمې ته

- ابتدایې ه او استیناف محاکمو قاضیانوته هدایت ورکړلشیچې دشکنجې او جبر سره ترلاسه شوي اقرار ټولی ادعاګانی په منظمه توګه بررسی او داساسي قانون او جزایی اجراتو قانون پر بنسټ دشکنجې دلاری اثباتیه شواهدو ترلاسه کول منع کړی شي.
- دابتدایې ه او استیناف محاکمو قاضیانوته دپیه وضاحت سره لارښود برابرشي چې په هغی کی د شکنجې دجرم دټولو عناصرو تعریف شوی وی کوم چې د شکنجې د نړیوال تعریف سره سمون ولریچې دشکنجې او ظالمانه ، غیر انسانی او تحقیرآمیز اعمالو نړیوال کنوانسیون کې شوي.
- قاضیانوته دي لارښونه وشي چې دشکنجې دلاری اخستل شوی اقرار دي دقانون اثباتیه شواهدو پتوګه رد کړي.²⁹⁰
- هغه قاضیان دی دندی څخه تبدیل یا ګوښه کړي شي ، کوم چې شکنجې دلاری اخستل شوی اقرار محاکمه بهیر کې دجرم اثبات لپاره قبلوی .

پارلمان ته

- یقینی دي کړي شی چې دشکنجه دټولو عناصر په گډون بشپړ توګه دجزایې اجراتو او جزا قوانینو مسودو کې چې اوس مهال ترکارګاندي دي تعریف شوي ، څرنګه چې شکنجې ضد کنوانسیون کې شکنجه نړیوال تعریف شوی.

²⁹⁰ داباید وویل شي چې دجزائی اجراتو قانون مسوده کې دشکنجې دلاری اخستل شوی اقرار دوسیه کې اثباتیه شواهدو پتوګه رد شوی ، د ۲۲ مادی په شمول ۱۵۰-۱۵۳ مادو پوری اجبار سره اقرار په هکله. همدارنګه ۴ ماده ۳۶ بند اقرار تعریف کوی.

- هغه قضاياوو کې چې دشکنجی واقع کیدو ادعا شتون ولری ، دشکنجی پرته د اقرار اخستلو اثبات مسؤلیت شرط دي د څارنوال په غاړه کېښودل شي (یعنی ددې پرځای چې شاګې ثابت کړی چې شکنجه شوی باید څارنوال ثابت کړي چې اقرار دقانونی او غیر شکنجی دلاری ترلاسه شوی).
- دافغانستان قوانین دي بیاځلی وکتل شی او یقینی دي کړی شی چې توقیفی دافغانستان محاکمو کې دخپل نیونی او توقیف قانونیت باندی اعتراض وکړی .
- نړیوال کنوانسیون ټول عناصر دجزای اجرائو قانون مسوده کې او دجزای اجرائو اوسنی قانون کې تعریف شوي.

لویه څارنوالی ته

- ټولو څارنوالانوته دی اجباری لارښودونه وضع کړی شي ترڅو دشکنجی دلای ترلاسه شوي اقرار داثباته دلایلو پتوکه دصورت دعوا یا محاکم پردوران کې رد کړی.
- تضمینی کړی شي چې دستری محکمې ټول لارښودونه قاضیانوته د شکنجې تعریف او نورو عناصرو دیاد جرم دڅارنوالی ټولو څارنوالانوته ورکول کیږی.
- هغه څارنوالان چې خپله ودندې ترسره کولوکې پاتې راغلي ، چې توقیفیانو لخوا ورته د ملي امنیت ، ملي پولیسو او سیمه ایرو پولیسو لخوا شکنجه کیدو شکایت شوی ، او دوي دشکنجی ادعاګانو بیطرفانه او بشپړ توګه بررسی کولو کې پاتې راغلی وی. دا څارنوالان دي د دندی څخه تبدیل یا هم ګوښه کړي شي ،
- هغه قضیوکې چې توقیفی اعا کولی چې اقرار یې جبر سره اخستل شوی باید دقانونی توګه اقرار اخستلو اثبات مسؤلیت دڅارنوال په غاړه اوسی چې ثابت کړی چې اقرار دشکنجی او جبر سره ندی اخستل شوی.
- د ملي امنیت ، ملي پولیسو او محلی پولیسو لخوا دشکنجی او بدچلند کارونی ټولی ادعا ګانی دی د خپلواکه او بیطرفه بررسی کړی شي. دفساد پروړاندی عالی مبارزی څخه دی دفساد ضد څارنوال ته دنده ورکړی شي چې یاد تحقیقات او بررسی ترسره کیږی.

نړیوال مرستندویه ځواکونوته (ایساف)

- د ملي امنیت او ملي پولیسو ټولو هغه ځایونوته چیرته چې دشکنجی او بدچلند ادعا ګانی او راپورنه ورکړل شوي دتوقیفیانو انتقال وځنډول شي او ټولی مرستی دی تعلیق شي.
- د ملي امنیت او ملي پولیسو هرتوقیف ځای کې چیرته چې انتقال صورت مومی ، دنظارت کړنی دی بیاځلی وکتل شي ترڅو تضمین کړی شي چې توقیفیان دشکنجی دخطر ځایونوته نه انتقال کیږی.
- دتوقیف ځایونوڅخه دنظارت شپږ پړاويز پروګرام دټینګښت په موخه په خانګړي توګه دیاد پروګرام داریکو او حساب ورکولوپه برخه کی بیا کتنه وشي.
- دمحلی پولیسو لخوا په خانګړي توګه هغه ځایونوکې چیرته چې شکنجی او بدچلند کړنی دتحقیق میتود پتوګه ترسره شوي لکه فاریاب ، کندز ، کندهار ، او ارزګان کې دشکنجی او بدچلند مخنیوی په موخه دی ګام په ګام نظارت ترسره شی.
- یقینی کړیدی شي چې سیمه ایزو پولیسو بشپړ ډول دشکنجی مخنیوی برخه کې روزل شوی او روښانه قانونی لارښودونه دلاری دسیمه ایزو پولیسو واک دمظنونینو توقیف برخه کې ترسره کیږي.

- دافغانستان حکومتی او غیر دولتی ادارات دي دنظارت تقویت برخه کې تخنیکي او مالی ملاتړ شی ، ځانګړی توګه هغه توقیف ځایونو څخه نظارت برخه کې چیرته چې دنړیوالو اداراتو او بشري حقونو ملي اداراتو لخوا منظم توګه نظارت سره سره بیا هم شکنجه کول شتون لری .
- د ملي امنیت ، افغانستان ملي پولیس او محلي پولیسوته دي هر ډول مالی او تخنیکي مرستی شی پدي مشروط کړی چې خپلو توقیف ځایونوکې دشکنجی کارول منع ، مخنیوی او مجازات کړی . همدارنګه خپلو مقاماتو باندی دنظارت او حساب ورکولو برخه کي موثر ، کلک اقدامات ترسره کړي .

مرسته کوونکو او هغه هیوادونوته چې په افغانستان کې سرتیری لری

- دتوقیفیانو څخه دنظارت پلان دی رامنځته او یا هم شته پلان دی قوی کړی شي کوم توقیفیان چې دتړیوال ځواکونو لخوا افغان توقیف ځایونوته انتقال کیری دهغوی د توقیف ځایونوڅخه دی بیا نظارت وشي .
- شکنجې مواردو ته رسیدګی تضمینی کړی شي کله چې دافغانستان ادارات او وزارت خانوته مالی یا هم هرډول مرسته کیری .
- دشکنجې د مرتکبینوځوابګویی او حساب ورکونه دی د یوارین موضوع پهتوګه ، د حساب ورکونی متقابل (دوه اړخیز) کاری چوکاټ کی د حکومت داری ، قانون واکمنی او بشري حقونو په هکله دتوکيو دلارښود د ۲ برخي پرېنست داساسپرمختګ دیوی مشخصی او شرط په توګه دی ځای کړی شي .
- دحقوقی(قانونی) مرستو وړاندی کوونکو ته دمرستو ادامه یا زیاتوالی او دمدافع وکیلانو دملاتړ پروژو څخه حمایت ، پدی خاطرچې دیوی وسیلی په توګه وکارول شي ترڅودعدالانه محاکمی ظمانتونه رعایت شوی وی ، دشکنجې په وړاندی حمایت شوی وی او دزور دلاری ترلاسه شوي اثباتیه شواهدو رد کیدو څخه نظارت شویوی .
- دا دی یقینی شي چې ټول تریننګونه او ملاتړکوونکی پلانونه د ملي امنیت اکادمی ، کورنیوچارو وزارت ، یا ملي پولیسود تحقیق افسران او کارکوونکی دروز څخه پرته دتحقیق روشونو ، بشري حقونو ، او دشکنجې مخنیوی اعمال عملي شوي .
- دافغانستان حکومتی او غیر دولتی ادارات دي دنظارت تقویت برخه کې تخنیکي او مالی ملاتړ شی ، ځانګړی توګه هغه توقیف ځایونو څخه نظارت برخه کې چیرته چې دنړیوالو اداراتو او بشري حقونو ملي اداراتو لخوا منظم توګه نظارت سره سره بیا هم شکنجه کول شتون لری .
- د ملي امنیت ، افغانستان ملي پولیس او محلي پولیسوته دي هر ډول مالی او تخنیکي مرستی شی پدي مشروط کړی چې خپلو توقیف ځایونوکې دشکنجی کارول منع ، مخنیوی او مجازات کړی . همدارنګه خپلو مقاماتو باندی دنظارت او حساب ورکولو برخه کي موثر ، کلک اقدامات ترسره کړي .

لومړۍ ضمیمه: توقیف ځایونو څخه د یوناما د نظارت پروگرام ۲۰۱۰-۲۰۱۲

د افغانستان په توقیف ځایونو کې د منازعی اړوند توقیفیانو سره د چلند په اړه د یوناما راپور

دمنازعی اړوند توقیفیانو سره د بدچلند په هکله د ټولني لخوا د گڼ شمیر اندېښنو ښکاره کولو په ځواب کې، یوناما، دافغان دولت او اړوند اړخونو په سلا مشوره، د ۲۰۱۰ کال اکتوبر څخه تر ۲۰۱۱ کال اګست میاشت پوری د ټول افغانستان په کچې دتوقیف خانوڅخه دنظارت پروگرام ترسره کړ، یوناما ۲۰۱۱ کال اکتوبر میاشت کې یو راپور²⁹¹ (دافغانستان توقیف ځایونوکی دمنازعی اړوند توقیفیانوسره چلند) خپور کړ چې لاندې موندني ترلاسه شوي وي:

- د توقیف خانو څخه د یوناما نظارت داسی شواهد موندلي دي، چې د ۲۷۳ تنو مصاحبه شوو توقیفیانو له جملې څخه ۱۲۵ تنه (۴۶ فیصده) ئي چې د ملي امنیت ریاست تر توقیف لاندې دي د ملي امنیت ریاست د کارمندانو لخوا د تحقیق هغه تخنیکونو سره مخ شوی، چې شکنجه کې راځي او دا شکنجې په هیواد کې د ملي امنیت ریاست په ځینو توقیف ځایونو کېسیستماتیک ډول پلی کیږي. همدارنګه یوناما دا هم موندلی، چې د ۱۸ کلونو څخه کم عمر ماشومان هم د ملي امنیت کارمندانو لخوا شکنجه شوي دي.
- د افغان ملي پولیسو د توقیف لاندی ۱۱۷ توقیفیانو له جملې څخه چې یوناما ورسره مرکې کړې، تقریباً له دریو څخه یی یوه برخه یی د شکنجې یا نورو ظالمانه، غیرانسانی او تحقیرونکی چلند سره مخ شوي دي.
- توقیفیانو خپلې شکنجې د گڼ شمیر اعمالو په شکل لکه، د ځورندولو (دیوال، چت، اوسپنیزو میلو او یا نورو ثابتو شیانو پوری د اوږدی مودی لپاره د لاسونو له بندونو څخه د ځنځیر او یا نورو شیانو په وسیله ځورندول)، او وهلو ټکولو، په ځانګړی توګه د پلاستيکی پایپونو، برقي کیبلونو او سیمونو او یا هم د لرګیو او لښتو په واسطه چې اکثراً د توقیفیانو د پښو په تلو استعمالیږي، برقي شاک، دتناسلی آلی تاوول، بیضو (هکیو) ته فشار ورکول، د پښو دنوکانو ویستل، سخت وضعیت کی راوستل لکه په جبر درول، او په جنسی تیري تهدیدولو په توګه بیان کړي دي. همدارنګه د سترګو تړل، پر سر کڅوره اچول او صحی خدماتو ته لاسرسی څخه منع کول هم په ګوته شوي دي. یوناما د ۲۰۱۱ کال د اپریل په میاشت کې د کندهار ولایت د ملي پولیسو او ملي امنیت په نظارتخانه کې د شکنجې له امله د یو توقیفی د مړینې قضیه مستند کړې ده.
- یوناما قوی او معتبر معلومات ترلاسه کړی، چې دملي امنیت کارکوونکو دنوموړی اداری په پنځو مختلفو توقیف خانوکی په سیستماتیکه توګه توقیفیان شکنجه کړی ترڅو دهغو څخه اقرار او معلومات ترلاسه کړی. دغه توقیف ځایونه پېهرات، کندهار، خوست او لغمان کی د ملي امنیت ولایتی توقیف خانی او په مرکز کې دملي امنیت ریاست د تروریزم ضد خانگی توقیفخانه، چې د ملي امنیت ۹۰/۱۲۴ ریاست په نامه پیژندل کیږی، دی. یوناما په کاپیسا او تخار ولایتونوکی دملي امنیت ریاست په توقیف خانوکی دشکنجه په هکله د څو بااعتبارو ادعاګانو معلومات ترلاسه کړی. یوناما د ارزګان او پکتیا په ولایتونوکی دملي امنیت له توقیفخانوڅخه د نظارت په بهیر کې دشکنجې په هکله کوم معلومات ترلاسه کړی نه دی.

²⁹¹ دافغانستان توقیف ځایونوکی دمنازعی اړوند توقیفیانو سره چلند (یوناما/اوجا، ۱۱، ۲۰۱۱ اکتوبر). لاس رسی ورپه:

www.ohchr.org/documents/countries/AF/UNAMA_Detention_en.pdf

- یوناما په نورو ۱۵ ځایونو کې چې د ملي امنیت ۱۷ توقیفخانی په کې شاملې دي ، د شکنجې گڼ شمیر اتهامونه ترلاسه کړي دي . په یادو ۱۷ ځایونو کې د مرکه شوو ۲۵ سلنه خلکو د شکنجې ادعا کړې ده .
  - د افغانملي پولیسو تر نظارت لاندې توقیفیان راپور ورکړي چې ناوړه چلند په مختلفو حالاتو کې په پراخه اندازه ترسره کېږي . د ناوړه چلند ځینی روشونه د شکنجې څخه عبارت دي په داسې حال کې چې ځینی نور یې ظالمانه ، غیرانسانی یا توهینوونکي چلندونه دي . د افغان ملي پولیسو له د ناوړی چلند روشونه په لاندی ډول ښودل شوی دی : د نیونی پرمهال ، په چک پوستونو کې ، امنیه قوماندانیو او د حوزی په امریتونو کې د پولیس افسرانو لخوا بد چلند .
  - د ملي پولیسو توقیف ځایونو کې توقیفیانو راپور ورکړي چې بدچلند او شکنجه په پراخه کچې د دنیول کیدو پروخت ، تلاشې پوستو ، ولسوالیو مرکز کې ، او ولایت امنیه قوماندانی کې عملی کیدل .
  - دیوناما دتوقیف خانو کتنه کې د ۸۹ تنو توقیفیانو سره مرکې شاملې دي چې په کې دوی ویی چې د دوی په نیولو کې بهرنیو قواوو گډون درلود او بیا یې دوی ملي امنیت یا ملي پولیسو ته سپارلی دي . د توقیف په دوران کې له دی شمیر څخه ۲۲ تنو د ملي امنیت او ملي پولیسو لخوا د شکنجه کیدلو او د ناوړه سلوک یاده کړې . د شکنجې ضد نړیوال کنوانسیون په بنسټ دولتونه له دی څخه منع کړای شوی چې توقیفیان هغه هیواد ته وسپاری چې هلته د دوی د شکنجې خطر موجود وی .
  - یوناما دملی امنیت او ملي پولیسو چارواکو لپاره دشکنجې او بدچلند مورد کې حساب نشتون موندلی داخلي تحقیقات دیر کم تعقیب شوي .
  - یوناما په پراخه کچې خپل سر توقیف موندلی ، دمرکه شوو توقیفیانو څخه ۹۳ سلنه د ۲۰ ورځو لپاره توقیف کي ساتل شوي وو ، د ۷۲ ساعتونوڅخه ډیر وخت لپاره کوم چي قانون وړاندی وینه کړي او باید چې وروسته له یاد مودی باید دکورنیو چارو وزارت ته واستول شوی .
- راپور کې ، یوناما ۲۵ سپارښتنی اړونده اداراتو ته درلودی په شمول د : ملی امنیت ریاست ، کورنیو چارو او عدلیه وزارتونو ته ، چې شکنجه او خپل سری توقیفیونه و دروي . ضمن ددی مرستندوه هیوادونو ته او ځانگړی توگه نړیوال ځواکونو ته هم وړاندیزونه درلودل ، د ۲۰۱۱ کال څخه راپدیخوا دیادو وړاندیزونو تطبیق څرنکوال دوهمه ضمیمه کې لیدل شی .

دوهمه ضمیمه: د یوناما د ۲۰۱۱ کال د اکتوبر میاشتې راپور د سپارښتنو د تطبیق وضعیت

د افغانستان حکومت ځواب برخه او د صفحه نمبر	د تطبیق برخه کې پرمختګ	ځانګړي وړاندیزونه	عام وړاندیزونه	وړاندیز شوی منبع
۶۶-۶۷ مخ	تړيوحده تطبیق شوي	د هرات، کندهار، خوست او لغمان ولایتي دفترونو او په کابل کې د دی ریاست د تروریزم ضد مبارزې د ۹۰/۱۲۴ ریاست په توقیف خانو کې د ملي امنیت د شکنجې او بدرفتاری ټولو راپورونو په هکله دی تحقیق وکړی هغه کارکوونکي چې مسؤل ګڼل کېږي باید له دندی څخه لیري، عدلي تعقیب او مجازات شي ناظرینو ته دی اجازه ورکړ شي تر څو له دغو تحقیقاتو څخه نظارت وکړي.	د ملي امنیت په ټولو توقیف خانو کې باید ژرترزه داسې اقدامات ونيول شي چې شکنجه او ناوړه چلند ودرول شي بالخصوص په هغه توقیف ځایونو کې چې داسې اعمال د تحقیق د میتود په توګه کارول کېږي:	د ملي امنیت
۶۶-۶۷ مخ	تړيوحده تطبیق شوي		د ملي امنیت ریاست د فعالیتونو او دتوقیف خانو څخه د نظارت د کمیسیوند کار طریقی ته دی بیا کتنه وشي، تشخیص دی کړی چې ولې دغه کمیسیون په یادو شوو توقیف خانو کې ترسره شوی شکنجې نه دی رابرسیره کړی. داسې روشونه دی خپل کړی چې په راتلونکي کې دتوقیف خانو موثر نظارت تأمین کړي.	د ملي امنیت

۶۶-۶۷ مخ	ندی تطبیق شوی		<p>د بهرنی احتساب یو میکانیزم دی تطبیق کړی چی د ملي امنیت په توقیف خانو کی د ناوړه چلند راپورونو په برخه کی خپلواکه او رڼو تحقیقاتو ته اجازه ورکړی.</p> <p>ډاډمنه دی کړی چی د ملي امنیت ټول مستنطقین او د هغوی آمرینو ته د تحقیق د قانونی او مؤثرو کړنلارو، تحقیق د بدیلو لارو (لکه عدلی طب) په برخه کی او د داخلی او نړیوالو قوانینو په هکله چی شکنجه او ناوړه سلوک منع کوی، د نړیوالو شریکانو په مرسته تریننگ ورکړل شی.</p>	د ملي امنیت رپورټ
۶۸-۶۹ مخ	ندی تطبیق شوی		<p>هغه پالیسی گانی او کړنی دی تعدیل کړی چی مدافع وکیلانو ته اجازه ورکوی تر څو توقیفیانو ته لاس رسی ولری. مدافع وکیلانو ته د دی اجازه هم ورکړ شی چی له ټولو توقیف خانو څخه لیدنه وکړی او حقوقی خدمات ټولو توقیفیانوته د محاکمی په هره مرحله کی د افغانستان د قوانینو سره سم وړاندی کړی.</p>	د ملي امنیت رپورټ
۷۰	بشپړ توکه تطبیق شوی		<p>هغه پالیسی او کړنی دي تعدیل شی چې توقیفیانوته اجازه ورکړی خپلو کورنیو سره وگوری او که چیری دقانع کوونکو دلایلو له کبله داسی نشي کولای، نو باید چې ۱۸ ساعتونو کې دتوقیفی کورنی ته دتوقیفی دتوقیف ځای په هلکه معلومات ورکړي</p>	د ملي امنیت رپورټ

۷۱-۷۲ مخ	تريوحده تطبيق شوى	د ملي پوليسو په ټولو نظارتخانه كې دى د شكنجې او بدرفتارى ټولو راپورونو په هكله تحقيق وكړى، او هغه كاركوونكي چې مسؤول گنل كيږي بايد له دندې څخه ليري، عدلي تعقيب، اظباطي اقداماتو سره مخ او مجازات شي.	ژر تر ژره دى داسې اقدامات ترسره شي چې شكنجه او ناوړه چلند ودرول شي	افغان ملي پوليس
۷۲ مخ	تريوحده تطريق شوى	د افغانستان د بشرى حقونو خپلواك كميسیون، يوناما، د سره صليب نړيوالې كميټې او نورو خپلواكه ناظرينوته دى د ملي پوليسو او داخله وزارت په ټولو نظارتخانه كې د نظارت اجاره وكړى.	د افغانستان د بشرى حقونو خپلواك كميسیون، يوناما، د سره صليب نړيوالې كميټې او نورو خپلواكه ناظرينوت دى د ملي پوليسو او داخله وزارت په ټولو نظارتخانه كې د نظارت اجاره وكړى.	افغان ملي پوليس
۷۲-۷۳ مخ	بشپړ توگه پلي شوى		داسې هدايات دى صادر او عملي كړې چې په هغو كې پوليسو ته هدايت ورکړ شي چې د جنايي تحقيقاتو د څانگې، د تروريزم سره د مبارزې څانگې او يا دى ته ورته نورو څانگو څخه يوازې يو شمير محدود افسران كولاى شي تحقيقات تر سره كړي. د قانوني او مؤثرو تحقيقاتو او د شكنجې او ناوړه چلند د منع كولو قانوني منع كيدلو په هكله دى د معياري اجراءاتو پروسيجر او لارښودونه صادر كړاى شي.	افغان ملي پوليس

مخ ۷۴-۷۳	ندی تطبیق شوی		هغه قانونی چوکات او پروسیجرونه دی طرح کړی چی د ملي امنیت اجراءات علنی او شفافه کړی، او دادمه دی کړی چی دا قانونی پروسیجرونه د شدیدو جرمی خطاگانو، د ملي امنیت له خوا د بندیانو د شکنجی او ناوړه چلند په شمول، خارجی تحقیقاتو او عدلی تعقیب او په ملکی عدلی سیستم کی رسیده کی ته زمینه برابره کړی.	د افغانستان حکومت
مخ iii	تریوحده تطریق شوی		د هر ډول نظارتی اداری او د بشری حقونو سازمانونو، د افغانستان د بشری حقونو خپلواک کمیسیون، د سره صلیب نړیوالی کمیٹی او یوناما په شمول، ته دی توقیف ځایونو او زندانونو ته لاسرسی تأمین کړی.	د افغانستان حکومت
مخ ۶۹-۶۸	تریوحده تطبیق شوی		په هر ولایت کی دی په کافی اندازه د مسلکی مدافع وکیلانو شتون ډاډمن کړی.	د افغانستان حکومت
	ندی تطبیق شوی		د شکنجی او ناوړه چلند د متاثرینو او مصدومینو لپاره دی د معاوضی او جبران مؤثر او د لاسرسی وړ میکانیزمونه جوړ کړی.	د افغانستان حکومت

	ندی تطبیق شوی		د شکنجی ، نورو ظالمانه ، غیر انسانی یا تحقیروونکو چلندونو او سزا کانو پر ضد دی اختیاری پروتوکول تصویب کړی او یو محلی مؤثر او خپلواک د نظارت یو سیستم دی جوړ کړی (چی کیدای شی د بشري حقونو د خپلواک کمیسیون تر چتر لاندی وی).	د افغانستان حکومت
	ندی تطبیق شوی		د ابتدایه او مرافعه محاکمو قاضیانوته هدایت ورکړ شی چی د شکنجی او جبری اقرارونو ټولی ادعاګانی وڅیړی او څرنگه چی په اساسی قانون او د جزایی اجراتو په موقت قانون کی تصریح شوی دی د شکنجی له لاری د معلوماتو د لاس ته راوړلو روش په جدی توګه منع کړی.	بستره محکمه
۷۶ مخ	تریوحده تطریق شوی		د جزایی اجراتو موقت قانون دی بیا وکتل شی او د توقیفی حق چی هرڅه عاجل محکمې ته وړاندی شی باید پیشبینی شی او مخکی دمحمکې څخه توقیف باندی اعتراض حق دی دمحمکې بیړنی حکم سره سم تضمین شی.	بستره محکمه ، عدلیی او کورنیوچارو وزارتونه او پارلمان

<p>۷۷-۸۲ مخ</p>	<p>بشپړ توکه عملي شوی</p>		<p>د ملي امنیت ریاست او د افغان ملي پولیسو توقیف خانو او مرکزونو ته چې هلته د شکنجې او ناوړه چلند ادعاګانې موجود دي دتوقیفیانو انتقال دی وځنډول شی. دملي امنیت ریاستد هغو توقیف خانو د نظارتی میکانیزم بیا کتنهدی وکړی چې توقیفیان هلته انتقالیږي او د دی ډاډ دی حاصل شی چې توقیفیان دشکنجې له خطر سره نه مخامخ کیږي.</p>	<p>هغه هیوادونه چې افغانستان کې سرټیري لري او نورډیدخله هیوادونه</p>
<p>۸۲-۸۶ مخ</p>	<p>بشپړ توکه عملي شوی</p>		<p>د ملي امنیت ریاست او افغان ملي پولیس توقیف خانو ته د انتقال د پالیسی ګانو بیا کتنه دیوشی تر څو مناسب ضمانتونه تأمین شی او په ګډو عملیاتو کې برخه اخیستل، د مالی منابعو برابرول، د انتقال پروسه، ګډی استخباراتی اړیکې او نور روشونوڅخه دید شکنجې د مخنیوی او د پولیس او ملي امنیت د اصلاح د وسایلو په توګه استفاده وشي.</p>	<p>هغه هیوادونه چې افغانستان کې سرټیري لري او نورډیدخله هیوادونه</p>
<p>۸۲-۸۶ مخ</p>	<p>بشپړ توکه عملي شوی</p>		<p>د ملي پولیسو او ملي امنیت د پرسونل او تسهیلاتو ظرفیت ته دی د توقیفیانو پر بشري حقونو او د توقیف پر طریقو تربینګ او تربیی له لاری د نړیوالو بشري حقونو معیارونو مطابق وده ورکړای شی.</p>	<p>هغه هیوادونه چې افغانستان کې سرټیري لري او نورډیدخله هیوادونه</p>

<p>۸۶-۸۲ مخ</p>	<p>بشپړ توکړه عملي شوی</p>		<p>د ملي امنیت او ملي پولیسو ټولو مستنطقینو او د هغوی آمرینو ته دی د تحقیقاتو پر قانونی او مؤثرو میتودونو او بدیلو د تحقیق روشونو (لکه عدلی طب) ټریننگ په موخه هڅی لایزاتی کړی.</p>	<p>هغه هیوادونه چې افغانستان کې سرتیري لري او نورډیدخله هیوادونه</p>
---------------------	----------------------------	--	---	--

دریمه ضمیمه: د تطبیق وړ قانون

۱. د شکنجې ، ظالمانه ، غیر انساني یا له سپکاوي ډک چلند څخه قانوني مخنیوی د نړیوالو قوانینو له مخې مکلفیت

د شکنجې غوڅ مخنیوی ، د نړیوالو تعاملی قوانینو یو نورم دی. څو نړیوالو تړونونو ، چې افغانستان د هغو غړی دی ، شکنجه منع کړې ده. له دې ډلې نه د شکنجې ، غیر انساني او له سپکاوي ډک چلند او ځورونې پر ضد کنوانسیون ، د سیاسي او مدني حقونو کنوانسیون (آی سی سی پی ار سی) ، د ژینو د ۱۹۴۹ کال تړونونه ، د نړیوالې جنایې محکمې لپاره د روم منشور او د ماشومانو د حقونو نړیوال کنوانسیون (سی ار سی) ۳۷ مادې لومړي بند څخه عبارت دی.²⁹²

دولت مکلفیت لري چې د شکنجې پر ضد ، د هغې منع والي ته درناوی وکړي ، او نه تجزیه کیدو نه یې مفهوم دادی چې د دی تعلیق کول او بندیز لکولو کې پاتې راتلل هیڅ جواز نه لري. پرته له کومې استثنا ، که د جنک حالت وي او یا د جنک گواښ وي ، خپل منځي سیاسي شخړې وي یا عمومي اضطراري حالت ، شاید د شکنجې لپاره لاره برابره کړي ، چې په هر حالت کې شکنجه منع ده.²⁹³ د دې سره ، د سیاسي او مدني حقونو د ۲مې او ۴مې مادو په رڼا کې هیوادونه د شکنجې ، ظالمانه ، غیر انساني ، او له سپکاوي ډک چلند د ممانعت په هکله ، د سیاسي او مدني حقونو نړیوال کنوانسیون د ۷مې مادې مطابق د خفت مجاز نه لري.

د ملي قوانینو له مخې مکلفیت

د افغانستان اساسي قانون له مخې د انسان شکنجه منع ده ، هېڅوک نشي کولای چې له بل شخص څخه حتی د حقایقو تر لاسه کولو لپاره که څه هم تر تعقیب ، نیونې یا توقیف لاندې وي او یا په جزا محکوم وي ، د هغه د شکنجې اقدام یا امر ورکړي.²⁹⁴ د ۲۰۰۵ کال د اطفالو قانون د ماشومانو پر وړاندې د شدیدو مجازاتو مخنیوی کوي.²⁹⁵

د افغانستان د جزا قانون له مخې شکنجه جرم دی. د دې قانون د ۲۷۵مې مادې سره سم که یو رسمي مامور د تورن څخه د اعتراف اخستلو په موخه شکنجه کړي ، نو د اوږدې مودې په حبس محکومېږي چې د ۵ کلونو څخه تر ۱۵ کلونو پورې وي.²⁹⁶

د شکنجې تعریف

د شکنجې په وړاندې د کنوانسیون لخوا د شکنجې تعریف تر ټولو زیات منل شوی تعریف دی چې د نړیوالو تعاملی قوانینو سره هم سمون لري.

²⁹² د افغانستان دولت د شکنجې پر ضد کنوانسیون ۱۹۸۷ د جون په میاشت کې تصویب کړی ، (آی سی سی پی ار) د ۱۹۸۳ د اپریل په میاشت کې ، د ۱۹۵۶ د سېتمبر په میاشت کې د ژنیو کنوانسیون (په استثنا د دوه اضافي پروتوکولونو) د ۲۰۰۳ کال د فبرورۍ په میاشت کې د روم منشور نړیوال جنایې محکمه او په ۱۹۹۴ کې د ماشومانو د حقونو کنوانسیون تصویب کړه.

²⁹³ د شکنجې پر ضد کنوانسیون ماده (۲)۲.

²⁹⁴ د افغانستان د اساسي قانون ۲۹ ماده .

²⁹⁵ د اطفالو د قانون ۲۰۰۵ ، ۷ ماده .

²⁹⁶ قانون جزا ۲۷۵ ماده .

د دې کنوانسیون په هدف، د شکنجې کلمې مفهوم، هغه عمل چې له امله یې په ارادي ډول یو کس ته فزیکي یا رواني شدید درد او یا زورونه ورکول کیږي، چې په پایله کې د نوموړي څخه په خپله یا د بل کس په هکله معلومات او یا اعتراف تر لاسه کړي، د یو فعل له امله چې یو کس تر سره کړی وي یا بل څوک د یو فعل مرتکب شوی وي، سزا ورکول کیږي، یا یو مظنون چې گواکې دی پخپله دکوم فعل مرتکب شوی او پخپله دی یا هم دریم کس له دې امله تهدیديږي او زور ورباندې اچول کیږي، یا د یو رنگ تبعیض له امله چې د نورو وجوهاتو پر اساس وي، د کومې رسمي مرجع په هڅه او رضایت د هغه کړاو او اذیت لامل گرځي، شکنجه ویل کیږي.²⁹⁷ پدې کې هغه درد او کړاو چې د ارثي او یا تصادفي قانوني محدودیتونو له کبله راپورته کیږي، شامل ندی.

دا تعریف په څلورو عناصرو مشتمل دی (۱) د شدید درد او اذیت لامل کیدل (۲) ارادی عمل (۳) د دې لپاره چې یو معلومات یا اعتراف تر لاسه کړي، شکنجه ورکړي، تهدید، اجبار او تبعیض ویاو (۴) مرتکب رسمي دنده یا دولتي موقف ولري، "د ارادې او هدف عناصر د مرتکب خپل ذاتي انگیزو پر ځای د حالاتو سره سم د ټاکل شویو اهدافو لپاره شامل وي".²⁹⁸

د شکنجې پر ضد کنوانسیون پر اساس هیوادونه مکلفیت لري، چې اغیزمن قانوني، اجراییوي، عدلي او نور داسې کامونه واخلي، چې د خپل واک لاندې ټولو سیمو کې د شکنجې د کړنو مخنیوی وکړي.

د شکنجې پر ضد کنوانسیون په ډاگه د لاندې کړنو غوښتنه کوي، چې عبارت دي له:

- جرم گنل: د دې ډاډ ورکول چې د شکنجې ټولې بڼې د جزاء قانون له مخې جرم دی، په شمول د هغه کړنو چې یو کس د جرم سرته رسولو کې شریک گنل کیږي یا په شکنجه ورکولو کې ونډه اخلي، او د دغه جرم شدت په نظر کې نیولو سره سره د مناسبې سزا وړ وي.
- پلټنې او د زیانمن شوي د شکایت /وریدل: کله چې د شکنجې په هکله معقول او قوي احتمال وجود ولري، نو چټک او بې پرې پلټنې دي تر سره شي، د دې ډاډ دې ورکړل شي، چې کوم څوک چې شکنجه شوی د شکایت حق لري، او صلاحیت لرونکو چارواکو له خوا په چټکه او بې طرفانه ډول څیړل کیږي، او شکایت کونکي او گواهان د ناوړه چلند او تهدید څخه خوندي دي.
- روزنه: ټول هغه کسان چې په نیونو او گروپونو کې شامل وي او هم د نیول شوو، توقیف شوو او بندي شوو کسانو سره د رویې د چال چلند اړوند وي د هغوی په روزنه کې د شکنجې د منع والي په اړه د زده کړې او معلوماتو ځای پر ځای کول.
- قواعد، لارښوونې او طرزالعملونه: په توقیف ځایونو، گروپونو یا د توقیف شوو سره چلند کې بنکیلو موظفینو لپاره، د شکنجې د منع والي په موخه، په صادر شوو قواعدو او لارښوونو کې د شکنجې د ممانعت یادونه وشي، او د گروپونو قواعد، لارښوونې، میتودونه، تعاملات او د نظارت او توقیف شوو سره د سلوک په اړه چمتووالی باید په دوامداره او سیستماتیک ډول تر بیا کتنې لاندې ونیول شي، تر څو د شکنجې را منځ ته کیدو مخنیوی وشي.

²⁹⁷ د شکنجې پر ضد کنوانسیون لومړی ماده.

²⁹⁸ د شکنجې په ضد کمیټه، عمومي تبصره ۲ شمیره (د ۲ مادي تطبیق د غړيو هیوادونو لخوا)، CAT/C/GC/2 (24 January 2008), Para, 9.

- اصلاح او بیارغونه: د دې ډاډ ورکول ، چې د شکنجې قرباني درملنه کيږي او د امکان تر حده د بشپړې بیا رغونې لپاره ټول ذرایع په کار اچول ، چې د تاوان جبره یې په روښانه او موزون ډول تر سره شي.
- د ممانعت اصول: دا اطمینان ورکول چې ، هر هغه بیانیه چې د شکنجې په پایله کې منځ ته راغلی وي ، د قضیې د جریان پر وخت دې د شواهدو په ډول نه وړاندې کيږي.
- عدم انتقال : نه لیردونې ، یو کس بل هیواد ته سپارل ، چې هلته د هغې د شکنجې کولو قوي امکان وجود ولري²⁹⁹ ، ، سر بیره پر دې که یو کس یو چاته او یا ادارې ته د نظارت یا کنترول په موخه ورسپارل کيږي ، چې د شکنجې او ناوړه چلند شهرت ولري ، یا د ساتنې موزون کامونه نه وي اخستل شوي ، نو دولت مکلفیت لري چې د داسې سپارلو له امله اړوند مرجع ته د امر ورکولو او انتقال کې د ګډون له امله مجازات شي چې دا دولت د اغیزناکو کړنو څخه یو دی چې د تعذیب مخنیوی وکړي. دولت مکلفیت لري چې د ظالمانه ، غیر انساني او تحقیر کونکي چلند مخنیوی وکړي او یا د مؤظفینو لخوا مجازات شي که څه هم دا مکلفیتونه د شکنجې په پرتله زیات پراخه نه دی.³⁰⁰

ناوړه چلند

ظالمانه ، غیر انساني ، له سپکاوي ډک چلند او شکنجه هم هغه قانوني اصطلاح ده چې ناوړه چلند ورته ویل کیدای شي چې په بیلابیلو بڼو دانسان دځورونې لامل ګرځي ، خو کچه یې د شکنجې نه ټیټه ده. د شکنجې ترڅنګه د ناوړه چلند بیلابیلې بڼې باید دځانګړو موخولپاره ترسره نشي ، څوکه چې موخه د اشخاصو د ناوړه چلند او شکنجه کونکو کړنو د برملاکولوڅخه وي. د ناوړه چلند اساسي عناصر چې د شکنجې تربریده نه رسي ، په لاندې توګه یې لنډیز او وړاندې کوي:

- په ارادي توګه د چا ذهني او یا فزيکي ځورونې او کړاو سره مخامخ کول
- د دولتي چارواکو د توافق او اکاځې پر بنسټ³⁰¹

د ناوړه چلند د مخنیوي په وړاندې مسولیتونه ترډیره بریده د شکنجې د مخنیوي د مسولیتونوسره اړخ لګوي اوسمون لري. په عمل کې ، د ناوړه چلند او شکنجې ترمنځ توپیر زیاتره سم نه څرګندیږي. تجربه ښيي چې هغه شرایط چې ناوړه چلند ورته راولاړیږي ، زیاتره د شکنجې لپاره لاره هواروي ، نوځکه هغه کامونه چې د شکنجې د مخنیوي لپاره کارول کيږي باید د ناوړه چلند د مخنیوي لپاره هم په لاره واچول شي.³⁰²

²⁹⁹ د شکنجې پر ضد کنواسیون ماده ۲-۴ او ۱۰-۱۴

³⁰⁰ د شکنجې په ضد کمیټه ، عمومي تبصره ۲ شمیره (د ۲ مادی تطبیق د غړیو هیوادونو لخوا) ، CAT/C/GC/2 (24 January 2008), Para, 19.

³⁰¹ د شکنجې پر ضد کنواسیون ۱۶ ماده او د آی سی سی پی ار ۷ ماده .

³⁰² د شکنجې اونوروظالمانه غیر انساني اوسپکاوي نه چلند یاسزا پر ضد کنواسیون ، ۲ عمومي تبصره ، ۲۰۰۷/۱۱/۲۳

۲. د خپل سري توقيف قانوني مخنيوی

د نړيوالو قوانينو پر اساس تعهدات

د مدني او سياسي حقونو نړيوال کنوانسيون چې افغانستان هغه ته ژمن ديڅرگندوي چې "هر څوک د آزادۍ او ځاني خونديتوب حق لري. هيڅوک بايد په خپل سر توقيف يا ونه نيول شي. هيڅوک بايد له خپلې آزادۍ څخه بې برخې نه کړي شي پرته د هغو حالتونو او مقرراتو څخه چې د قانون په پرېنست تاسيس شوي وي"

د مدني او سياسي حقونو د نړيوال کنوانسيون د ۷ او ۱۴ مادو سره جوړه ۹مه ماده د ساتنې اساسي پروسيجرونه چې يو توقيف بايد په خپل سر نه وي څرگندوي چې په لاندې ډول ورته اشاره شوې ده. هر څوک چې توقيف کيږي بايد د نيولو په وخت کې خبر شي چې ولې نيول کيږي او د هغه په وړاندې کوم تورونه پراته دي. هر څوک چې د يو جنایي تور پر اساس ونيول شي بايد ژر تر ژره قاضي يا کوم بل باصلاحيت چارواکي ته وړاندې شي ، ترڅو د عدلي اوقضايي صلاحيت نه په گټه پورته کونې سره ، نوموړی په يوه ټاکلي وخت محاکمه اويا خوشي شي. دا يوه عمومي قاعده نده کوم کس چې د محاکمې لپاره انتظار باسي بايد توقيف شي ، د دې لپاره چې کس محاکمې لپاره حاضر شي بايد چې له هغه څخه ضامن واخستل شي که چيرته خوشي کيږي ، او يا هم د قضايي پروسيجرونو په کوم بل پړاو کې ، تر څو قضاوت پرې عملي شي. د مدني او سياسي حقونو نړيوال کنوانسيون همدارنگه څرگندوي چې که کوم څوک د نيولو يا توقيف په وسيلې له خپلې آزادۍ څخه محروم شو ، کولای شي چې محاکمې ته ورشي تر څو محکمه د هغه د توقيف د غيری قانوني والي په صورت کې د هغه په خوشي کولو امر ورکړي. هر هغه څوک چې د خپل سري توقيف يا نيول کيدو قرباني دی بايد چې د جبران يو تعميل کوونکی حق ولري.³⁰³

د ماشومانو د حقونو نړيوال کنوانسيون د ماشومانو حقونه تضمينوي چې توقيف بايد د اخيری وسيلې په توگه د لنډ مهال لپاره وکارول شي ، کله چې ماشوم په توقيف کې وي د کورنۍ د ليدلو او د هغوی سره د اړيکو د درلودلو حق ، د مدافع وکیل د درلودلو حق ، د برأت ذمه حق ، د دې حق چې له تورونو څخه ژر تر ژره خبر شي ، د دې حق چې بايد موضوع يې بې له ځنډه معلومه شي او د دې حق چې په زوره اړ نه ایستل شي چې اعتراف وکړي او خپل ځان گناهکار کړي.³⁰⁴

د ملی قوانينو لاندې تعهدات

د افغانستان اساسي قانون په څرگنده توگه خپل سري توقيف منع کړی دی. دا په پراخه توگه د مدني او سياسي حقونو د نړيوال کنوانسيون د ۹مې مادې (۱) عمومي اصل منعکسوي. د اساسی قانون ۲۳ ماده (۱) او (۳) بندونه څرگندوي چې آزادي " د انسان طبعي حق دی " چې دولت يې بايد " درناوی او ساتنه وکړي ". اساسي قانون شرط ږدي چې دا حق د نورو له آزادۍ او له عامه مصالحو پرته چې د قانون له لارې تنظيميږي ، حدود نه لري او همدارنگه اساسي قانون څرگندوي چې هيڅوک د قانون له حکمونو پرته توقيفیدای نشي.³⁰⁵

³⁰³ د مدني او سياسي حقونو نړيوال کنوانسيون ، ۹ (۱) ماده- (۵)

³⁰⁴ د ماشومانو د حقونو کنوانسيون ، ۳۷ (ب)-(ث) او ۴۰ (۲) (ب) ماده

³⁰⁵ د افغانستان اساسی قانون ، ۲۴ ماده (۱) او ۴۰ (۲) (ب)

د افغانستان نور ملي قوانين د اساسي قانون دغه ضمانتونه منعكسوي او د قانوني توقيف لپاره پروسيجرونه تعريفوي. د ۱۹۷۶ كال د جزا قانون د قانوني توقيف لپاره مواد لري. د جزايي محاكمو د اصولو قانون د قانوني توقيف لپاره عمومي قانوني چوكاټ برابروي.

په هر صورت، دغه عمومي چوكاټ افغانانو ته دا حق نه ورکوي چې په چټکه توگه قاضي ته د لومړي ځل او بيا په دوره يي توگه راوستل شي ترڅو د خپل توقيف په نه قانونيت باندې په معقول وخت کې اعتراض وکړي کوم چې د مدني او سياسي حقونو د نړيوال کنوانسيون د ۹مې مادې د (۳) بند او د افغانستان د اساسي قانون سره سره لگوي.

د پوليسو د قانون هغه معيارونه چې د پوليسو د عمل لپاره اړين دي تشریح کوي.³⁰⁶ د محابسو او توقيف ځايونو قانون هغه پروسيجرونه تشریح کوي چې د دغو ځايونو د قانونيت اود حالت د نظارت لپاره اړين دي.³⁰⁷ د افغانستان اساسي قانون د دې حق ضمانت کوي چې هر څوک کولای شي چې له نيول کيدو سره سم له ځانه د اتهام د لرې کولو لپاره مدافع وکيل وټاکي.³⁰⁸ دغه حق د مدافع وکيلانو په قانون کې هم ذکر شوی دی.³⁰⁹

د ماشومانو د سرغړونو قانون د ماشومانو د توقيف لپاره قانوني چوكاټ وضعه کړی او له دولت څخه غواړي چې د ماشومانو د حقونو او گټو د خونديتوب لپاره خاص اقدامات ترسره کړي. ماشوم هغه چاته ويل کيږي چې د ۱۸ کلنۍ عمر يي نه وي بشپړ کړی. د دی يادونه کوي چې ماشوم بايد د خورا لرې مودې لپاره ايسار شي. ماشوم بايد مدافع وکيل ولري او پوليس مکلف دي تر څو د ماشوم قانوني استازي ته د ماشوم د تورونو په اړه خبر ورکړي. همدارنگه، له ماشوم سره بايد ځانگړې کړنه ترسره شي چې له بالغو کسانو سره توپير ولري او ماشوم بايد د لنډې مودې لپاره توقيف شي. پوليس د ۲۴ ساعتونو د ننه کې بايد څارنوال ته معلومات ورکړي او څارنوال يوه اونۍ وخت لري ترڅو صورت دعوه ترتيب کړي. د توقيف موده صرف کيدای شي د دريو اونیو لپاره وغزول شي تر څو څارنوال تحقيقات بشپړکړي.³¹⁰

د محابسو او توقيف ځايونو قانون بيانوي چې ماشومان او بالغ کسان بايد چې يو له بله بيل وساتل شي.³¹¹ د ماشومانو د اصلاح او روزني د مرکزونو قانون ۲مه ماده تشریح کوي چې ماشومان بايد صرف د ماشومانو د اصلاح او روزني په مرکزونو کې وساتل شي.³¹²

³⁰⁶ رسمي جريده، ۸۶۲ شميره (۲۰۰۵)

³⁰⁷ رسمي جريده، ۸۵۲ شميره (۲۰۰۵)

³⁰⁸ د افغانستان اساسي قانون، ۳۱ ماده

³⁰⁹ رسمي جريده، ۹۳۴ شميره (۲۰۰۷)

³¹⁰ د ماشومانو د سرغړونو قانون، ۴، ۸، ۱۳، ۱۱-۲۲، ۱۵ او ۳۰ ماده

³¹¹ د محابسو او توقيف ځايونو قانون، ۹ ماده (۴) (۲۰۰۵)

³¹² رسمي جريده، ۹۶۹ شميره (۲۰۰۹/۰۱/۱۴)

خلورمه ضميمه: دغه راپور ته د افغانستان حكومت ، د ملي امنيت رياست او د كورنيو چارو
وزارت د ۲۰۱۳ كال د جنوري د ۱۴مې نېټې ځواب³¹³

جمهوری اسلامی افغانستان
دفتر شورای امنیت ملی

مورخ: ۱۳۹۱/۱۰/۲۵

شماره: ۱۸۰
۱۳۹۴

✓ به دفتر محترم یوناما،
قابل توجه جناب محترم مارک بویدن،

با تشکر از اقدام یوناما مبنی بر شریک ساختن مسوده گزارش حقوق بشر یوناما تحت عنوان "رفتار بازداشت شدگان جنگی تحت توقیف افغانستان" یا ارگان های ذیدخل جمهوری اسلامی افغانستان و تغییر ضرب العجل تعیین شده برای ارائه پاسخ در مورد گزارش یاد شده.
متخصصین دفتر شورای امنیت ملی ج.ا.ا، وزارت امور داخله ج.ا.ا و ریاست عمومی امنیت ملی ج.ا.ا در گفتگو و تبادلہ معلومات جهت ارائه یک پاسخ مناسب یکجا با هم کار نموده و پاسخ هذا برای بهبود "گزارش رفتار با بازداشت شدگان جنگی تحت توقیف افغانستان" توسط یوناما، برای شما تقدیم می گردد.

با احترام

حمت الله نییل
مشاور امنیت ملی ج.ا.ا

کاپی:
وزارت امور داخله ج.ا.ا افغانستان
ریاست عمومی امنیت ملی ج.ا.ا افغانستان

³¹³ یوناما د حکومت ځواب په دري ژبه ترلاسه کړ چې اصلي متن يې په دي راپور کې ضميمه شوی دی.

جمهوری اسلامی افغانستان

پاسخ دولت جمهوری اسلامی افغانستان در مورد
مسوده گزارش یک ساله ای دفتر حقوق بشر مربوط به هیئت معاونیت سازمان ملل متحد
در افغانستان (یوناما)

(رفتار بازداشت شده گان جنگی تحت توقیف افغانستان - ۱۸-دسمبر-۲۰۱۲)

دفتر شورای امنیت ملی جمهوری اسلامی افغانستان
وزارت امور داخله جمهوری اسلامی افغانستان
ریاست عمومی امنیت ملی جمهوری اسلامی افغانستان

۱۴-جنوری-۲۰۱۳

مقدمه:

دفتر حقوق بشر یوناما به تاریخ ۱۸ دسامبر ۲۰۱۲ مسوده ای گزارش خویش را تحت عنوان "رفتار با بازداشت شده گان جنگی تحت توقیف افغانستان" به سه ارگان دولت جمهوری اسلامی افغانستان به شمول دفتر شورای امنیت ملی، دفتر وزیر امور داخله و ریاست عمومی امنیت ملی به طور چاپی به زبان انگلیسی جهت پاسخ و نظر خواهی تقدیم نمود. همچنان بنا به درخواست جانب دولت جمهوری اسلامی افغانستان، دفتر یوناما خلاصه گزارش را به زبان دری به تاریخ ۲۳ دسامبر ۲۰۱۲ به سه ارگان متذکره تحویل دادند.

پس از ارائه مسوده گزارش، مشاور امنیت ملی، وزیر امور داخله و سرپرست ریاست عمومی امنیت ملی روی موضوع غور نموده و تصمیم گرفته شد که کمیسیون های مشکل از متخصصین را در ارگان های خویش مؤلف سازند تا پاسخ قناعت بخش را در مورد گزارش مذکور ارائه نمایند. بعد از آغاز کار ریاست امور خارجی دفتر شورای امنیت ملی بتاثر هدایت مشاور امنیت ملی به تاریخ ۳ جنوری ۲۰۱۳ از دفتر یوناما درخواست نمود تا ضرب العجل تعیین شده برای ارائه پاسخ را از ۶ جنوری ۲۰۱۳ به ۱۵ جنوری ۲۰۱۳ تغییر دهند که دفتر یوناما با حسن نیت و همکاری به اسرع وقت به این درخواست پاسخ مثبت دادند.

کمیسیون های توظیف شده سه ارگان دولت جمهوری اسلامی افغانستان الی تاریخ ۱۴ جنوری ۲۰۱۳ روی مسوده گزارش مطالعات دقیق را انجام داده و وزارت امور داخله و ریاست عمومی امنیت ملی در بسته های جداگانه پاسخ خویش را به دفتر مشاور امنیت ملی فرستادند. قابل یادآوریست که متخصصین هر سه ارگان در گفتگو و تبادلہ معلومات جهت ارائه یک پاسخ مناسب یکجا با هم کار نموده و پاسخ هذا در سه بخش برای بهبود "گزارش رفتار با بازداشت شدگان جنگی تحت توقیف افغانستان" توسط یوناما، تقدیم می گردد.

پاسخ عمومی:

دولت جمهوری اسلامی افغانستان طی چند سال گذشته همواره سعی نموده تا ارزش های دموکراتیک و حقوق بشری را در مطابقت به قانون اساسی افغانستان رعایت و تطبیق نماید. احترام به حقوق بشری و آزادی های افراد در جامعه از جمله ساحاتی بوده اند که ارگان های مختلف دولت یکجا با حمایت جامعه بین المللی در طول دهه گذشته روی آن همکاری نموده و تأکید ورزیده اند. همچنان اعاده کامل حاکمیت ملی و تمامیت ارضی افغانستان هم برای مردم و هم رهبری دولت جمهوری اسلامی افغانستان از اهمیت بالا برخوردار بوده که روی این ملحوظ رهبری افغانستان طی دو سال گذشته سعی نمود تا بازداشت و نگهداری شهروندان افغان در توفیگاه ها مطابقت به قانون اساسی و سایر قوانین افغانستان و در چارچوب اصول و ارزش های پذیرفته بین المللی صورت گرفته و سعی شود تا حاکمیت ملی کشور در این مورد نقض نگردد.

دولت ج.ا افغانستان همواره تلاش می‌رود تا نه تنها اتباع کشور صرف توسط ارگان‌های حقوقی افغان بازداشت و حفظ گردند، بلکه تمام افراد بازداشت شده توسط نیروهای خارجی که در تأمین امنیت با افغانستان همکاری می‌نمایند، نیز به جانب افغان‌ها انتقال یابند. بازداشت درست، تأمین شرایط خوب برای حفظ بازداشت شده‌گان، کاربرد شیوه‌های مناسب و تخصصی برای استنطاق از مظنونین و متهمین، محاکمه عادلانه و سایر موارد از جمله اولویت‌های دولت برای رعایت حقوق بشری افراد جنگی دستگیر شده بوده و در این راستا وزارت امور داخله و ریاست عمومی امنیت ملی به تعهدات خویش تأکید می‌ورزند.

روی این ملحوظ وزارت امور داخله و ریاست عمومی امنیت ملی بنابر تعهدات خویش تسهیلات لازم را با شفافیت کامل جهت بازدید از محابس، توقیف‌خانه‌ها، محبوسین و بازداشت شده‌گان جنگی برای نهاد‌های حقوق بشری و از جمله دفتر حقوق بشر یوناما در طول سال‌های گذشته فراهم ساخته است. در جریان سال گذشته بنابر هدایت رئیس جمهوری اسلامی افغانستان یک تعداد از متخصصین دفتر شورای امنیت ملی، ریاست دفتر رئیس جمهور و ریاست عمومی امنیت ملی برای بازدید و حقیقت‌یابی در مورد ادعای شکنجه بازداشت شده‌گان تحت توقیف ریاست عمومی امنیت ملی توظیف گردیدند. یافته‌های هیئت مذکور دال بر این حقیقت است که ادعای مبنی بر شکنجه افراد درست نبوده و از صحت برخوردار نمیباشد.

گرچه دولت جمهوری اسلامی افغانستان بد رفتاری و برخورد نامناسب پرسونل توقیف‌خانه‌ها را که ناشی از عدم ظرفیت لازم و آموزش سالم در این نهادها می‌باشد، کاملاً رد نمی‌کند ولی میزان شکنجه‌های ادعا شده در گزارش دفتر حقوق بشر یوناما مبالغه آمیز می‌باشد. بنابراین پاسخ دولت جمهوری اسلامی افغانستان به سه بخش عمده تقسیم می‌گردد که در بر گیرنده‌ای دیدگاه در مورد ساختار و میتودولوژی گزارش، پاسخ وزارت امور داخله و پاسخ ریاست عمومی امنیت ملی، و همچنان نتیجه‌گیری کلی آن می‌باشد.

ساختار و میتودولوژی گزارش:

نکات و سوالات زیر در مورد مسوده‌ای گزارش دفتر حقوق بشر یوناما به طور مشخص قابل ملاحظه می‌باشد:

- ساختار کلی این گزارش و تقسیم بندی عناوین در صفحات نظم نداشته و دنبال نمودن موضوعات خواننده را تا اندازه‌ای مغشوش می‌سازد. همچنان بسیاری از موضوعات و عناوین به شکل مکرر درج این گزارش گردیده است. بهتر خواهد بود تا روی ساختار و عنوان بندی گزارش کار بیشتر صورت می‌گرفت.
- برای دست‌یابی به حقایق و ترتیب این تحقیق، دفتر حقوق بشر یوناما صرفاً از روش مصاحبه با افراد متهم و مظنونین و شماری اندکی از کارمندان استفاده نموده که برای اثبات ادعاها بسنده نیست. گرچه هدف اصلی

گزارش در مورد وضعیت افراد توقیف شده ای مسلح و جنگی می باشد، ولی بهتر خواهد بود تا برای صحت و ثقم بیشتر این ادعا ها دفتر حقوق بشر یوناما با چند تن از متهمین جنایی نیز مصاحبه می نمودند. زیرا دولت افغانستان بر این عقیده است که افراد مربوط به گروه های تروریستی جهت بد نامی دولت افغانستان در مورد وارد ساختن این اتهامات به ارگان های کشفی و حقوقی افغانستان قبلاً آموزش های خاص را دیده اند.

- اصطلاح شکنجه سیستماتیک (systematic torture -systematically tortured) چندین بار در گزارش استفاده شده که به نظر دولت افغانستان وارد نمی باشد؛ همچنان در گزارش تعریف مشخص از این اصطلاح صورت نگرفته و دلیل کار برد آن نیز ارائه نگردیده و ذکر از منابع معتبر برای استفاده از این اصطلاح منعیث مؤخذ نیامده است. بنابراین دولت افغانستان استفاده از این اصطلاح را اغراق آمیز دانسته و جابجای آن را در این گزارش غیر آکادمیک می پندارد.

- جمع ارقام ارائه شده در مورد مصاحبه ها که درج صفحات ۵ تا ۶ می باشد، مغشوش کننده بوده و اشتباه به نظر می رسد. ارائه ارقام نیاز به وضاحت بیشتر دارند.

- در چندین جای گزارش ادعا گردیده که شکنجه، آزار و اذیت افراد باز داشت شده بخش از پالیسی و طرز العمل نهاد های حقوقی و توقیفی دولت ج. ا. افغانستان می باشد (به صفحه های ۸ و ۲۵ گزارش مراجعه شود). به باور ما این موضوع عاری از حقیقت بوده و دولت افغانستان اطمینان دارد که دفتر حقوق بشر یوناما برای اثبات آن استادی را در دسترس نداشته و هیچگاه رهبری دولت افغانستان، وزارت امور داخله و ریاست عمومی امنیت ملی همچو فرمانی را صادر نکرده اند. ابراز همچو ادعا بدون داشتن مدارک اثبات از ارزش آکادمیک این گزارش شدیداً کاسته و سوالاتی را در مورد سایر بخش های آن به بار می آورد.

- برای وضاحت بیشتر بهتر خواهد بود تا سفارشات کلیدی در ضمیمه شماره یک این گزارش علامت گذاری شوند.

- سفارش ارائه شده برای آیساف در مورد به تعلیق در آوردن انتقال زندانیان تحت حفظ نیرو های خارجی به جانب افغانی نقض حاکمیت ملی جمهوری اسلامی افغانستان بوده و در مخالفت با تمام تفاهمات قبلی میان دولت افغانستان و نیرو های خارجی قرار دارد. بنابراین یاد آوری این سفارش در گزارش مناسب نبوده و پیشنهاد می گردد تا حذف گردد. سفارش روی رشد میکائیزم های بهتر برای دستگیری و انتقال افراد جنگی و بهبود شرایط باز داشت، عملی تر می باشد.

- در گزارش از آزار و اذیت اطفال نیز یاد آوری شده، ولی در بخش سفارشات کدام سفارش مشخص در این مورد ارائه نگردیده است. بهتر خواهد بود تا برای دولت افغانستان و هم برای جامعه بین المللی در مورد رفتار و محل نگهداری اطفال متهم به ارتکاب جرایم تروریستی و جنگی تدابیر خاص و عملی سفارش می گردید.

- مباحث مربوط به انتقال زندانیان تحت اداره ایالات متحده امریکا و بریتانیا به صورت درست ارائه نگردیده است. در حالیکه بحث روی انتقال زندانیان پروان تحت اداره نیرو های ایالات متحده امریکا و امضای یادداشت تفاهم در ماه مارچ سال ۲۰۱۱ میان وزارت دفاع ملی جمهوری اسلامی افغانستان و قوماندان نیرو های آپساف یکی از پر اهمیت ترین موضوعات سال گذشته بوده، اما در گزارش انعکاس نیافته است.

بنابراین پیشنهاد می گردد تا روی مطالب فوق یکبار دیگر تمرکز صورت گیرد تا گزارش مذکور از نگاه ساختاری و ارائه حقایق به شکل بهتر ترتیب شود.

وزارت امور داخله

به ارتباط گزارش یوناما در مورد توقیف زندانیان از اکتوبر ۲۰۱۱ الی اکتوبر ۲۰۱۲

وزارت امور داخله جمهوری اسلامی افغانستان، در روشنی قانون اساسی کشور و کنوانسیون های بین المللی، مبنی بر منع شکنجه توقیف شده گان منازعات مسلحانه، تلاش نموده تا پیوسته با تدوین پالیسی ها و طرز العمل های منطقی، رعایت حقوق بشر در تمام صفوف پولیس ملی کشور را نهادینه سازد. در یکسال گذشته و بعد از نشر گزارش سازمان ملل متحد مورخ اکتوبر ۲۰۱۱ وزارت امور داخله تدابیر ویژه ای را با صدور اوامر متعدد جهت از میان برداشتن موارد بد رفتاری با توقیف شده گان روی دست گرفته که نتایج ملموسی نیز در پی داشته است. ایجاد نهاد های حقوق بشری در تشکیلات پولیس ملی، شامل ساختن موضوعات حقوق بشری در نصاب تدریسی مراکز آموزشی پولیس ملی، راه اندازی برنامه های وسیع آموزشی در داخل و خارج کشور برای منسوبان پولیس محابس کشور، راه اندازی سمینار های متعدد در مراکز آموزشی پولیس در کشور، توصیه های حقوقی برای کارمندان محابس، برنامه های وسیع زیر بنا سازی برای بهبود وضع معیشتی محبوسین، از مواردی اند که وزارت امور داخله به هدف بهبود وضعیت حقوق بشری، توقیف شده گان روی دست گرفته است.

وزارت امور داخله و پولیس ملی کشور نسبت به هر زمان دیگر از هر نگاه انکشاف یافته و در جریان دو سال گذشته سطح آگاهی پولیس در مورد حقوق بشری افراد، به ویژه در مراکز سلب آزادی، با فیصدی قابل ملاحظه بی بالا رفته است. وزارت امور داخله برای بهبود وضعیت محابس، توقیفخانه ها و نظارت خانه های پولیس ملی تلاش پیگیر نموده است. پولیس ملی افغانستان در مراکز سلب آزادی، با مظنونین بر اساس قوانین نافذی کشور و با احترام به حقوق بشری محبوسان برخورد نموده است. پولیس ملی افغانستان رعایت حقوق بشری افراد در مراکز سلب آزادی را از مسولیت های مهم خویش دانسته و بر رعایت ارزش های حقوق بشری در این مراکز متعهد است.

مراکز سلب آزادی پولیس ملی کشور توسط نهاد های جامعه مدنی، کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان، نهاد های تفتیشی داخلی، کمیسیون های رسیده گی به شکایات مجلسین شورای ملی، و سازمان صلیب سرخ به گونه ی پیوسته مورد نظارت قرار می گیرد. هیچگونه پنهان کاری در جریان نظارت نهاد های متعدد نظارت کننده، صورت نمی گیرد و هرگاه موارد نقض حقوق بشری توقیف شده گان به مشاهده برسد، وزارت امور داخله به آن به گونه ی جدی رسیده گی صورت می کند. احترام به حقوق بشر و برخورد انسانی و اسلامی با توقیف شده گان جزو اصول آموزشی پولیس ملی افغانستان می باشد و با آن با جدیت پرداخته می شود. پولیس ملی افغانستان مکلف است تا با مظنونین در چارچوب قوانین نافذی دولت جمهوری اسلامی افغانستان و رعایت ارزش های حقوق بشری، رفتار نماید. آمادشمن نیز با استفاده از این فرصت، به تمام جنگجویان خود دستور داده تا در جریان نظارت نهاد های بین المللی، از مراکز سلب آزادی، طوری وانمود کنند که مورد شکنجه شدید قرار می گیرند. تا به این ترتیب وجهه دولت جمهوری اسلامی افغانستان را در انتظار جهانی مخدوش سازند. وزارت امور داخله به این باور است که چنین رویکردی، بخشی از جنگ روانی دشمن با دولت جمهوری اسلامی افغانستان است.

وزارت امور داخله جمهوری اسلامی افغانستان، مسوده گزارش اخیر یوناما را راجع به توقیف شده گان منازل، مورد مطالعه و بررسی جدی قرار داده و پاسخ خویش را به این گزارش به شرح زیر ارایه می دارد:

وزارت امور داخله جمهوری اسلامی افغانستان، موارد شدید بدرفتاری نظیر موجودیت شکنجه سیستماتیک، لت و کوب توسط کیبل و یا با پایب آب، اقرار اجباری، آویزان کردن مظنونین، تاب دادن آلت تناسلی، تهدید بر اعدام، تجاوز یا بد رفتاری جنسی و یا بد رفتاری با اطفال توسط پولیس ملی را که در این گزارش درج شده، به شدت رد می نماید. وزارت امور داخله، حاضر است تا در پیوند به هر یک از موارد فوق، یکجا با دفتر یونما بررسی های لازم را انجام دهد. وزارت امور داخله همچنان معتقد است که در صورت ثبوت هریک از موارد شکنجه که در گزارش یونما آمده، با عاملان شکنجه به گونه ی جدی برخورد نموده و آنان را به سزای اعمال شان برساند.

نکات مهم:

بربنیاد ماده ۳۰ قانون اساسی جمهوری اسلامی افغانستان، پولیس مکلف است در جریان تحقیقات از هر گونه تعذیب و شکنجه جسمی و روحی مظنون جهت بدست آوردن اطلاعات یا اخذ اقرار متهم به منظور اثبات جرم و یا شهادت علیه دیگران جدا خود داری ورزیده و به حقوق بشری و انسانی مظنونین احترام نماید.

پولیس مکلف است طبق ماده (۱۱) قانون تخلفات اطفال، دوسه های نسبی اطفال متخلف و مظنون را در مدت (۲۴) ساعت تکمیل و به سارنوالی اختصاصی اطفال ارسال نماید. هرگاه بنا بر عوامل و معاذیر پولیس نتواند طی مدت مذکور اجراءات نماید، در آن صورت از سارنوالی مربوط امر تمدید (۴۸) ساعت دیگر را می تواند اخذ نماید.

مطابق ماده سوم قانون محابس و توقیف خانه ها، پرسونل محابس هنگام اجرای وظیفه، با محبوسین و اشخاص تحت توقیف دستایر اسلامی و حقوق بشری را رعایت نموده با آنها بدون در نظر داشت تابعیت، دین، مذهب، نژاد جنسیت، زبان، و موقف اجتماعی و سیاسی به گونه ی بیطرف برخورد می نماید.

وزارت امور داخله جمهوری اسلامی افغانستان، در برخورد با زندانیان و بازداشت شده گان، خود را مکلف به اجرای قانون اساسی و سایر قوانین نافذ کشور می داند. وزارت امور داخله بنا به مکلفیت های قانونی خویش، همواره از چگونگی برخورد منسوبان پولیس موظف در محابس و توقیف خانه ها نظارت به عمل می آورد و هر نوع تخلف ورزی منسوبین پولیس ملی را در برابر مظنونین مورد پیگرد قانونی قرار می دهد.

وزارت امور داخله جمهوری اسلامی افغانستان، در راستای پیشبرد وظایف قانونی خویش، ده ها تن از منسوبین پولیس ملی را که از وظایف قانونی شان سرکشی و خلاف ورزی نموده اند مورد پیگرد عدلی قرار داده و در مواردی هم از وظیفه سبک دوش و به سارنوالی معرفی نموده است.

بهبود وضعیت حقوق بشری محبوسان و توقیف شده گان، یکی از اولویت های وزارت امور داخله جمهوری اسلامی افغانستان به شمار می رود. وزارت امور داخله، به منظور رعایت حقوق بشری محبوسان و توقیف شده گان، امر (۰۱۱۷) را صادر نموده که بر اساس این امر، تامین حقوق بشر در محابس و توقیف خانه ها در صدر برنامه های این وزارت قرار داده شده است.

امر فوق، شامل موارد زیر است:

- ریاست عمومی محابس و توقیف خانه ها موظف گردیده تا برنامه بی را به هدف پیشگیری از هر نوع نقض حقوق بشری در محابس و توقیف خانه ها و کاربرد خشونت در برابر مجوسان و توقیف شده گان طرح و ترتیب نموده و برخورد مسولین محابس و توقیف خانه را با مظنونین و مجرمین زیر بررسی جدی قرار دهد.
- در روشنایی قانون محابس و توقیف خانه ها و مقررہ تنظیم امور محابس و توقیف خانه ها از وضع اداری، امنیتی، معیشتی، صحت، محیط زیست حقوق و آموزش های اصلاحی مجوسین و توقیف شده گان به صورت آنی و یا برنامه ریزی شده کنترل و نظارت صورت گیرد.
- با مجوسین و مظنونین در حال نگهداری و انتقال، به گونه بی رفتار شود که کرامت انسانی آنها حفظ شود.
- علل و عواملی که موجب نقض و تخطی از حقوق بشری می گردد، از طریق تحلیل و ارزیابی های جنایی، کشفی و اطلاعاتی دریافت شود و برای جلوگیری از آن تدابیر ویژه و مشخص اتخاذ گردد.
- تلاش به عمل آید تا مجوسین و توقیف شده گان ذکور و اناث بدون موجب و صلاحیت های قانونی سارنوالی ها و محاکم مربوط، بی سرنوشت، بلا تکلیف و شاکی باقی نمانند.

این در حالست که وزارت امور داخله جمهوری اسلامی افغانستان در دو سال گذشته با تدوین راهبرد های موثر و عملی توانسته اصلاحاتی را در محابس بوجود آورده و از موارد بد رفتاری و عملکرد نادرست مسولین پولیس ملی با مجوسین جلوگیری نماید.

صد ها تن از مسولین مراکز سلب آزادی پولیس ملی از وظایف شان سبکدوش گردیده و افراد سالم جابجا گردیده است. اعمار ساختمان های جدید و معیاری مراکز سلب آزادی زمینه را برای رعایت حقوق بشری و بهبود وضعیت معیشتی توقیف شده گان فراهم نموده است.

با این همه وزارت امور داخله هنوز هم به این باور است که برای از بین بردن کامل نقض موارد مشخص و بد رفتاری با توقیف شده گان، بهبود وضع معیشتی مجوسین و تنفیذ کامل قوانین در محابس، نیاز به زمان بیشتر دارد. با در نظر داشت شرایط فعلی و امکانات فعلی در مراکز سلب آزادی پولیس ملی افغانستان، نیاز است تا در آینده به گونه ی وسیع روی برنامه های مشخص سرمایه گذاری های بیشتر صورت گیرد.

به اساس پالیسی وزیر امور داخله، نهاد های مربوطه موظف اند تا زمینه دسترسی کامل به نهاد های حقوق بشری، جامعه مدنی، رسانه های آزاد، نهاد های دولتی و غیر دولتی، گروه های تفتیشی وزارت امور داخله و شورای ملی کشور از مراکز سلب آزادی را فراهم سازند. تا از هر گونه بد رفتاری و عملکرد نادرست پولیس ملی افغانستان در مقابل توقیف شده گان جلوگیری گردیده و عاملان بد رفتاری ها شناسایی گردیده و به جزا برسند.

بدر نظر داشت اوضاع و شرایط فعلی موجود در کشور، ادعا نداریم که در اجراءات ما کاستی وجود ندارد. به نظر ما بعضی از کاستی ها ناشی از عدم تجارب کافی کارمندان، عدم دسترسی آنها به صحت ی جرم در بعضی از مناطق، و کمبود وسایل تخنیککی جهت اثبات دلایل مادی جرم بوده است. عوامل یاد شده در بعضی از قضایا اسباب نقض قوانین را فراهم ساخته است

که قابل انکار نیست. به بیان دیگر در شماری از موارد استثنایی، کاستی های موجود در کار ماموران رسیده گئی به امور محبوسین ناشی از تخلفات فردی بوده که رهبری وزارت امور داخله در پیوند به این گونه موارد، اقدامات جدی قانونی را اتخاذ نموده است.

اقدامات و اجراءات وزارت امور داخله جمهوری اسلامی افغانستان:

وزارت امور داخله جمهوری اسلامی افغانستان، در روشنایی قانون اساسی کشور، قانون پولیس ملی، قانون محابس و توقیف خانه ها، و کنوانسیون های ملل متحد که افغانستان به آن ملحق شده است، به ویژه کنوانسیون سازمان ملل متحد در مورد منع شکنجه و سایر رفتار ها و مجازات های ظالمانه و غیر انسانی، کنوانسیون منع تبعیض علیه زنان، کنوانسیون حقوق طفل، با محبوسان و توقیف شده گان رفتار می نماید.

مبنی بر مواد ۲۴ و ۲۵ قانون اساسی کشور پولیس نمی تواند به صورت غیر قانونی و بدون دلیل موجه و مستند به استثنایی حالات که در قانون تصریح شده به گرفتاری افراد و اشخاص اقدام نماید. بناءً هرگونه گرفتاری غیر قانونی و خود سرانه و با سوء استفاده از صلاحیت های وظیفوی منسوبین پولیس جرم بوده و مورد پیگرد عدلی قرار می گیرد.

- وزارت امور داخله به منظور جلوگیری از شکنجه، برخورد تحقیر آمیز و سایر اعمالی که کرامت انسانی را زیر پا گذاشته و موجب نقض حقوق بشری افراد می گردد، امریه ۱۶۹ مورخ ۲۴/۱۲/۱۳۹۰ را به تمام نیرو های پولیس ملی صادر نموده است. بر مبنای این امریه، منسوبین پولیس مکلف اند تا در محابس، توقیف خانه ها، نظارت خانه ها و ادارات کشفی، هنگام گرفتاری افراد و اشخاص مظنون، از شکنجه و بد رفتاری با آنان خود داری نمایند.

- وزارت امور داخله غرض انکشاف برنامه های تعلیمی حقوق بشر با همکاری مالی اداره یوپول رساله کوچک جیبی را که شامل موضوعات حقوق بشری می باشد، ترتیب و در دسترس نیروهای پولیس قرار می دهد. در این رساله کوچک موضوعاتی چون: اهمیت حقوق بشر برای پولیس، رعایت حقوق بشر از جانب پولیس در جریان گرفتاری و نظارت، و اعمالی که سبب نقض حقوق بشری می گردد، درج می شود.

- وزارت امور داخله به منظور حصول اطمینان از رعایت حقوق بشر در صفوف نیروهای پولیس، و بمنظور بلند بردن سطح آگاهی منسوبان پولیس از مسایل حقوق بشری، آموزش تعلیمات حقوق بشری منسوبین پولیس دیپارتمنت جندر و حقوق بشر را در چوکات قوماندانی اکادمی پولیس ایجاد نموده و مضمون حقوق بشر و جندر در نصاب تعلیمی اکادمی پولیس ملی افغانستان شامل و عملاً تدریس می گردد.

- مطابق ماده سوم قانون محابس و توقیف خانه ها، پرسونل محابس حین اجرای وظیفه در محابس کشور، با محبوسین و اشخاص تحت توقیف دساتیر اسلامی و حقوق بشر را رعایت نموده با آن ها بدون در نظر داشت قوم، تابعیت، مذهب، دین، نژاد، جنسیت، زبان، موقف، اجتماعی یا سیاسی و سایر ملاحظات تبعیضی طور بی طرفانه برخورد می نماید و شرایط معیشتی محبوسین و اشخاص تحت توقیف را طوری فراهم می سازند که هیچ نوع تاثیرات جانبدارانه ندارد.

- تا کنون وزارت امور داخله ده ها تن از منسوبین پولیس ملی را که از این امر سرکشی و خلاف ورزی نموده اند مورد پیگرد عدلی قرار داده است و در مواردی هم از وظیفه سبک دوش و به سارنوالی معرفی نموده است.
- در مطابقت با استراتژی اصلاحی پنج ساله اداره محابس، که از سوی رییس دولت جمهوری اسلامی افغانستان در سال ۲۰۰۹ منظور گردید، تعداد (۵۰۵۶) تن از افسران، ساتمنان و سربازان و (۲۴۱۱) تن کارمندان خدمات ملکی بعد از فراگرفتن کورس های تخصصی و مسلکی شامل ریفورم گردیده و این مرحله موفقانه تطبیق گردید که نتایج آن در بهبود رهبری اداره محابس موثر ارزیابی می گردد.
- با توجه به اهمیت تعلیم و تربیه و نقش آن در بهبود اداره و رهبری، مرکز تعلیمی اداره محابس در سال ۱۳۸۸ به اکادمی پولیس محابس ارتقا یافته و افزون بر آن، در زون های شش گانه بلخ، کندز، ننگرهار، هرات، پکتیا و بامیان مراکز تعلیمی ایجاد گردیده که تمام منسوبین نظامی بصورت دوام دار، بخاطر بلند بردن سطح دانش مسلکی شان در کنکورهای های افسران، ساتمنان و سربازان در این مراکز و اکادمی پولیس محابس، متناسب به ارزیابی و نیازسنجی هایی که صورت می گیرد تحت تعلیم و تربیه قرار می گیرند.
- در برنامه های تعلیمی موضوعات مرتبط به روش های زندانبانی و وظایف منسوبین پولیس محابس، از جمله: معیار های حد اقل ملل متحد در مورد رفتار با زندانیان، اعلامیه جهانی حقوق بشر، اداره و مدیریت، تعلیم و تربیه، موضوعات مربوط به مدیریت تصدی، روانشناسی، اساسات تدابیر امنیتی و تکنالوژی معلوماتی، قانون محابس و سایر قوانین نافذه کشور، شامل نصاب آموزشی اکادمی پولیس و مراکز تعلیمی محابس می باشد.
- به همین ترتیب در ایجاد مراکز تعلیمی و اکادمی پولیس محابس و فراهم سازی تجهیزات و امکانات تعلیمی به اکادمی و مراکز تعلیمی، اداره های **cssp** و **unodc** سهم فعال داشته اند. ۶۰۵۶ تن از منسوبین نظامی ریاست عمومی محابس و توقیف خانه ها که ۹۷ درصد آنان را احتوا می کند، شامل برنامه های آموزشی گردیده و با اساسات و میتودولوژی زندانبانی مسلط می باشند. به همین ترتیب همه ساله بخاطر بلند بردن هرچه بیشتر قابلیت های اداری و مدیریتی مسوولان محابس، ورکشاپ ها و سیمینارهای مسلکی به همکاری اداره های **unodc**، **cssp** و **icrc** برای مدیران محابس و سایر مسوولین محابس در داخل و خارج کشور راه اندازی شده است.
- بر علاوه کنترل و نظارتی که از طریق ریاست جندر و حقوق بشر وزارت امور داخله از محابس و توقیف خانه ها صورت می گیرد، از جانب موظفین مدیریت های جندر و حقوق بشر زون های هفت گانه و آمریت های جندر و حقوق بشر قوماندانی های امنیه ولایت ها، نظارت خانه ها توقیف خانه ها و محابس مربوط به طوری متداوم بیش از ۵۰۰ بار مورد کنترل و نظارت قرار گرفته است.

نمونه هایی از نتایج بررسی ها:

- در اثر بررسی های مدیریت جندر زون ساحوی ۱۰۱ آسمایی، فردی به نام زیرک و آمر کشف حوزه یازدهم امنیتی شهر کابل، به اتهام لت و کوب یک مجوس به نام طاووس بازداشت و تحت پیگیری قانونی قرار گرفتند.

- مدیریت جندر و حقوق بشر زون ساحوی ۴۰۴ میوند، پس از انجام بررسی های دقیق، سمونمل عبدالملک آمر مدیریت مبارزه با جرایم جنایی قوماندانی امنیه ولایت کندهار را به اتهام کتمان جرم به لوی سارتوالی معرفی نمود. سمونمل عبدالملک به ارتباط دوسیه نسبتی اختطاف مسلمات حمیده (طفل پنج ساله) بنت جان محمد مسکونه ولایت غزنی، بازداشت گردید. عبدالملک متهم اصلی اختطاف حمیده را از سارتوالی ولایت کندهار رها کرده بود.
- در اثر بررسی های انجام شده، پنج تن از افسران پولیس قوماندانی های امنیه ولایت های کندهار، خوست و کترها، به غفلت وظیفوی و سوء استفاده از صلاحیت های وظیفوی متهم شدند که دو تن از آنان به سارتوالی معرفی شدند و برای سه تن دیگر شان، توصیه گردید.
- در نظارت خانه های پولیس جمعا به تعداد ۶۱۷۷ تن مظنون تحت نظارت قرار گرفته است که از جمله صرف به تعداد ۸۸ تن از مظنونین اضافه تر از ۷۲ ساعت تحت نظارت پولیس قرار گرفته اند که در این مورد به مسوولین مربوط جدا توصیه گردیده تا در نظارت مظنونین قانونی عمل کنند.
- اوراق و اسناد توقیف شده گان پیش از اتمام ۷۲ ساعت، غرض اجراآت بعدی به سارتوالی های مربوط محول گردیده است.
- در تمام نظارت خانه ها، مظنونین از عملکرد پولیس کدام شکایت خاص نداشته اند.
- وضعیت نظارت خانه های زون ساحوی ۱۰۱ آسمایی و نظارت خانه قوماندانی امنیه ولایت سمنگان، نظارت خانه قوماندانی امنیه ولایت ننگرهار و نظارت خانه ریاست مبارزه با جرایم جنایی و سایر نظارت خانه ها در مرکز و ولایات از وضعیت خوب برخوردار اند.
- طبق بررسی های انجام شده، محابس ولایت های کاپیسا، پروان، بادغیس، و غور از وضعیت خوبی برخوردار نبوده که در زمینه هدايات لازم به مسوولین داده شده است.

اوامر:

- امر (۰۱۱۲) مورخ ۱۳۸۹/۱۲/۲۴ تحت عنوان "انکشاف و حمایت حقوق بشری غرض تقویت حاکمیت قانون در سطح وزارت امور داخله".
- امر (۰۱۱۷) مورخ ۱۳۹۰/۱۰/۱۰ درمورد "تنفیذ و حاکمیت قانون به منظور جلوگیری از نقض حقوق بشر در محابس".
- امر نمبر (۰۱۶۹) مورخ ۱۳۹۰/۱۲/۲۴ درمورد "منع شکنجه و سایر اعمال غیر انسانی در نظارت خانه ها، توقیف خانه ها، محابس و ادارات کشفی وزارت امور داخله".
- امر نمبر ۰۸ مورخ ۱۳۸۹/۲/۵ درمورد "جلوگیری از جلب و جذب اطفال زیر سن به صفوف پولیس".
- امر (۰۵۵) مورخ ۱۳۹۰/۴/۱۵ در مورد "تامین حقوق اطفال و جلوگیری از جذب اطفال زیر سن به صفوف پولیس".
- امر (۰۲۳) مورخ ۱۳۸۹/۳/۸ در مورد "جلوگیری از هرنوع آزار و اذیت جنسی قشر اناث در صفوف پولیس".
- امریه (۰۵۵) مورخ ۱۳۹۰/۶/۱۶ پیرامون جلب و جذب قشر اناث.

مواد قانون :

ماده (۲۹) قانون اساسی: "تعذیب انسان ممنوع است. هیچ شخصی نمیتواند حتی به مقصد کشف حقایق از شخص دیگری، اگرچه تحت تعقیب، گرفتاری یا توقیف و یا محکوم به جزا باشد، به تعذیب او اقدام کند یا امر بدهد. تعیین جزای که مخالف کرامت انسانی باشد ممنوع است."

ماده (۳۰) قانون اساسی: "افزار، اقرار و شهادتی که از متهم یا شخص دیگری بوسیله اکراه بدست آورده شود، اعتبار ندارد".
ماده (۳۴) قانون اساسی (کشف جرایم توسط پولیس و تحقیق جرایم و اقامه دعوی علیه متهم در محکمه از طرف حارنوال مطابق احکام قانون صورت میگیرد).

ماده (۲۵) قانون پولیس: "پولیس می تواند جهت کشف همه جانبه جرم و مجرم، مظنون گرفتار شده را الی (۷۲) ساعت تحت نظارت قرار دهد".

فقره اول ماده (۲) قانون محابیس: "سلب آزادی متهم در توقیف خانه، مطابق احکام قانون تنها براساس قرار سارنوال و حکم محکمه صورت می گیرد".

فقره دوم ماده (۲) قانون محابیس: "تطبیق جزای حبس در محابیس براساس حکم نهایی محکمه صورت می گیرد".

فقره سوم ماده (۲) قانون محابیس: "وزارت امور داخله مرجع تطبیق قرارها و احکام مندرج فقره های (۱-۲) این ماده می باشد".

ماده (۳) قانون محابیس: "کارکنان محابیس و توقیف خانه ها، سارنوالان، قضات و سایر اشخاص که به نحوه از انجا با محبوسین و اشخاص تحت توقیف سرو کار دارند، مکلف اند حین اجرای وظایف، با محبوسین و اشخاص تحت توقیف دستگیر اسلام و حقوق بشر را رعایت نموده، با آنها بدون در نظر داشت قوم، تابعیت، مذهب، دین، نژاد، رنگ، جنسیت، زبان، موقف اجتماعی یا سیاسی و سایر ملاحظات تبعیضی طوری طرفانه برخورد نمایند".

قانون منع خشونت علیه زن :

ماده هفدهم: "شخصی که مرتکب تجاوز جنسی بر زن بالغ گردد، با در نظر داشت حکم مندرج ماده (۴۲۶) قانون جزاء به حبس دوام و در صورت فوت مجنی علیها به اعدام محکوم می گردد.

شخصی که مرتکب تجاوز جنسی بر زن نا بالغ گردد، با در نظر داشت حکم ماده (۴۲۶) قانون جزاء به حداکثر حبس و یا در صورت فوت مجنی علیها به اعدام محکوم می گردد.

تذکر:

به اساس فرمان شماره (۴۵) مورخ ۱۳۹۱/۵/۵ مقام محترم ریاست جمهوری اسلامی افغانستان یک هیأت مختلط متشکل از نماینده گان اداره محترم لوی حارنوالی، حقوق بشر و جندر و ریاست عمومی محابیس و توقیف خانه ها بخاطر بررسی

وضعیت محابس توظیف گردیده بودند و هیات متذکره بعد از کنترل و بررسی تمام محابس و توقیف خانه های مرکز و ولایات کشور، گزارش تحریری خویش را ارایه نموده اند که در این گزارش هیچ نوع بدرفتاری و شکنجه در محابس تذکر داده نشده است.

نتیجه:

وزارت امور داخله موارد شدید بدرفتاری نظیر موجودیت شکنجه سیستماتیک، لت و کوب توسط کیبل و یا با پایپ آب، اقرار اجباری، آویزان کردن مظنونین، تاب دادن آلت تناسلی، تهدید بر اعدام، تجاوز جنسی و یا بد رفتاری جنسی و بد رفتاری با اطفال توسط پولیس ملی را که در گزارش یونما آمده، به شدت رد نموده و حاضر است تا این موارد را یکجا با دفتر یونما بررسی نماید. هرگاه این موارد به اثبات برسد، وزارت امور داخله اقدام نموده و مرتکبین را به سزای اعمال شان خواهد رساند.

ریاست عمومی امنیت ملی

به ارتباط گزارش یوناما در مورد توقیف زندانیان از اکتوبر ۲۰۱۱ الی اکتوبر ۲۰۱۲

ریاست عمومی امنیت ملی منجیت ارگان مستقل استخباراتی دولت جمهوری اسلامی افغانستان با رعایت تمامی قوانین نافذه کشور، اعلامیه جهانی حقوق بشر و میثاق های بین المللی حقوق بشری، کنوانسیون منع شکنجه و تمامی اصول و موازین پذیرفته شده بین المللی در برابر جرایم علیه امنیت داخلی و خارجی کار و فعالیت میکند.

اعمال تروریستی و جنایتکارانه، حملات انتحاری و انفجاری، قتل عام مردم بیگناه کشور اعم از زن و مرد و کودکان که به وسیله جانیان و آدمکشان که عمدتاً به همکاری سازمانهای استخباراتی خارجی سازماندهی و به راه انداخته میشود باعث خسارات جانی و مالی هنگفت گردیده و روان جامعه ما را شدیداً آسیب رسانیده است.

با وجود شقاوت و بیرحمی تروریستان و مخالفان مسلح، نیروهای امنیتی کشور منجمله ریاست عمومی امنیت ملی منکی بر اصول و موازین انسانی، از آغاز دستگیری و تحقیق در برابر آنها رویه قانونمند و انساندوستانه را در پیش گرفته است.

فراهم آوری زمینه های دسترسی و کنترل و نظارت از نظارتخانه ها و بخش های تحقیق این ارگان از طرف نهادهای ملی و بین المللی منجمله کمیسیون سمع شکایات مشرانو جرگه، کمیسیون سمع شکایات ولسی جرگه، کمیسیون امنیت داخلی ولسی جرگه، هیئت نظارت لوی حارنوالی، کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان، کمیته بین المللی صلیب سرخ، هیئات نظارت آیساف، مدیریت مراقبت از رعایت حقوق بشر ریاست عمومی امنیت ملی، هیئات خاص نظارتی، وکلای مدافع متهمین و بخش حقوق بشر یوناما "تهیه کننده گزارش اخیر" در مورد زندانیان مویده این ادعا میباشد.

ریاست عمومی امنیت ملی همواره تسهیلات لازم جهت تحقق برنامه های نظارتی نهادهای فوق الذکر به شمول دفتر یوناما را از نظارتخانه ها و بخش های تحقیق امنیت ملی در مرکز و ولایات فراهم و درین راستا همه آنان را همکاری نموده است. این نهادها از برخورد موظفین، وضع معیشت، خدمات صحی، آموزش، تفریح، اطلاع دهی به خانواده، وضعیت آفتابگیری، دسترسی به اخبار و رسانه ها، کتابخانه و نحوه رسیدگی به قضایای متهمین نظارت به عمل آورده، در بیشترین حالات از اجراءات موظفین مربوط ابراز رضایت نموده و در جهت اصلاح و بهبود هرچه بیشتر وضعیت متهمین و محلات سلب آزادی نظریات شائرا ارائه و ابراز داشته و استاد آن موجود است.

و اما در خصوص مسوده گزارش اخیر دفتر یوناما:

گزارش حاضر هیئت معاونت سازمان ملل متحد در افغانستان به تعقیب گزارش اکتوبر ۲۰۱۱ هیئت مذکور نیز در تداوم فراهم آوری زمینه ای لازم جهت نظارت ارگانهای ذیربط ملی و بین المللی ترتیب و آماده گردیده است.

درین گزارش ادعا گردیده که توقیف شدگان در نظارتخانه های امنیت ملی در مرکز و ولایات مورد شکنجه و بدرفتاری قرار گرفته اند. یوناما گزارش مرتبه را نتیجه مصاحبه ۵۱۴ تن از توقیف شدگانی میدانند که در نظارتخانه های امنیت ملی تحت توقیف قرار داشته اند، علاوه بر گزارش مذکور از موجودیت بدیل مراکز توقیف، زندان های شخصی، پنهان نمودن متهمین از نظر هیئات نظارت کننده، اعمال شکنجه از قبیل شوک برقی، تهدید به تجاوز جنسی، لت و کوب، آویزان نمودن وغیره تذکر بعمل آمده است که با روال کاری ریاست عمومی امنیت ملی مطابقت نداشته و با جدیت آنرا رد مینماید.

بدرنظر داشت اوضاع و شرایط عمومی موجود در کشور ما ادعا نداریم که در اجراآت ما اصلاً کاستی وجود ندارد، به نظر ما بعضی از کاستی ها ناشی از عدم تجارب کافی کارمندان و عدم دسترسی آنها به صحنه جرم بنا بر ناامنی در بعضی مناطق و کمبود وسایل تخنیکی جهت اثبات دلایل مادی جرم بوده و اسباب نقض قوانین را در بعضی از قضایا به وجود آورده است. یا این اعمال استثنائی، ناشی از تخلفات فردی بوده و مقامات رهبری امنیت ملی در برابر آنان اقدامات جدی قانونی اتخاذ نموده است.

طوری که قبلاً یادآوری گردید زمینه نظارت نهادهای مختلفی از نظارتخانه های امنیت ملی فراهم و حتی آقای خالد رئیس عمومی امنیت ملی به مجرد آغاز کار رسمی شان با صدور اعلامیه مورخ ۱۳۹۱/۰۶/۲۶ از کمیسیون مستقل حقوق بشر و سایر نهادهای نظارتی خواسته تا محلات سلب آزادی امنیت ملی را بطور مستمر کنترل و نظارت نموده و موظفین مربوط امنیت ملی مکلف به رعایت و تطبیق این دستور میباشند. اعضا و مسئولین نهادهای نظارتی در اوقات مختلف از محلات مذکور بازدید نموده و در کتاب مشاهدات نظریات خویش را درج نموده اند. در بیشترین موارد امنیت ملی بخاطر بهتر بودن وضعیت متهمین و تأمین شرایط بهتر زندگانی برای آنان مورد تقدیر این ارگانها قرار گرفته است. گرچه قبلاً نیز طی گزارش های متعدد، توجه سازمانهای داخلی و بین المللی به این نکته جلب گردیده است که دشمنان افغانستان به افراد وابسته شان دستور میدهند که حین نظارت مراجع ملی و بین المللی از محلات سلب آزادی و زندانها و در جریان جلسات قضائی از اجراآت بخش های کشف و تحقیق و کارمندان و مستطفین امنیت ملی و پولیس شکایت کنند و از بسن اتهامات آزار و اذیت حتی شکنجه های مختلف مضایقه نکنند لذا نباید اظهارات آنان را بدون اسناد و شواهد لازم و معتبر صحنه گذاشت.

در گزارش یوناما زیر عنوان حراست، چگونگی و معیار ثبوت آمده است: "... مسئولین مصاحبه یوناما زندانها را در زمان مختلف بازدید مینماید و بعد از ۱۲ ماه بررسی ملاحظات خویش را ارائه مینماید."

کاش هیئت مذکور در مرکز و ولایات جوزجان، کندهار، فاریاب، هرات، خوست، کندز، لغمان و ننگرهار و اداراتی که در گزارش از آنها نام برده شده، تخلفات مورد ادعا را به وقت و زمانش به رهبری ریاست عمومی امنیت ملی ارائه مینمودند تا کاستی ها به موقعش مرفوع و مسئولین تخلفات به پنجه قانون سپرده میشدند.

مخالفتین نظام جمهوری اسلامی افغانستان میدانند که نهادهای حقوق بشر و جامعه جهانی در برابر نقض حقوق بشری متهمین و شکنجه آنان حساسیت خاص نشان میدهند. بنابراین میخواهند با تحریف حقایق و بسن اتهامات، پروسه تحقیق و تعقیب

عدلی را بدنام سازند. امنیت ملی یکبار دیگر با قاطعیت تمام اعلام میدارد که به قوانین ملی و بین المللی احترام کامل دارد و به رعایت و تطبیق موازین حقوق بشر متعهد بوده و تاکید میدارد. ریاست عمومی امنیت ملی طی یک سال قبل به خاطر قطع کامل هرگونه بدرفتاری و اعمال شیبه شکنجه و تقویه هرچه بیشتر قانونیت و عدالت برای اشخاص تحت تحقیق و بمنظور تسریع و تقویه هرچه بیشتر یک سیستم شفاف و قانونمند عدلی تلاش مجدانه و پیگیر به خرج داده تا با ارتقا سطح دانش مسلکی و حقوقی کارمندان، در تمامی نظارتخانه های امنیت ملی، شیوه های تحقیق را هرچه بیشتر اصلاح و قانونمند سازد. بالآخر تلاش های پیهم ریاست تعلیمات و سایر بخش های مربوط این ارگان جمعاً ۲۳۳ تن از کارمندان بخش های تحقیق و نظارتخانه ادارات مرکزی و ولایتی امنیت ملی آموزش های خاص مسلکی و حقوقی دیده اند.

علاوئاً در رابطه به ارتقا سطح آگاهی کارمندان کورس های ذیل تدویر یافته است.

- کورس آموزش در مورد قانون جنگ و وظایف بشردوستانه کمیته صلیب سرخ برای تعداد ۲۷۰ تن محصلین توسط کارمندان صلیب سرخ.
- کورس منازعات مسلحانه برای تعداد ۲۱ تن استادان ریاست تعلیمات توسط کمیته صلیب سرخ.
- پیشبرد درس حقوق بشر برای ۳۲۶۲ تن محصلین مربوط.
- پیشبرد کورس برای ۳۲ تن مسئولین نظارتخانه در مورد حقوق و برخورد با متهمین، مظنونین و محبوسین و اعلامیه جهانی حقوق بشر.

همچنان با تدویر سیمینار ها و روزهای واحد درسی، احکام قانون اساسی کشور، میثاق ها و کنوانسیون های حقوق بشر و تعهدات افغانستان مبنی بر عدم استفاده افزاری از شکنجه برای منسویین توضیح و به آنان هشدار داده شده که با متخلفین برخورد قانونی صورت میگیرد.

در گزارش از شکنجه های مخالف کرامت انسانی از قبیل لت و کوب شکنجه با برق، شکنجه روانی، آویزان کردن، تهدید به تجاوز جنسی وغیره تذکر بعمل آمده است. ادعا در مورد اینگونه شکنجه ها را ریاست عمومی امنیت ملی بطور قطع رد و تکذیب و آنرا عاری از حقیقت میداند.

در گزارش یوناما زیر عنوان "حراست، چگونگی و معیار ثبوت آمده است "یوناما زندانیان را به شکل غیر عمومی انتخاب نموده و در عدم حضور مسئولین دولتی مصاحبه مینماید. مسئولین مصاحبه یوناما زندانها را در زمان مختلف بازدید مینماید و بعد از ۱۲ ماه ملاحظات خویش را ارائه مینماید."

امنیت ملی مخالفتی در زمینه مصاحبه با توقیف شدگان در عدم حضور مسئولین دولتی ندارد و تسهیلات لازم را برای نهادهای نظارتی مهیا ساخته است، اما آیا امکان تثبیت صحت و سقم ادعا های

مجرد توقیف شدگان که خصوصیات آنان در بالا تذکر رفته وجود داشته و با آزمایشات لازم و جامع روانی و تحقیقاتی تثبیت گردیده که یقیناً پاسخ آن منفی خواهد بود.

از جانب دیگر در گزارش مشخص نگردیده است که کدام شخص، چه وقت، در کجا و چطور مرتکب اعمال شکنجه گردیده است. ارائه گزارش بعد از یکسال نمیتواند ما را در جهت تثبیت واقعیت موضوع کمک نماید.

از نظر امنیت ملی، احکام قوانین کشوری و ارشادات دین مبین اسلام چنین اعمال را جرم و از جمله گناهان کبیره میدانند. ماده ۲۹ قانون اساسی افغانستان تصریح میکند "تعذیب انسان ممنوع است. هیچ شخص نمیتواند حتی به مقصد کشف حقایق از شخص دیگر، اگرچه تحت تعقیب، گرفتاری یا توقیف و یا محکوم به جزا باشد، به تعذیب او اقدام کند یا امر دهد. تعیین جزائی که مخالف کرامت انسانی باشد، ممنوع است." بادر نظر داشت صراحت ماده مذکور مسئولین امور خلاف قانون اساسی کشور اقدام نیورزند و در صورت ارتکاب آن شدیداً مجازات میگردند.

در گزارش در مورد موجودیت "بدیل مراکز توقیف" نظارتخانه های مخفی و انتقال متهمین به سایر بخش ها هنگام بازدید هیئات از نظارتخانه ها مطالبی به نظر می رسد.

ریاست عمومی امنیت ملی در تمامی ادارات ولایتی و ریاست های ابراتیفی مرکزی دارای نظارتخانه بوده که محل و آدرس آن ها به تمامی نهادهای نظارتی معلوم است و هم از این محلات در صورت ضرورت بازدید بعمل آورده اند. بناءً موجودیت نظارتخانه های مخفی و بدیل و مکان هایی از این قبیل را در چوکات ریاست عمومی امنیت ملی کاملاً رد مینمائیم. همچنان که انتقال متهمین از یک محل به محل دیگر هنگام بازدید هیئت نظارتی واقعیت نداشته کذب محض میباشد.

علاوئاً ریاست عمومی امنیت ملی علیرغم مشکلات مالی و کمبود هزینه و با جلب کمک دوستان بین المللی بلان دارد که در تعدادی از ولایات مانند بلخ، کندهار، کتر و چند ولایت دیگر نظارتخانه های جدید که با معیارهای کنونی برابر باشد اعمار و تسهیلات لازم را برای حفظ و نگهداشت متهمین فراهم کند.

در گزارش از شکنجه سیستماتیک آنهم بدون ارائه اسناد موثق در ریاست های ۱۲۴، ۴۰ و امنیت ملی ولایات جوزجان، کندهار، فاریاب، هرات، خوست، کندز، لغمان، ننگرهار، پکتیکا و تخار مطالبی به نظر میرسد که به نظر ما جداً قابل تردید است.

در حال حاضر نهادهای متعددی از اجراءات مربوطه ادارات امنیت ملی به ارتباط توقیف شده گان و نحوه نگهداری آنان در نظارتخانه های امنیت ملی نظارت مستمر مینمایند.

طی یک سال گذشته کمیته صلیب سرخ بین المللی بتاریخ های ۴ مارچ ۲۰۱۲، ۲۰۱۲/۴/۴، ۵ و ۱۶ اگست ۲۰۱۲، ۲۰۱۲/۸/۸، ۱۳۹۱/۷/۲۰، ۱۳۹۱/۷/۲۳، ۱۷ و ۱۸ دسمبر ۲۰۱۲، تیم نظارتی آیساف بتاریخ های اول مارچ و ۲۲ اکتبر ۲۰۱۲ و ۷ می ۲۰۱۲ و ۲۰۱۲/۴/۶، هیئت کمیسیون امنیت داخلی ولسی جرگه به تاریخ ۱۳۹۱/۱/۷، هیئت کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان به تاریخ های ۱۳۹۰/۱۲/۲۱، ۱۳۹۱/۳/۱ هیئت ۹ نفری ولسی جرگه بتاریخ ۱۳۹۱/۱/۲۳، هیئت کمیسیون امور زنان و حقوق بشر ولسی جرگه بتاریخ ۱۳۹۱/۱/۲۴، نماینده حارنوالی امنیت ملی به تاریخ ۱۳۹۱/۵/۲۲، هیئت کمیسیون نظارت از قانون اساسی زیر نظر محترم قاضی گلرحمن قاضی رئیس آن کمیسیون به تاریخ ۱۳۹۱/۵/۲۲، نماینده کمیسیون حقوق بشر ملل متحد

بتاریخ ۳ دسامبر ۲۰۱۲ و هیئت مدیریت مراقبت از رعایت حقوق بشر امنیت ملی به تاریخ های ۲۰۱۲/۱/۹، ۱۳۹۱/۱/۲۷، ۱۳۹۱/۴/۷، ۱۳۹۱/۶/۹ از نظارتخانه اداره ۱۲۴ و طی همین مدت هیئات نظارت ریاست عمومی حارنوالی جرایم علیه امنیت داخلی، نمایندگان پارلمان، آیساف، کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان، کمیته بین المللی صلیب سرخ و هیئت یوناما (خانم راشه جوسمو و سایرین) بیشتر از ۳۰ مرتبه از نظارتخانه ریاست ۴۰ امنیت ملی نظارت و با متهمین ملاقات و مصاحبه نموده و در کتب مشاهدات ادارات مذکور از اجراءات، نحوه برخورد و چگونگی نگهداری متهمین ابراز رضایت شده و در هیچ یک از نظریات، شکایتی مبنی بر شکنجه و بدرفتاری نسبت به توفیق شدگان به نظر نرسیده است.

به گونه مثال بعضی از نظریات ذیلآ به توجه رسانیده میشود:

نظریه هیئت کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان از نظارتخانه اداره ۱۲۴ مورخ ۱۳۹۱/۳/۱ "به تعداد ۱۵ تن در قید نظارت قرار داشتند، وضعیت اطاق ها، تشناب ها و حمام نظیف بوده در حدود ۲ تن الی ۱۵ روز از توفیق شان سبری شده بقیه مدعی بودند که دو الی ۴ روز میشود که در نظارتخانه هستند کدام شکایت از روبه موظفین نداشتند."

هیئت مذکور بتاریخ ۱۳۹۰/۱۲/۲۱ چنین نوشته است:

"مظنونین دسترسی به خدمات صحتی داشته، اتاق های مظنونین پاک و در جریان بازدید مظنونین از برخورد کارمندان نظارتخانه و دسترسی ایشان به غذا راضی بوده از خالق منان پیروزی های مزید به اداره و نظارتخانه در امر رعایت و تطبیق قوانین کشور تمنا داریم."

هیئت نظارت حارنوالی حین بازدید از نظارتخانه اداره ۴۰ چنین نوشته است:

"با مظنونین صحبت به عمل آمد از شیوه برخورد مظنونین نظارتخانه رضایت داشته کدام مشکل خاص وجود نداشت."

هیئت کمیسیون امنیت داخلی ولسی جرگه به تاریخ ۱۳۹۱/۱/۷ نوشته اند:

"کدام کار غیر قانونی به ملاحظه نرسیده و از انجام کار و فعالیت شان تأیید مینمائیم."

تمامی هیئت های نظارت کننده از نظارتخانه اداره ۴۰ امنیت ملی نیز طی یادداشت ها که به کتاب مشاهدات ادارات مذکور ثبت میباشد از برخورد موظفین در برابر توفیق شده گان ابراز رضایت نموده و از اجراءات مسئولین مربوط در قبال نگهداری، اعاشه، وضعیت صحتی، پاک و نظافت، آفتابگیری و فراهم آوری سایر تسهیلات تأیید نموده اند.

چند نمونه کوتاه نظریات ذیلآ به توجه رسانیده میشود.

دگروال لیرکوس معاون کمیسیون یوناما، ۲ دسامبر ۲۰۱۲

((کمیسیون به تاریخ ۲ دسامبر ۲۰۱۲ از اداره ۴۰ امنیت ملی دیدار نموده که پیشرفت های زندانیان قابل ملاحظه بوده

همچنان تأسیسات را پاک و منظم دریافت نمودیم. دیدار ما خیلی آموزنده بود. ما از کوشش های مسئولین در امر آگاهی دادن به ارتباط عملیات های شان قدردانی مینمائیم.))

جان استین قوتسل مدافع سفارت بریتانیا

((یک تیم از سفارت بریتانیا و از جانب دولت بریتانیا از زندان اداره ۴۰ امنیت ملی دیدار بعمل آورده که از برخورد مسئولین زندان با زندانیان اظهار قدردانی مینمایند، همچنان زندانیان از اطاق ها و نشناب های پاک و نظیف برخوردار بوده و همچنان به تمرینات سپورتی و آفتابگیری دسترسی کامل دارند.))

هیئت نظارتی حارنوالان موظف ۱۳۹۱/۱/۱۲

((قراریکه از محلات مربوط و بخش های نظارتخانه اداره محترم ۴۰ امنیت ملی الیوم مورخ ۱۳۹۱/۱/۱۲ نظارت و کنترل به عمل آمده که تماماً متهمین از روند کاری و اجراءات مسئولین نظارتخانه اداره محترم ۴۰ امنیت ملی رضایت کامل داشتند در مورد ضروری به شکایات شان رسیدگی صورت گرفت و در مورد سرنوشت شان نیز اجراءات بعدی صورت خواهد گرفت و در مجموع از تمام بخش های کاری رضایت حارنوالان نظارت تحت ریاست محترم رئیس صاحب تنفید احکام عملاً تمجید و تقدیر بعمل میآید.))

هیئت موظف کمیسیون سمع شکایات ولسی جرگه

((اینجانب عبدالله بارکزی با جمع وکیل صاحبان اعضای کمیسیون عرایض و سمع شکایات ولسی جرگه از محبس ریاست ۴۰ امنیت ملی دیدن نمودیم، برخورد کارمندان محبس و داکتران و نظارت کننده گان انشالله کاملاً اسلامی و انسانی بوده و مابان از عملکرد ایشان تشکر مینمائیم.

از برخورد کارمندان نظارتخانه خاطره خوب دارند.))

قابل ذکر است هیئت نمایندگی نهادهای نظارتی که از آنان در بالا تذکر به عمل آمد از مجموع نظارتخانه های ادارات ولایتی امنیت ملی که در آن متهمین و مظنونین نگهداری میشوند منجمله نظارتخانه های ریاست های امنیت ملی ولایات جوزجان، کندهار، فاریاب، هرات، خوست، کندز، لغمان و ننگرهار در یک سال گذشته بیشتر از ۳۱۰ مرتبه نظارت به عمل آورده، با توقیف شدگان ملاقات و مصاحبه و نظریات شانرا درج کتاب مشاهدات نظارتخانه های مربوط نموده اند. از وضع معیشت نگهداری، بهداشت و از برخورد موظفین و مسئولین تحقیق و نظارتخانه در برابر توقیف شدگان ابراز رضایت شده و درین موارد از اجراءات و اقدامات موظفین مربوط تمجید به عمل آمده است.

در گزارش تذکر رفته است " . . . یوناما، دریافت نموده که تاحال در عمل ریاست امنیت ملی برای وکلای مدافع اجازه نمیدهد تا موکل خود را قبل از تکمیل تحقیقات ابتدائی ببیند. برطبق احکام ماده ۳۱ قانون اساسی افغانستان هر شخص میتواند برای دفع اتهام به مجرد گرفتاری و یا برای اثبات حق خود، وکیل مدافع تعیین کند.

ریاست عمومی امنیت ملی بادر نظر داشت صراحت حکم ماده مذکور زمینه تعیین و توظیف وکلای مدافع را برای متهمین فراهم و هیچ نوع ممانعتی را در خصوص انتخاب آنان به وجود نیاورده است.

طی سال جاری بیش از ۲۲۲ ورقه درخواست متهمین بخاطر تعیین وکیل مدافع به حارنوالی مربوط ارسال و به همین ترتیب زمینه دید و بازدید و ملاقات ۳۳۶ وکیل مدافع از متهمین در بخش های تحقیق ادارات مرکزی مساعد گردیده و در ولایات نیز تقاضای متهمین درین مورد مدنظر بوده است. بنابراین ادعای مندرج گزارش از نظر امنیت ملی قابل تأیید نمیشود.

همچنین در گزارش ادعا شده است " . . . اوسط وقت را که یک مظنون تحت تحقیقات ابتدائی قرار میگیرد و در توفیق مقامات نافذین قانون سپری مینماید گذشته از ۷۲ ساعت وقت قانونی میباشد که این گسترش توفیق خودسرانه نشان میدهد." آنچه از اشخاص ضرور که علیه حاکمیت ملی در کشور مرتکب جرایم ضدمنافع ملی گردیده و یا مظنون به چنان جنایات میشوند ریاست عمومی امنیت ملی آنها را جز در حالات مشهود، در محضر نمایندگان ادارات حراست از قانون مانند حارنوالی، پولیس وغیره دستگیر مینماید و به جز حالات وخیم و پیچیده و استثنائی و آنهم بخاطر کشف و گرفتاری شرکای جرمی، جلوگیری از خطرات بعدی و احتمالی، در مدت ۷۲ ساعت اسناد و مدارک الزام علیه وی را به حارنوالی جرایم علیه امنیت داخلی و خارجی ارائه مینماید.

باوصف اوضاع و شرایط امنیتی در کشور در روند جمعآوری معلومات مخصوصاً در ولایاتی که از نگاه امنیتی آسیب پذیر و دارای تهدیدات بلند میباشد، ادارات مربوطه سعی ورزیده اند، دوسیه های جرمی متهمین در ميعاد قانونی غرض رسیدگی قضائی به مراجع ذیربط عدلی و قضائی محول گردد.

از اینکه بسیاری از دوسیه ها در ادارات حارنوالی و قضا بنا بر دلایل عدیده ملتوی مانده و به وقت و زمان آن فیصله و رسیدگی نمیشود، چون متهم در نظارتخانه های امنیت ملی نگهداری میگردد، متهمین و مراجع نظارت کننده فکر میکنند که گویا امنیت ملی در حل و فصل بموقع قضایا و تأخیر آن مقصر است در حالیکه چنین نیست.

اجراآت ریاست عمومی امنیت ملی جهت اصلاح و بهبود هرچه بیشتر ادارات کشف و تحقیق و رعایت کامل احکام قوانین نافذه کشور، اعلامیه جهانی حقوق بشر، میثاق ها و کنوانسیون های بین المللی و کنوانسیون منع شکنجه درین بخش ها.

- ریاست عمومی امنیت ملی طی اوامر و هدیایات، مکرراً برای ادارات تحت امر خویش هر نوع شکنجه متهمین را منع کرده، برای افراد متخلف هشدارهای جدی صادر و خود را مکلف میداند که براساس قوانین نافذه ملی و کنوانسیون ها، همه تخلفات را بررسی و تحقیق جدی نموده و مسئولین را به پنجه قانون بسپارد، طرزالعمل کنترل از محلات سلب آزادی در امنیت ملی واضحاً براین موضوع تاکید میدارد، امر شماره ۴۸ مورخ ۱۳۹۰/۱/۱۶ در مورد جمعآوری اسناد کافی الزامیت علیه مظنونین قبل از گرفتاری و ایجاد هماهنگی بمنظور رعایت قانون در عرصه گرفتاری و تحقیق متهمین بصورت عینی و همه جانبه و قانونی در ادارات امنیت ملی در اوامر شماره ۱۲۶۳ مورخ ۱۳۸۹/۷/۲۶، ۴۵۸ مورخ ۱۳۸۹/۸/۱۹، ۱۵۶۰ مورخ ۱۳۸۹/۹/۲، ۱۹۲۶ مورخ ۱۳۸۹/۱۰/۱۶، ۱۵ مورخ ۱۳۸۹/۲/۱۹، ۰۸۰ مورخ ۱۳۹۰/۱/۲۹، ۸۳۵ مورخ ۱۳۹۰/۱۰/۱۲، ۸۷۰ مورخ ۱۳۹۰/۱۰/۲۵، ۹۴۶ مورخ ۱۳۹۰/۱۲/۴ و امریه شماره ۰۵۲۰ مورخ ۱۳۹۱/۰۷/۰۶ که به ادارات مرکزی و ولایاتی اصدار یافته تصریح کرده است که امنیت ملی تحت هیچ شرایطی، حتی حالت اضطرار، جنگ و ناامنی اعمال شکنجه را توجیه نمیکند و به هیچ یک از کارمندان و مسئولین اجازه توسل به بدرفتاری را نمیدهد و درین زمینه کاملاً خود را پاسخگو میشمارد.

- ریاست عمومی امنیت ملی طی هدیایات متعدد و از جمله امر نمبر ۷۱ مورخ ۱۳۸۹/۷/۲۰ و ۳۹۹ مورخ ۱۳۸۹/۲/۶ به تمامی ادارات مرکزی و ولایاتی دستور داده تا در زمینه دسترسی و بازدید کارمندان ساحوی یوناما، کمیسیون مستقل حقوق بشر، صلیب سرخ، حارنوالی، از نظارتخانه ها همکاری جدی نمایند که براساس آنها زمینه نظارت تمامی نهادهای

ملی و بین المللی که وظایف شان به نحوی به امور متهمین مرتبط بوده و به آن علاقمندی دارند در کلیه نظارتخانه ها و بخش های تحقیق ادارات مرکزی و ولایتی امنیت ملی مساعد گردیده است.

- جهت ارتقا سطح آگاهی کارمندان بخش های تحقیق و نظارتخانه راجع به حقوق بشر و کنوانسیون منع شکنجه علاوه بر اینکه کورس های آموزشی و سیمینار ها از طریق ریاست های تعلیمات سازماندهی و تدویر یافته است در ادارات ولایتی امنیت ملی نیز به آن توجه مبذول گردیده است. چنانچه مسایل مربوط حقوق بشر ۱۴ مرتبه توسط کمیسیون های ساحوی حقوق بشر افغانستان، صلیب سرخ، حارنوالی و غیره تدویر و در اکثریت ولایات برطبق پلان های مرتبه کورس های آموزش حقوقی و حقوق بشر دایر گردیده است.
- تعداد ۱۴۷ تن از کارمندان ادارات مرکزی و ولایتی به همکاری دفتر حمایت از حقوق بشر وزارت محترم عدلیه کورس های آموزش حقوق بشر را فرا گرفته اند.
- ارتقای ظرفیت و آگاهی مسلسل کارمندان در امر جلوگیری از بدرفتاری در برابر متهمین موثر بوده است.
- ایجاد مدیریت نظارت بر رعایت حقوق بشر و نظارت دائمی و مستمر نهاد مذکور از نظارتخانه ها و بخش های تحقیق امنیت ملی در مرکز و ولایات نیز در جهت تأمین حقوق بشری افراد تحت توقیف مفید و مشر واقع شده است.
- به طی مراحل قانونی قضایای جرمی توجه لازم معطوف و سعی گردیده است. قضایای جرمی در حدود میعاد معینه قانونی رسیدگی و به مراجع عدلی احواله گردیده است.
- زمینه ملاقات متهمین برطبق احکام قانون با اقارب شان مساعد گردیده است، هیچگونه شکایتی از این رهگذر وجود ندارد.
- به تداوی مریضان در تمام نظارتخانه های مرکزی و ولایتی توجه مبذول گردیده طی مدت یکسال ۱۳۷۰۰ مرتبه متهمین تحت توقیف در ریاست ۴۰ مورد معاينه و تداوی قرار گرفته، ۳۳۸ متهم در شفاخانه شاه امان الله غازی مورد معاينه و تداوی قرار داده شده که از جمله ۶۵ تن آنان بستر گردیده اند.

نظر ریاست عمومی امنیت ملی در مورد گزارش و سفارشات هیئت معاونت سازمان ملل متحد در افغانستان (یوناما)

واضح است بخاطر تقویت و تحکیم قانونیت در یک اداره باید انتقادات سازنده، مشوره های سودمند و سفارشات نیک نهادهای ملی و بین المللی در راستای بهبود هرچه بیشتر امور پذیرفته شود، پذیرفتن انتقادات، مشوره ها و سفارشات و ایجاد تغییرات و اصلاحات سبب پیشرفت و قانونمند شدن بیشتر امور در ارگان میگردد.

ریاست عمومی امنیت ملی انتقادات تمامی نهادهای نظارت کننده از نظارتخانه های امنیت ملی را متداوماً در مرکز و ولایات مورد غور همه جانبه و بررسی دقیق قرار داده بخاطر تحکیم هرچه بهتر و بیشتر قانونیت از هیچ نوع سعی و تلاش دریغ نوزیده و سفارشات یوناما را نیز مورد توجه قرار داده از آن بخاطر استحکام نظم و قانون در نظارتخانه ها و تأمین حقوق بشری توقیف شدگان و تحقق عدالت استفاده مینماید.

ریاست عمومی امنیت ملی مراتب ذیل را به ارتباط سفارشات یوناما به توجه می‌رساند:

- موظفین و مسئولین ریاست عمومی امنیت ملی اعم از کارمندان مدیریت مراقبت از رعایت حقوق بشر و سایر هیئات موظف بررسی طی بازدید شان از نظارتخانه ها و بخش های تحقیق ادارات مرکزی و ولایتی امنیت ملی بخصوص ادارت ۴۰ و ۱۲۴ و ریاست های امنیت ملی ولایات فاریاب، هرات، جوزجان، کندهار، خوست، کندز، لغمان، ننگرهار، پکتیکا و تخار چگونگی نگهداری، نحوه برخورد با متهمین و سایر مسایل مربوط به پروسه تحقیق توقیف شدگان را مورد بررسی قرار داده اما مواردی را که دلالت به شکنجه و بدرفتاری نسبت به بازداشت شدگان باشد دریافت نکرده اند.
  - در صورت موجودیت استاد و مدارک و شواهد قابل اعتبار مبنی بر شکنجه و بدرفتاری موظفین امنیت ملی در برابر توقیف شدگان، هیئت محترم معاونیت سازمان ملل متحد در افغانستان استاد و شواهد مربوطه را در اختیار ریاست عمومی امنیت ملی قرار دهند تا چگونگی آنرا بررسی و نتایج آن را با دفتر محترم شریک سازد.
  - ریاست عمومی امنیت ملی در راستای تطبیق قانون هیچگونه ملاحظه‌ئی را در نظر نمی‌گیرد، هرگاه در جریان تحقیق و بررسی تثبیت گردد که یکی از موظفین و مسئولین مرتکب اعمال شکنجه و بدرفتاری در برابر متهمین گردیده است، آنرا به پنجه قانون سپرده و به مراجع عدلی و قضائی معرفی می‌دارد.
  - قبل برین برای تمامی نهادهای نظارتی ملی و بین المللی (به شمول کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان، یوناما و دیگران) اجازه داده شده تا از کلیه نظارتخانه ها و بخش های تحقیق ریاست عمومی امنیت ملی در مراکز و ولایات (بشمول اداره ۱۲۴) نظارت نمایند. تمامی شرایط لازم جهت دسترسی کامل و بلا مانع نظارت کننده گان از مراکز مذکور مساعد گردیده و این موضوع در اعلامیه مورخ ۱۳۹۱/۶/۲۶ ریاست عمومی امنیت ملی بصورت واضح و روشن اعلام گردیده است.
  - در مورد ثبت تمام مصاحبه ها به شکل صوتی و تصویری البته به مجرد تهیه و تدارک وسایل لازم تخنیکی و کسب مهارت های لازم انسانی به این کار آغاز می‌کنیم و پیشنهاد ما آنست که دفتر محترم یوناما درین زمینه ما را یاری رساند.
- ریاست عمومی امنیت ملی در حالیکه انتقادات، سفارشات و توصیه های مراجع نظارت کننده و بخصوص یوناما را در امر تأمین حقوق بشری توقیف شدگان، تحکیم قانونیت و تحقق عدالت موثر میداند در خاتمه به مطالب و نکات آتی یکبار دیگر تأکید می‌ورزد.**
- علی الرغم مسائلی که در گزارش آمده است و پاسخ آن تقدیم گردیده است رهبری امنیت ملی به این باور است که با وجود پاره‌ئی از مشکلات، اصلاحات ممکن است و همه اراکین امنیت ملی علاقمند به اصلاح و بهبود در امور تحقیقاتی بوده و به هیئت معاونیت سازمان ملل متحد در افغانستان و سایر نهادهای ملی و بین المللی اطمینان میدهد که حاکمیت قانون را در اجراات کشف و تحقیق تأمین میکند.

- به همه سفارش های عینی و کلیدی ادارات حراست از حقوق از جمله دفتر یوناما به دیده قدر و احترام نگریسته در رابطه به تمامی گزارش های سوء رفتار، تحقیقات لازم انجام داده، وظایف موظفین و مسئولین متخلف به حالت تعلیق در آمده و بدون استثناء مورد پیگرد عدلی قرار خواهند گرفت.
  - امنیت ملی به این اصل معتقد است که رعایت حقوق بشر، حقوق اساسی افراد و از جمله متهمین پایه های اساسی مبارزه با تروریسم است و رعایت و تطبیق آنها مکلفیت حقوقی و اخلاقی خود میداند و تحت هیچ بهانه یی از قبیل جنگ و ناامنی و کشتار هموطنان اعمال شکنجه را اجازه نمیدهد و به هیچ یک از کارمندان و مسئولین خود فرصت خشونت و بدرفتاری را نمیدهد و در همه این موارد خود را پاسخگو و مکلف میداند.
- با تذکر مطالب فوق از هیئت محترم معاونت سازمان ملل متحد در افغانستان خواهانیم تا محتویات گزارش ارسالی شانرا مورد بازبینی و غور مجدد قرار داده و با اصلاحات و تجدید نظر کلی بر پاره ئی از مسایل به اصلاح و غنای آن بکوشند.

نتیجه گیری:

دولت جمهوری اسلامی افغانستان خود را متعهد به تمام میثاق های بین المللی و رعایت تعهدات حقوق بشری میداند و آنرا همیشه در اولیت های کار خود قرار داده است. گزارش دفتر حقوق بشر در مورد انواع شکنجه ها از جانب نیرو های امنیتی کشور را جدی دانسته اما نیاز دارد تا ادعا های ارائه شده را بررسی مکرر نماید. دولت جمهوری اسلامی افغانستان بر این باور است که بعضی از نارسایی ها ناشی از عدم ظرفیت و امکانات در ادارات مربوط بوده که به مرور زمان بعد از کسب آموزش های لازم و تهیه امکانات به این نارسایی ها پایان داده شود. تعیین وکلای مدافع برای متهمین و مظنونین، قرائت اسناد قبل از شصت گذاری و امضا توسط شان از جمله مواردی اند که نیاز به آموزش های ابتدایی داشته و در آینده نزدیک این مشکل به صورت کلی حل خواهد شد. کار روی ایجاد دفاتر حقوق بشر در ارگان های امنیتی کشور ادامه داشته و دولت افغانستان مصمم است تا این دفاتر را به صورت بهتر و تخصصی در سراسر کشور وسعت دهد.

دولت افغانستان معتقد است که برخی از اتهامات وارد شده به ارگان های کشفی و حقوقی افغانستان، از طرف گروه های تروریستی، جهت بدنامی دولت افغانستان، سازماندهی می شود.

هرگاه دفتر یوناما اسناد و مدارک قابل اعتبار مبنی بر شکنجه و بدرفتاری موظفین امنیتی افغانستان در برابر توقیف شدگان را در دست داشته باشد، خوب خواهد بود تا آنرا در اختیار ارگان های ذیدخل قرار دهند تا اقدامات لازم در زمینه اتخاذ گردیده و نتایج آن با دفتر یوناما شریک شود.

قابل یاد آور است که چندین بار در گزارش مذکور مواردی از پیشرفت در فعالیت های مثبت انعکاس یافته، ولی به طوریکه باید لازم می بود مورد تحسین پژوهشگران این گزارش قرار نگرفته است. قرار است کمیسیون های تخصصی در هر سه ارگان حتی بعد از ارائه پاسخ شان در تیم های مشترک برای بررسی وضعیت توقیفگاه ها و زندان ها کار نمایند. دولت جمهوری اسلامی افغانستان امیدوار است تا دفتر حقوق بشر یوناما یکبار دیگر روی گزارش تهیه شده غور نموده و مسایل را به طور مقایسوی برای تغییر مثبت مطرح سازند. موضوعاتی که باعث خدشه دار شدن حاکمیت ملی افغانستان می گردد برای مردم و دولت افغانستان قابل قبول نمی باشد و یاد آوری آن در گزارش نتیجه مثبت و مطلوب در پی نخواهد داشت.

دولت جمهوری اسلامی افغانستان به سفارشات دفتر یوناما احترام گذاشته و از آن بخاطر استحکام نظم و قانون در نظارتخانه ها، تأمین حقوق بشری توقیف شدگان و تحقق عدالت استفاده می کند. در آینده نیز تقاضا می شود تا دفتر یوناما موضوعات را در این رابطه بطور جدی و مستند تعقیب نمایند.

پنځمه ضميمه: يوناما ته د ايساف قوماندانۍ د ۲۰۱۳ کال د جنوري د ۱۱ مې نېټې لیک

د نړيوال مرستندويه ځواکونو

دمتحدہ ايالاتو ځواکونو

قوماندانۍ

کابل — افغانستان

APO AE 09356

بناغلی کویش ،

ستاسې څخه مننه ، ترڅو فرصت لرم چې (د افغانستان توقیف ځایونو کې دمنارعي اړوند تقیفيانو سره چلند: یو کال ورسته) راپور ته ځواب ووايم. نړيوال مرستندويه ځواکونه (ايساف) د افغانستان او نړيوالو قوانينو پر بنسټ ، ټولو خلکو سره انساني چلند ته ژمن دي. او دخپلو افغان همکارانو سره دامنیت تقویت ، حکومت داری او قانون حاکمیت برخو کې د افغانستان داساسی قانون او نړيوال مکلفیتونو ترسره کیدو کې مصمم دي.

دیوناما لخوا وړاندې شوو معلوماتو پر بنسټ ، کوم چې ايساف یې معتبره گڼي ، ايساف د توقیفیانو انتقال د افغانستان هغه توقیف ځایونو ته چې راپور کې ښودل شوی ، وځنډول. افغانستان توقیف ځایونو کې دانتقال شوو توقیفیانو سره انساني چلند په موخه ايساف به پروگرامونه تطبیق کړي ترڅو د افغانستان کم شمیر توقیف ځایونو ته توقیفیان استول محدود شي او ايساف زیات او دامداره توگه نظارت ترسره کړي. د افغانستان امنیتی چارو وزارت خانو ، د بشري حقونو خپلواک کمیسیون او نړيوال ناظرینو سره به ايساف هغه توقیف ځایونه ربعوار توگه دوهم ځلي ارزیايي کړي کوم چې د ايساف لخوا تائید شوی اوسي.

تقریبا ۱۵ میاشتو کې د ايساف ټولو کتگوریو قوماندانانو خپل زیاد وخت دهغه توقیفیانو سره دچلند په پرمختگ منابعو او نظارت باندې مصرف کړي کوم چې ايساف لخوا انتقال شوي. هغه وخت کې د ايساف زونو قوماندانې کارکاوه ترڅو د افغانستان توقیف ځایونو کې توقیفیانو سره چلند ښه شي ، ځانگړې توگه هغه توقیف ځایونو کې چېرته چې ايساف توقیفیان استولي. زمونږ دکوښښونو پایله کې ، ستاسې راپور اشاره کړې " چې د ايساف ترینگونو د افغانستان ملي امنیت ریاست او ملي پولیسو دپوهاوی کچې پدې برخه کې چې کوم کړنې شکنجه رامنځته کوي لورتیا کې مرسته کړی. مونږ پدې پروسه باندې ستاسې د ډاډ څخه قدرداني کوو ، مونږ د بگرام توقیف ځای کې پرمختگ په برخه کې افغانانو سره مرسته کړې ، مگر څرنگه چې راپور نتیجه گیری کړې " شکنجه یواځې د لنډ مهاله ترینگونو او نظارت دلاری نشی دریدلی " ددی ستونزی حل د افغانانو او رهبرانو ژمنی ته اړتیا لری ، چې دی برخه کې د ايساف دخالت محدود دي او یواځې زمونږ شتون په صورت کې کمه شي. دیوناما او ايساف لخوا قوی گډون او پرمختگ افغانانو باندې یواځې دنفوذ امید لاره کیدی شی اوسی.

درځواب ورکولو په هکله ، د تیرو ۱۸ میاشتو په بهیر کې هرځل ایساف چې د شکنجې ادعاګانې موندلې ، د ایساف قواندانې مرستیال ، رئیس ارکان او یاهم شخصاً ماخپله مستقیماً د افغانستان امنیتي چارو وزارتخانوته لیکو استول او بررسی برخه کې مو ورته د مرستو وړاندیز کړی . یواځې تیرو ۸ میاشتو کې د ایساف چارواکو د افغانستان امنیتي ځواکونو لخوا د توقیفانو شکنجه کلول ۸۱ جلا جلا ادعاګانې د افغانستان امنیتي چارو وزارت خانوته استولې او دڅیړنو غوښتنه کړې . دغه لیکونه د ایساف سره د ټولو شواهدو په ګډون استول شوي . لکه عکسونه ، نومونه ، او د مظلونو شکنجه کوونکو په اړه معلومات . ځینو جدې سرغړونو (پېښو) کې شخصاً ماخپله د ځیونو خلکو د دندې څخه لرې کیدو غوښتنه کړې . تراوس مهاله ، د افغانستان چارواکو یواځې یوه قضیه کې اجراء ترسره کړې . دوي د ۲۰۱۲ کال جنوري میاشت کې د کندهار ولایت د ملي امنیت رئیس محمد نعیم خان د کندهار څخه سړی پل ولایت ملي امنیت ته تبدیل کړ .

د ځواب ورکولو په اړه ، ایساف جدې توګه دحل په موندلو کې دی . موږ په کابل کې د ملي امنیت ۱۲۴ ریاست او ۴۰ ریاستونو کې د وضعیت ادعا ګانو په په هکله یو کمیسیون جوړ کړي چې د ملي امنیت ریاست ، د افغانستان د بشري حقونو خپلواک کمیسیون ، او ایساف استازی ګډون لري . دیاد کمیسیون موږ د دغه بدلونونه (تغیرات) په ګوته کړي کوم چې باید افغانستان دولت ئې توقیف ځایونو کې رامنځته کړي .

نژدې راتلونکي کې د ایساف ځواکونو کمیټت په رڼا کې او د دغه راپور منځ پانګې په نظر کې نیولوسره ، موږ خپلې کړنې لاندې ډول تنظیم کړي:

- هره ربع کې د ایساف قوماندانې هغه توقیف ځایونه چې اړتیا لري په نښه کوي ، او هر نښه شوی توقیف ځای به ارزیايي او نظارت کیږي .
- ایساف به د افغانستان بشري حقونو خپلواک کمیسیون ، ملی امنیت ریاست او دکورنیو چارو وزارت حقوق بشر څانګو ، او نړیوالو ناظرینو (دیوناما په شمول) اداراتو څخه غوښتنه وکړي چې ذکر شوي توقیف ځایونو په هکله خپله ارزیايي وړاندې کړي ،
- د ځینو شته معلوماتو پر بنسټ ، زه هغه توقیف ځایونه چې ایساف راتلونکي ربعه کې غواړي ورته انتقال پیل کړي ، راپور کې خپور کړم .

د افغانستان سیمه ایزو پولیسو اړوند سپارښتنو په ځواب کې ایساف د افغانستان کورنیو چارو وزارت څخه رسمی ډول غوښتلې چې راپور کې د سیمه ایزو پولیسو په وړاندې ادعاګانې وڅیړي ، او پایله ئې ایساف نظارت کړي . ټولو سیمه ایزو پولیسوته اړتیا لیدل کیږي چې د بشري حقونو په هکله لارښودونه د روزني پرمهال ترلاسه کړي ، د افغانستان اساسی قانون مادو په شمول چې شکنجه او بدچلند منع کوي او نوری پالیسی او اخلاق او دمنازعی اړوند بشري حقونو قوانین زده کړي ترلاسه کړي .

بلاخره د توقیفیانو سره انساني چلند د افغانستان چارواکو تعهد پوری اړه لري چې پرته دکوم خنډ د ځواب ورکولو میکانیزم تطبیق کړي . د توقیفیانو سره د بدچلند له منځه وړلو او هغه پروګرامونو تطبیق چې توقیفیانو سره بدچلند کې کمیټت راوړي ، ایساف د نړیوالی ټولنی او افغانستان حکومت سره د اساسی قانون او نړیوالو مکلفیتونو تطبیق برخه کې خپلې همکارۍ دوام باندې تاکید

کوي. د عدلی تعقیب او توقیف سیستم کې د دوامداره ځواب ورکولو ډاډمند کیدو په موخه دیو خپلواکه جوړښت به صفت د افغانستان د بشر حقونو خپلواک کمیسیون تقویت اړین دی.

د توقیفیانو سره د انسانی چلند ډاډمند کیدو په برخه کې ستاسې د دفتر د کښینونو څخه ، او د افغانستان د خلکو د بشري حقونو پرمختګ په برخه کې ستاسې همکارۍ او تعهد څخه مننه کوم.

په درناوی

جان آلن

د بحری قواوو جنرال

د نړیوالو مرستندویه ځواکونو/ د امریکا د متحده ایالاتو ځواکونو قوماندان — افغانستان